VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 97. SZ. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. DEC. 4.

A mai számunkból:

A tanulság kötelez (2. o.) Téli körséta a legénységszállásokon (2. o.) Két taggyűlés — kétféle vélemény (3. o.) Edesapák, akik vétkeznek a családi tűzhely ellen (3. o.) Szurkolók fóruma (4. o.) Sport (4. o.) Hírek, közlemények (4. o.)

Egy tonna felett

A komlói széntermelő üzemek közül Anna-akna az elsők között van és ezt a helyét hosszú idő óta szilárdan tartja. Erre mi sem jellemzőbb, mint az üzem tervteljesítése, amely a következőképpen alakult:

Augusztusban 601, szeptemberben 684, októberben 652, novemberben pedig 407 tonnával teljesítette túl az esedékes havi tervét. Ez azt is jelenti, hogy a korábban célul tűzött havi egy tonnás fejteljesítményt az üzem elérte és most is tartja. Az akna dolgozói tehát becsülettel végrehajtották a feladatokat.

Rajnai elvtárs — az üzem főmérnöke — örömmel mondja, hogy november 26-án a fejteljesítmény már elérte az egy tonnát, de még mindig sok a tennivaló. Így például javítani kell a csapatvezetők és aknászok közötti együttműködésen, a munkakezdésen és általában a munka előkészítésén.

A felvilágosítás után leszálltunk a bányába. A III. szinten végighaladva feltűnő a nagy nyomás, amely ellen TH ácsolattal védekeznek. Több helyen tőidalatti tadepót látni, amelyeket a téli zavarok elkerülése miatt, közel a fejtésekhez rendeztek be. Elérünk a 4122-es fejtéshez, ahol 12—13 bányász dolgozik műszakonként. A csillogó szénfal mellett lefelé megyünk. Itt nagyrészt gázszenet fejtenek és a fejtés naponként 20—25 csillével szállít többet, mint a tervelőírás.

Podpácz elvtárs, a harmadvezető szavaiból megtudjuk, hogy a csapatban igen kevés az igazolatlan hiányzó. A kereset megfelelő, mert 3 ezer forinttal mindenki elégedett lehet. A fejtés dolgozói közül dicsérettel említhetjük Horváth 32. József és Dobos István idősebb, de nem öreg vájárokat. A fiatal Nagy Bálint is jó munkás. A csapat valamennyi tagja igyekvő ember, mert ez a kulcsa a csapat eredményének.

A bányajárás során elővájáshoz érünk. Rakódógép könnyíti a lapátolást és vízesfúrással dolgoznak. Erről Batki István csapatvezető vájárnak az a véleménye, hogy nem minden kőzetnél megfelelő. A réteges kőzetnél a víz kimossa a fúrólyukat és a legördülő szemcsék megnehezítik a fúró működését. Ezt más munkahelyen is hallani.

A lényeg azonban az, hogy a vízesfúrás a dolgozók egészségét védi és ha kissé lassabban megy vele — helyenként — a munka, megéri, mert csökken a szilikózis veszélye. A vízesfúrás ellen a 4264-es csapat tagjai is szót emelnek, mondván: így kevesebb a termelés. Pár perc múlva a pénzről folyik a szó és a 4 ezer forintos havi kereset nem azt igazolja, hogy a vízesfúrás miatt kevesebb a kereset. Takács József még hozzáteszi, hogy két hónapja dolgozik Komlón, ő is jól keres, sőt már új lakást is kapott.

Az építőipari KISZ fiatalok nyilatkozata

...a párthoz, a néphez való ragaszkodással...

A Komlói Állami Építőipari Vállalat Kommunista Ifjúsági Szervezete meglepetéssel és felháborodással olvasta a „Népszabadság" 17-i „Tágabb horizont" című vezércikkében, hogy a Műszaki Egyetem hallgatói között akadnak olyanok is, akik a munkás-paraszt kormány egyéves munkájában csak azt látják eredménynek, hogy a diákmenzán megjavult az étel.

Mi, a Komlói Állami Építőipari Vállalat Kommunista Ifjúsági Szervezetének tagjai tiltakozunk az ilyen kijelentések ellen. Ha a fenti szavakat kiejlentő személy oly rövidlátó, vagy rosszindulatú, hogy nem lát és nem érez többet a kormány egyéves munkájából, akkor jöjjön le Komlóra. Itt rögtön meglátja és meggyőződik arról, hogy a dolgozók érdekében milyen nagy eredményeket értünk el.

Az a kérésünk, hogy vizsgálják felül az ilyen kijelentést tevőket és amennyiben ezek eredete rosszindulatú, távolítsák el az egyetemről.

Mi, az ifjúsági szervezet komlói tagjai — a párttagok és pártonkívüliekkel karöltve — az ellenforradalom óta több mint 1000 lakást építettünk a bányászoknak. Ugyanakkor hasonló munkával termelték meg bányászaink az ország szénszükségletének egy részét.

Mi KISZ fiatalok ígérjük és fogadjuk, hogy a vállalat jövő évi tervének sikere érdekében — amely tervben lakások, üzemek és iskolák felépítése szerepel — hasonlóan az idei évhez, rohambrigádokat szervezünk. Mi ezzel kívánunk választ adni az olyan rövidlátóknak, akik csak a menzától, illetve a szakácsnék munkájától teszik függővé a kormány egész évi eredményét.

Mi továbbra is építőmunkával, a párthoz és a hazához való ragaszkodással kívánjuk biztosítani a megkezdett munkánk eredményeit. Így leszünk méltók a kormány által kitűzött program élharcosaivá, ahhoz, hogy a Kommunista Ifjúsági Szövetséget ebben az országban az egész ifjúság képviselőjének tekintsék.

Komló, 1957. november 28.

Komlói Állami Építőipari Vállalat KISZ szervezete

Az Anna-aknai ifjúsági brigádok

Anna-aknán ezideig még jól ment a munka, a termelési eredmények jónak mondhatók. Az idősebb bányászok és fiatalok egyaránt derekasan megállták helyüket, hisz' ezt mutatja az elért egy tonnás havi fejteljesítményük. A lelkes idősebbek mellett most a Kommunista Ifjúsági Szövetségbe tömörült ifik azon gondolkodnak, hogy még egyenletesebbé és szervezettebbé tegyék a KISZ-isták bányamunkáját.

Tervük a következő: a jövő év elején szeretnének olyan frontfejtést alakítani, ahol mintegy 30 fővel — 3 harmadban — túlnyomórészt az ifjúsági szervezet tagjai dolgoznának. A munkában persze, és nagyon helyesen, az idősebb szakmunkásokra is támaszkodnának, mint például Szlavek Jánosra, aki a front mestere lenne.

A KISZ-brigád megalakítását szívesen vennék Ament István, Mizerik József és Simon István elvtársak. Mindhárman elővájásban dolgoznak és hogy jól, azt igazolja október havi 2900 forintos keresetük. Novemberben a 3 ezer felett lesznek. Ilyen emberekre számít az ifjúsági mozgalom, az ország.

Minden üzem teljesítette a novemberi tervét!

10 napos előny

A Komlói Szénbányászati Tröszt november harmadik dekádjában, egy nap kivételével, minden nap több szenet termelt az előirányzott mennyiségnél és a havi tervét 3,7 százalékkal, vagyis 4045 tonna szénnel múlta felül! Az egész évben elért kiváló eredmények következtében trösztünk november 29-én a december 12-i nap tervét teljesítette.

Az üzemek közül az éves terv teljesítésében Mária 19, III-as akna pedig 18 napos előnnyel rendelkezik! E két üzem bányászai — minden valószínűség szerint — december első dekádjában felszínre küldik azt a szénmennyiséget, mely az éves terv teljesítéséhez szükséges.

Novemberben Mária 105.9 százalékos eredményével a második, III-as akna pedig 105,1 százalékkal a harmadik helyen végzett. Hogy a két üzem közül melyiknek sikerül előbb teljesíteni az éves tervét, az teljesen nyílt kérdés, melyet ők döntenek el a hónap első 10 napjában.

Anna-akna 14, Béta-akna pedig 13 napos előnyt szerzett az éves tervének teljesítésében. Novemberben Béta-akna bányászai érték el a legjobb eredményt a trösztön belül, s nem kevesebb mint 1700 tonna szénnel adtak többet a tervezett mennyiségnél. A havi tervüket 107,8 százalékra teljesítették.

Anna-aknán a hónap második felében nagy visszaesés mutatkozott, 5 esetben nem teljesítették a napi tervet sem. Míg 12-én 110, addig a hónap végén már 103,6 százalékon álltak.

Kossuth-bányán az utolsó dekád hajrájával nemcsak a jelentős adósságot sikerült törleszteni, de még 573 tonnával felül is múlták a havi előirányzatot. A havi tervüket 101,5 százalékra teljesítették. Az éves tervükben 5 napos előnyük van. Sok minden azon dől el az éves terv teljesítésében, hogy Kossuth-bányán milyen eredmények születnek december első napjaitól kezdve!

Szászváron a 15-én bekövetkezett törést sikerült hóvégi hajrával kijavítani és felszínre küldeni a havi terv teljesítéséhez szükséges szénmennyiséget. Az éves tervben itt 6 napos előny van.

Nagymányokon épphogy sikerült kibányászni a szükséges mennyiséget! Csak a 29-én elért 110,8 százalékos eredmény következtében érték el a 100 százalékot. Az éves tervben mindössze két napos előnnyel rendelkeznek — az utóbbi napok jó eredményei azonban engednek arra következtetni, hogy decemberben ez növekedik!

Ékszerbolt a Kossuth Lajos utcában

A bejárati ajtó előtt még ott ágaskodott a kőműveslétra, s rajta a mázoló az utolsó vonásokat húzta ecsetével. Dél volt. November 29-e. A járókelők érdeklődve álltak meg a kirakat előtt, s többen közülük — bizonyára a közeledő ünnepek ajándékaira gondoltak — benyitottak a frissen mázolt ajtón.

— Csak egy órakor nyitunk — hangzott az egyik eladónő felvilágosítása s rögtön utána órájára tekintett. Negyed egy. A Budapesti Óra és Ékszer Értékesítő Vállalattól, a Pécsi Megyei Tanácstól már megérkeztek az elvtársak. Még néhány perc, s ha a Komlói Városi Tanács részéről is jelen lesznek, az ünnepélyes megnyitó kezdetét veszi.

Addig is... nézzünk kicsit körül. A vitrineket már ízlésesen berendezték. Az üveglapok alatt ott található a többfajta csillogó, ragyogó bizsu áru, ezüst és arany ékszer, szovjet, német és svájci karórák, ezüst alpakka készletek, kristályvázák, manikürkészletek, dísz dobozok, német és magyar utazóórák, s ugyan... meddig lehetne még sorolni? Az ünnepi ajándékot vásárlók éles tekintete bizonyára felfedezi majd a legragyogóbb melltűt, a legszebb kövesgyűrűt, s a legízlésesebb tekla gyöngyöt, vagy strassz garnitúrát, amely ott pompázik, ott kelleti magát az üveglapok alatt.

Mintegy 4 évvel azelőtt beszéltek arról először, hogy Komlón is létesíteni kellene óra- és ékszerüzletet. Azóta — bár szóba került többször is a dolog — mindig közbe jöttek kisebb-nagyobb nehézségek s meggátolták a terv valóraváltását. Most végre sikerült! A Kossuth Lajos utcában, közvetlenül a „Lottó"-iroda mellett, 80 ezer forintos befektetéssel helyiséget kapott a csillogó ékszerek, értékes dísztárgyak boltja is. És a karácsonyi meglepetést, férj, feleség, udvarló és ifjú lány, egyaránt kiválaszthatja ezen üzletben...

Kinek sikerül...?

Ez hát a kérdés. Kinek sikerül úgy hajtani, hogy az út közepén lévő csibe, vagy liba ne vegye észre a közeledő kocsit, s néhány perc múlva már kinyújtózva, elterülve feküdjön az út porában.

Bizony gyakori az ilyen eset Gesztenyésben. Néha még az is előfordul, hogy a gázolás után a gépkocsivezető magával vinné az elgázolt baromfit, s már éppen felemelné a földről az „áldozatot", amikor a helyszínre érkezik a háziasszony. Merthogy a jó gazda mindent megérez, s dehogyis hagyja szó nélkül az ilyen eseteket. Felháborodva beszélgetnek egymás között a napról napra csökkenő baromfiállományról, s a gépkocsivezetők szemtelenségéről, virtuskodásáról.

Erről beszélgetünk most is, a szerkesztőséget felkereső gesztenyési háziasszonyokkal.

— Természetesen nem lehet általánosítani az ilyen eseteket — kelnek mindjárt a becsületes gépkocsivezetők védelmére. Hiszen van köztük is rendes, becsületes ember, akinek nem érdeke az, hogy másnak kárt okozzon.

S ezt nemcsak állítják, de példát is tudnak mondani rá. Hiszen megfigyelnek ők sok mindent. Így kinyomozták már azt is, hogy hívják azt a két gépkocsivezetőt, akinek pontos, rendes munkájára már ők is felfigyeltek. Beszélgetésünk során aztán példának említegetik a két vezetőt, Markó Istvánt és Barát Györgyöt. Az ő példájukat kellene követni az összes versenyző, virtuskodó gépkocsivezetőnek. Jó lenne, ha megtanulnák becsülni azt, ami a másé, s egy kicsit vigyáznának is rá.

— Szőke —

Üzemi hírek

— **Kossuth-bánya** hosszú hullámvölgy után ismét a jól termelő üzemek közé került. Novemberben havi tervét 104.6 százalékra teljesítette és így 1702 tonnával több szenet adott, mint az előirányzata volt.

*

— **December 6** és 8 között a Bács megyei építők részéről az 573-as épület műszaki átadására is sor kerül. Az épületben ugyanígy, mint az 574-esen négy 3 szobás, és tizenkét 2 szobás összkomfortos lakás foglal helyet.

*

— **A komlói** vasútállomás dolgozói november hónapban 62 forta szerelvény helyett 71-et küldtek Sztálinvárosba és így e téren 116.3 százalékra teljesítették a havi tervüket. A szerelvények túlsúllyal voltak megrakva.

*

— **A III-as** aknai KISZ fiatalok kulturális életük javítása érdekében most egy klubhelyiség munkálatain dolgoznak, ahol többféle szórakozási berendezések lesznek majd benne. A fiatalok, klubhelyiség munkálatain segítségben részesülnek a műszaki és fizikai felnőtt dolgozóktól.

*

— **A szénelőkészítőmű** dolgozói november hónapban 44 365 tonna gázszenet szállítottak a sztálinvárosi nagykohóknak. Így a havi tervüket 105 százalékra teljesítették.

VÁLASZTÁSI MOZAIKOK

Hideg, csípős időre virradt Komló december 1-én. Ilyenkor jó a meleg fűtött szobában tartózkodni. S hogy sokan vallják ezt a nézetet, azt mutatta, hogy a házak, lakások kéményén már kora reggel bodor füstcsíkok jelezték a barátságos meleg jelenlétét.

Ünnepre virradt Komló. Nemcsak azért, mert vasárnap volt, pihenőnap, a szórakozások napja, azért is, mert ezen a napon sokezer komlói ismét felkereste a szavazó urnákat, hogy állampolgári jogával élve beleszóljon az állam, a város vezetésének munkájába.

*

Hajnali hat óra. A fagyos föld muzsikál a fényesre tisztított cipők talpa alatt. Meglepően sokan járnak már az utcákon. Van aki még csak most tart hazafelé. Láttunk olyan járókerőt, aki a fagyos reggel ellenére kigombolt kabátban, kis dalt dudorászva ballagott. Sálját lobogtatta a szél, de az ő figyelme arra a kis dalra összpontosult, melyet párafelhővel egyetemben fújt ki a levegőbe.

A legtöbb járókelő azonban megtisztelő megbízás teljesítése céljából került ily korán az utcára. Ők a választóhelyiségek felé sietnek, hogy mire az óra hetet mutat, minden szükségest előkészítve várhassák a választókat.

*

Reggel hét óra. Ünneplő ruhába öltözött beszélgető csoport halad a vájáriskolától a Kökönyös-keleti iskola 8-as számú szavazóhelyiségébe. Az éjszaka családi esten voltak. Kissé álmosak, de addig nem fekszenek le, amig nem szavaztak. Lehetőleg elsőként. Az elsők között érkeztek, de még sem ők voltak az elsők. Már fél hét után gyülekeztek a legfrissebbek, ők előzték meg kis csoportunkat.

Aztán mind többen jönnek. Van aki családostul. Pécsre indulnak vendégségbe. Ezt a csillogó, bogárszemű kisgyerek újságolja el, míg szülei szavaznak. Az anya közben eljött az unától, s meghallja a kis közlékeny utolsó szavait: „Igen, vendégségbe készülünk, de előbb leszavazunk, ezért jöttünk ilyen korán" — bizonyítja Ő is.

Időközben a férj is élt állampolgári jogával, majd a kicsit kézenfogva, arcukon a nap várható élményeit tükröző megelégedett mosollyal távoznak.

*

Kilenc óra múlt. A szavazók többsége most érkezik. Van aki már az utcán igyekszik megelőzni ide igyekvő társait. Indokolatlan volt a sietség, mert mindenki gyorsan sorra került. Ezt biztosította a szavazóhelyiségek előtti folyosókon több társadalmi munkás gyors, udvarias eligazítója. S ezt segítette elő a kis zöld kiértesítési cédula, melynek segítségével gyorsan megtalálták nevüket a választási listán.

*

Tíz óra felé a nap melege már megtépázta a hideg fogát. A választók még sűrűbben jönnek. Most érkezik Császtni Antal feleségével- kislányával. Ekkor érkezett Olajos dr és felesége. Viatorisz mérnök és sokan mások. Ebben az időben a legtöbb választókerületben a szavazók 50 százaléka már leadta a véleményét tartalmazó szavazólapját.

*

Alkonyatkor már csak ritkán jelentkezett egy egy választó. A legtöbb helyen már be is fejeződött a szavazás. De a nagy munka csak ezután kezdődött. Összesíteni a szavazatokat. S ez a munka bizony a késő éjszakai órákig eltartott. Ezt már mi sem vártuk meg. Biztunk abban, hogy új szocialista városunk választópolgárainak nagy többsége a rendszer, az új élet igenlésével szavazott. — S így is történt!

Úgy teljesítjük a tervet, hogy ne forduljon elő baleset!

November 28-án munkavédelmi ankétot tartottak a Komlói Szénbányászati Trösztnél. Az ankéton a trószt illetékesein kívül megjelent az Országos Banyarendészet budapesti küldötte, az üzemvezetők vagy helyetteseik, üb-elnökök, biztonsági megbízottak és a városi pártbizottság képviselője.

Nem képviseltette magát a trószt szakszervezeti bizottsága, holott döntően fontos szakszervezeti probléma megtárgyalásáról volt szó!

A beszámolót Rihmer László dr. tartotta, az üzemek helyzetéről, és feladatáról, a bányabiztonság területén. Az üzemvezetők saját üzemük helyzetét ismertették.

Az ankéton a beszámolókból és a hozzászólásokból kitűnt, hogy a dolgozók részéről nagy fegyelmezetlenség nyilvánul meg a bányabiztonsági kérdéseknél. Több esetben gyufát visznek magukkal a bányába, s ebből bizony felmérhetetlen ember- és anyagveszteség következhet. Nemrég kellett elbocsájtani ilyen súlyos fegyelmezetlenségért 4 embert Kövestetőről, másokat az Aknamélyítő Vállalattól, s ezért bocsájtották el Nyers István császtai bányászt is.

A fegyelmezetlenség, a nem kielégítő balesetvédelmi oktatás, nagyon sok esetben a baleset megtörténtét idézi elő.

Mázán és Nagymányokon arra való hivatkozással, hogy „nem lehet megszervezni", — nem volt megfelelő balesetvédelmi oktatás. Főleg az újoncbányászoknál érződik ennek nagyon káros hatása. Arra kell törekedni, hogy a baleseti oktatás már a sétálásnál megkezdődjön és rendszeresen folyjon. Nem megoldás az, hogy az aknászoknak szinte „bérbeadják" az oktatás vezetését, akik aztán néhány perc alatt „végeznek" vele. A helyes megoldás az, ha az üzemvezetőtől kezdve mindenki — s főleg a középkáderek — foglalkoznak ezzel.

Gyakran előfordul, hogy a prémium utáni vágy miatt saját testi épségükről is megfeledkeznek egyes dolgozók. Arra kell törekedni: minden bányaüzemnél úgy teljesítsék a tervet, hogy a testi épség is biztonságban legyen. Ne csak szólam legyen, hogy első a biztonság és azután a munka, hanem ez érvényesüljön a gyakorlatban is!

A hanyagság és fegyelmezetlenség elsősorban annak az oka, hogy több baleset történik, mint az elmúlt időkben. Ha számbavesszük, hogy ebben az esztendőben hány műszak maradt el baleset miatt s hány vagonnal több szenet adhattunk volna a hazának, ha ezek nem fordulnak elő, azt látjuk, hogy ezrekről van szó.

Hiba az is, és ez főleg vidéken fordul elő, hogy az orvosok esetenként az üzemen kívül történt baleseteket is üzemi baleseteknek minősítik.

Az ankéton elmondották, hogy erre az évre még 700 000 forint van balesetvédelmi célokra. Foglalkoztak a vizesfúrás kérdésével is. Megállapítható, hogy még mindig idegenkednek ettől a módszertől egyes bányászok. De a dolgozók egészségének megvédése, a korai nyugdíjba való kényszerülés megakadályozása azt követeli, hogy ezeket a berendezéseket minél nagyobb számban alkalmazzuk. Ennek érdekében állítottak üzembe eddig 96 ilyen berendezést és ennek érdekében hoznak újabb 197 darabot a következő évben.

HETI KÖNYVAJÁNLATUNK:

...hitvallás pártunk és népünk mellett...

Madarász Emil: LEGENDÁK

Madarász Emil
A Szépirodalmi Könyvkiadónál jelent meg „Legendák" című kötete.

Öt elbeszélő költeményem, melyet a Szépirodalmi Könyvkiadó egy kötetben most hoz napvilágra, számomra, kommunista költő számára azért fontos, mert bennük pártunk történetének öt olyan fejezetét találhatjuk meg, amelyek igen nagy jelentőséggel bírtak, talán döntő szerepet játszottak sokat vérzett, sokszor a földre sújtott, de minden alkalommal hősiesen talpraszökött, nagy pártunk életében.

A kritika és az olvasó dolga a versek minőségének, művészi értékének megítélése. Ami az én legfőbb gondom: számot vetni azzal, megfeleltem-e a kommunista költő nagy hivatottságának, annak, hogy e költeményekben a pártot szolgáltam-e, a párt és a nép nagy céljainak megvalósításáért küzdöttem-e?

E kérdések felvetéséből, azt hiszem, önként következik az a „vallomás", hogy bárminő feltételek és viszonyok között sem lennék képes elhatározni költői-írói tevékenységemet a pártban és a pártért folytatott tevékenységtől. E tevékenységek egysége az, ami egész életemben föltétlenül irányadó. Ez szilárd meggyőződésem, s ez a meggyőződés közel harminc éves harci tapasztalat eredménye, melyet mint kommunista, e nagyszerű és győzedelmes mozgalomban megszerezhettem.

E tapasztalatok hatalmas, óriási tézise az, mely engem párt-, mozgalmi, írói, költői munkámban vezet és vezetett, mely válságos pillanatokban biztos kézzel mutatta meg az utat, amelyen kommunista egyáltalán járhat. Ez nyert kifejezést Csihajda Pál, Csorba Mária vagy Neszveda Kálmán alakjában és ama amerikai munkások csoportjának meghatóan szép elhatározásában, mely csoport 1922-ben a Szovjetunióba vándorolt, hogy segítsen a szocializmus felépítésében.

Öt elbeszélőkölteményem ötszörös hitvallás pártunk és népünk mellett. Ezért, e célból íródtak.

A tanulság kötelez

Jól emlékszünk még és újból és újból emlékeznünk kell rá, hogy a belső és külső ellenség milyen gyalázatos és fondorlatos módon igyekezett egy év előtt népünk különböző rétegeit lepleztett vagy nyílt céljai szolgálatába állítani.

Még a sorrendjükre is emlékezünk. Az értelmiség megzavarása, a huligánok, börtöntöltelékek, prostituáltak harcbaállítása; diákok fedezete nacionalista szólamok mellett. Majd a tényleges hibák felnagyításával vad sztrájkok szervezése. Aztán a nők utcára vitele, s mikor már minden kötelük szakadt, a legifjabbak, a serdülő gyerekek, az úttörő korosztály egymás ellen uszítása.

S ez az utóbbi az, amelynek tanulságát még nem szívleltük meg eléggé, mely kérdéssel foglalkoznunk kell, mert a legnagyobb bűnt jelentené ennek elmulasztása.

Hogy is történt? A fő- és középiskolák után az általános iskolákat sem kímélte az ellenforradalom dühe. Ott is megindult az ottlévő képviselők segítségével a kommunistaellenes uszítás. Az atrocitások, az úttörők terrorizálása, megfélemlítése szinte mindennapos volt.

S néhány szilárd úttörővezetőt kivéve — nem az ilyen esetek megelőzésével, az úttörők védelmének megszervezésével foglalkoztak az erre illetékesek, hanem azon vitatkoztak, milyen is legyen az „új" gyermekmozgalom s közben igyekeztek a megtörtént események hírét szeparálni, eltitkolni, vagy magyarázgatni a közvélemény előtt.

Ezek tények, s ha eltitkolnánk, magunkat csapnánk be, s helytelen következtetésekre jutnánk feladatainkat illetően.

Mennyiben változott azóta a helyzet? A párt februári határozata, a szülők és a szilárd úttörővezetők kiállása megmentette az úttörőmozgalmat. Azóta ismét él, működik, erősödik. Ezért köszönetet kell mondani azoknak a pedagógusoknak, akik az első percekben odaálltak a csapat élére, újjászervezték azokat s részt vettek fejlesztésükben.

Az újjászervezésnél, mint a jelen tapasztalatok alapján már lemérhető, helyes volt az, hogy a nevelési módszerek megválasztásánál figyelembe vették azt, hogy gyermekszervezetről van szó. Így programjuk sok játékot, vonzó, romantikus foglalkozást ír elő. Sátorverést, kirándulást, nyomolvasást stb. S ez helyes.

A tanulságot az ellenforradalom úttörőket ért romboló munkájából azonban mégsem vontuk le megfelelően, amit mutat az a tény, hogy a programok ezt nem tükrözik. Korán sincs alaposan kidolgozva a kommunista erkölcsre nevelés, nem tükrözik a programok a politikai nevelés tartalmát és módszereit. Ez annál is nagyobb baj, mert a csapatoknál nem egy helyen fiatal, politikailag és a mozgalom vezetésében iskolázatlan vezetők vannak.

Az a veszély is fennáll, hogy a vezetők között nem egy esetben — régi cserkész tapasztalatai alapján — nagyszerűen megtanítja az úttörőkkel a sátorverést, nyomolvasást, csak éppen a lényeg, a világnézeti nevelés kerül háttérbe. E mellett az utóbbi időben a csapatokhoz több serdülő fiatal csatlakozott ifjúsági vezetőnek. Ezek itt Komlón többnyire diákok, mégpedig nem KISZ tagok s így ezek politikai felkészültsége sem elég ahhoz, hogy úttörőinket kommunista szellemben neveljék.

Ezért e helyzettel szemben kell nézni, az úttörő csapatokban folyó eszmei, politikai nevelőmunka megjavításához a KISZ-nek és a pártszervezeteknek kell segítséget nyújtani.

Ha nem akarjuk a múlt hibáit elkövetni, akkor a kommunistáknak, és a kommunista ifjúság legjobbjainak ott kell lenniök, ahol a gyermekek nevelése, mozgalmi élete zajlik s aktív segítséget kell adniok.

Erre a célra szolgál a csapatok mellett működő társadalmi bázist jelentő szervező testület.

E szervező testületbe lenne helyes küldeni mindazokat az ehhez a munkához értő, kedvvel, lelkesedéssel rendelkező kommunistákat, akik segítik a párt eszméi vezetését érvényre juttatni. Elsősorban a kommunista szülők részvétele lenne fontos e szervekben, hisz' ők gyermekükön keresztül közvetlenül is érintetik az úttörők gyakorlati nevelésében.

Van még bőven javítani való az úttörők munkára, életre nevelésében is. Különösen fontos e gyermekek kapcsolatának szorosabbra fűzése a munkásosztállyal. A fizikai munka lebecsülése még erősen megmutatkozik e fiatalnemzedéknél. Ennek megváltoztatása csak úgy lehetséges, ha a gyakorlati foglalkozások egy része erre irányul. De ez kevés. Több olyan életelőmunkában kell részesíteni úttörőinket, mely a fizikai, termelő, alkotómunka szépségét ismerteti meg velük.

Komló bányaváros és az építkezések városa. Mégis a városból jelentkezik a legkevesebb számban fiatal: vájár vagy építőipari tanulónak. Ha az úttörőcsapatok a vájár- és építőipari intézetek látogatását, s e szakmát tanulókkal a gyermekek barátkozását megteremtenék, elvinnék őket a tanbánya és építkezési látogatásokra stb., ezen a helyzeten is bizonyosan változtatni lehetne.

*

Az októberi események egyik tanulsága, hogy a fiatalok eszmei, politikai nevelését az úttörő korban igen fontos feladatként kell kezelni. Felelősségünk igen nagy a most növekvő korosztályokkal szemben. Ők évek elteltével csak úgy válhatnak becsületes építőivé hazánknak, csak úgy lehetnek rendszerünk szilárd támaszai, ha velük együtt vagyunk, segítjük nevelésüket. Az ellenforradalom tanulsága erre kötelez.

Hivatalos közlemény a december 1-i komlói választásokról

Komló város 21 városi választó kerületében szavazásra jogosultak száma 2116 választópolgár volt. Ebből leszavazott 1914 : 90.5 %. Ebből a Hazafias Népfront jelöltjeire az összes szavazatok 99.7%-a esett. Minden városi tanácstag jelöltet megválasztottak.

A városban megtartott megyei tanácstag választás eredménye a következő. A választásra jogosult 7826 választó polgár közül leszavazott 7056, az összes választásra jogosult 90.2 %-a. A leadott összes szavazatoknak 99.98 %-a a Hazafias Népfront jelöltjeire történő. Ezzel Kelemen László és Lehrich Antal jelölteket megválasztották a megyei tanács tagjainak.

*

A Hazafias Népfront Városi Bizottsága, a Városi Tanács végrehajtó bizottsága a választási munkák előkészítésében és a szavazás lebonyolításában résztvett választókerületi bizottságok és szavazatszedő bizottságok tagjainak, valamint az önként bekapcsolódott társadalmi munkásoknak köszönetét fejezi ki.

Téli körséta
A LEGÉNYSZÁLLÁSON

Az, hogy a tél beköszöntött városunkba könnyen megállapította mindenki, ha nem is a gyermekek által régen várt ceillogó hópelyhek hullásából, de inkább a dudolva száguldó hideg szél, s a minusszal mért hőmérséklet érzése nyomán.

Jó ilyenkor a meleg, fűtött szobába húzódni, a kényelmesen, szépen berendezett otthonok egy megh itt sarkában, bekapcsolni a rádiót vagy olvasni.

Sokan vannak azonban Komlón, akik számára a munka után az átmeneti otthont, a legénységi, a leányszállás jelenti. Az ő igényük azonban semmivel sem kisebb a komlói lakosoknál, s hogy ezek a nem nagy, de természetes munkásigények kielégítése mennyire van biztosítva ezt néztük meg november 30-án a legénységi szállókon. Most azt írjuk le, amit láttunk és hallottunk, nem téve hozzá, nem véve el belőle semmit:

●

Kőbánya: legénységi szálló

Két szobát láttunk, egyikben 11, másikban 6 fő. Barátságos meleg fogadott bennünket s azt is meg kell mondani, hogy kétes tisztaság. A festés, takarítás, a piszkos és agyonégetett asztalra terítő és hamutartó, a falbavert szegekre aggatott ruhák helyett, szekrény kellene. Gondoljuk, hogy a vállalat vezetősége most, miután a nyilvánosság is látja ezen állapotokat, javít a helyzeten.

Anna-bányán két szobát néztünk meg

A 32-est és 28-ast. Ott is meleg volt. De a fal vizes, lemálik, a padló rothadt, mint Kosztány Sándor elmondta, oda rendes ruhát bizony vinni nem lehet. Rádió nincs, illetve van, de csak azért, mert Bugyik István társaival együtt saját pénzéből vásárolt. Elkeseredve mondták, a szobák lakói, itt csak feküdni lehet. A kultúrterem zárva, ott szakszervezeti gyűlésen, vagy baleseti oktatáson kívül nincs soha semmi szórakoztató előadás, nincs könyv, folyóirat stb. Mi úgy gondoljuk, Anna-bánya legénységi szállójának is lehetne a jelen állapotán változtatni.

Hogy milyennek képzeljük el mi a munkásszállókat? Mint, amilyent a Zója utca 4-ben láttunk. Fényezett parkettás szoba, s egy-egy szobában öt-hat szőnyeg, fűtött cserépkályhák, az asztalon terítő, az ablakon függöny. Ván mindenkinek ivópohara, vizeskorsó, még hamutartó is. Ezért megelégedettek itt az emberek, mert a szobában is, és a szórakozóeszközökkel felszerelt kultúrteremben is megfelelő emberi körülmények között élhetnek.

●

Utunk következő állomása

a vájáriskola alatti 10-es számú legénységi szálló volt. Barak épület. A szél felülről, alulról, s az ablakok nyílásain is bizony megtalálja az utat, a szobákban pihenőkhöz. Az ottlévők szerint ez a kisebb baj. De, mint Horváth Nándor és Szekeres János elmondta:

— Jó, hogy jöttek, így megláthatják, most jöttünk haza éjjeli műszakból, s a szoba jéghideg, mire azt 9 óra körül befűtik, addig a portásfülkében melegedhetünk. 11 szoba, 1 fűtővel rendelkezik. A fűtő szerint mégnagyobb baj, hogy a szénben több a pala, mint az éghető anyag. Volt itt jó szén, mint elmondták, amíg az ‚ázsiai',' influenza tartott. Most, hogy nagyobb a hideg, rossz szenet adtak.

Minden szobában sok a panasz. Egyik helyen, a 6-os szobában a rádió hiányzik, de helyette sok az egér, melyek nemcsak nyugalmukat zavarják, de holmijukat is meglátogatják. Másutt például a 8-as szobában Szebelédi Józsefnek nyolc társa ellenére, a gondnok megengedi a szobában a rendszeres fűtést. Kóta József a „társalgóban" újnyi zsíros, mosatlan edényeket tárol. A gondnok arrogáns és durva, ha ezeket kifogásolják. No és a portások, akiknek ricsajától a szomszéd szobában nem tudnak pihenni, ők azt mondják: „Ha nem tetszik, menjenek a dolgozók akár a minisztériumba is." Mi azt gondoljuk, talán mégsem. E cikkünk után talán mégis változik a helyzet. Mindenesetre pár nap múlva ezügyben újabb körsétát teszünk.

— Orjé —

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XLV.

Így kezdődött. Ezután sokat voltunk együtt. Megmutattam a könyveimet, verseket olvastam fel neki. Alkonyatkor sétálgattunk a hegyen, melynek csak derekáig kúsztak fel a felhők, egyébként kopár volt. Nem másztunk fel a csúcsig, mert Mária hamar kifáradt és zihálva lélegzett. A hegyoldalról néztük a falu kanyargós utcáit, a lassan baktató szekereket, a kis házakat, amelyekben a szegénység lakott. Kéz kézben jöttünk lefelé. Mária könnyű kis ruhája lebegett a szélben, s aranyszőke haja vállára omlott.

Mária gyakran énekelt nekem. Különösen egy dalt szerettem, amely a kedvesről szólt, aki harcolni ment. Sokat beszélgettünk, tervezgettünk a jövőnkről. Csodálatos terveket szőttünk, amelyek sohasem valósultak meg... Rózsaszínű szemüvegen keresztül láttunk mindent, mert nagyon szerettük egymást. Elképzeltük, hol lakunk majd, berendeztük a szobánkat, még vitáztunk is azon, hogy mit hová teszünk!

Álmodozással gyorsan telt az idő, elröppent a nyár. Még voltak ugyan szép, derűs napok, de Mária már nehezen jött fel a hegyre. Köhögött, s egyre jobban zihált a melle.

Egy nap azután nem jött... Én mentem el hozzá. Az ágyban feküdt és láztól tüzelt az arca. Vékony áttetsző kezét kezembe vettem, és mesélni neki, hogy felvidítsam. Feliádáztem a nyáron szövögetett gyönyörű, álmokat, kiszíneztem boldog jövőnket. Mindent, mindent elmondtam, mint aki pár órában akar összesűríteni egy egész életet. De ő csak szomorúan nézett.

Később azt kérte, hogy Heine verseiből olvassak fel... Olvastam, míg elszenderedett, majd óvatosan kiosontam a szobából.

Akkor délután láttam utoljára.

Másnap korán reggel virágot küldtem neki kis levéllel, de ezt már sohasem kapta meg...

Máriát a városba vitték, és egy hét múlva jött a hír, hogy meghalt. Elsirattam egyetlen és utolsó nagy szerelmemet, s Mária emlékét örökre a szivembe zártam.

Bánatom később sem enyhült. Szerzetesnek mentem, azt reméltem, hogy a papi hivatásban, a kolostor csendjében vigaszt találok. Igyekeztem nem gondolni többé Máriára. De amikor meghallottam Borbála énekét, azt a dalt, amelyet Mária énekelt, feltámadt bennem a mélyen eltemetett érzés: Mária iránti szerelmem.

Az orvos mélyen meghatódva fogta meg Lázár kezét

— Barátom, ön egy nagy ügy szolgálatában áll. Az igazságért, az emberiségért harcol. Küzdje le bánatát, akarjon élni, az életért! Harcoljon az emberek ügyéért. E harcban megtalálja az élet értelmét, s akkor majd szomorúság nélkül gondolhat Máriára. Meritsen erőt abból, hogy szükségük van önre azoknak, akik boldogságot, szabadságot akarnak kivívni a földön.

Az orvos elhallgatott. Lázár atya nem válaszolt. Csendesen, nyugodtan, megbékélt arccal feküdt, mintha elszunnyadt volna...

UTÓSZÓ

Hiába volt a becsületes emberek minden igyekezete, a hazugság kerekedett felül, s elvérzett az igazság.

Az ügy csigalassúsággal járta a fellebbviteli bíróságokat. Az osztrák törvénykezés labirintusában tévelygetek az akták; míg aztán értelmüket veszítve, eljutottak a végállomáshoz, a poros irattárba. A „békebeli monarchiában" ez nem volt egyedül álló eset, hasonló sorsra jutott minden, ami csak egy szemernyit is sértette a hatalmasok érdekeit.

A főtörvényszék 1869 decemberében hozott végzést az Ubryk-ügyben. Ez mindössze egy rövid mondatból állt: „Bizonyítékok hiányában az eljárás megszüntetendő!"

1870 február 24-én meghalt Ubryk Borbála, anélkül, hogy egy percre is megvilágosodott volna elméje, anélkül, hogy maga vádolhatta volna kínzóit. „Bizonyítékok hiányában" felmentették az ügy összes vádlottait és az eljárást megszüntették. Péter kősziklája erős volt, pedig itt-ott már mutatkoztak a repedések rajta. Ismét azok győztek, akik az egyház oltalma alatt voltak, s akik most is éppoly távol álltak az emberiességtől, mint az inkvizíció füstölgő mágylái idején.

Ubryk Borbála ügyének védelmezői mégsem szenvedtek teljes vereséget. Az Osztrák-Magyar Monarchia minden tartományában, de egész Európában sokat foglalkoztak szóban és írásban az esettel, s az ítélethozatal után még fokozódott a felháborodás. Nem lehet bírói ítéletekkel megsemmisíteni az igazságot, nem lehet huzamos ideig megtéveszteni az embereket, félrevezetni a népet és féken tartani jogos haragját!

Amikor elterjedt a wesolai zárdában történtek hire — 1869 júliusában — négyezer ember tüntetett Krakkóban, és igazságos ítéletet követelt. Az „Esti Lap" írja a tüntetésről: „Megkísérlik erőszakkal betörni a karmelitanők zárdájába, de a katonaságtól visszanyomva a jezsuita és a többi zárdák felé vonultak, betörték az ablakokat, s tettleg bántalmazták a jezsuiták főnökét. 41 csendzavaró elfogatott." A hatóságok és a liberális lapok arra intik a népet, hogy óvakodjék a „kihágásoktól".

A helytartótanácshoz számos beadványt intéztek, amelyekben felszólították a hatalom szerveit, hogy távolítsák el a jezsuitákat és a karmalita szerzeteseket Galíciából. A „jezsuiták — írják az egyik petícióban —, mint általánosan el van ismerve, a butaság és az erkölcstelenség forrásai." Prágában és Bécsben is beadványokkal ostromolták a hatóságokat, melyekben a zárdák felosztását követelték. A felháborodás lángja magasra csapott. Még egyházi személyek is megbélyegezték a krakkói esetet. Spitaal kanonok a holland hadsereg egyik tisztjéhez intézett levelében ezt írja: „Szemtanúja voltam ezen embertelen bűntettnek, és mondhatom, hogy nemcsak én, hanem mindnyájan mélyen megoltunk sértve, és felette elszomorodtunk ezen miatt."

Vége.

Két taggyűlés — kétféle vélemény

A múlt héten bányaüzemeinknél szakszervezeti taggyűléseket tartottak. Az itt szerzett tapasztalatok azt bizonyítják, hogy vannak olyan üzemek, ahol nem fektetnek kellő súlyt a szakszervezeti munkára. Nem készítik megfelelően elő — az amúly is nagyon ritka — taggyűléseket, s ennek következménye a tagság részéről megnyilvánuló érdektelenség. Örvendetesnek mondható, hogy Kossuth-bányán ennek ellenkezője volt tapasztalható.

Legalább is ezt láttuk a reggeles műszak részére dél után megrendezett taggyűlésen. A szénes főkörlet dolgozói közül száznál is többen vettek részt. S, hogy még délután 4 órakor is tartott a taggyűlés vitája, annak a magyarázata, hogy nemcsak a taggyűlés, de a beszámoló előkészítése is alapos, gondos munkával készült.

A beszámoló nemcsak tájékoztatta a szakszervezet tagságát a két beszámoló közti világi és országos szakszervezeti eseményekről, de őszintén, minden szépítés nélkül elemezte Kossuth-bánya szakszervezeti bizottságának tevékenységét és mulasztásait is, mégpedig reszortonként.

S a kép, amely a beszámoló nyomán elénk tárult, egyre fejlődő szakszervezeti, mozgalmi munkát tükröz. Ezt tükrözi a tagság alakulásának számadata is. Míg júniusban csak 450 szakszervezeti tag volt ennél az üzemnél, novemberre a szervezett dolgozók száma 972-re emelkedett. Kiépült a szakszervezeti vezetőség és 73 tagú bizalmi hálózat. A tröszt területén csak ennél az üzemnél alakult meg 64 fővel az Üzemi Kölcsönös Takarékpénztár. Csaknem 29 ezer forint segélyt fizettek ki, a kórházi ápoltakat meglátogatták és megajándékozták. Törődtek a dolgozók, családok, gyermekek üdültetésével stb S lehetne még sorolni az elvégzett szakszervezeti munka eredményességét tükröző számokat.

De a fentihez hasonlóan lehetne bőven jellemezni — s szintén számokkal — az el nem végzett munkát, a szakszervezeti munka mulasztásai során jelentkező kárt, visszaesést is. A szakszervezeti vezetők ritkán s nagyon kevésszer keresik meg a szervezett dolgozókat a munkahelyen —, hogy megismerjék munka és egyéb problémáikat. Mennyi hibát és elkeseredést lehetett volna megelőzni, ha ez nem így történik. Mivel jobban segíthette volna a termelés növekedését, a kereset növekedését, a túlzott anyagfelhasználás csökkentését az ilyen munkastílus. Ezért kérte hozzászólásában Détári Mihály elvtárs, hogy a szakszervezeti vezetők a munka helyszínén ismerjék meg a fejtési és egyéb gondjaikat.

Nagyobb lenne az eredmény a kereset, s kisebb az elmaradás, s II-es és III-as körletnél ha a szakszervezet ott a helyszínen mozgósítaná a szervezett dolgozókat — saját érdekükben — az elmaradás megszüntetésére.

Mértéktartó realitással, gondosan elemezte a beszámoló a további teendőket, a további feladatokat. Ezt a világos elrémutatást csak helyeselni lehet. Ugyszintén azt is, ami már régebben is meg kellett volna tenni, hogy az üzemvezetőség tájékoztatta a szervezett dolgozókat Kossuth-bánya fejlődési távlatairól. Arról, hogyan fejlesztik a bányát, milyen új munkamódszerek bevezetését tervezik, milyen gépeket stb. Ez új dolog. Kovács elvtárs ezzel foglalkozó hozzászólása, világos, őszinte tájékoztatója és okfejtése az üzemvezetőség és a dolgozók új munkatársai kapcsolatának kialakításában komoly lépésnek értékelhető.

Itt, ezen a taggyűlésen éreztük, hogy a szakszervezet és az üzem vezetősége nem becsüli le a dolgozókat, a taggyűlést a dolgozók, az üzem tulajdonosai okos formának tartják.

*

III-as aknán a felolvasóban tartották meg a taggyűlést, nagyszámú tagság előtt. A gyűlésre az érdektelenség volt a jellemző. Ennek oka többmindenben keresendő.

A taggyűlés azzal kezdődött, hogy az elnök bejelentette az első napirendi pont — az eddig végzett munkáról szóló beszámoló — elmaradását, mert a volt ü. b.-elnök, Szentes elvtárs nem jelent meg!

Véleményünk szerint ez a tagság lebecsülése, mely azt eredményezi, hogy nem éreznek felelősséget a szakszervezeti munka iránt és csak annyi jelentőséget tulajdonítanak neki, mint a volt elnök a beszámoló megtartásának. Hogy ezen a téren ilyen helyzet uralkodik III-as aknán, azt bizonyítja az is, hogy senki nem követelte a beszámoló megtartását.

A gyűlés új ü. b. elnökét választott: Győri elvtárs személyében. Győri elvtárs beszédet tartott arról, hogy milyen feladatokat kíván az üzemi bizottság megoldani. Ennek a programbeszédnek bizonyossága is volt: nem eléggé konkrétan vetette fel a feladatokat. Mindennek következtében igen kevesen szóltak hozzá. A hozzászólók közül Dobos elvtárs, az üzem vezetője már nagy alapossággal vázolta a feladatokat. A jó munka megemlítése mellett nem feledkezett meg az eredményesebb munkagátló tényezőkről sem, de a beszámolót ez sem pótolta.

Tanulságként vonhatjuk le, hogy a tröszt szakszervezeti bizottsága sem kellő módon készítette elő a III-as aknai gyűlést. Ezért fordulhatott elő a volt elnök távolmaradása és az, hogy a gyűlés az általánosság keretén nem igen ment túl.

Rajnai—Gregor

Ilyen lakásokat építsenek

A zobáki aknán — november 25-én — került átadásra 8 darab készenléti lakás. — A Komlói Építőipari Vállalat ezeket a lakásokat úgy készítette el, ahogy ezt a dolgozók várták. A november 30 helyett 25-én átadott egy 3 szobás, egy 1 szobás és hat kétszobás lakás felülmúlja a városunkban eddig elkészült lakásokat úgy külalakban, mint elrendezés terén.

A lakók részére tanácstelem, gépkocsi- és motorszín, a pincében illemhely s még több helyes és célszerű berendezés teszi lakályosabbá, valóban otthonná ezeket a lakásokat. A kényelmet szolgálja a nagyméretű konyha és lakószoba, a tágas éléskamra. A szerencsére abbahagyott „CS" típus helyett ezek az igazi, több család részére méretezett lakások, amelyeket a tröszt részéről örömmel vettek át.

A Bács megyei építők újabb büszkesége

A komlói lakásépítkezéseknél dolgozó Bács megyei építők a kenderföldi 574-es épület átadásával megmutatva tudásuk legjavát, mégjobban megérdemelték úgy a műszaki átvevők, mint a már beköltözött lakók elismerését.

Az épület átadására november 28-án került sor. Az 574-es épületben négy háromszobás és tizenkettő 2 szobás összkomfortos lakás foglal helyet.

Cseh Gyula elvtárs, a tröszt munkaügyi főelőadójának véleménye szerint a lakások minden tekintetben kifogástalanok. A műszaki átvevők úgy, mint az első lakásátadásnál, most is, kifogást nem találtak. Valóban a Bács megyei építők minden dicséretet megérdemeltek.

Édesapák, akik vétkeznek a családi tűzhely ellen

Naponta látok kisírt szemű édesanyákat kopogni a Nőtanács ajtaján. Munkát keresnek. De vajon miért? Hiszen a férjük jól keres, megvan mindenük, nem érzik szükségét semminek. Mégis naponta újabb és újabb ilyen édesanyákkal találkozunk.

*

Egy alkalommal fültanúja lettem egy tragikus családi történetnek. Az asszony elmondta, hogy 12 éve élt férjével. Házasságuk első éveiben a legnagyobb boldogságban. A boldog házasságból szép gyermek született. A férj szorgalmas munkás volt, jól keresett. Havonta 3—4000 forintot vitt a család asztalára. Mindene a család volt, minden áldozatot meghozott értük. De jött a tragédia, a bajtok, az ital. Ezek indították el a lejtőn. Kezdődött a reggelig tartó kimaradás. Ha az asszony az első időben a késői hazatérés okát kérdezte, csak durva feleletet kapott. Az egyensúly a családi életen belül felbomlott, az élet a házastársak között egyre tűrhetetlenebbé vált. S a kimaradás mind gyakoribb lett. A rossz barátok teljesen hatalmukba kerítették a férjet. Most már nemcsak az asszonyhoz volt durva, de már nem szívelte a két ártatlan gyermekét sem. Napokig rájuk sem nézett. Puha kis karjukkal hiába akarták átölelni édesapjukat úgy mint régen. Egyre kevesebb pénz került fizetéskor a család asztalára. Aztán jött a legszomorúbb fordulat, ami miatt ez az anya is itt áll, mint annyi sok másik. A család hűtlen elhagyása. Igen, ez a tragikus családi élet betetőzése.

Idegen nő lépett a férj életébe. A fizetést már nem a család kapta többé, minden pénzt a nőre költött. Megindult az élet-halálharc az édesanya és az idegen nő között az apáért. Hiába volt minden. Már nem hallotta meg az apa a két ártatlan gyermeke csendes sírását, nem vette észre többé a szerető feleség könnyes tekintetét. A játszma eldőlt, az idegen nő győzött. Az apa elment és a kis család magára maradt.

*

A tragédiának vége, és most én szemben állok ezzel az asszonnyal. Szeméből az őszinteség tükrözik. Már nem sír, amikor beszél. Hollófekete haja között ott csillog egy-egy fehér hajszál. A fiatalos termet magábaroskadtan áll és az anya beszél. Ahogy most állok előtte, Petőfi verse jut eszembe, aki azt írta róluk, hogy „ki Ő nekünk, azt el nem mondhatom, mert nincs rá szó, nincs rá fogalom." Igen, a költő mondta meg az igazat. És most órá szakadt minden teher, minden gond a két apróság nevelése és boldog jövőjük kialakítása. Nem lesz kis feladat. De ő vállalja! Szinte magam előtt látom álmatlan éjszakáin lázas gyermeke fölé hajolva, látom magam előtt, amint a nehéz munkában elfáradtan hazamegy. Ezt mind-mind látom, amint itt nézek könnyes barna, nagy szemeibe. Úgy érzem, hogy arcomat melegség önti el. Egy könnycsepp lehull a padlóra.

*

Igen, ilyenek vagytok ti anyák! Ti névtelen hősök. A szenvedést s fáradalmat örömmel viselitek, nem kértek érte ellenértéket. Ti vagytok azok, akik segítenek azokon, akiket már mindenki elhagyott.

És mégis vannak férjek, akik emberi méltóságukból kivetkőzve, saját véreiket megtagadva eldobnak feleséget, családot csak azért, hogy pillanatnyi örömüknek hódoljanak. Most hozzátok szólok!

Feleljetek őszintén. Mit éreztek, mikor ártatlan gyermekeitek általatok elhagyottan megy az édesanya mellett az utcán, mit éreztek, mikor tudjátok, hogy nektek most találkoznotok kell, mertek-e a szemükbe nézni?!

Gondoltatok-e már arra, hogy amikor ti a vendéglők bűzös levegőjét szíva, nagy, léha társaságba vegyülve szórjátok a pénzt, addig az elhagyott család nélkülözve üli körül a rideg lakásban az asztalt. Szólaljon meg hát bennetek a lelkiismeret! Ébredjen az apai szeretet! Gondoljatok arra, hogy ti vagytok elsősorban felelősek gyermekeitek jövőjéért. Ti nevelitek a holnap gyermekét. Élesszétek fel újra a családi tűzhely melegét. Törülljétek le szerető asszonyaitok szeméből a szenvedés könnyét, örüljetek a kis családnak, a gyermeknek, akikben a ti életetek folytatódik.

Ne legyen elhagyott, csavargó gyermek az utcán! Legyetek példaképei gyermekeiteknek. Most, amikor a társadalom mindent megad gyermekeink gondos neveléséhez, ne a szülő, az „apa" legyen az, aki kicsinyeinek gondtalan gyermekéveit keserűvé teszi. A jó példa mindig a legjobb nevelési módszer.

Ne feledjük el soha, ezzel nemcsak magunknak és gyermekeinknek tartozunk, hanem az egész társadalomnak is.

V. S.-né,
a Komlói Városi Tanács Kulturális Bizottságának tagja.

Készülődés

A MÁRCIUSI ORSZÁGOS BÁNYÁSZ FESZTIVÁLRA

Szorgalmasan készülődnek a Május 1. Kultúrotthon öntevékeny csoportjai a márciusban Tatabányán rendezendő Országos Bányász Fesztiválra. A színjátszók, az énekkar és a tánccsoport tagjai, valamennyien újszerű, eddig nem alkalmazott módszerrel készülődnek próbáikra.

Az egész estét betöltő előadást keretjáték formájában mutatják majd be. A színjátszók rövid jelenetei, az énekkar dalai és a táncosok népitánc bemutatói nyomán, a nézőközönség együtt utazhat a szereplőkkel a baráti népek országába: Szovjetunióba, Csehszlovákiába, Jugoszláviába, Romániába.

A fesztivál előtt a kultúraktívák Baranya megye nagyobb városaiban tartanak tájelőadásokat.

Az újszerű, érdekes tervek — melyek alapján a próbákat végzik — reménykedtetnek arra az esetőségre, hogy Komló győztesen kerül ki a fesztiválról. Csábító ez a remény, mert azt jelenti, hogy a győztes csoport 1958-ban egy romániai turnén vehet részt.

Miután a külföldi látogatás engedélyezése már megtörtént, így nagy az izgalom a komlói kultúraktívák között: vajon sikerül-e a bemutatkozás, s megnyerik-e az első díjat?...

Szívből kívánjuk, hogy megnyerjék!

— **Az Anna-aknán** utóbbi hónapokban nagy javulás mutatkozik, úgy az önköltség, mint a teljesítményben. Októberben 1 tonna szén termelési ára augusztushoz képest 41 forinttal olcsóbb volt, a havi fejteljesítmény pedig 244 kilogrammal több.

E szép eredmények mellett ennél az üzemnél még mindig magas az igazolatlan hiányzások száma. Augusztustól októberig összesen 483-an hiányoztak igazolatlanul.

Karácsonyi emlék

Hadd mondjam el előljáróban, milyen asszony Benke néni, aki egyik reggel levéllel a kezében, bekopogtatott szerkesztőségünkbe. Alacsony, fürge mozgású, mindig szíves szavú nénike ő, aki bármikor, bármiben kész segíteni embertársain. Bár a munka nála is kétszeres, — hiszen családanya és dolgozó nő ő is — mégsem lehet mogorván, elcsigázottan látni — sohasem. Ha néha egy-két pillanatra bekopogtat hozzánk, arcán mindig ott ül a mosoly, amely — valahogy mindig — elégedettséget fejez ki.

A minap is mosolyogva látogatott meg. — „Ha lenne még helyük a lapban — mondotta — közöljék le ezt is." — Ceruzával írott levelet nyújtott át. — „Nem tudtam az éjjel aludni... aztán megírtam... nem tudom jó lesz-e?" A levélnek címet is adott Benke néni. Karácsonyi emlék — ezt írta. A bevezetőben arról ír, hogy a belvárosi nőtanács megindította a szabászati tanfolyamot. Az asszonyok vagy harmincan össze is jöttek, s miközben rajzoltak, szabtak, beszélgettek, süteményes recepteket ismertettek, szóba került a karácsonyi csomag is. Még bált is rendeznek, hogy az ott kapott pénzen több, értékesebb ajándékot vásárolhassanak gyermekeiknek.

„Hirtelen elállt a lélegzetem — írja Benke néni. — A múltra gondoltam s az én gyermekkorom jutott eszembe. Bizony, akkoriban a munkásember gyermekéről nem gondoskodott az iskola, az üzem, a szülői munkaközösség. Nekünk csak a szegényes otthon jutott. A karácsonyfán is az volt, amit édesanyám készített. Pár szem kockacukor, néhány dió, meg szalalkálés pogácsa cérnára fűzve. Ez díszítette az én karácsonyfámat. De hogyan is telt volna egyébre? Hatan voltunk testvérek és édesapám hol dolgozott, hol nem. A téli, hideg hónapokban munka nélkül volt. Ilyenkor koplaltunk és takarékoskodtunk. Ezért nem jutott nekem szép, csillogós karácsonyfára.

Most, más a helyzet. A ragyogó fa alá odatesszük az új ruhát, cipőt, meséskönyvet, cukrot, csokoládét, mindent... mindent, amivel örömet szerezhetünk gyermekeinknek.

Azok a megtévesztett fiatalok jutnak eszembe, akiket elsodort az ellenforradalom a szülői háztól. A jó édesanya az ő részükre is elkészíti a csillogós karácsonyfát, a sok-sok ajándékot, de hol, merre, messze idegenben van az, akit oly nehezen várunk?....

Igy írta le Benke néni gondolatait, melyekben szorosan összekapcsolta a múltat és jelent, az örömet és bánatot melyet az édesanyák éreznek gyermekeik iránt. Leírta és kicsit félénken, kicsit bizonytalanul (hátha nem jól vetette papírra érzéseit) nekem adta. Közöljék le — mondotta — ha van rá hely, mert ünnep jön és ilyenkor nem árt a visszaemlékezés.

— Kockás —

Társbérlet

Ezzel kezdődött az a szomorú történet, mely az előttem fekvő levél soraiból bontakozik ki. Egy kis család, az édesanya, az apa és egy hat éves kislány társbérletbe költözött. Örültek, hogy végre nem kell már fizetniök a 300 forintos albérletet, hogy egy kis szobát a magukénak mondhatnak. Ekkor még nem gondolták, milyen nagy baj érheti őket itt, a társbérleti lakásban.

A baj nyolc hónap eltelével jelentkezett. A szomszédos társbérlő felesége ugyanis súlyos tbc-ben szenved. Amikor mindezt megtudta a levélíró, Geiger Lajosné, már késő volt. Kislánya hirtelen rosszul lett, s kórházba szállították. A tüdejével volt baj, mindkét tüdeje meg volt támadva.

Szomorú ez a történet annál inkább is, mert levélírónk több esetben járt Gulyás elvtársnál, Béta-akna munkaügyi vezetőjénél, a trösztnél Cseh elvtársnál, de segítséget sehol sem kapott. Nem tudtak másik lakást biztosítani számukra. S azért is szomorú ez az eset, mert egy kis emberséggel, lelkiismeretesebb munkával el lehetett volna kerülni. Csupán azt kellett volna megnézni, hogy a családban, melyhez társbérlő költözik, nincs-e súlyos, ragályos, vagy fertőző beteg. Hiszen ilyen esetben nem költözhet társbérlő a lakásba. S ha már ezt az intézkedést elmulasztották, legalább utólag nyújtsanak segítséget a kis családnak, a kétségbeesett édesanyának.

Gulyás elvtárstól olyan ígéretet kaptunk, hogy két héten belül, ha a kenderföldi lakásokat átadják, új lakást biztosít a kis családnak. Reméljük, ígéretéhez híven cselekszik majd.

Látogatás a Szovjetunió bányáiban

VI.

Irta: WIDER BÉLA

A bérek megállapításánál abból indultak ki a szovjet emberek, hogy a nagyfokú gépesítés következtében nem az egyéni munka a döntő, hanem a kollektív. Ennek alapján komplex-brigádokat szerveztek, s a bérezést is ennek megfelelően — csapatbérezést — alakították ki.

Ami új, hogy a szakosított munkát (külön jövesztős, ácsoló, stb.) megszüntették s ezzel a 97 munkafolyamatot 20-ra csökkentették.

A dolgozókat különböző fizetési kategóriákba sorolták be. Összesen nyolc ilyen kategória van. A kombájnvezetőnek 90 rubel alapbére van, s erre jön, 100 százalékos teljesítmény esetén, 20 százalék prémium. Fejtésben egyéb munkások bére 80 rubel, plusz a 20 százalékos prémium a tervteljesítés esetén.

Ha a termelés 100 százalék felett van, akkor külön díjazásban is részesülnek a dolgozók. Minden túlteljesített százalék után + 2 százalék bért fizetnek ki, a mozdonyvezetők, szállítók, 1,5 százalékot kapnak. A prémiumot a heti munka után fizetik ki, nem úgy mint nálunk.

Megkérdeztük, mi ennek az előnye. Elmondották, hogy a havi prémium fizetést nem tartják jónak, mert ha a hónap közben valami közbejön, ami miatt nem tudják teljesíteni a tervet, nem kapnak prémiumot. Ennek következtében a dolgozók elvesztenék kedvüket, károsan befolyásolná a munkakedvüket. Igy, ha egyik héten rosszul termelnek, a másikon behozzák az elmaradást. A csapatok pedig csak a kiszállított szén után kapják a fizetést.

A váltás a munkahelyen történik, vagyis a 6 órás munkaidőt termeléssel töltik el.

A bányászat bérezésében, hasonlóan, mint nálunk, voltak hibák. A bérezés nem volt elég magas, ezért a múlt év őszén és ez év elején 28 százalékos béremelést hajtottak végre. Jelenleg az első helyen van a bérezés szempontjából is a bányászat.

A legjobban a szakemberek vannak megfizetve. Egy aknavezető alapbére 4 500 rubel, gázos bánya esetén erre még rájön 10 százalék. (A Népgazdasági Tanács elnökének fizetése: 5 000 rubel.) Az aknászok alapbére 2 500 rubel.

Vezetők, (üzemvezető, főmérnök, stb.) a tervteljesítés esetén 50 százalék prémiumot kapnak, minden túlteljesített százalék után pedig + százalékot.

Maximális határ az alapbér másfélszerese. A trösztnél 1,4-szerese lehet.

Említésre méltó, hogy a munkahelyek 80 százaléka ténylegesen ciklusos munkarendszerben dolgozik. Ezt a módszert úgy is segítik, hogy ezeken a munkahelyeken nagyobb prémiumot érhetnek el a csapatok.

Bérpolitikájuk teljes egészében megfelel a termelékenység emelésére irányuló törekvésnek, a költségek csökkentésének és a munka jobb elvégzésének. Jók az arányok a szakképzettséget igénylő munkáknál is.

Egyszóval a bérezés nagyon jó, s hatalmas ösztönző erőt jelent a kommunizmus építésében.

(Folytatjuk.)

FERFIAK!
JELENTKEZZETEK BÁNYAMUNKÁRA
Kereset:
1 600 forinttól
2 600 forintig
Jelentkezni a tanács munkaügyi csoportjánál lehet

SPORT

Szeged—Komló 1:0 (1:0)

Komló: 1500 néző, Vezette: Emsberger.

Szeged: Hódi — Benák, Portörő, Vass — Baráth, Janka — Polyvás, Nemes, Rábai, Gilicz, Nyári. Edző: Polyák Gyula.

Komló: Magyar — Kanizsai, Mestyán, Komlói — Kohlmann, Polgár — Grozdics, Molnár I., Cziráki, Daum, Tóth. Edző: Bodola Gyula.

Góllövő: Nyári.

Hétközben nagy várakozás előzte meg a vasárnap sorra kerülő mérkőzést. Mindenki abban reménykedett, hogy a csapat szegedi ellenfele ellen megszerzi első NB I-es győzelmét. A hirtelen beköszöntött hideg, szeles idő azonban sok szurkolót elriasztott, s így a mérkőzés kezdetére alig valamivel több mint ezer (fizető) néző volt a lelátókon. A hideg idő a pályát kőkeménnyé fagyasztotta, meg ráadásul, az elmúlt heti csapadékos idő miatt csúszóssá is vált. A pálya talajából következtetni lehetett, hogy szép játékot nem igen láthatunk, s inkább csak küzdelemre lesz kilátás.

Már az első percekben látni lehetett, hogy a játékosok nehezen találják fel magukat a csúszós talajon, bizonytalanul fordulnak és a labdaleadásokba is sok hiba csúszott. Az első percekben váltakozó mezőnyjáték folyt a pályán. Tíz perc után a hazai csapat bontakozott ki és több veszélyes támadást vezetett.

A 16. percben Molnár I. a jobbösszekötő helyén viszi fel a labdát, két szegedi játékost kicselez, majd a nagy lendülettel előre törő Cziráki szökteti. A középcsatár két védő között jó ütemben ugrott ki és ellenállhatatlanul tört kapura, elhamarkodottan lő és a helyezetlen labda az eléje futó kapusba akadt. Óriási gólhelyzet volt!

A komlói csapat a mérkőzés ezen időszakában állandóan támadott, de a támadások eredménytelenek maradtak. S egy váratlan ellentámadás után a 29. percben a szegediek rúgtak gólt. Mely gól egyben a mérkőzés sorsát is eldöntötte.

Baloldali támadás során Rábai fut el, s az ellenkező oldalra íveli át a labdát, itt Polyvás kapja. Ő az alapvonalnál a labdát lekezeli és a kapu elé ível. A labda Kanizsai lábáról a behúzódó Nyári elé pattan, a szélső mintegy 11 méterről, kapásból a jobb alsó sarokba lő. (Magyar elkésve vetődött.)

A gól után kiegyensúlyozottá vált a küzdelem. Sok volt a pontatlan labda, a szabálytalan belemenés, de a játékvezető jól kézben tartotta a mérkőzést. Az utolsó percekben csapatunk támadott, azonban Hódi könnyen hárította a pontatlan lövéseket.

A SZÜNET UTÁN

a félidő kezdetén rögtön a hazai csapat lépett fel támadólag. Egyik támadás során Cziráki—Daum összjáték után a balösszekötő kapura lőtt és a labdát 16-oson belül Portörő kézzel akasztotta. A megítélt büntetőt meglepetésre nem Kanizsai rúgta, aki nem is mutatott szándékot a rúgáshoz, így Daum állt neki.

A rosszul és gyöngén helyezett labdát Hódi kivédte.

A játék ezután inkább csapkodóvá vált. Tervszerű támadásokról a hátralévő időben nem beszélhetünk. Szeged védelemre rendezkedett be és elől csak a két szélső maradt, s ezek lefutásai nem jelentettek komoly veszélyt a hazai kapura. Molnár I. és Kohlmann a 70. percben helyet cserélt, azonban így sem javult a csapat játéka. A csapat ekkor a mezőnyben fölényben játszott, de a szegedi védelem Portörővel az élen könnyen rombolta az erőtlen támadásokat. Kohlmann előtt adódott még nagy helyzet, azonban kivárt és Vass közbe tudott avatkozni. Az utolsó tíz percben Szeged az eredmény tartására törekedett és ez sikerült is neki.

*

A látottak alapján a mérkőzés általános színvonala alacsony volt. Inkább küzdelem, mint játék folyt a pályán. A hazai csapat jobban játszott, azonban

a vendégek lelkesedésben felülmúlták csapatunk tagjait.

Időnként a játék képe úgy nézett ki, mintha a hazai csapat beletörődött volna a vereségbe. A védelmek mindkét oldalon jól állítak lábukon, s a szegedi védelemnek volt valamivel több dolga. A fedezetek mindkét csapatban jól játszottak. A csatársorok játékában sok volt a hiba, nem volt tervszerű az összjáték és a lövésekkel hadilábon állt mindkét csapat csatársora.

Egyénileg: a hazai csapat kapujában **Magyar** kevés dolgát jól oldatta meg. Azonban véleményünk szerint a gólnál későn vetődött. S ezért nem tudta a labdát fogni. A hátvéd hármas legjobbja **Kripl** volt. Szokott megbízható játékát nyújtotta. **Mestyán** még többször zavarba jött, azonban játéka állandóan javul és különösen a keresztezések során sokszor lépett időben közbe. **Kanizsai** játéka ezen a mérkőzésen bizonytalan volt. A két fedezet közül **Kohlmann** játszott valamivel jobban. **Polgár** a csúszós talajon többször zavarba jött. Elől, különösen az első félidőben **Molnár I.** technikája jól érvényesült és jól is játszott, lövésre azonban nem vállalkozott. Ezúttal **Grozdics** sem nyújtotta a tőle már megszokott jó játékot. **Cziráki** nagy igyekezettel küzdött, sok jó támadást indított, de a mérkőzés legnagyobb gólhelyzetét kihagyta! **Daum** igyekezett, de nem volt sokat játékban. Aránylag ő lőtt legtöbbet kapura, de lövései pontatlanok voltak. A 11-es kihagyásával egyik ponttól fosztotta meg a csapatot. **Tóth** játéka nem ütötte meg az NB I-es színvonalat.

A szegedi csapatból **Hódi** nagyszerűen védett. A hátvéd hármasból **Portörő** emelkedett ki, erőtől duzzadó biztos játékával. A két fedezet inkább védekező szerepet töltött be és jól egészítette ki a védelmet. A csatársorból **Polyvás** játéka volt a legjobb. **Nyárit** a gólja dicséri. **Gilicz** játéka a várakozáson aluli volt.

Egyéni ökölvívó bajnoki mérkőzés Komlón

Területi 1957. évi egyéni ökölvívó bajnokságra kerül sor december 8-án Komlón a Magyar Ökölvívó Szövetség Déldunántúli kerülete rendezésében. A mérkőzéseket az Erkel-teremben rendezik meg. A selejtezők és középdöntő: délelőtt fél 11 órakor, a döntő pedig délután fél négy órakor lesz.

A mérkőzések kemény és magas színvonalúaknak ígérkeznek. Ezeken a mérkőzéseken: a Kaposvári Dózsa, a Dorogi Bányász és a Komlói Bányász legjobb öklözői lépnek szorítóba. Ezen kívül szorítóba lép az ország több sportkörének kiváló képességű öklözője is.

Előreláthatóan a Kaposvári Dózsa versenyzőjének, Dőrinek nem lesz könnyű dolga a dorogi Németh ellen.

A fiatal komlói öklözőknek nem sok keresnivalója lesz ezen a mérkőzésen, de reméljük, hogy Molnár, Deák, Mészáros, Dancsev és Bödő megállják a helyüket, és közülük bajnokot is avatunk.

A mérkőzés úgy délelőtt, mint délután pontosan kezdődik.

Úgy a selejtezőkre, mint a középdöntőkre és a délutáni döntőkre, a versenyrendező bizottság szeretettel várja a komlói szurkolókat, az ökölvívó sport kedvelőit.

HÍREK, közlemények

Lakásfoglalók

Ugyan bizony hány jegyzőkönyvet vettek fel a komlói tanácsnál, az önkényes lakásfoglalókról? Sokat, nagyon sokat. Volt dolga éppen elég az elbíráló bizottságnak, míg megállapította ki hogyan, milyen körülmények között sajátított önkényesen lakást magának.

A felülvizsgálatok után sem oldódtak meg — sajnos — a problémák. Nap nap után követnek el szabálytalanságot még azok az emberek is, akik egyébként rendes úton is megkaphatnák néhány napon belül — a lakást.

Tóth Sándor keresett fel bennünket néhány nappal ezelőtt:

— A Sztahanov utca 6. szám alatt, az alagsorban kaptam lakást — mondotta. — Miután megállapítást nyert, hogy a konyhában 4 db ablaküveg hiányzik, az ablakvédődeszkát elvágták, a fürdőszobában a WC öblítőt eltörték, 10 db falicsempét eltörtek s ezenkívül egyéb hiányosság is van, a karbantartó üzem a javításért számlázott 634 forintot velem akarja megfizettetni. Holott ezek a hiányosságok még az előttem lakó idejéből származnak.

Tóth Sándor elmondása alapján a panaszt kivizsgáltuk. Beszéltünk a körezti gondnokkal, s az így tájékoztatott bennünket:

— Csakugyan arról volt szó, hogy a szerelők munkáját Tóth Sándornak kell megfizetni. Hiszen előbb foglalta el a lakást, mint azt hivatalosan bejelentette volna. Bár az üzem részéről a javasoló papír kezében volt, költözködését nem jelentette be sem a tanács lakásügyi előadójának, sem a karbantartó üzemnek. Vasárnap foglalta el a lakást, és hozzám is csak hétfőn jött el.

—Mi lesz most a térítéssel? Kinek kell megfizetni?

— A házban lakók közül két tanú igazolta, hogy az említett hiányosságok már Torma István — az előző bérlő — idejében is megvoltak. S miután Torma is önkényesen foglalta el a lakást még 1956-ban, így ezt az összeget neki kell megfizetni. Természetesen azért, mert az önkényes beköltözése miatt, már annakidején sem tudtuk felvenni a hiányjegyzőkönyvet. Persze Tóth Sándor ellen is — szabálysértés miatt — eljárást indítunk.

...Mert saját kárukon kell, hogy okuljanak az önkényesen intézkedő lakásfoglalók!

— **Négy találatot** ért el lottószelvényével a 35. játékhéten egy komlói dolgozó. A nyertes szelvényre 4 584 forintot vett fel.

— **Az államosított házak** külső tatarozását befejezték november 15-én. Jelenleg belső munkákon dolgoznak, ablakokat, ajtókat javítanak, illetve cserélnek, hogy ezzel is kényelmesebbé tegyék ezekben az épületekben a lakásokat.

— **Gyermekek öröme** a mesekönyv. A könyvesboltban több kötetben szebbnél szebb mesék kaphatók. Köztük Móra Ferenc: Csengő barack, Ne kopogj kovács, Molnár Ferenc: A kékszemű és a Hegyi szellem című könyvei, mely mintegy 50 mesét tartalmaz.

— **Ha nyerni akar**, még most vásárolja meg könyvsorsjegyét! A sorsjegyek húzására december 12-én kerül sor. Nincs sok idő gondolkozásra, mert a könyvesboltok már csak december 7-ig árusítanak sorsjegyeket.

— **Várják már az** Arany János utcai lakók a bekötőlépcső építésének befejezését. A munkák teljes befejezésére december 15-én kerül sor.

— **A komlói bányászok** javaslatát, amely a helyi lottósorsolással volt kapcsolatban az Országos Takarékpénztár Komlói Fiókja megküldte a Lottó Igazgatóságnak. A választ, annak megérkezése után lapunkban is közöljük.

— **A kötelező himlő** elleni védőoltás elmulasztása szabálysértési eljárást von maga után. Az oltás elmulasztásáért Cs. Szabó Sándort 100 forintra birságolta a városi tanács v. b. igazgatási osztálya.

— **Járható már** a Zrínyi Miklós utca! A betonjárda építését ugyanis november 15-én befejezték, s átadták a forgalomnak.

— **Nyolctagú brigád** dolgozik a Babinai szőlőben egy kataszteri hold forgatásán. Ezzel a munkával lehetővé válik a tavasszal az újabb terület szőlővel való betelepítése.

Új filmek Komlón

Az idősebb emberek egyetlen szórakozása a mozilátogatás. S bizony a fiatalok is szívesen néznek meg egy-egy jó filmet. Természetesen csak olyat, amit még máshol nem láttak, ami új és érdekes. Csakhogy mostanában az új filmekkel egy kis baj volt nálunk. Gyakran hallottunk olyan panaszokat, hogy csak régi filmeket hoznak Komlóra, s a jó filmeket is csak akkor játsszák nálunk, amikor máshol már el is felejtették.

Az ilyen panaszok orvoslására hoztak intézkedést nem egy a Szakszervezeti Filmközpontnál Lichter elvtárs tolmácsolta a bányászok kívánságát, s olyan ígéretet kapott, mely szerint januártól kezdve megváltozik a város filmellátása. Új, még az országban be nem mutatásra nem került filmeket hoznak vetítésre. Így kerül majd a közönség elé még januárban a Vállóok című csehszlovák film, és a Vasárnap gyilkosai című film is, melyet eddig csak szélesvásznon láthattak a mozilátogatók. A sportolók örömére nálunk mutatják be először a Pap Laci főszereplésével készült új magyar filmet, a „Nehéz kesztyű"-t. Még az év elején kerül vetítésre városunkban az Isten és ember előtt című nyugatnémet, az Emberek és őrmesterek, olasz és a Huszárok című francia film is.

Az ígéret szerint tehát érdekes, új filmek kerülnek a Május 1 filmszínház műsorára. A nézők, idősebb és fiatal mozilátogatók bizonyára szívesen látják majd a gazdag, változatos műsort. S talán nekünk az embereknek sem kell bosszankodniok a vetítések miatt, akik nemcsak Komlón, de néha Pécsre is ellátogatnak egy-egy filmszínházba. Lesz elég idő arra is, hogy mindenki megtekinthesse egy-egy új film előadását, s még a jegyekért sem kell talán órák hosszat sorban állni. Ugyanis az új filmeket egy hétig vetítik majd a filmszínház, s így mindenkinek lesz lehetősége arra, hogy ezeket a filmeket még a premieren láthassák.

— Anna —

MOZI MŰSOR

Május 1: december 4-én: Till Eulenspiegel, német-francia filmalkotás, december 5—11: Csigalépcső, magyar film egy válságba jutott házasságról.

Szabadság: december 4-én: Angyallal a hegyekben, csehszlovák film, december 6—8: Graciella, argentin film.

Neveljük bátorságra a gyermeket

Rendezett családi viszonyok között élő, művelt szülőktől hallani leginkább olyan panaszt, hogy a gyermek nagyon félénk. Fél a sötétben, fél az idegenben és az éjszakában. Ez természetes is, mert szülei kiegyensúlyozott élete mellett nem nyílott alkalma a gyermeknek, a fenti életelemek megismerésére. Ettől eltekintve némely szülő maga is félénk természetű. (Természetesen inkább csak az anyákra gondolok.) Nincs azonban olyan szülő, aki ne szeretné legalább fiúgyermekét viszonylag bátor férfivé nevelni, még akkor is, ha nem afrikakutatónak szánja. Hogyan lehet tehát a békés családi életben is a bátorság iskolájában részesíteni gyermekeinket?

Úgy, hogy alkalmat adunk nekik arra: megszokják a sötétséget, az egyedüllétet és az önbizalmukat növelő kisebb-nagyobb izgalmas célkitűzéseket. Kevésbé veszélyes, de romantikus és ismeretlen helyen bízzuk rájuk valamely komoly feladat elvégzését. Rövidzár alkalmával küldjük a pincébe fáért. Vagy szakadó esőben bevásárolni, természetesen célszerű öltözékben. Állandóan csak arra kell ügyelnünk, hogy a megbízatás természetes legyen, ne ijesszük el előre a veszély és feladat nagyságának túlzott hangsúlyozásával és aggodalmaskodással.

A legnagyobb gyermekem úgy öt-hat éves korában még félt a villámlástól. Egy alkalommal sötét este egy kosárka almát hagytam a kertben. Zivatar jött, dörgött, villámlott kegyetlenül. De a legtermészetesebb hangon kértem a fiút, hogy hozza be. Először ijedten rámnézett, de amikor látta, hogy nyugodtan falatozom tovább, sapkát csapott a fejére és elindult. A villámlás, dörgés még erősbödött. Vak sötét volt a kert. Feleségem aggódva korholt, de én leintettem. Pár perc múlva aztán boldogan, vizesen, a hősök nagy szerénységével, de csillogó szemekkel tette le a kosarat a fiúnk. És egész vacsoraidő alatt ennek a két percnek a nagy élményeit mesélte nekünk és testvéreinek.

Azóta a legkisebb gyermekünk is kilenc éves már, de a legpompásabb szórakozásuk az égi színjáték, a zivatar. Eszük ágában sincs félni tőle.

Csikós Ferenc.

SPORT-hírek

RÖPLABDA AZ NB III-ERT

Az őszi forduló eredményei az ifjúsági csapatoknál a következők: Tótföld—Pécsi Dózsa Petőfi II. 3:2, Szekszárd—Pénzügyőrség 3:0, Komlói Bányász—Szebény 3:0, Komlói Petőfi—Sásd 3:0, PEAC—Bikal 3:0.

A női csapatnál a Komlói Bányász—Szebény ugyancsak 3:0-ás eredményt ért el.

Az őszi fordulóban elért eredményekkel az NB III-as bajnokság állása a következő:

NB III. ifi:

1. Komlói Bányász	8	8	—	24:5	16
2. Komlói Petőfi	9	7	2	21:10	14
3. Szekszárdi Spart.	8	6	2	21:7	12
4. Pénzügyőrség	9	5	4	19:7	10
5. Pécsi D. Petőfi	6	4	2	14:10	8
6. Tótföld	8	4	4	17:15	8
7. PEAC	7	3	4	14:12	6
8. Sásd	9	2	7	11:23	4
9. Szebény	7	1	6	3:18	2
10. Bikal	9	—	9	0:27	0

A női csapatok állása az NB III-ban:

1. Siófok	4	4	—	12:1	8
2. Sztálinváros	5	4	1	13:3	8
3. Komlói Bányász	4	2	2	7:6	4
4. Hőgyész	3	1	1	5:3	2
5. Szebény	4	1	3	5:9	2
6. P. Dózsa-Petőfi	5	—	5	0:15	0

— **NB III-as barátságos röplabdamérkőzés** volt vasárnap, december 1-én a Kökönyös-Nyugat iskola tornatermében. Ugyanitt kerül sor a Komlói Bányász női csapat mérkőzésére.

— **Az első teremkupa-mérkőzést** szombaton délután játszotta a Komlói Bányász röplabdacsapata a Lokomotiv sportcsarnokban. Ellenfelük a Pécsi Dózsa-Petőfi csapata volt.

— **A tornaszakosztály edzéseit** az elfogalalt Horváth Leona helyett a Farkas házaspár vezeti. A tornászok ismét áttértek a heti háromszori edzésre (hétfő, szerda, péntek délután 17 óra), melyeket a Kökönyös-Nyugat iskolában tartanak meg. Jelenleg nagy ütemben készülődnek a december 6-án és 7-én Budapesten megrendezésre kerülő felnőtt országos egyéni bajnokságra. A szakosztály az első-, másod- és harmadosztályban is indít versenyzőket. Egyes versenyzőktől szép eredményeket várnak. A szakosztály a fenti edzésnapokon minden tornásznivágyó fiatalt szívesen lát.

A SZURKOLÓK FÓRUMA:

A sportolók felkészülése

III.

A komlói bányász labdarúgó csapat évek óta szép eredményeket ért el. A játékosok igyekeztek tudásuk legjavát adni és szívvel-lélekkel küzdeni az elmúlt idők során minden mérkőzésen. Az NB II-ben minden évben az élvonalban tanyáztak és két év alatt sikerült több tehetséges játékossal a vezetőknek úgy megerősíteni a csapatot, hogy 1957-ben végre minden sportszerető komlói dolgozó vágya teljesült és a csapat az 1. osztályba a legjobb 14 magyar csapat közé került. Az ellenforradalmi események megzavarták ugyan a bajnokságot, de a csapat csaknem végig az első helyet foglalva, végül is az első helyen végzett.

Ebben az évben nagyban zavarta a csapat szereplését az is, hogy megszokott edzője távol volt és évközben két edző is foglalkozott a csapattal. A játékosok azonban nagy akarással küzdöttek és sikerült mindkét edzőnek megfelelő kondíciót biztosítani a csapatnak. A játékosok valamennyi mérkőzésen az első perctől az utolsóig nagy lelkesedéssel, és hihetetlen akarattal küzdöttek az egész bajnokság során.

A bajnokság befejezése után hozzá lehetett kezdeni a csapat előkészítéséhez, hogy a csapat magasabb osztályban is megfelelően szerepeljen és megállja a helyét. Az én meglátásom szerint azonban a felkészülés nem volt olyan, amilyennek lenni kellett volna, és az eddigi sikertelen szerepléshez, sok más tényen kívül, ez is nagyban hozzájárult. A bajnokság befejezése után a csapat rövid ideig pihent, a vezetők azonban elkövették azt a hibát, hogy a játékosok megérdemelt pihenését előre nem biztosították. A balatoni üdülés, illetve az ottani edzések már késői időpontban voltak. Az üdülés, bármennyire szükséges egy csapatnak, a Balaton nem a legalkalmasabb arra, hogy egy csapat ott komolyan felkészüljön. A balatoni nyaralás a legnagyobb nyári kánikula alatt került sorra. Ott az edző mindent elkövetett és az edzések erősek voltak, azonban véleményem szerint elkerülhetetlen volt az, hogy a játékosok ne fürödjenek, s így bizony a fürdés nem használt az erőnlétnek.

Tekintve, hogy a csapaterősítés is elég későn történt, ezen felül sok fiatal játékos került a keretbe, komoly alapozó munka kellett, hogy megelőzze a bajnoki rajtot. A balatoni edzőtábor után a csapat egy romániai túrán vett részt, mely túra után rögtön indult a bajnokság. A túra nagyon jó volt arra, hogy a csapat kollektívája összekovácsolódjon, kialakuljon az a csapat, amelyik a bajnoki rajtra komoly egységet alkot, és felveszi a küzdelmet a legjobbakkal.

Meglátásom szerint a felkészülés során a legnagyobb hiba az volt, hogy a csapat felkészülési programja nem volt jóelőre kidolgozva, illetve rögzítve. Az edző nem tudott tervet készíteni, mert a vezetőség csak későn, már menet közben tudta lerögzíteni a balatoni utat, a román-túrát. A túráról itthonmaradt fiatalokkal való foglalkozás sem volt a legmegfelelőbb. Ezért a bajnoki rajtra, az alapozás és formábahozás munkáját nem lehetett komolyan elvégezni. Véleményem szerint az első bajnoki mérkőzésen, amikor mindenfelé azt állapították meg, hogy a csapat jól játszik, akkor is kiütközött az erőnléttel való baj, s az alapozás hiánya. Kiütközött, hogy az edző sem kapott meg minden segítséget a szakosztályvezetés részéről, hogy a felkészülés zavartalan legyen.

Már az első mérkőzéseken bebizonyosodott, hogy a csapatban komoly érték van. A mérkőzéseken — az első félidőben — egyenrangú felei voltak a legjobb csapatoknak is, azonban a második félidő végén minden mérkőzésen kiütközött a csapaton az erőnléti hiány. Ilisz' a legtöbb mérkőzésen, a második félidőben vesztették el a mérkőzést. A csapat játékosait — mint ahogyan azt sokan teszik — nem lehet hibáztatni. Véleményem szerint valamennyi játékos tudása legjavát igyekezett adni a mérkőzésen, és a küzdeni akarással nem volt hiba. Nem adok igazat azoknak, akik a játékosok elégtelen étkezésében (trószti koszt) keresik csak a hibát, hiszen valamennyi játékos fizetéséből nyugodtan tud étkezni és nem hiszem, hogy bármelyik is az erőnléte rovására, a gyomrán keresztül akarna takarékoskodni. (Pedig van ilyen. Szerk.)

A csapat edzője, Bodola mester az első mérkőzések után maga is látta az erőnlétben mutatkozó hiányosságot, s ezért a szüneteket jól felhasználva komoly javulást ért el az erőnlét fokozásában. A legutóbbi mérkőzésen a csapat, az első perctől az utolsóig, teljes erőbedobással bírta a küzdelmet, és 10 emberrel játszva, különösen a második félidő végén uralta a mezőnyt. Sajnos meg kell állapítani, hogy a csapat a „szerencsével" is hadilábon áll, hisz' nem egy mérkőzésen megérdemelte volna a játék alapján az egy, de akár mind a két pontot is.

PINTÉR JÓZSEF

(Folytatjuk.)

Eljegyzésre! Esküvőre! Névnapra!
Tetszetős, kiváló minőségű
Hidegtálakat
Készít a Vendéglátóipari Vállalat hidegkonyhája december 1-től.
Rendelést a cukrászüzem közvetlenül is felvesz.
Telefon: 11-77.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Állami Építőipari Vállalat; 100 kubikost, 24-es ÁKÖV; 4 anyagismerettel rendelkező raktárost, egy éjjeliőrt, Anyagellátó Üzem; egy gyakorlattal rendelkező gyors- és gépírónőt keres.

Apróhirdetések

Komlói lakásom elcserélném falusi bányásszal. Cím: a szerkesztőségben.

26 éven aluli érettségizett fiatalembert adminisztrációs munkakörbe felveszünk. Jelentkezni lehet posta, műszaki fenntartási üzem. Komló, postaépület II. 212. ajtó.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivatalokná kézbesítőknél valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM. 98. SZÁM ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. DEC. 7.

Mit tervez a városi tanács?

Szebb, rendezettebb lesz Komló!

Akik részt vettek a városi tanács vb december 4-i ülésén nagyon jól eső érzéssel vették tudomásul, hogy államunk nem kevesebb, mint 44.390.000 forintot adott Komló 1958. évi kommunális és járulékos beruházására. Ennek az összegnek mindenkit érintő hatása hamarosan érződni fog Gesztenyéstől—Dávidföldig, vagy a Béketelepről Kenderföldig.

Már az óriás jelentőséggel bír, hogy az előző évektől eltérően a jövő év kommunális beruházának tervét, maga a városi tanács állította össze. A tervezésre elegendő idő állt rendelkezésre, így minden mód megvan arra, hogy a rendelkezésre álló pénzösszeg megfelelő helyre kerüljön. A tervezés után a lebonyolítás is a városi tanács kezében marad!

Igy 1958-tól a város lakás, kommunális és járulékos beruházás lebonyolítása a tanács feladata lesz.

(Az 1957-ben elkezdett lakások építését azonban még a tröszt fejezi be.) Ennek eredménye az lesz, hogy a jövőben sokkal egységesebb lesz a tervezés és a kivitelezés.

*

A teljes összegből a legnagyobb részt a város vízellátására fordítja a tanács. Igy például a 12.390.000 forintból, melyből célfeladatokat kell megoldani, 11 millió forintos költséggel, — ami az összeg 88,78 százaléka — teljes befejezést nyer a Mánfa—Budafa vízadó terület kiépítése. (Belső utak, kerítések, tereprendezés, 2 darab 600 köbméteres tartály építése, főnyomóvezeték lefektetése... stb.)

A 11 millió forintból futja még a Kőlyuk—Melegmány víz feltáró munkálatokra, melyekre nagy szükség van azért is, hogy a budafai kutakat — melyek jelenleg nagyon terheltek — esetenként pihentetnék. Ebből a pénzből épül meg a gesztenyési rész, a Bajcsy Zsilinszky utca, Imre-telep és Kökönyös déli területének hiányzó vízhálózata.

A 12.390.000 forintból kap egy kisebb összeget a Helyiipari Vállalat fejlesztésére, egy nagyobbal folytatják a megkezdett mecsekfalusi út építését, melyet még 1958-ban be is fejeznek.

1,100.000 forintot fordít ebből az összegből a városi tanács egészségügyi célokra. Biztosítják a hiányzó, a még hiányzó kórházi felszereléseket a hasmányi kórházhoz, megépítik a kórházhoz vezető utat és megkezdik a 200 ágyas kórház terveztetését!

Megszűnik a sártenger!

Az Országos Tervhivatal elnökének utasítására kiadott 15 millió forintból teljes befejezést nyer a 16 tantermes iskola Kenderföldön. Az eredetileg szikvízgyárnak tervezett létesítmény tejüzemmé való átalakítását tervezik, mely biztosítaná a fertőzésmentes, friss tejjel való ellátását a lakosságnak.

Kenderföldön — a Vörösmarty utca, az új iskola melleti utca, a kenderföldi kaputól az iskoláig vezető utak és járdák kiépítésére is sor kerül!

Kökönyösön a nyugati iskola, Malinovszkij, Sztahanov utca és a Vorosilov út tereprendezése, parkosítása, út és járdahálózat kiépítése is ebből az összegből történik.

Rendezik a terepet a Békeszálló és a piac környékén, vízvezetéket kap Béke-telep is. Teljik még a Kenderföld nyugati rész közvilágítására, valamint a gesztenyési orvosi rendelő felépítésére is.

A Nehézipari Minisztérium által kiutalt 17 millió forint 60—65 százalékát — 10—11 millió forintot — ugyancsak a vízprobléma megoldására kívánják fordítani, mellyel a liget—oroszlói vízmű építését folytatják. Ennek napi vízhozama nem kevesebb, mint 6000 köbméter lesz.

3,7 millió forinttal rendezik a terepet Dávidföldön és Kenderföld új települési részein, s másik két millióval útépítést hajtanak végre ugyan itt!

Jól sikerült

családi est

A vájáriskola és a következtetői tanbánya dolgozói között szoros munkatársi kapcsolat áll fent. Ez érthető is, hisz napról-napra találkoznak egymással — a bányában.

Hogy ez a kapcsolat ne csak munkatársi, hanem baráti is legyen, közös ismerkedési estet rendeztek, ahol vidáman szórakoztak — egészen hajnalig. A jó bor, a finom disznótoros vacsora olyan hangulatot keltett, melyet hosszú ideig nem felejtenek el azok, akik részt vettek rajta.

Az est elérte célját. Közelebb kerültek olyan emberek, akik eddig csak „hivatalosan" ismerték egymást. Közelebb kerültek egymáshoz, s ezután sokkal megértőbbek lesznek a másik gondja, baja iránt, mely hozzájárul ahhoz, hogy még jobb bányász szakemberek kerülnek ki vájáriskolánkból.

●

Találkozót tartanak a tartalékos tisztek

Másodízben jönnek össze december 15-én a Magyar Honvédelmi Sportszövetség Tartalékos Tiszti Tagozatának tagjai, hogy rendkívüli taggyűlésen fontos kérdéseket tárgyaljanak meg.

A gyűlésen ismertetik a tartalékos tiszti klub felállítását szolgáló tervezetet, kibővítik a vezetőséget, megtárgyalják a tartalékos tisztek felülvizsgálása során előállt problémákat és megválasztanak egy 15 főből álló oktatási csoportot.

A gyűlés színhelye az MHSZ központi klubterme (Lenin tér 1., földszint 18., pártház), ideje: vasárnap délelőtt 9 óra.

A vezetőség kéri, hogy a tartalékos tiszt elvtársak minél nagyobb számban jelenjenek meg.

A kollegalitás jegyében

Valamennyien emlékezünk azokra a csípős márciusi napokra, amikor benépesült a Kökönyös dávidföldi rész és megindult az a nagyméretű építőmunka, amelynek célja az volt, hogy a kormányprogramnak megfelelően 300 lakás készüljön bányászoknak.

A munka nagyszerű ütemben haladt, egymásután bújtak ki a házak a földből és mindenki elismeréssel figyelte az építők igyekezetét. Pedig sok akadályt kellett leküzdeni. Volt idő, amikor kevés volt a munkáskéz, vagy nem volt anyag. Az akarat végül is diadalmaskodott és az év végére eljutottak odáig, hogy sor kerülhet a házak műszaki átadására. Az átadás december 4-ére lett kitűzve, azonban kevés eredményt hozott.

A különböző vállalatok és szervek részéről mintegy 30 felelős személy töltötte meg a kökönyösi építésvezetői irodát, aztán megindult a beszélgetés, vagy inkább a vitatkozás. A szénbányászati tröszt mint átvevő, kifogással élt, mondván, a szennyvízelvezető csatornák a jelenlegi állapotban nem képesek az elvezetés funkciójának a betöltésére, tehát a lakások sem üzemeltethetők. Igaz az is, hogy nem nagy a hiba, de még sincs rendben. Igy kezdődött.

A különböző érvek és ellenérvek hangoztatása mind erőteljesebbé vált, azonban a megegyezés nem akart megszületni. Mindenről szó volt, csak arról nem, hogy a meglévő hibákat hogyan lehetne gyorsan és jól kijavítani. Telt az órák, a légkör egyre feszültebbé vált és a vége az lett — körülbelül 4 órai vitatkozás után — hogy az átvételt elhalasztották.

Úgy gondoljuk, hogy a tanulságot a megjelentek levonták, mert az ilyen megbeszélések, az ilyen éles hangok használata nem kollegális szellemre vallanak. Amikor arról van szó, hogy a kormányprogram lakásépítésének komlói részére feltegyük a koronát — átadjuk a házakat — akkor a hibák belátása mellett mindkét félnek azon kellene lenni, hogy összefogó munkával és a kölcsönös megértés alapján ezt a munkát sikerrel befejezzük. Műszaki vezetőinktől, az építőktől a karbantartókig azt várjuk, hogy tegyenek félre minden egyéni nézeteltérést, mert ilyen viszonyok között nem lehet jó munkát végezni.

Azt mindenkinek be kell látni, hogy egyik vállalat munkája sem kisebb értékű a másikénál. Ebben az országban szükség van bányászokra, akik a szenet termelik, építőkre, akik a házakat építik. Országépítő munkánkban a szakmai sovinizmus nem jellemző és ahol megtalálható, ott az eredmények rovására megy. Mi e nélkül akarunk dolgozni, úgy, hogy minden szakmai a tudása legjavát adja, mert ez a kulcsa a jövőnknek.

A vitában részt vettek gondolkodjanak és ezután úgy intézzék az ügyeket, hogy azt a kölcsönös jóindulat és segíteni akarás vezérelje, mert ezt meg követelik dolgozóink, a lakásokra váró bányászok.

A kökönyösi kislakások építésének üteme megfelelő volt. Most azon kell igyekezni hogy az év utolsó napjáig az elkészült házakat rendben és lakható állapotban átadják. Miután ennek nincs különösebb és nagyobb akadálya, várjuk az örömhírt: a lakások átadása megtörtént.

Tejüzem Komlón

A megnövekedett Komló gyors és jó tejellátása érdekében tárgyalások folynak egy helyi tejüzem felállítása érdekében. Jelenleg a dombóvári tejüzem látja el Komlót, azonban ha itt létesülne egy olyan üzem, amely a környék tejét feldolgozásra és tárolásra összegyűjtené, akkor a lakosság friss tejhez jutna.

Városunk vezetői foglalkoznak az üzem felállításának tervével és ha az élelmezésügyi minisztérium hozzájárul, akkor a tejellátásban kevesebb zavar lenne és ami a legfontosabb, a minőség is jobb lenne. Reméljük, hogy sikerül megszerezni az engedélyt.

Lesz mellékhelyiség a dávidföldi kislakásoknál

A kökönyösi kislakásépítkezés egyik régi problémája a mellékhelyiségek hiánya. Az elkészült házak szépek, kényelmesek, csak éppen a tüzelő és más holmi részére nem volt hely. Ez a régóta vajúdó probléma most megindult a megoldás útján és ha még kisebb mennyiségben is, de rövid idő múlva megkezdődik a mellékhelyiségek építése.

A tröszti építkezési program során megtakarított összeget a felsőbb hatóság engedélyével mellékhelyiségek készítésére fordítják. Ebben az évben még nincs annyi pénz, amelyből véglegesen rendezik a terv vonatkozó részét, azonban már azt is örömmel kell fogadni, hogy a pénzügyi nehézségek ellenére megindult a munka.

A mellékhelyiségek építésével a Komlói Építőipari Vállalat lett megbízva és ha az időjárás engedi, rövidesen hozzálátnak a munkához. Azoknál a lakóknál, akiknek háza mellé ebben az évben még nem építik fel a helyiséget, türelmet és megértést kér valamennyi szerv.

A szénbányászati tröszt üzemi tanácsainak *választási ütemterve*

Az üzemi tanácsok választását 1958 március 15-ig három lépcsőben, az alábbiak szerint kell végrehajtani:

1. Az első lépcsőben 1957. december 20-tól 1958. január 10-ig III-as aknán és Mázán kell üzemi tanácsot választani.

2. A második lépcsőben 1958 január 10-től február 5-ig Béta-aknán, Anna-aknán és Szászváron kell megválasztani az üzemi tanácsot.

3. Az utolsó lépcsőben 1958. február 1-től február 25-ig Kossuth-bányán és Nagymányokon kell az üzemi tanácsot megválasztani.

Ülést tartott a trösztbizottság

December 5-én rendkívüli trösztbizottsági ülést tartottak, ahol megtárgyalták a választási ütemtervet és a választással kapcsolatos feladatokat.

December 12-én 13 órakor az üzemi bizottságok elnökeinek, az üzemek vezetőinek a választásról és annak lebonyolításával megbízott elvtársak részére trösztszinten értekezletet tartanak, ahol megbeszélik a választás ütemezésével, előkészítésével és végrehajtásával kapcsolatos feladatokat.

December 19-én minden üzemben — az üzemi bizottságok elnökei közösen az üzemvezetőkkel — értekezletet tartanak, ahol az üzem műszaki beosztottaival és a szakszervezeti aktívákkal megbeszélik az üzemi tanácsválasztással kapcsolatos feladatokat, az üzemi tanácsok célját és működési elveit és ennek alapján széleskörű agitációs munkát indítanak az üzemekben. Az agitációs munka az üzemi tanácsok jelentőségének megmagyarázása, az üzem előtt álló termelési feladatok megvalósítására kell, hogy irányuljon.

Megkezdődik az „élősertés akció"

Az élősertés akció keretében a jövő hét folyamán leszállíthatók lesznek az első hízott sertések. Az akció nyomán a környező falvakban és településekben nagy mértékben csökkent az élősertések ára. Ennek következtében több vidéki dolgozó valószínűleg lemondja a megrendelést és a lakhelyén vásárol. De még így is 700 hízót kell leszállítani. A hízók szállítása csütörtökön kezdődik.

Az akcióban résztvevő dolgozók egy blankettát kapnak a tröszt munkaügyi osztályán, Papp elvtársnál, melynek felmutatásakor részükre kiadják a hízót a Mecsekjánosi húzlalda-ban. (A blankettát kedden és szerdán lehet átvenni, azoknak, akiket előzőleg az üzemben értesítettek.)

A fizetésre itt kerül sor — készpénzben — a mázsálás után. A hazaszállításról, magának a vásárlónak kell gondoskodnia.

Ezentúl minden héten csütörtökön és pénteken, a megrendelés időpontjának némi eltolódásával átvehetők a sertések.

A tröszt munkaügyi osztálya ezt az eltolódást december végére ki tudja korrigálni és akik januárra kérték a leszállítást, azok már a rendes időpontban vehetik át a hízókat.

Az árban semmiféle változás nem történt.

Városunkban szerepelt a Budapesti Kamarakórus

December 2-án, hétfőn délután 5 és este 8 órakor városunkban vendégszerepelt a budapesti kamarakórus.

A műsort sokan fázósan fogadták: úgy gondolták, milyen műsor lehet, egy kamarakórus műsora, mikor abban nincs nevetnivaló, nincs benne a Holéczy-zenekar, nincs benne Rátonyi, Latabár fellépése, s nincs benne semmi humor. Ez igaz, humor nem volt benne. De annál több volt benne a szépség, a nagyszerűen iskolázott hangok felvonultatása, s mindezt még jobbá tette a könnyű és nehezebb műfajok jó összeválogatása, fűszerezése. Hiszen Bizet, Puccini, Verdi, Kodály, Lehár, Schuman, Kálmán muzsikája örök életű. S ezt hallani, a jól iskolázott énekes hangját, gyönyörű dolog.

Komáromi Vali, Ébert Pálma, Szabó Tibor és dr. Halmi Lajos és a többiek valóban jó szórakozást nyújtottak. Ezt egészítette ki a kamarakórus nagyszerűen kidolgozott és előadott számaival.

Ime a bizonyság, hogy egy 14 tagú művészegyüttes mily nagyot és sokat tud adni, hogyan tud nevelni, a komoly mű megismerésére, szeretetére egy estén keresztül, illetve csak két órán keresztül. Mennyivel jobb volt az, hogy a műsorközlő, a konferanszié egyszerű szavakkal, minden üres fecsegés nélkül, apró kis bevezetőkkel vitt bele az opera és operett meseszerű világába. Egy pillanatra sem zökkentve ki az igen hálás közönséget a művészet élvezéséből.

Köszönet ezért a műsorért a Május 1. Kultúrotthon vezetőségének.

Azok, akik nem voltak ott ezen az estén, nagyon sajnálhatják, mert valóban élmény volt. És bizonyíték is. Bizonyíték, hogy Komlón is van közönsége a komoly művészetnek. Ha nem is volt telt ház, de a fél ház azt bizonyítja: van itt talaj, csak táplálni kell. Mert ettől a kamarakórustól és műsorától kedvet kapott az ember — aki valamennyire is becsüli a szépet —, a központi kórusban való szereplésre is.

— Góbé —

HÉT VÉGÉN

A hétvégi pihenő nyugtató óráiban könyveimet lapozom. Hűséges barátaim mindig ott vannak mellettem, segítenek amikor bánkódom és amikor örülök fiatal életemnek, munkám eredményének. A nyomtatott lapok mennyi igazságot tárnak elém, mennyi szép és nemes dologról beszélnek. Mert a jó könyv beszél, hallatja szavát, csak meg kell érteni.

Legutóbb József Attila kötete került a kezembe. Az 1905-ben született költő ízző sorai újból és újból felrázznak, szinte belemarkolnak az emberi szívbe. Lángoló hazaszeretet, a munkásosztály szeretetéről beszélnek a sorok.

Megszoktuk már, hogy a régi magyar költők sorsa különleges, hogy nemcsak műveik, hanem tragikus életük is érdekes lett népünk számára. Valami hihetetlen nagy hatalommal szemben viaskodtak, harcoltak, s úgy győztek, hogy életük árán lettek halhatatlanok. A furcsa emberi sors, a góliát idő legyőzhet mindenkit, de az igazi, jó költőket soha. Ők győztek mindig, s ahogy mondani szoktuk: igazolta őket az idő, visszafelé térdre ereszkedett előttük minden, ami életükben még ellenük volt.

József Attila sorsa itt játszódott le szinte a szemünk előtt, itt van még nagyon közel hozzánk, s mégis olyan varázslatos, mint bármelyik nagy elődjéé. Az apátlan-anyátlan árva költő sorsa születésétől kezdve, hányódtatásain, szenvedésein át egészen a balatonszárszói sinekig — ahová leborult, hogy búcsút vegyen az élettől — egy sikoltó tiltakozás, s ugyanakkor valami eljövendő új élet igenlése volt.

A nagy proletárköltőt tiszteljük benne, aki megmutatta nekünk azt a világot, amelyben a jövőre váró tömegek éltek, füstmarta gyárakban, törékeny falvakban, ahol a tiszta eszmék vajúdtak, hogy birtokukba vegyék az értelmet.

József Attila ezzel a felfedezéssel nemcsak költészetet, de az emberi képzeletben is új világot teremtett.

Verseit olvasó népünk nagyon megszerette. Petőfi mellett talán ő a legolvasottabb költő esztendeinkben. Nemcsak azért, mert a szó legjobb értelmében modern, tehát a ma emberének a lelkivilágához a legközelebb áll, de van az ő költészetének egy különös titka, varázsa is. Minél többet olvassuk, annál izgalmasabb; sokszori olvasással jutunk mind közelebb hozzá. Mindig tud újat, gyönyörűen újat adni.

Kristálytiszta művészete olyan tökéletes; hogy az ember hangulatának élete gyakran forduló világoskodjában min-dig kialakul verseinek az a csodálatos formája, amely megráz, megnyugtat, gyönyörködtet bennünket. Csak a nagy költészet tud ilyen tökéletes költői világot teremteni.

József Attila költészetét csak nagyon lehet szeretni. Hideg közeledést nem bír ki az ő forrósága. Életét adta azért, amit alkotott, egy nemzet kínját gyűrte szívébe, míg élt, hogy kimondhassa mindannyiunk nevében:

Papok, katonák, polgárok után
így lettünk végre mi hű
meghallói a törvényeknek;
minden emberi mű
értelme ezért búg mibennünk,
mint a mélyhegedű.

Állandóan feltörnek ezek a sorok és bennük rejlő mélységes igazság egy olyan zseniális költőt emel piedesztára, aki tűzben égett, a mindent átformáló karat szent tüzében. Élete kihunyt, de a tűz tovább ég és műveinek olvasása közben perzselő láng csapja meg az olvasót. Szeretettel tanulmányozom alkotását és kedvelőivel együtt örökre szívembe vésem művészetének végső mondanivalóját:

Harc a dolgozók életének felemelkedéséért.

Ne engedjük elszakítani...

A múltban erről a kérdésről — politikánk hibája folytán és a megcsontosodott helytelen gyakorlat során — nehéz volt írni és beszélni is. Hát még mennyire gondot okozott a gyakorlat, amit viszont az élet sürgetett. Ma nem azért vetjük fel a kérdést, mert erre a pártlétszám késztetett bennünket, hanem azért, mert az eddig kialakult gyakorlathoz nincs jogunk, sértő és összeegyeztethetetlen a kommunisták humanizmusával.

A kérdés lényegére hazánkban járt delegáció tagjai tapintottak rá. „Furcsa szokás honosodott meg nálatok — mondogatták a testvérpártok küldöttei, akik tanulmányozták a magyar pártélet sajátosságát. — Ha valaki felett ti pálcát törtök a párton belül, azt el is temetitek. Saját véreiteket az útszélére dobáljátok, követ dobtok reá, ahelyett, hogy felkarolnátok."

Bizonyosan, hogy erre már néhányszor mi is rájöttünk, de nem döbbentünk arra rá, hogy ezzel milyen komoly hibát vétünk. Legalább is ezzel magyarázható az, hogy még mindig „divik" ez a párton belül és oly mérvű, hogy szemetszűrt vendégeinknek is.

Elgondolkoztató és megoldásra váró probléma. Nem tudni, hogy amióta rág bennünket, milyen súlyos károkat okozott. De annyi bizonyos, hogy olyan közhangulatot ejt széjjel maga körül, ami nem „áldásos". Sürgősen változtassunk rajta. De hogyan vetődik fel a kérdés.

Bűnt, hibát mindenki vét közülünk. Ezt nem kell különösebben kihangsúlyozni és megértéséhez nem kell egyetemi végzettség. A hibát, a vétséget mi követjük el dolgozó emberek, akik hívei, harcosai, küzdelem frontkatonái vagyunk a szocializmusnak. Tehát nem ellenség, rosszakaró. Az emberi jellem emelkedhet óriási-ra, akkor is fogyatékosságoktól lesz terhes. Ezt kiküszöbölni nem tudjuk, csak csökkenteni. Úgy gondolom, innen kell a kérdést megközelíteni.

Az emberi jellem fogyatékossága különböző formában jelentkezik. A társadalom így — a jelentkezés során — kárt szenved, benne természetesen elsősorban maga az ember. Ahhoz, hogy ilyet okozzunk embertársainknak, nincsen jogunk, mert ez nemcsak elvon valamit a másiktól, hanem gátja is a további kapcsolatnak, a haladásnak. Jogos tehát a vétség, a hiba elkövetőjének a megbüntetése. De csak olyan mértékben, amennyit a bűn „elbír", megérdemel.

A kiszabott büntetés nevelő tendenciája mellett — mely óriási értékű lehet — az ellenhatás kiváltója is. Főként akkor, ha a mérték nem volt reális, arányos a hiba nagyságával. Maga ez a tény már az elszakadást is magában hordja. Ezt tetézi az a gyakorlat, ami nálunk kialakult.

Ha valaki most arra a következtetésre jutna, hogy ezzel a bűnt szeretnénk „felmenteni", rossz irányban fordul. Nem — ezt jogtalanul tennénk. De azt viszont látnunk kell, hogy a fürdővízzel együtt a gyereket sem lehet kiönteni, szerecsenmosdatáshoz sem fűl a fogunk.

Kádár elvtárs az egyik beszédében a kommunista humanizmust fejtegette és azt mondta, hogy nekünk a bűnt kell üldöznünk, arra kell a csapást mérni — erkölcsileg lehetetlenné tenni. A bűn természetszerűleg nem választható el a személytől, az elkövetőtől. De ha helyes úton akarunk járni, bizonyos értelemben el kell őket választani. Nem lehet a bűn üldözése ürügy arra, hogy az elkövetőt is eltasztítsuk magunktól. Lehetetlenné tegyük az illetőnek azt, hogy hibáját, megcsorbult erkölcsi állapotát helyreállítsa, megszüntesse azt a visszásságot, ami nála előfordult. A bűn üldözésében eddig nem mehetünk.

A valamilyen hibát elkövető — ha a hiba nem főbenjáró, népellenes, pártellenes, vagy egyéb természetű — egyébként becsületes, szorgos ember, segíteni kell és nem eltasztítani. Hogy legyen valami belőle, a hóna alá kell nyúlnunk és a kizökkent útra vissza kell billentenünk. Sajnos ezideig nem ez történt. Az az ember, aki a büntetés terhét érzi, hogy ne az elszakadás felé sodródjon, a többi ember segítségét kell hogy érezze. Ezt bizony az esetek többségében elmulasztjuk. Így azt a negatív vonalat erősítjük, amit a büntetés — bármennyire is igazságos — kivált.

A büntetés érző, gondolkozó embert sújt. Olyan ember feletti ítélet, aki egyben a dolgozók nagy családjához, vagy a kisebbhez, a párthoz tartozik, akire a társadalomnak továbbra is szüksége van. Ez az ember továbbra is együtt dolgozik embertársaival, szórakozni jár emberek közé, és ha csak pillanatokban is érzi az eltasztíást, már elkeseredik — menekül az emberi közösségekből. Pedig a legtöbb hibát vétő, hibájától és nem az emberektől akar elszakadni.

A társadalom nem szűk családi kör, melyen belül a hibát — ha az súlyosabb — el lehet nézni. Nem — meg kell szabadulni a hibától, mely büntetésen keresztül történik meg. De ennek nem szabad együtt járni azzal is, hogy embertől szabadítjuk a társadalmat el, ezt nem szabad megengednünk. Továbbra is a miénk, a mi közösségünk tagja a bűnt elkövető. S hogy gondjainkban, bajainkban is segítő társ legyen, a büntetés letöltése közepette is érezze gondolkodásunkat, a humanizmus ezerfajta jelét. Ez lehet útja annak, hogy jellembeli fogyatékosságát a neveléssel rendbeszedjük, embert faragunk belőle. A fájdalmakat orvosolni kell, a hibát segíteni, hogy kiküszöböljék. Eddig ez ritkán volt szokásban. Pedig ez a helyénvaló cselekedet.

A társadalomnak minden józan gondolkodású, dolgos munkásra szüksége van, aki hajlandó dolgozni és hibájától elszakadni. Hiba nélküli ember nincsen és ha ezt elfeledjük, nem a hiba ellen küzdünk, hanem az elkeseredett embereket szaporítjuk. Ez pedig nem lehet célunk.

Nem engedünk egyet sem elszakadni a közülünk valókból. Mi humanistáknak valljuk magunkat. Értsük meg ebben a kérdésben azt, hogy mi a helyes gyakorlat.

— K. J. —

Időben szólunk

Kétség nem fér ahhoz, hogy az utóbbi hónapokban javult a 206-os AKÖV szállító munkája. A Pécsről—Komlóra munkába és az otthonukba igyekvők hosszabb várakozás nélkül utazhattak. Igen, így volt az elmúlt hónapokban. De nem így van; jelenleg. Legalább is a fagyos idő beköszöntétől. Az elmúlt szombaton is órákat álltak sorban a Kossuth téren a munkából Pécsre utazók, míg egy-egy kocsi felvette őket.

Még jól emlékszünk az elmúlt télre. Akkor is így volt. Igen ám, de akkor sok autó hiányzott, több roncs állapotban és nem volt a javításhoz elegendő gumi és egyéb alkatrészt. Most mégis mások már a körülmények. Ezért nem értjük, mi szükség van az emberek órákig való várakoztatására e hideg időben.

Nem ma kezdi a szállító munkát a vállalat. Sok év tapasztalata áll rendelkezésére. S e tapasztalatok azt mutatják, akik bérletet váltanak, azok utazni is szeretnének, mégpedig időben. Mindkét irányban. S hogy mikor, azt szintén megmutatják a tapasztalatok. Jó lenne ezeket figyelembe venni. Ha pedig más oka van más nehézség gátolja a dolgozók időben igényelt szállítását, jó lenne a nehézségeket megszüntetni. Az emberek, a dolgozók egészsége érdekében. Mert bizony a téli huzamos ácsorgás nem használ nekik. Mi időben szólunk.

S szeretnénk időben változást is tapasztalni.

Több megbecsülést az üzemi konyhák dolgozóinak

Az üzemi konyhákban sokan étkeznek, és mivel különbözők az emberek, különbözők a vélemények is az ételekről, és ezzel kapcsolatban a sok apró-cseprő dologról. Sokan vannak olyanok, a dolgozók között, akik nemcsak napról-napra kifogásokat találnak a levesről, a főzelékről, vagy az evőeszközökről, hanem egyszerűen nem emberi módon viselkednek az üzemi konyhák dolgozóival szemben.

Ezzel kapcsolatban, Bodoky Sándor, az Aknamélyítő Vállalat komlói körzetének dolgozója, a szerkesztőségünkhöz küldött levelében, a 36-os konyháról a többi között ezeket írja:

„Nem emberhez méltó az, hogy a konyha ételeit fogyasztva szemtelenül viselkednek egyesek a felszolgálókkal szemben: a konyhai dolgozók minden nap azon fáradoznak, hogy a legjobb tudásuk szerint kielégítsék az ott étkezők igényeit. Vajon ezek a szemtelenül viselkedő étkezők hogyan végzik a munkájukat? Leginkább azoknak van a legnagyobb szájuk, akik bumlizoknak, rosszul végzik a munkájukat, és általában saját otthonukban rosszabbul étkeznek."

Bodoky Sándor levele további részében tényekkel támasztja alá a mondanivalót, s dícséri a 36-os konyha minden egyes dolgozóját. Igaza van. A levél minden sorával mi is egyetértünk. Ezen a konyhán jóminőségű, és kellő mennyiségű étel van, s a konyha dolgozói még vasárnap is azon fáradoznak, hogy megkönnyítsék a sok magányos ember étkezési problémáját. S joggal várják az étkezőktől, hogy munkájuk után tiszteljék és becsüljék őket!

Újdonságok az egész világból

Zsebzongora

„Zsebzongorá"-nak nevezték el ezt a mindössze 36 kilogramm súlyú zongorát, amelyet a híres Rudolf Wurlitzer német zongora- és orgonakészítő cég készített mostanában. A világnak ez ideig legkisebb zongorája egy normális böröndben szállítható és elektronikusan működik. — A normális zongorán alkalmazott húrok helyett csőlapocskák vannak benne, amelyeknek mozgását egy erősítővel kapcsolt kalapácsütő végzi.

*

Hangradar a vakok számára

Az egyik londoni intézetben egyszerű készüléket szerkesztettek a vakok tájékozódásának megkönnyítésére. Alapelve hasonlít a radarkészülékek elvéhez, azzal a különbséggel, hogy a készülék nem rádióhullámokat, hanem hanghullámokat bocsát ki és ver vissza. A készülék által adott hangjelek alig hallhatók, a visszaverődő hanghullámok azonban megfelelő erősítőn át jól hallhatóan jutnak a vak ember fülébe, aki így tudomást szerezhet arról, hogy van-e közelében valamilyen akadály. A berendezés nem nagyobb, mint egy közepes zseblámpa.

*

Alumínium levélbélyeg

A holland posta újfajta levélbélyeg kiadását tervezi, melynek papírjába finom aluminiumport kevernek. Erre azért van szükség, mert a levelek előrendelését a jövőben elektron-készülékkel akarják végezni, mely aztán a levelek automatikus bélyegzőberendezéséhez továbbítja. Ahhoz, hogy a levelek kellő helyzetbe kerüljenek, a készüléknek segítségre van szüksége. Erre szolgál a bélyegekbe kevert aluminiumpor, amely az érzékeny műszert „tájékoztatja".

*

120 éves öngyilkos

A bagdadi rendőrség a lakásán holtan talált egy 120 éves földművest és megállapította, hogy az ember önkezével vetett véget az életének. A szomszédok és a barátok szerint az aggastyán már régebben készült az öngyilkosságra és többször emlegette, hogy mivel már nem tud részt venni mindenféle szórakozásban úgy, mint korábban, nem érdemes tovább élnie.

*

Krokodilhús-konzerv

A krokodilok husa egyes helyeken ízletes csemegének számít a lakosság körében. — Egyébként a krokodil husa fehér, hasonlít a halhúshoz. — Ize állítólag olyan, mint a fiatal csirke husa. Ujabban már az Egyesült Államokban is terjedőben van a krokodilhús fogyasztása. Egyes vállalatok megkezdték a krokodilhús-konzervek gyártását.

Karácsony előtt

Néhány hét választ el bennünket a tél egyik nagy ünnepétől, a gyermeki örömök napjától — karácsonytól. Ezen a napon a család bármely tagja, ha távol van, arra igyekszik, hogy mielőbb övéi, a család többi tagja közé, a békés családi otthonba érjen.

Levelek, táviratok ezrei indulnak útnak már jó előre, hogy azok, akik szívünkhöz tartoznak, még időben tudomást szerezzenek érzéseinkről, jókívánságainkról. Ezek a levelek az emberek közötti békét és szeretetet hirdetik. Ezeknek az érzéseknek és kívánságoknak tolmácsolói.

Ez az érzés különös súllyal jut minden évben kifejezésre a legfiatalabb nemzedék, a gyermekek iránt. Szülők, testvérek, rokonok, ismerősök és ismeretlenek, az egész társadalmunk munkálkodik ezekben a napokban azon, hogy a gyermeki örömök megteremtésén keresztül a kis családok s egész népünk boldog és békés ünnepre virradjon.

Különösen sokat mungálkodik minden évben a családok boldog ünnepének, a családi harmóniának, a gyermeki örömöknek megteremtésén a nőmozgalom.

Ez évben is ők a legtevékenyebbek az előkészületekben. Itt Komlón már napokkal ezelőtt megalakították az ünnepségeket előkészítő bizottságukat. Ebben az asszonyokon kívül részt vesz a KISZ, a Hazafias Népfront, a Művelődési Tanács is.

A bizottság tervei szerint minden iskolában rendeznek karácsonyfa ünnepségeket. A nőtanács területi szervezetei, a szülői munkaközösségek számos családi estet rendeztek és rendeznek, kis csomagocskákat készítenek és számos ma még titoknak számító munkával készülnek az ünnepre.

Gondoltak arra is, hogy ez évben kis ünnepség keretében ismét felállítják a városi tanács előtti téren a szépen kivilágított mindenki karácsonyfáját.

Tervük szerint sok mindenre gondoltak még, de meglepetésnek szánják, ezért úgy gondoljuk, nekünk sem illik azt előre elárulni. Nem is tesszük. Annyit azonban megírhatunk, hogy e „titkos" tervek is a békés, boldog családi ünnepet segítik elő.

Új életünk új szokásáról

Az elmúlt években kezdett szokássá, ha úgy tetszik divattá válni hazánkban, városunkban, a munkahelyeken a legelkiismeretesebben dolgozók megjutalmazása. A Horthy-rendszerben ilyen ismeretlen, vagy nagyon ritka dolog volt, vagy ahogy mondani szokás: „ritka, mint a fehér holló".

S e régi rendszer megváltozása óta alig több, mint egy évtized telt el, ez az új szokás meggyökeresedett, szinte annyira természetessé vált, hogy ha egy-egy munka elvégzése után valamilyen okból elmarad, hiányoljuk.

Pedig gondoljuk csak meg. A munkát azért végezzük, mert az alkotás természetes része az életnek, egyik nélkülözhetetlen oldala, mely nélkül nem biztosítható az élet másik oldala, az emberi szükségletek és igények kielégítése.

A munka, az alkotás egyben cseréje annak az értéknek, mellyel azt díjazzák. S az önként vállalt társadalmi munkát leszámítva minden esetben díjazzák. S ez is természetes.

Természetes az, ha valaki az előírt munka elvégzésén túl még többet teljesít, az alkotás minőségébe a lelkét is beleviszi, hogy ezt a nemes emberi tulajdonságot észrevegyük, s azzal is segítsük továbbfejlődését, hogy jutalmat adunk érte. S ez is természetes.

Az azonban már egyáltalán nem természetes, sőt káros, ha e szokást jószívűségből, vagy megalkuvásból olyanokra is kiterjesztjük, akik e nemes emberi szokással visszaélnek ellenünk, társadalmunk ellen fordítják.

Igen pontosan ezt teszik azok, akik visszaélnek azzal, hogy van még hiánycikk, de ha „csúsztatót" adunk, azonnal előteremtik. Ezt teszik azok, akik a fizetést nyugodtan zsebre vágják, de érte időben csak „célprémium" felajánlása esetében végzik el a munkát. S ez már természetellenes.

Egyáltalán nem lenne jó, ha ez is szokássá változna, mert egész életünk megrontója lenne. S azzá is lesz, ha csak nem kezdünk ellene könyörtelen harcba. Mert e nélkül gyorsan, s úgy terjed, mint a pestis. Az pedig veszélyes betegség. Ilyen veszélyekkel fenyeget a célprémium betegség is.

Maradjunk mi csak meg annál a helyes szokásnál, ha időben, jó minőségben végzi el valaki a munkáját, vagy az nem várható jutalomért, hanem népünk, társadalmunk a munka iránti szeretetből túl is teljesíti, akkor megjutalmazzuk.

Az ilyen szokás erősíti erkölcsiségünket, nemesíti az embert. Így kevesebb lesz kárunk, boszszúságunk, s egészséges marad ez az új s szép szokásunk.

Akikről elismeréssel kell szólni

Nem új dolog, nem is országos esemény egy KISZ taggyűlés, de egy 60—70 fős ifjúsági szervezet életében mégis jelentős esemény, határkő és jelentősége túlnő a szervezet keretein.

Igen, mert a több mint 60 tagú Vájáriskola KISZ szervezetének elmúlt negyedévben végzett munkája nem csupán saját berkeikben váltott ki visszhangot az ifjúság körében, tapasztalataikat ismerik és hasznosítják a város és az északi területek KISZ szervezetei is.

Sok nehézséggel kezdték el az ősszel a munkát. De következetességük, szívósságuk meghozta az eredményt. Ma már megkétszereződött a tagságuk és újabb szervezeten kívüli fiatalok jelentkeznek felvételi kérelemmel. Azóta több rendezvényük volt, zászlót avattak, rádiójuk rendszeresen műsort sugároz, s a KISZ-tagok tanulmányi eredménye 3,88-al magasan kiemelkedik a szervezeten kívüli fiatalok átlagából. Ezek csak a főbb dolgok. Minden eredményüket hely hiján nem közölhetjük, de úgy gondoljuk, hogy ennyi is elegendő ahhoz, hogy mindenki megállapíthassa: valóban jól működik ez a szervezet!

Mi a titka a jó munkának? Természetesen a fiatalok következetes lelkes munkája. Csakhogy másutt is meg van ez, mégsem érnek el ilyen eredményt. Itt azonban a fiatalok aktivitása támogatásra, segítségre kap a felnőttek, a mesterek, tanárok, kommunisták részéről is.

És ez ami új, ami biztosítja a munka folyamatosságát. Ők azok, akik lelkesítenek ha a fiatalok elcsüggednek, ők azok, akik segítenek megelőzni és elkerülni a hibákat.

A Vájárintézet és a Tanbánya felnőtt dolgozói megértették, hogy az ifjúság nevelése társadalmi ügy, a fiatalok fejlődése csak úgy biztosítható, ha a felnőttek nem zárkóznak el tőlük, ha úgy tetszik velük együtt élnek, dolgoznak, szórakoznak.

Ezt láthattuk a Vájáriskola KISZ-szervezetének legutóbbi taggyűlésén is. Ott voltak, s felszólalásaikkal, tanácsaikkal, javaslataikkal segítették a fiatalok munkáját. De nemcsak ezt tették. A pártszervezet értékelte a szervezet munkáját és a legjobb fiatalokat könyvjutalomban részesítette.

A fiatalok rászolgáltak erre az elismerésre, de mi úgy gondoljuk, hogy elismerést érdemelnek azok a párttag és pártonkívüli felnőttek is, akik a gyakorlatban mutatják meg, hogyan kell segíteni az ifjúságnak.

Tordai György:

UBRYK BORBÁLA TÖRTÉNETE

XLVI.

Nem kis port vert fel Ubryk Borbála pere hazánkban is. A liberális sajtó hónapokon át cikkezett az esetről. Követelték az egyház büntető hatáskörének csökkentését. A politikusok arra használták fel a történteket, hogy a dualizmus Magyarországának konkrét társadalmi problémáiról, a zsarnok habsburgi uralom problémáiról eltereljék az emberek figyelmét. Ezt szánták villámhárítónak, de nem nagyon vált be. S amikor az általunk feltételezett hangulat kezdett ellenünk fordulni, minden erővel igyekeztek lecsillapítani a tömegek mozgolódását, megbélyegezni azokat, akik további következtetéseket vontak le az Ubryk-ügyből. A felvert hullámok azonban nem egykönnyen törtek meg. A sajtóból és a ponyvára került irodalomból széles tömegek ismerték meg Ubryk Borbála történetét. Ürményi Lajos, Mártonffy Frigyes, majd Bihari Géza könyvei sokszoros példányszámban fogytak el. Apácanaptár jelent meg, drámát adtak elő a városligeti színkörben Ubryk Borbáláról, arcképeit terjesztették, teleragasztották vele az egyházi intézmények falait. Ijedten írta a „Magyarország és a Nagyvilág", hogy „mindenki a krakkói apáca ügyét tárgyalja". Pénzküldemények érkeztek Ubryk Borbála számára, sőt még az ügy feljelentőjét is jutalmazni akarták. Miskolcon a „baloldali kör" kérvényt nyújtott be az országgyűléshez a zárdák és kolostorok feloszlatása ügyében.

Ubryk Borbála — vagy ahogy népiesen mondták „Ugrik Borbála" — neve jó ideig az egyház elleni harc zászlajául szolgált hazánkban is. Azután lassan-lassan elfelejtették szomorú történetét, de a nevére még ma is emlékeznek idős emberek.

Talán arra a kérdésre vár még feleletet az olvasó, hogy mennyire ragaszkodik a könyv a történeti hűséghez. A per eredeti irataihoz nem jutottam hozzá, csak a hazai, nagyrészt korabeli irodalomra támaszkodhattam. Ezek a munkák nem teljesen egyformán adják elő a történetet. Igyekeztem kiválasztani azokat az eseményeket, amelyeket több forrás, köztük a sajtó is megerősít. Szerepelnek a könyvben képzelt figurák és kitalált események is. A neveket sem egyöntetűen adják meg a források. Gratianus pátert Lewkovicz atya néven is emlegetik a sajtóban, Lázár atya neve sehol sem fordul elő. Bihari Géza Ubryk Borbáláról írott kiskönyvében egy fiatal szerzetes szerepel, aki feljelentette a hatóságoknál a krakkói kolostorban történt esetet, a „Vasárnapi Ujság" 1869 augusztus 1-i száma szerint pedig egy Gonsierowski nevű kereskedő volt a feljelentő. A kereskedő egy pap rokonától hallotta Borbála történetét, akinek Lewkovicz karmelita szerzetes mondta el. Lewkovicz páter hosszabb ideig volt gyóntató a zárdában. Hírül adja a lap azt is, hogy Lewkovicz páter két nappal az eset felfedezése után „a czarnai zárdában rögtöni halállal kimúlt, s már röghön másnap el is temették. Különös véletlen!" Bár a történet egyes részleteinél, a szereplők szavainál vannak eltérések, Ubryk Borbála befalazásának tényében, idejében és az esettel kapcsolatos lényegesebb momentumokban megegyeznek a különböző források, s ezeken én sem változtattam.

A bécsi kormány az egyház hatalmát korlátozó, már említett intézkedéseit azért hozta, hogy a fellángolt népharagot lecsillapítsa. Ezek komolytalanságát mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az intézkedésekkel egyidőben kitüntette a pápai nunciust annak elismeréséül, hogy közbenjárásával megoldódott a kellemetlen krakkói ügy.

Ubryk Borbála pere kiáltó példája volt az igazságtalanságnak és jogtiprásnak. Ezért csatasorba állította mindazokat, akik a jogtalanság, zsarnokság, embertelenség ellen küzdöttek. Ez a csapat akkor még kicsiny volt, de napról-ra nőtt, és megtalálta a szabadsághoz és az igazsághoz vezető egyetlen helyes utat.

A SZERZŐ

VÉGE

BÚCSÚZÁS

Amikor egy élet munkájában őszült, idős ember elérte azt a kort, hogy már tovább nem tud dolgozni, nyugdíjba megy. Népi demokráciánkban ez természetes, de nem így volt régen.

A kubikosmunka nehéz mesterség. Ezek a napszítta, derék emberek valaha rokkantságig dolgozták magukat azért, hogy a szűkös kenyér meglegyen. Nyugdíj? Amikor már nem tudott tovább dolgozni, kegyelem kenyéren tengődött. Ez így volt népi demokráciánk megszületéséig. Azóta nagy változás történt. Ime egy példa:

December 3-án, a munkaidő után idős emberek gyülekeztek az építőipari vállalat igazgatói szobájában. Terített asztal, kényelmes székek várták a vendégeket, a kubikosokat. Valaha az igazgatói előszobáig sem juthattak ezek a kevésbeszédű, nyílttekintetű, dolgos emberek, s most a vállalat vezetőivel együtt összejöttek azért, hogy az idős Vázsonyi József kubikost — aki nyugdíjba indult — búcsúztassák.

Igazi, bensőséges hangulat. A hét őszbecsavarodó kubikos — mint vendég és mint munkatárs — a vezetőkkel, akik szintén kőművesek és kubikosok voltak, együtt búcsúznak egy hűséges munkatárstól. A pohár bor és a felszolgált szendvics sem hiányzott és az ünnepségnek is beillő búcsú, baráti és elvtársi szellemben folyt le.

Felemelő érzés volt, amikor Vázsonyi bácsi, átvette a vállalat részéről átadott 500 forint jutalmat, valamint azt a díszoklevelet, amely bizonyítja hogy méltán vonult megérdemelt nyugalomba.

A kétkezi munkások és a nép soraiból jött vezetők össze tartozásának nagyszerű képe volt a két és fél órás beszélgetés, ahol röviden megemlékeztek annyi nagy munkáról, sikerekről és kudarcról egyaránt. A részvevők közül elhangzott az az őszinte szó is, hogy valaha régen, ez másként volt, s most velük együtt mi is boldogok vagyunk, hogy most így van. Mi azt akarjuk, hogy minden olyan dolgozó, aki becsületesen kivette részét országépítő munkánkból, megérdemelt nyugalomba vonuljon, s hátralévő napjait pihenéssel töltse.

Tárgyalóteremből:

Felelnek tettükért

Napokig tartott a tárgyalás, s minden nap zsúfolásig megtelt a tárgyalóterem. A vádlottak padján kilencen ültek, kilenc komlói ember, akiket az ellenforradalmi tevékenységükért állítottak bíróság elé. Súlyos vád terheli őket. A dolgozó nép hatalmát akarták megdönteni, s tevékenységükkel a volt gyárosok, tőkések célkitűzéseit vitték előbbre.

A tárgyalás első napjaiban a tanúkat hallgatta ki a bíróság. Az ellenforradalom alatt börtönbe vetett, munkájuktól megfosztott emberek, becsületes kommunisták álltak szembe a vádlottakkal, s mondták el Meiszter Tivadar, dr. Molnár Géza, Cziller Péter, Prohászka József, dr. Merkel Ottó, Garamvári Gyula, Buga Tibor, Homicskó Tibor és dr. Huszár György ellenforradalmi tevékenységét.

*

VÁD

A megyei bíróság a tanúvallomások és a már meglévő bizonyítékok alapján a következő vádat emelte a kilenc komlói ember ellen:

Meiszter Tivadar gondoskodott a nemzeti tanács határozatainak végrehajtásáról, intézkedéseket tett a kommunisták lefegyverzésére, ellenőrizte a rendőrség és a tanács munkáját, társaival együtt a győri ellenforradalmárokhoz küldöttséget indítottak, tudott Piegl János és Radnai Zoltán letartóztatásáról, de semmit nem tett az elvtársak kiszabadítása érdekében. Meiszter Tivadar adott engedélyt a helyi rádióban a Szabad Európa műsorának közvetítésére, s ezen kívül több határozatot írt alá. Vezető szerepet vállalt az ellenforradalom alatt, s ezért súlyos bűnt követett el. A bíróság előtt enyhítő körülménynek csupán az számít, hogy a vádlott 6 elemit végzett, alacsony műveltségű munkásember, akit könnyen megtévesztettek. A munka megindulásakor azonban első volt a munkahelyén.

Dr. Molnár Géza az ötös bizottság egyik tagja volt. Részt vett a rádió átvételében, megbízólevelet adott Buga Tibornak, a rádió munkájának irányítására. Ellenőrizte a rádió híranyagát, s az ellenforradalmárok által írt uszító hangú szövegek beolvasására is vállalkozott.

Cziller Péter felhívást írt a rádióba, melyben minden férfit fegyveres harcra szólított fel a szovjet csapatok ellen. Ezt a felhívását azonban nem olvasták fel.

Prohászka József javaslatot tett a nemzetőrség felállítására s több elvtárs letartóztatására javaslatot.

Merkel Ottó részt vett a győri ellenforradalmi gyülésen, a győri küldöttség vezetője volt. A régi funkcionáriusok levaltására tett javaslatot s a sztrájk mellett határozottan állást foglalt.

Garamvári Gyula, mint a nemzeti tanács egyik vezető tagja, határozatokat hozott, ellenőrizte a sztrájk megtartását, több telefonkészüléket kikapcsoltatott. Cselekedetében enyhítő körülménynek csak azt vette a bíróság, hogy a szovjet csapatok bevonulása után azonnal munkára jelentkezett.

Buga Tibor az ellenforradalom ideje alatt a rádió vezetésében vett részt. Az akkori vezetőket a rádió épületéből kiutasította. A rádióban beolvasott szövegeket ellenőrizte. A nemzeti tanács tagja volt. Bűncselekményének tudatában határátlépést kísérelt meg.

Homicskó Tibor a katonai táborban katonai tanácsot alakított. Kommunistaellenes kijelentéseket tett a katonákhoz intézett beszédében.

ÍTÉLET

A tanúkihallgatások után, december 5-én délelőtt a vádlottak szóltak az utolsó szó jogán. Dr. Huszár György kivételével nem tudtak védekezni a vádak ellen, csupán enyhe ítéletre kértek a bíróságot. Felszólalásukat a bíróság tanácskozása, majd az ítélet kihirdetése követte. Ellenforradalmi tevékenységükért s a több millió forintos kár okozásáért a nyolc vádlottat a bíróság a következőképpen büntette: Meiszter Tivadart 4 évi börtönre és 500 forintig terjedő vagyonelkobzásra, dr. Molnár Gézát 5 évi börtönre és 1000 forint vagyonelkobzásra, Cziller Pétert 2 év és 500 forint, Prohászka Józsefet 2 év és 500 forint, Merkel Ottót 1 évi börtönre, Garamvári Gyulát 3 év és 500 forint, Buga Tibort 6 évi és teljes vagyonelkobzásra, Homicskó Tibort 1 évi börtönre ítélte. Bizonyítékok hiányában és a tanúvallomások alapján dr. Huszár Györgyöt a bíróság felmentette.

—ke—

Alakulás előtt az üzemi tanácsok

A forradalmi munkás-paraszt kormány legújabb rendelete értelmében a termelő üzemeknél üzemi tanácsokat kell alakítani. Az üzemi tanácsok megalakulása lényeges tartalmi változásokat fog mutatni a párt, a szakszervezet és a gazdasági vezetés munkájában. A választásokra a dolgozók iránt érzett felelősséggel kell felkészülni és a tömegszerveknek arra kell törekedni, hogy az üzemi tanácsok munkáját a gyakorlatban is kialakítsák.

A kormány határozata értelmében tehát Kossuth-bányán, III-as aknán, Béta-aknán, Anna-aknán, valamint Mázán, Szászváron és Nagymányokon kell üzemi tanácsokat választani, tehát trösztünk területén összesen 7 üzemben.

Az üzemi tanácsok létszáma üzemenként az alábbi:

Kossuth-bányán	101 főt
III-as aknán	51 főt
Béta-aknán	81 főt
Anna-aknán	31 főt
Szászváron	31 főt
Mázán	31 főt
Nagymányokon	31 főt

kell választani.

A választások idejére a Komlói Szénbányászati Tröszt és a szakszervezet trösztbizottsága a következő felelősöket jelöli ki, akik az üzemeknek segítséget adnak és ellenőrzik a választások munkáját:

Kossuth-bányán a trösztről részéről Garamvölgyi János, Eklics József, a szakszervezet részéről Czéder János és Koppendorfer Elek elvtársak.

III-as üzemnél a trösztről részéről Garamvölgyi János, Eklics József, a szakszervezet részéről Bánusz János és S. Nagy Antal elvtársak.

Béta-aknán a trösztről részéről Virágh János, Rudolf Mihály, Kiss János, Perák József elvtársak.

Anna-aknán a trösztről részéről Virágh János, Eklics József és a szakszervezet részéről Bánusz János és Szabó Jenő elvtársak.

Szászváron a trösztről részéről Mátrai Árpád, Csuzi János, a szakszervezet részéről Czéder János és Kovács József elvtársak.

Nagymányokon a trösztről részéről Mátrai Árpád, Csuzi János, a szakszervezet részéről Bánusz János és Pintér József elvtársak.

Mázán a trösztről részéről Mátrai Árpád, Kerner József, a szakszervezet részéről Kiss János és Kiss Ilona elvtársak.

Hirdessen az Új Komló-ban!

Egy délelőtt *a bányamentők között*

Kora reggeli derengésben látogattuk meg a komlói bányamentőket. Kint erősen fújt a télies, hideg szél, szinte jó érzés volt számunkra, amikor beléptünk Szomori István, a mentőállomás parancsnoka kellemesen meleg irodájába.

*

Reggel óra van. Ilyenkor minden bányamentő talpon van, kezdődik a reggeli torna, a mosakodás, majd a helyiségek szellőztetése. Mielőtt a bányászok leszállnának, az egyik öt főből álló raj kutatásra megy, nehogy a bányászok rossz lámpával, cigarettával vagy gyufával menjenek le a bányába. A reggeli 7 órakor kezdődik, majd a reggeli befejeztével az egyik raj lemegy a bányába. A másik raj tagjai délelőtt folyamán gyakorlatoznak, műszaki, szépirodalmi könyveket olvasnak, s elméleti oktatásban részesülnek. Az oktatás főcélja, a bányatérképek tanulmányozása. Persze van idő egyéni foglalkozásra is.

*

A bányában lévő raj díszpécser útján állandó összeköttetésben van a mentőtiszttel. Ha tűz van valamelyik helyen, az állandó készültségben lévő második raj azonnal leszáll. Ha a tűz nagyobb méretű és egy osztag létszáma nem elegendő, a másik osztag is működésbe lép. Egy osztag két rajból áll. Amikor tűzveszély nem áll fenn, ezek az intézkedések nem történnek meg és a már bányában lévő raj műszakváltáskor kiszáll. A rajparancsnok írásban tesz jelentést a bánya állapotáról. (Megjegyezzük: a bányamentők valamennyi bányász testi épségére vigyáznak és arra nagy gondot fordítanak.)

Kiszállás után a rajok egymást váltják.

*

Az ebédfogyasztás kettő órakor van. Délután háromkor ismét kezdődik az oktatás, a tanulás, s a gyakorlat. A gyakorlattal együtt a bányamentők elsősorban elsősegély-oktatásban részesülnek. Délután azok szállnak le, akik délelőtt főnt teljesítettek szolgálatot. Elég hosszú a nap, de a bányamentőknek nincs felesleges idejük. Sokat dolgoznak, sokat tanulnak, gyakorlatoznak, s este tíz órakor egésznapos fárasztó munka után jól esik a fehér lepedők közé bújni. S ezért nem csoda, hogy a bányamentők szemére hamar jön az álom. De a bányamentők, mivel a komlói bányákban elég gyakran fordul elő a tűzveszély, a kötelességüknek eleget téve, még az éjszaka nagyrészét is életveszélyes és önfeláldozó munkával töltik.

*

Hogy a bányamentők között kik a legszorgalmasabbak? Erre még Szomor István is nehezen tud válaszolni. Nehéz válogatni, nehéz neveket sorolni, mert mindenki jól dolgozik, munkájukra nincs kifogás. Szomor István csak három nevet mond, akik a mentő állomás létezése óta itt dolgoznak, ezek: S. Nagy Lajos, Varga János és Kopácz György. E három derék mentő mindenkor a legveszélyesebb helyeken van és segít a bajbajutott bányászokon, vagy bányarészen. Ők a legderekasabbak, de a többi is ilyen.

*

Tény és való; a komlói bányamentők nap-nap után önfeláldozó, becsületes munkát végeznek. A munkájuk felelősségteljes, mert nemcsak bánya mentők, hanem egyben életmentők is. Ezt mindenki tudja, s éppen ezért tisztelik és becsülik őket.

További jó munkát, s jó egészséget kedves bányamentők!

Befejezték éves tervüket

Közöljük a szerkesztőbizottsággal, hogy a Komlói Tanbánya 1957. évi tervét: november 23-án teljesítette.

A Tanbánya dolgozói és a bánya üzemvezetősége vállalta: még ez évben terven felül 200 tonna szenet ad népgazdaságunknak.

Illés Ferenc üzemvezető — Végh László pü. vezető

Akik boldogok

Előttünk hosszú, nedves, sötét vágat. Mint a legtöbb tanbányai vágat, ez is amolyan girbe-görbe. Itt-ott villan meg egy-egy lámpa fénye, aztán eltűnik. Kísérőmmel, Tomasek Lajos körletvezetővel ballagunk. Messziről hangzik a nevetgélés, a tréfás megjegyzések, a „Csodacsatár" c. film zenéjének dallamai, a fütyürészés, s mindez erősebb a csillék zörgésénél, a fejtőkalapácsok csattogásánál.

— Itt dolgozik az ötös csapat — mondja a körletvezető. — Jelenleg 14 csapatunk dolgozik teljesítményben, s köztük ez a csapat a legjobb. Például a múlt hónapban a vájári nyers kereset, több, mint 86 forint volt.

A köszönésre egyszerre hárman köszönnek vissza, és a két reflektorlámpát látva, az arcok hirtelen elkomolyodnak. Bemutatkozás után az arcukra ismét visszatér a mosoly. Auth János, a fiatal vájár, aki Annaaknáról került ide, szinte örömmel beszél munkájukról és a két jövendő ifjú vájárról.

— Jól dolgozunk és hát a munka is megy. Még jobban menne, ha nem lenne probléma az üresccsille hiány. Két társam, Batai Ferenc és Hudacsek László nagyon szépen dolgoznak, a munkájukkal meg vagyok elégedve. Mindent megcsinálnak, amit rájuk bízok.

A két harmadéves vájártanuló kíváncsian figyel, s amikor hozzájuk fordulunk, egymást nézik, nevetnek, majd egy kis szünet után szinte egyszerre beszélnek:

— Mégis más, ha teljesítményben dolgozunk. Örömmel végezzük a munkánkat, hiszen ez érthető is. Nem is gondolja, hogy mennyire várjuk az első fizetés napját, december 15-ét. Hogy mit csinálunk majd a pénzzel? Itt a karácsony, ajándékot kell venni, majd ruházkodni szeretnénk, aztán ... aztán a többinek is lesz majd helye.

Hallgatnak. Igen, itt a karácsony és hamarosan milyen jó érzés lesz majd, nemcsak nekik, hanem a mamáknak is, amikor gyermekeik első keresetéből karácsonyi ajándékot kapnak. A novemberi, közel 1800 forint keresetből lesz bőven ajándék, szórakozási lehetőség és hát más is. A harmadéves vájártanulók, akik teljesítményben dolgoznak, valóban vidámak, boldogok s ez látszik rajtuk, látszik a munkájukon is.

Ők is még iskolába járnak, a gyakorlat mellett a vájári szakmát elméletben is elsajátítják. Hudacsek László jeles-, Batai Ferenc jórendű tanuló.

— Demeter —

Olvasóink kérdésére válaszolunk

Tudnivalók a szeszfőzésről

Gasparik Kálmán tanácstag sokakat érintő kérdésekkel fordult szerkesztőségünkhöz, melyekre most közöljük a Megyei Pénzügyőrség Parancsnokságának válaszát:

KÉRDÉS: Miből lehet pálinkát főzni, saját szükségletre szabad-e és mennyit, ami nem esik adó alá és nem számít üzérkedésnek.

VÁLASZ: Szesz előállításával kizárólag az e célból engedélyezett szeszgyárak, bor- és gyümölcsszeszfőzdék foglalkozhatnak. Szesznek vagy pálinkának úgynevezett „házi úton" történő előállítása tilos, e cselekmény elkövetői a 66/1951 (III. 10.) 1951. M. T. számú rendelet értelmében büntetendők. A szőlő- és gyümölcstermelők szeszfőzési nyersanyagjaikat az e célra rendszeresített bor- és gyümölcsszeszfőzdékben dolgoztathatják fel. Ez esetben a nyert pálinkamennyiség fele az államot illeti meg, másik fele pedig a termelőt. Vadon termő gyümölcsből, mint például eperből, vadkörtéből, bodzából stb. hektóliterfokonként 30 forint szeszjövedéki forgalmi adó fizetése mellett bárki főzhet pálinkát és a nyert pálinka teljes mennyiségére igényt tarthat.

KÉRDÉS: A piacon összevett zúzalékszőlőből készített bor esetén hány liter után kell adót fizetni?

VÁLASZ: Szőlőből bornak vagy mustnak előállítása tekintet nélkül a felhasznált szőlő mennyiségére, vagy minőségére, borforgalmi adó alá esik.

KÉRDÉS: A népboltban szabadon árulják a különböző aromákat, s ez olyan, mintha ezzel feljogosítanák a lakosságot a szeszfőzésre?

VÁLASZ: A különböző aromák árusításának az a célja, hogy a szeszesitalok árusításával foglalkozó üzletekben vásárolt finomszeszből a vásárló közönség kizárólag saját szükségletére rumot, likőrt állíthasson elő.

Fodrászvizsga

Nagy volt az izgalom, a készülődés a fodrászoknál. Három tanuló: Farkas Magdi, Gaál Ilona és Juhász Éva vizsgázni készült. De nemcsak a tanulók izgultak, velük együtt „drukkolt" a sikerért a fodrászat minden dolgozója.

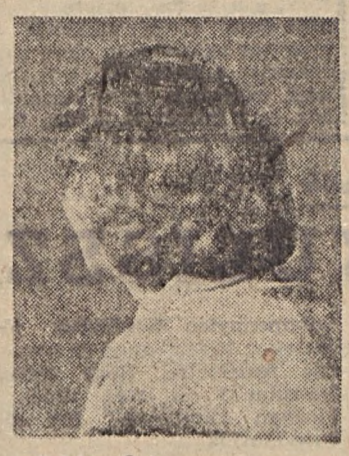
Ilyen körülmények között érkezett el a nagy nap, november 20-a. A vizsgázni készülő lányok már jó előre kiválasztották a modellt, melyen bemutatják tudásukat, felkészültségüket. S amint munkához láttak, az eleinte még remegő kéz alatt egyre inkább kialakult az a frizura, melyet sikeresen akartak elkészíteni. Arcuk kipirult munka közben, s mindegyikük arra gondolt, vajon megállja-e a helyét munkájuk Kéméndi Istvánné bíráló tekintete alatt is?

Gaál Ilona a leggyakoribb frizurát mutatta be modelljén. Ügyesen készítette el a csavarthullámot, melyhez néhány vendég annyira ragaszkodik. Ezt a frizurát éppen gyakorisága miatt választotta a fiatal fodrásztanuló.

Farkas Magdi vizsgamunkája egy apródfrizura volt. Leginkább fiatal lányok kívánságára készítenek ilyen frizurát. Fiatalos s emellett a legtöbb nőnek jól áll.

Juhász Évi keze alatt olaszka elnevezésű frizura alakult ki. Ez a munka is jól sikerült, s így a vizsgázó jó eredménnyel végzett.

A három fiatal: Éva, Magdi és Ilonka nemcsak a vizsgáztató Kéméndi Istvánné előtt állta meg helyét, de a vendégek előtt is. Hiszen mindhármukat valamennyien jól ismerik már.

— Anna —

A III-as aknai 447-es csapaton

A III-as aknai VI. szinti TH-gyűrűzött fővágatán keresztül az út egyenesen a 447-es feltárócsapat munkahelyére vezet. Messziről fénylenek a lámpák, melyek a vágat két oldalára vannak felakasztva. A fejtőkalapács úgy, mint máskor szokott: hangosan csattog.

A délelőtti harmadban itt ketten dolgoznak: Eszler István vájár és Rakiás József csillés. Ők is TH-gyűrűkkel biztosítanak, s a munkájuk nagyon szép, annyira, hogy talán ennél szebbet nem is lehetne végezni. A vájár fejti a szenet, a csillés pedig megállás nélkül lapátol. A lámpám fénye megállítja őket. Amikor megtörténik a szokásos köszönés, a vájár hozzám jön:

— A munkánkkal és munkahelyünkkel meg vagyunk elégedve — mondja. — A munkánkra büszkék is vagyunk, mert szép, de jól is keresünk. Novemberben például fele kőben, fele szénben 30 métert hajtottunk. 127 forint a vájári kereset és ha a pótlékokat hozzátesszük, megvan a 145 forint is. Most szénben vagyunk, de ez is nagyon kemény, minden második mezőn lőni kell.

Rakiás Jóska, a csillés hallgat, nem szereti a sok beszédet. Csak annyit mond: „Egyszer már az én nevem is benne volt az „Új Komló"-ban. Most talán másodszor is benne lesz. Ezentúl én is rendelni fogom az újságot". Remélem, Rakiás Jóskáról többször fogok majd.

— Károly —

Szurkolók fóruma:

A sportolók felkészülése

IV.

Véleményem szerint játéktudásunk nem alacsonyabb, mint a vidéki csapatok bármelyiké, de úgy néz ki, hogy Szombathely, Tatabánya sem a tudásával, hanem a jó erőnlétével biztosította szinte már most a bentmaradását.

Még egy hibát látok, éspedig azt, hogy nincs a csapatnak előre elkészített terve az edző partnerokra vonatkozóan, és az idei évben edzőmérkőzést jóformán mindig csak egymás ellen játszik a két csapat. Ez legtöbbször csak arra jó, hogy a játékosok egymást húzzák, és nem egyszer egymás testi épségét veszélyeztessék. Igaz anyagiakban sem áll jól az egyesület, de ezen a probléman, amennyiben a szurkolókhoz fordult volna segítségért, a vezetőség egészen biztos megkapta volna azt a csekély anyagi segítséget, ami egy-egy edzőmérkőzéshez szükséges lett volna.

Idegen ellenfelek hiányának tudom be azt a hibát is, hogy a csapat csatársora nem volt még mérkőzés, hogy ugyanabban az összeállításban játszott volna. — Grózdics az egyedüli csatár, aki végig játszott és a helyén volt. A többi helyen azonban állandó volt a cserebere: ez a játékstílusnak sem válik javára.

A játékosok bizonytalanok, idegesek, nem tudják, hogy egy gyengébb játék után esetleg nem kerülnek-e ki még a második csapatból is. S ezért — véleményem szerint — idegileg sincsenek felkészülve a küzdelmekre. Egy rossz játék után szerintem, nem kellene a csapatot állandóan forgatni, hanem a hibákon kellene javítani, s előkészíteni a játékosokat, a nagyobb és jobb küzdelmekre. Ez a dobálás, az utolsó pillanatban történő változtatások, nem használnak, hanem kárára vannak a csapatnak, és a csapatszellem kialakítására sem jók. Hiszi így a játékosok egymásra féltékenyek lesznek, esetleg „égetik" egymást, s ez nem az eredmény javát szolgálja.

Hozzászólásomban egyéni megállásaimat írtam le, nem biztos, hogy egyetértenek vele, de ha van valami jó, azt a szakvezetők használják fel a további munkában, hogy a csapat a hátralévő mérkőzéseken bebizonyítsa: méltó az első osztályra! Még sok forduló van hátra a bajnokság során, s már volt olyan is, amikor az őszi bajnokból a tavaszi fordulón utolsó lett, de olyan is volt, hogy az utolsóból tavasszal a vidék legjobbja lett!

Ha a csapat játékosai valamennyien becsülettel küzdenek a további mérkőzéseken is, s ha az eredmények gyengébbek is a vártnál, a szurkolók szeretni fogják a csapatot és kiállnak mellette a legnehezebb időben is.

Pintér József

„... mi szurkolók is okai vagyunk csapatunk hazai vereségének ..."

Kedves Szurkolók fóruma!

Bár vidékre nem járok, de helyben az itthoni NB I-es, vagy más mérkőzéseket eddig még mindig végignéztem. Azt tapasztaltam és mondhatom, hogy csapatunk játékával meg lehetünk elégedve. Remélem, sok szurkolótársam ugyanezen a véleményen van. Hogy az itthoni mérkőzéseket sem tudjuk megnyerni, erre a következőket tudom írni:

Először: csapatunk játékosai nem olyan keményen játszanak, mint azt az NB II-ben tették. — Vagyis: valahogyan szebben, finomabban akarják megoldani egy-egy gólhelyzet, vagy támadás felépítését. Igy tehát gólképtelenek vagyunk. Másodszor: az NB II-ben harciasabbak voltak, jobban mentek rá a labdára játékosaink és nem volt annyi elveszett labdájuk. Jobban tudták, ismerték egymás helyét, jobban fogták az ellenfél játékosait; amit ma nem igen láthatunk. Ma sokszor elbújnak, s ritkán jönnek előre.

Csapatunk így is elég jól szerepel, akár vidéken, akár idehaza. De azt is leírom: nemcsak a játék a minden. Egy kis szerencse is kell. Mert valljuk be őszintén: ha egy kis szerencsénk van a hazai mérkőzéseket megnyerhettük volna, mert mi voltunk az esélyesebbek. De akkor szükség lett volna a szurkolótábor segítségére is.

Sokat tapasztaltam az itthoni mérkőzéseken. Főleg a régi komlóiak vannak a táborban s ezek legtöbbje — sajnos —, csak azért megy oda, hogy a játékosokat, hibájuk miatt, a pályára bekiabálva lemarházza, lehülyézze és leküldje a bányába „bánya-lónak." Csak azért, mert a csapat egyik hazai mérkőzésén sem volt szerencsénk, pedig úgy az első, mint a második félidőben valóságos szorításban tartottuk az idegen csapatot, de sajnos, győzni nem tudtunk.

A győzelemhez pedig mindenkor hozzásegített volna a szurkolók buzdítása.

Jó lenne, ha végre a szurkolótábor között összhang jönne létre és a szidás helyett buzdítanánk. Ugy az ülő-, mint az állórész felől. Mert valljuk meg őszintén: egyesek csak a hibát látják s csak azt kiabálják be a pályára, holott ez egyáltalán nem segít a csapaton. A csapatot lelkesíteni kell, ha azt akarjuk, hogy győzzön is! Ha lelkesítünk, ha együttesen a fiúk mellé állunk és biztatunk, — lesz győzelem, lesz ambíció. Ezt kérem én még a vezetőség tagjaitól is, akik közül nem egy, még jobban szidalmaz egy-egy mérkőzés idején, mint a leg„rosszabb" szurkoló!

— Jóka —
gesztenyési szurkoló

Toroköblítés — 800 forintért

Városunk sokat fejlődött minden téren az elmúlt évek során. Ebben a „minden téren"-ben bele értendő a nemkívánatos egyének lassú, de biztos eltávolítása is. Ki „szépszerével" távozott el, kit pedig úgy távolítottak el, vagy „húvösre" tettek.

— Kettővel ismét kevesebb — sóhajtott fel megkönyebbülten valaki néhány nappal ezelőtt, amikor a városi bíróság a következő ítéletet hozta:

„Nagy Istvánt 4 évi, Mándó Annát 1 év és 6 havi börtönre ítéljük".

Ennek az ítéletnek alapos előzményei voltak. Na, nemcsak az, hogy Nagy István már két esetben ült börtönben sikkasztás miatt 6, illetve 7 hónapot, s nemcsak az, hogy foglalkozás nélküli volt. Más vált ki a fenti ítéletet. Persze ezek is „nyomtak a latban".

Pontosan két hónapja van, amikor Nagy „élettársával", mármint Mándó Annával —, aki ugyancsak foglalkozás nélküli volt — elsétálgatott a „Sport" felé. Itt találkoztak össze V. Antallal, aki ezen a napon vett fel 1000 forint táppénzt. Együtt mentek be a vendéglőbe egy kis toroköblítésre, s addig-addig öblögették V. Antal torkát — sajátjukét ekkor egyszer kímélték —, amíg az teljesen el nem ázott.

Ekkor kezdődött az igazi munka. Gyors mozdulatokkal kutatták ki az alvó kabátját, s hamarosan gazdát cserélt a még meglévő 800 forint.

Na és, hogy őket semmiféle vád ne érhesse, kimenőben még odaszóltak a pincérnek:

— Vigyázzanak ám az alvóra, mert pénz van nála!

Hogy teljes legyen a kép, még az is kiderült a bíróságon, hogy Nagy István vádlott volt az, aki ez év augusztus 23-án lakótársától ellopott egy 1400 forint értékű öltönyt.

Az ítélet, a felszabadult sóhaj elhangzott, s az „élettársak" megérdemelt helyükön vannak. Reméljük, egy jó ideig ott is maradnak.

Az ítélet még nem jogerős, mert a vádlottak enyhítésért fellebbeztek.

„Kérem a lejárt menetjegyeket..."

Amikor az ember az utazás után elhagyja a pályaudvart, s a kijáratnál a lejárt menetjegyet kéri a szolgálatát és kötelességét teljesítő vasutas, bizony rendszerint bosszankodunk, hogy mi a csudának van erre szükség.

Pedig a kötelességét teljesíti a kijáratnál álló vasúti dolgozó, mert a Magyar Vasúti Személydíjszabás írja, hogy: az utasnak a használt és érvényét vesztett menetjegyét a célállomáson le kell adnia; s a még érvényes jegyet fel kell mutatnia.

Nagyon sokan csak az utazóközönség zaklatásának tudják be ezt a rendelkezést, holott van rá alapos indoka a MÁV Igazgatóságának.

Erre a rendelkezésre azért volt szükség, mert a vasúti menetjegyekkel sok esetben követtek és követnek el csalásokat. Ezek leleplezése elsősorban a lejárt jegyek összeszedése nyomán lehetséges.

De szükségessé teszi a fenti intézkedés végrehajtását az is, hogy akadnak még olyanok, akik nem szeretnek fizetni és inkább „bliccelnek". Nagyon sokan rajta vesztek már ezek közül, amikor a kijárathoz értek. Na és az is számít, hogy egész tekintélyes mennyiségű papírhulladék gyűlik össze egy-egy állomáson.

Gondojunk erre, amikor legközelebb azt halljuk, hogy: „Kérem a lejárt menetjegyet leadni!" És ne bosszankodjunk.

HÍREK, közlemények

Válasz

Néhány napja a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Autóközlekedési Igazgatósága válaszolt az október 26-án „Kis esetekből nagy ügyek" címmel közölt cikkünkre. A következőket írják:

„A cikket olvasva a panaszt kivizsgáltuk és megállapítottuk hogy az abban foglaltak helytállóak. Az említett hibák megszüntetése érdekében utasítottam a Pécsi 26-os sz. Autóközlekedési Vállalatot arra, hogy a forgalmi személyzet Mánfán és Budafán felvegye a buszra felszállni akarókat még akkor is, ha azok pogygyásszal rendelkeznek. Ezt természetesen csak megfelelő férőhely esetén tehetik meg.

Felhívtam a vállalat figyelmét arra is, hogy lehetőség szerint olyan autóbuszt küldjön erre a vonalra, mely poggyasztartóval is rendelkezik. Intézkedtem az utaskísérő közönséggel való helyes bánásmóddal kapcsolatban is. Utasítottam a vállalatot arra, hogy a kalauzok és gépkocsivezetők részére ismét tartson tanfolyamot, melyen a helyes bánásmódot, a rendes viselkedést ismertetik. Laki s. k."

*

Eddig szól a levél. Reméljük, hogy az intézkedés hamarosan mutatkozik majd, s ezzel a panaszok is egyre ritkábbak lesznek.

— **A színházlátogatók** részére külön autóbusz indul Pécsre december 10-én. — A Nemzeti Színházban ezen a napon „Az ember tragédiá"-ját láthatják majd a komlói látogatók. Az utazásra jelentkezni a városi tanács v. b. művelődésügyi felügyelőségén lehet december 7-ig. Az autóbuszt csak megfelelő számú jelentkező esetén indítják.

— **Ne pazaroljuk** az ivóvizet! Aki ennek a felhívásnak még sem tesz eleget, azt pénzbüntetéssel sújtják. Gondatlanságáért, illetve a vízcsap nyitvahagyásáért bírságolta a városi tanács v. b. igazgatási osztálya Nagy Ferencet 50 forintra.

— **Lakberendezéshez** kiegészítő bútordarabokat vásároljon a kökönyösi bútorüzletben! Konyhaszékek, PVC-ülőkék, kis asztalok nagy választékban kaphatók.

— **Sötétkék** síöltönyök 6—8 éves gyermekek részére vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban. Egy-egy öltöny ára 280-tól 420 forintig terjed.

— **A Nőtanács** városi titkársága december 3-án, Balla Sándorné pedig december 4-én tartotta meg beszámolóját az Országos Nőkonferenciáról.

— **Társadalmi tulajdon** vétkes elkövetett vagyonrongálás miatt 460 forintra birságolta a városi tanács v. b. igazgatási osztálya Vajon Benedeket. A szabálysértési eljárást az autóbusz ablakának betörése miatt indították.

— **1958-ra tervezi** a városi tanács az új temető, ravatalozó és a hozzá vezető út megépítését. Az új temetőt a jéggyár mögötti területre tervezik.

Családi esték rendezését

vállalja

a Vendéglátóipari Vállalat.

Különterem biztosítva!

—*—

Részletes felvilágosítás

a 22-45-ös telefonon.

Nőgyűlés Kökönyösön

December 11-én, szerdán délután 4 órakor a Kökönyös-keleti iskolában nőgyűlést tartanak a kökönyösi asszonyok.

A gyűlésen Tatai elvtársnő, a városi nőtanács titkára tart beszámolót a budapesti konferenciáról.

Mindenkit szeretettel vár a vezetőség.

— **Barabás Tibor** író befejezte annak a forgatókönyvnek az írását, melynek alapján közös magyar—szovjet filmet készítenek. A film emléket állít az oroszországi forradalomban résztvevő magyaroknak, s központi alakja a legendáshírű magyar tábornok, Zalka Máté lesz.

— **Csütörtökön** délután a házankban tartózkodó lengyel filmküldöttség jelenlétében mutatták be az „Ember a vágányon" című lengyel filmet.

— **December 15-én** délután kerül bemutatásra a „Hófehérke" című mesejáték. Az előadást a kenderföldi iskola rendezi a Keringő nagytermében. Az előadás után bált tartanak.

— **Harminc fővel** megindult a Nőtanács rendezésében a szabás-varrás tanfolyam. A nagy érdeklődésre való tekintettel a közeljövőben újabb tanfolyam indul Kökönyösben és januárban a Belvárosban.

— **Az elmúlt napokban** — 24 fővel — újabb KISZ-szervezet alakult Gesztenyésben. Az új területi szervezet tagjainak többsége leány.

— **A Komlói** Szénbányászati Tröszt üzemei közül Annaakna, Mázai és Nagymányok nagyon rosszul kezdte a decemberi hónapot. Sokkal kevesebb szenet küldtek felszínre, mint a tervezett mennyiség, s ennek következtében a tröszt elsején 97,7 százalékos eredményt ért el.

MOZI MŰSOR

Május 1.: december 7—11: Csigalépcső, új magyar film.

Matiné: december 8-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Eltűnt kapitány.

Szabadság: december 7—8: Graciella, argentin film; december 9—11: Benderáhti eset német film.

Matiné: december 8-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: katedra története.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Állami Építőipari Vállalat: 50 kubikost; 24-es AKÖV: négy anyagismerettel rendelkező raktárost, gépkocsivezetőt, 10 autószerelőt, 2 autóvillanyszerelőt. 1 érettségizett nőt adminisztrátornak a bonyhádi főnökséghez; Anyagellátó Üzem: 1 gyakorlattal rendelkező gyors- és gépírónőt keres.

Szerkesztői üzenet

Kis Jánosnak: Értesítjük, hogy a hozzánk küldött levelét megkaptuk, de a panasza ügyében csak úgy tudunk intézkedni, ha személyesen felkeres bennünket, vagy felhív telefonon. (12-18).

Apróhirdetések

VÁLLALATOK FIGYELEM! A komlói Béta-akna bányaüzeménél olcsó áron eladó 1 darab gumivulkanizáló kazán, komplett felszereléssel: gumicsizma sablonokkal együtt.

ELADÓ egy prima állapotban lévő francia mesterhegedű. Cím: a szerkesztőségben.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek:

Postai kézbesítők, pártszervezetek, munkástanácsok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj:

12 forint

Félévre: 24 forint

Egészévre: 48 forint

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága. Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58, 12-18, 23-63. Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivatalnál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 19. sz. Telefon: 20-27. Nyomdáért felel: Mellés Rezső.

A mozirajongó gyermekről

Az autóbuszmegállónál ütötte meg a fülemet ez a mondat: „Az én fiam megbolondul a moziért. Éjjel-nappal ott ülne. Minden pénzét mozira költi. En még ilyent nem láttam!"

Hát mi már láttunk. Sőt, hogy megvigasztaljuk a mozirajongó gyermek szüleit, elárulhatjuk, hogy nagyon sok 8—16 éves gyermek „szenved" mozibetegségben. Ez a mozirajongás azonban minden esetben bizonyos mértékű nevelési hibára vezethető vissza. A tapasztalat azt mutatja, hogy a gyermekkel nem foglalkoznak eléggé. Gyakran nem tudjuk, milyenek a játékai? Van-e elég kedvelt elfoglaltsága? Milyenek a gyermek törekvései, s megvan-e minden napra a kötelességszerű házimunkája? Hiszen ezek nélkül unatkozik a gyermek, s a tartós unalom ellustítja őket. Ezért választja a gyermek az aránylag olcsó szórakozást, a mozit. Míg a filmet nézi, megkapja azt a romantikát és izgalmat is, amire feltétlenül szüksége van. S ezért van az, hogy minden filmet megnéznének, válogatás nélkül. Beszöknek még a „Csak 16 éven felülieknek" szóló filmekre is.

A filmekből meríti a gyermek minden élettapasztalatát, tudatosan vagy anélkül jegyez meg minden jót, vagy rosszat, amit a filmeken lát. Hogyan lehet tehát levezetni a gyermekek filmrajongását? Egyszerűen, és csakis tervszerű neveléssel. Egy olyan családban, ahol több filmrajongó gyermek van, kéthetenként válasszák ki a megfelelő filmet, melyet azután együtt nézz meg a család apraja-nagyja. Arra azonban vigyázni kell, hogy valóban olyan filmet nézzenek meg, ami a gyermekek számára is érdekes, tanulságos. A döntést megkönnyíti, ha az újságokban megjelenő filmkritikát elolvassuk, s így alakítjuk ki véleményünket. Ezután következik a jegyvásárlás, melyet minden esetben a gyermekek végeznek el. S hozzá kell tenni még azt is, hogy igen nagy örömmel teszik ezt. A izgalom a kezdéséig egyre fokozódik s tetőpontját éri el a moziban.

Mozi után pedig megbeszéljük hogy kinek mi tetszett vagy mi nem tetszett. Mi a film tanulsága, és főleg azt, hogy ki mennyit érez a filmből magáénak. Ilyenkor alakulnak ki a viták, melyben a szóvivő legtöbbször a gyermek. Érdekesek, s a gyermekek számára sokat jelentenek ezek a vitatkozások.

A mozilátogatás ilyen módszere nemcsak nem káros, de igen előnyös a gyermek számára, és nagy segítség a szülő részére a nevelésben és a tanításban egyaránt. Ilyen körülmények között nem kívánkozik a gyermek egyedül moziba járni, s így minden akadály, különösebb nehézség nélkül vezethetjük le a gyermekek mozirajongását.

Próbálnak a színjátszók

KULISSZATITKOK

Nagy eseményre készül a Május 1. Kultúrotthon Központi Színjátszó Csoportja. A márciusban Tatabányán rendezendő Országos Bányász Fesztiválon vesz részt majd. Olyan élmény lesz ez a színjátszók életében, melynek sikere (vagy óh jaj!) sikertelensége, sokáig megmarad emlékezetükben.

Győzni akarás. Ez a tét. Megmutatni az országnak, hogy íme: egy maroknyi ember, egy életvídám kultúrcsoport mire képes. Bebizonyítani, hogy igenis: Komlón vannak kultúrát szerető, kultúrát terjesztő, tehetséges emberek. Mert a kultúra terjesztéséhez tehetség kell. Méghozzá nem is akármilyen. Erről már sokszor meggyőződtek a komlói színjátszók, akiknek van már tapasztalatuk ezen a területen.

Úgylátszik azonban, hogy a tapasztalatok nem kellemetlen emlékeket idéznek fel. Hiszen valamennyien bizakodva jókedvűen készülődnek az országos fesztiválra. Hogy mivel készülnek? Ez még titok... Hogyan készülnek? Ezt elmondhatjuk...

*

Az utcán hullott a hó. Olyan decemberi téli este volt. Csípős szél pirosította az arcokat, s még a kendő alá bújtatott női füleket is megkereste. Hideg volt.

A Május 1. Kultúrotthon színjátszó csoportjának tagjai is erről beszélgettek, amint egymásután érkeztek meg a próbára.

— Ilyenkor legjobb otthon, a meleg szobában — vélték néhányan, de miután „szakma"-szerető emberek, csakhamar kiegészítették: persze, van ennél jobb szórakozás is. Például a kultúrmunkásoknak. Jól fűtött teremben tanulnak, készülnek az olyan nagyon várt napra: a színpadi fellépésre.

Amint összejött a csoport, Kresz Frigyes rendező a fesztivál terveiről, munkáiról beszélt. S alig fejezte be szavait, máris többen szóltak egyszerre:

— Januárban Komlón is fellépünk — így az egyik kis barna lány.

— Na meg tájolni is megyünk — egészíti ki egy fekete hajú férfi.

Változatos, gazdag program. Érdekes. Január közepén a tröszt által rendezett üzemi csoportok bemutatóján szerepelnek, s azután — vagy talán még előtte is — vidékre mennek.

Az egyik brigád esztrád számokkal foglalkozik. A legjobbak pedig közben, már a komlói és tatabányai bemutatóra is készülnek. A próbák még vontatottak kicsit. Kevés a színjátszók száma. A jelenetekben szereplőket nem tudják minden esetben megeleveníteni. Hiába van akaratuk, tehetségük, egyszerre csak egy embert alakíthatnak.

Próbák közben gyakran gondolnak arra: milyen jó is lenne, ha többen lennének... Gyorsabban, lüktetőbben menne a munka.

Egy-egy megjegyzés hangzik el, s aztán ismét játszanak, alakítanak. Fáradhatatlanul tovább próbálnak. Észre sem veszik, hogy kint az utcán a házak tetejét már egészen befedte a hó, s az idő is későre jár.

Kitartó, szívós emberek valamennyien. Szívvel-lélekkel egy akarattal tanuló — színjátszók. Olyanok, akik nem tehernek, hanem szórakozásnak tekintik ezt a kultúrmunkát. Akik munka után is frissen, jókedvűen végzik próbáikat. Érdemes közéjük állni!...

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 99. SZ. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1957. XII. 11.

Novemberben 4 044,5 tonna szén terven felül

A Komlói Szénbányászati Tröszt a novemberi hónapot is jó eredménnyel zárta. A havi tervét 103,7 százalékra teljesítette, és így 4044,5 tonnával több szenet adott, mint amennyi az előirányzata volt. A trösszthöz tartozó valamennyi üzem becsületes bányászainak érdeme, hogy ebben a hónapban minden üzem kivétel nélkül teljesítette havi tervét.

A széntermelő üzemek között novemberben Béta-akna bányászai kerültek az élre. A Béta-aknai bányászok havi tervüket 107,6 százalékra teljesítették, így 1709 tonna terven felüli szenet adtak a népgazdaságnak.

Szép eredményükért a mázaiak is méltán lehetnek büszkék. Ők a sorrendben a második helyen állnak, havi 105,9 százalékkal és 468 tonna terven felüli szénnel.

A III-as aknai bányászok csupán csak 0,4 százalékkal maradtak el a mázaiaktól. November utolsó dekádjában III-as aknán igen rosszul ment a termelés, s ennek következtében a hónap első két dekádjának szép eredménye elromlott. A III-as aknai bányászok 105,1 havi százalékkal és 880 tonna terven felüli szénnel az üzemek tervteljesítési sorrendjében a harmadik helyre kerültek.

Novemberben az Anna-aknai bányászok eredménye is alacsonyabb. Ők 103,6 százalékra teljesítették a havi tervüket, s így 407 tonnával több szenet adtak, mint amennyi az előirányzatuk volt.

Kossuth-bánya teljes kéthónapi elmaradás után novemberben elég szép eredményeket ért el. A hónap első felében mutatkozó alacsony eredmények ellenére 101,5 százalékra teljesítette havi tervét, és terven felül 537 tonnával több szenet adott.

A szászvári bányászok az ottani nehéz körülmények ellenére is egész hónapon át teljesítették a napi tervüket. Novemberben 100,5 havi százalékot értek el, s 35 tonnával több szenet adtak.

A tröszt üzemei között Nagymányok áll az utolsó helyen, havi 100,1 százalékkal és 8 tonna terven felüli szénnel. Ennél az üzemnél hosszú időn át a termelés igen alacsony volt. Nagymányok még november legtöbb napjaiban is 80—85 százalékra teljesítette napi tervét. 100,1 havi százalék igen szép eredmény. Reméljük, hogy ez az üzem a következő hónapokat is ilyen eredményekkel zárja majd.

Mindezen jó eredmények után megállapítható, hogy bányászaink jól, becsületesen dolgoztak, s joggal lehetnek büszkék.

Kossuth-bánya önköltségéről

— Kossuth-bánya hogyan áll az önköltséggel?

Ezzel a kérdéssel kerestük fel Szepeshegyi István elvtársat a Kossuth-bánya főmérnökét. Szepeshegyi elvtárs az alábbiakban tájékoztatott bennünket:

— Az önköltségi terv teljesítése a mennyiségi terv teljesítésével együttjár. Üzemünk szeptember és október hónapok kivételével az év többi hónapjaiban teljesítette ezt a tervét.

A kéthónapi elmaradásunk egyik legfőbb oka az, hogy ekkor történt nálunk két aknánk rekonstrukciója, amely nagyban gátolta a termelési tervet teljesítésében. Itt hangsúlyoznom kell, hogy ekkor az önköltségi tervünk nagyon visszaesett, mert a sok kisebb munkák mellett két akna javítása üzemünknek közel félmillió forintjába került. Ebben az évben a korszerű biztosításokért 300 000 forintot fordítottunk és ez csupán csak egy tonna szén termelési ára 9 forinttal növelte.

Az említett akadályok ellenére pótoltuk az elmaradást, s most már az önköltségi mutatóknál is jól állunk. Az októberi egy tonna szén termelési 323 forint 32 fillér költséggel szemben novemberben 316 forintra csökkentettük az önköltséget. Jelenleg decemberben egy tonna szén termelési ára: 315 forint.

Eddig az önköltségi terv teljesítésében a Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei között Anna-akna után Kossuth-bánya áll a második helyen, a termelésben viszont a harmadik helyen állunk. Ez az igen komoly elmaradás ellenére is szép eredmény, de még sokat kell javítanunk az elmaradások elkerülése végett. Sajnos, még mindig nincsenek kellő feltárásaink, nincs tartalék fejtésünk, s ha mondjuk Kossuth-bánya egyik fejtése bajba kerülne, ez úgy a termelésnél, mint az önköltségnél elmaradást okozna.

A beruházások nyomában

A Kökönyösön lakók közlekedésének megjavítása érdekében már ebben az évben elkezdődött a Malinovszki, Sztahanov és a még hiányzó Vorosilov úti járdák lefektetése. A 400 ezer forintos költségvetéssel megindult munkálatok befejezését a rossz időjárás elhalasztotta, de a jövő év első negyedében végleges befejezést nyer.

Ugyanezen utcák útburkolatát 800 ezer forintos összeggel, a jövő év elejére kiépítik. A munkát már itt is megkezdték, de a hideg miatt lassabban folyik, mint száraz időben. Említésre méltó, hogy a Malinovszki és Sztahanov utcák útburkolatát átitatásos rendszerrel készítik el, ami lényegesen olcsóbb, mint a nemes anyaggal készült burkolat. Az olcsóság mellett azonban a teherbírása és élettartama vetekszik a drágább aszfaltéval.

Párosversenyben

III-as aknán Notheisz Antal körletvezető novemberi tervét 108,9 százalékra teljesítette és terven felül 754 tonna szenet termelt. Versenytársa, a Kossuth-bányai Schwarcz-körlet havi tervét 112,4 százalékra teljesítette és mintegy 1.482 tonna terven felül kitermelt szénnel járult hozzá a tröszt jó eredményéhez.

Tekercselők a széntermelésért

A villamosüzem központi lakatosműhelyének versenyfelhívásához az üzem tekercselő részlege is csatlakozott. A tekercselőrészleg dolgozói a munkaversenyhez csatlakozva vállalták, hogy a motortekercselési és egyéb felújítási munkákat december 31-ig elvégzik és így a jövő évi hitelkeretet az ezévi munkákkal nem terhelik meg.

A Komlói Szénbányászati Tröszt szenelő üzemeit oly módon kívánják segíteni, hogy az üzemeknél meghibásodott motorok tekercselését soronkívül két-három nap alatt elvégzik. Ugyanakkor a tekercselőrészleg vezetője, Somogyi József elvtárs a munka elkészültét az illetékes megrendelő üzemeknek azonnal jelenti.

A tekercselőrészleg dolgozói a versenyfelhíváshoz csatlakozva be akarják bizonyítani, hogy ők is a szocializmus építése mellett vannak és teljes erejükkel, fegyelmezett, minőségi munkával segítik elő a komlói bányaüzemek munkáját.

Az év sikeres befejezése érdekében

A tröszt központi lakatosműhelyének dolgozói december hónapra versenyre hívják az üzem többi részlegében dolgozókat. Vállalásuk következő:

1. Határidő betartása. A villamos üzem részlegei által a központi műhelyben megrendelt munkák határidejének pontos betartásával biztosítja a többi részlegek zavartalan munkáját.

2. Anyagtakarékosság. A munkához szükséges és raktárból kivételezett anyagok kihasználási fokát oly módon növelik, hogy a keletkezett hulladékvasból az üzem részére hasznos szerelési anyagokat állítanak elő.

3. Pénzügy. A műhely vállalja, hogy a felmérési naplókat napra készen, hibamentesen vezeti és az előírt határidőre a számlázási csoport rendelkezésére bocsátja.

4. Munkafegyelem. A munkafegyelem ellen vétőket (későnjárók, bumlizók, stb.) az üzem kollektívája előtt nyilvános megbírálásban részesíti, s alkalmazzák a fegyelmezés minden vonatkozó eszközét.

Tereprendezés

A jövő évben 1 millió 700 ezer forintos költséggel befejezik a kökönyös-nyugati rész tereprendezését. Sor kerül az iskola, bölcsőde, óvoda és üzletház mögötti terep rendezésére. Nemsokára tehát ezen a részen is eltünnek a felvonulási épületek és a környék sokkal szebb lesz, mint jelenleg.

Az üzemi tanácsokról

Szerte az országban nagy várakozással tekintenek az üzemi tanácsok megválasztása elé. Az üzemi tanácsok tagjainak megválasztását és működését törvény szabályozza, amelyből — többek között — igen lényegesek az alábbiak:

az üzemi tanács megválasztásáról az üzemi bizottságok gondoskodnak. Az üzemi tanács 15—121 tagból áll; e kereten belül az üzemi tanács tagjainak számát az üzemi bizottság határozza meg. Az üzemi tanács elnöke az üzemi bizottság elnöke.

Azoknál a bányaüzemeknél, ahol egy üzemvezetőséghez több olyan akna tartozik, amelynek önálló üzemi bizottsága van, az üzemi tanácsot az üzemvezetőség szintjén kell megszervezni.

Az üzemi tanács tagságának kétharmadát az üzemi bizottság által behívott választott szakszervezeti funkcionáriusok (üb-tagok, műhelybizottsági tagok, bizalmiak) alkotják. Egyharmad részét az üzemi dolgozók termelési tanácskozásokon választják.

Állásuk, illetőleg tisztségük folytán tagjai az üzemi tanácsnak:

a vállalat igazgatója, főmérnöke, főkönyvelője, a szénbányászati üzemeknél a bányavezető, üzemi főmérnök, vezető könyvelő, az aknamélyítő körzetvezetőségeknél és egyéb üzemeknél értelemszerűen a három vezető állású dolgozó, továbbá valamennyi vállalatnál és üzemnél az MSZMP és a KISZ titkára. Az itt felsoroltak az üzemi tanács létszámának a kétharmadát terhelik.

Az üzemi tanács tagjait üzemrészenként, műhelyenként tartott termelési tanácskozásokon az üzem dolgozói választják két évi időtartamra. Egy-egy üzemrész számarányának megfelelően az üzemi bizottság által megállapított — több-aknás üzemek esetében a TB által megadott számban választ üzemi tanácstagokat.

Személyekre vonatkozó javaslatot az üzemi bizottságok, műhelybizottságok, bizalmiak teszik meg. A választás előtt a javaslatot meg kell beszélni az üzemi bizottsággal.

A választás szótöbbséggel történik és annak érvényességéhez az üzemrész vagy telep dolgozói kétharmadának a választásnál való részvétele szükséges.

Az üzemi tanácsok működéséről, jogairól és kötelességéről lapunk következő számaiban még részletesen beszámolunk.

Befejezték 1957. évi tervüket

A mázai bánya

Jelentjük, hogy a Komlói Szénbányászati Tröszt mázai üzeme, 1957. december 7-én, a reggeles harmadban befejezte éves tervét.

Ezen alkalommal igérjük, hogy az év végéig termelési tervünket 107 százalékra teljesítjük!

A mázai bányászok nevében:

GYORSOK ISTVÁN. üz. vez.
TÓTH ISTVÁN párttitkár
IMRŐ LÁSZLÓ ü. b. elnök.

III-as akna

III-as akna vezetősége telefonon közölte az „ÚJ Komló" szerkesztőségével, hogy december 10-én a hajnali órákban az üzem befejezte az 1957-es tervét. A III-as akna bányászai a szép, kimagasló eredmény után is rendszeresen túlteljesítik napi tervüket.

A hónap hátralévő részében, december 31-ig a III-as aknaiak 1300 vagonnal több szenet kívánnak felszínre küldeni, mint az éves előirányzatuk volt.

Hídépítés

A vasbolt előtti fahidat, amely átszeli a Kaszárnyapatakot, a jövő év első felében újjáépítik. A munkálattal egyidőben a patak híd körüli részét is véglegesen lefedik. A fahíd helyett pedig modern, betonhíd épül. Az építkezés 200 ezer forintba kerül és a kényelmes, síma átjárót bizonyára mindenki örömmel várja. Az új híd egyébként a legnagyobb forgalmat is kibírja, mert teherbírása sokkal nagyobb lesz, mint a jelenlegi.

Teljesítményben szeretnének dolgozni

Igen hosszúra nyúló beszélgetés után Tomasek Lajos körletvezető és Sonkoly István főmérnök kíséretében elindultam, hogy meglátogassam a tanbányát, s ott a vájári szakmát elsajátító, első-, másod- és harmadéves vájártanulókat. Sok kérésnek eleget téve, ebben a cikkben csak azokról a harmadéves vájártanulókról írok, akik még nem dolgoznak teljesítménybérben.

*

Látogatásom első állomása az első szinti 16-os csapat. Ezen a csapaton csak harmadéves vájártanulók dolgoznak. Mindössze nyolcan vannak és két helyen végzik munkálataikat. Ketten: Czauner György és Bernáth István feltörésszerű gurítót hajtanak, a többiek — közvetlen közelben — fejtésben dolgoznak. A hangulat nem valami jó. S ennek következtében a munkájuk sem minőségileg, sem mennyiségileg nem mondható kifogástalannak. Mi lehet itt a hiba? A panaszoknak se vége, se hossza. Göntér János, akinek három év alatt egy bumlija sem volt — s ő erre méltán büszke — bánatosan mondja:

— Mindennek az az oka, hogy mi még mindig nem dolgozunk teljesítménybérben. Mintegy százan vagyunk harmadévesek, s csak ötvenen dolgoznak teljesítménybérben.

Tóth Béla, a 17 éves hódmezővásárhelyi fiú így toldja meg az előtte szólót:

— Higyjék el, mi másképpen is tudnánk dolgozni, ha minket is teljesítménybérbe tennének.

*

A 17-es csapaton ugyancsak nyolcan dolgoznak. A két csapat között úgy a hangulatban, mint a munkában óriási a különbség. A tanulók vidámak, a munkájuk tiszta és szépen dolgoznak. A köszönésre mindenki köszön, majd szokás szerint róluk, munkájukról esik szó. Oszoli Benedek oktató nevetve, de büszkén válaszol:

— A tanulók ellen nincs semmi panaszom. Nagyon jól dolgoznak, s mindenféle munkát saját maguk végeznek. Tessék csak megnézni — mondja.

Valóban nagyon szép munkát végeznek ezek a tanulók.

— Jönnek az „ünnepeltek" — szól Szlovkovics László. — Igen, a csapat két legjobb tagja, Kirs Jenő és Gáspár Ferenc, akik most egy üres csilét tolnak be, a múlt héten a Komlói Rádiótól jutalomműsort kaptak. Azóta ők az „ünnepelt" nevet viselik. Annak ellenére, hogy itt a tanulók vidámak, jókedvűek és szépen dolgoznak, ők is felvetik a teljesítményben való munkát.

*

Sok munkahelyet látogattunk meg, de több helyen már nem láttunk szép munkát, de duzzogást annál többet tapasztaltunk. Oka: valamennyi harmadéves tanuló teljesítményben szeretne dolgozni.

Tomasek Lajos körletvezető erről a következőket mondta:

— Azok a tanulók, akik teljesítményben dolgoznak, tapasztalt vájárok mellé vannak osztva. Munkahelyük van még, de mivel a szállítás a lejtaknán nagy nehézségbe ütközik, egyelőre nem tudunk több vájárt foglalkoztatni. Hamarosan az új gépház felépítése után, melynek segítségével végnélküli kötél útján oldjuk meg a szállítást — lehetővé válik, hogy valamennyi harmadéves vájártanuló teljesítményben dolgozzon.

— Demeter —

Adókedvezmény igénylése

A városi tanács pénzügyi osztálya felhívja Komló város szarvasmarhatenyésztő gazdáinak figyelmét, a pénzügyminiszter 37/1957. (IX. 2.) P. M. számú rendeletére a növendék marhák után járó adókedvezmény igényléséről.

Adókedvezmény csak olyan növendékmarhák után igényelhető, amelyre a tulajdonos az állat 8 napos koráig illetékmentes marhalevelet váltott ki és ezt egyidejűleg a marhalevél bemutatása mellett a városi tanács pénzügyi osztályánál is bejelentette nyilvántartásba vétel végett. A legfeljebb hat hónapos korában meg vásárolt növendékmarha után járó 400.— forint adókedvezmény is csak abban az esetben adható meg, ha korábbi tulajdonos az előző bekezdésnek megfelelően, a növendékmarhát marhalevéllel ellátott, nyilvántartásba vétel végett bejelentette.

A 600.— forintos adókedvezmény engedélyezésére irányuló kérést olyan időben kell előterjeszteni, hogy az üszőborjú súlya 6 hónapos kora betöltése után megállapítható legyen.

Az állattenyésztők, illetőleg az állattartók a megállapított kötelezettségükre a jelen rendelet hatálybalépésekor tulajdonukban lévő növendékmarhákra vonatkozólag 1957. év december hó 31. napjáig tehetnek eleget. A marhalevéllel már ellátott marhára nem kell új illetékmentes marhalevelet kiállítani, csak nyilvántartásba vétel végett kell a növendékmarhát a városi tanács pénzügyi osztályán bejelenteni.

E határidő elmulasztása esetén az állattenyésztő, illetőleg az állattartó a tulajdonukban lévő növendékmarhák után az adókedvezményhez való jogukat elvesztik.

Nyílt levél az édesanyákhoz!

A hideg idő beköszöntésével a fehér hótakaró nem sokáig váratott magára. A szállingózó hópelyheknek minden bizonnyal a kicsinyek örülnek a legjobban, mert a síkossá vált domboldalakat, lejtőket szórakozásra használhatják. Vége a szánkók és sílécek nyári álmának, eljött az ő idejük. A kipirult gyerekorcák kacagása, a jókedvű szórakozás azonban veszélyt is rejt magában.

Az úttesten szánkázó gyerekeket könnyen baleset érheti. A forgalmas utakon közlekedő gépkocsik fékezése — a csúszós út miatt — nehezebb és a baj hamar megtörténik. A kicsinyek épségének megóvása minden édesanyánál a legfontosabb és kérjük őket, hogy vigyázzanak a csöppségekre és nagyobbakra egyaránt.

Az anyai szív gondoskodásával és féltő szeretetével magyarázzák meg, hogy a téli szórakozás már mennyi könnyet és bánatot okozott. Az édesanyákat szólítjuk és kérjük: ügyeljenek a szemük fényére, a gyerekeikre, mert a baj hirtelen jön, s akkor már késő a bánat!

Városunk vezetői biztosítottak a téli sporthoz alkalmas területet, azt a helyet, ahol nem történhet baj. Például Kökönyös nyugati részén, a kislakások alatti lankákon nyugodtan zsibonghat a gyerekhad, bajd nem lehet, mert erre nem járnak autók. Ezenkívül még számos helyet lehet találni, ahol a legifjabbak kedvükre élvezhetik a lesiklást.

Amikor a szülők becézgetve kiküldik szánkázni a gyermekeiket, örömük legalább akkora, mint a kicsinyeké, mert a hancurozó, rózsás arcok az ő szívüknek is kedvesek. Gondoljanak ilyenkor arra is, hogy egy gondtalan gyermek pillanat és a mosoly sírássá vá tozik, a piros arc fakó lesz. Ez pedig a család részére szinte katasztrófális lehet.

Arra kérjük az édesanyákat hogy ne engedjék fiaikat forgalmas helyeken, utcákon szánkózni és szórakozni! Tartsák be az előírásokat, mert csak ez a biztosíték arra, hogy még nagyon sokáig — a gyerekekkel együtt — örülhetnek a tél fehér örömeinek, a piros orcáknak és a jókedvű kacagásoknak.

A közvélemény kérdéseire válaszolunk

A város minden üzeménél, vállalatánál már második hónapja tartanak a pártoktatás előadásai, vitái. Ezeken a párttagok és számos pártonkívüli fiatal és idős dolgozó, asszony és leány vesz részt. Az oktatásban résztvevők a vitákon felvetnek számos — az oktatásban részt nem vevő dolgozót érdeklő kérdést, problémát is. Az elmúlt időszakban felmerült, s a széles közvéleményt érdeklő kérdések közül kívánunk az alábbiakban néhányra válaszolni.

*

1. Milyen párhuzam található az elmúlt év lengyelországi és az őszi magyarországi események között?

A kérdés természetesen nem azok közül való, mellyel foglalkoznunk azért kell, mert ez a fontosak, a jelen helyzetünket, jövő fejlődésünket közelről érintő lenne.

Nem, éppen ellenkezőleg. Ezek és más hasonló kérdéseknek feszegetése, jelen időszakban való napirenden tartása azok érdeke, akik a főkérdésekről, az előttünk álló főproblémákról kívánják elterelni a figyelmünket.

Mi is a helyzet ezzel a párhuzammal?

Kétségtelen, a két esemény között van bizonyos hasonlóság. A lengyelországi események előkészítése, az ott lévő hibák felfokozása, a pártra hárítása — hasonlóan a mi eseményeinkhez, nem más volt, mint a revizionizmus behatolása az emberek megtévesztésére. A politikailag járatlan tömegek részéről e hasonló események vizsgálata — mivel ezirányú tapasztalatunk nem volt — eljutott addig, hogy a legszélsőségesebb nézetek, cselekedetek kialakulását idézte elő bennünk.

Ha így vizsgáljuk a kérdést. Lengyelországban kísérletet jelentett a nacionalizmus, sovinizmus, antiszemitizmus felhasználására, s e fegyverek kipróbálására egy tervezett változás eléréséhez. A hasonlóság e tekintetben azt mutatja, hogy az ellenséges erők a lengyelországi eseményeket egyben magyarországi előkészületeik megkönnyítésére s egyben leleplezésére is felhasználták. S ha a két esemény között e nézetek felszítása tekintetében meglátjuk a hasonlóságot, úgy azt is látni kell, hogy e nézeteket nálunk a kapitalista restauráció fedésére, leplezése céljából szították fel.

Ennyiben és így található párhuzam a lengyel és magyar események jellege, módszere és időzítése között.

2. A személyi kultusznak vannak-e új megnyilvánulásai hazánkban és a testvérpártoknál?

A személyi kultusz megszüntetése, illetve újraéledésének veszélye nem csupán egyes vezetők magatartásán múlik. Kifejlődését a dolgozó tömegek is elősegíthetik. Ennek kezdődő jelenségei megtalálhatók nálunk. Példa erre az, amikor a párt tagjai, vagy a széles tömegek idealizálni készek egy, vagy egyes vezetőket. Munkájukat nem a vezető testületek, kollektív munkával — bölcsességgel — hozott határozatai indítják meg, s lelkesítik, hanem egy meghatározott vezető nyilatkozatára, vélemény nyilvánítására van ehhez szükség. A munkának a fejlődése egy személyhez való kötése e veszélyt jelzi minden időben.

A testvérpártoknál esetleg jelentkező személyi kultusz veszélyének vizsgálata nem lehet a mi feladatunk. A mi elvi álláspontunk az, hogy az ország, a párt fejlődését károsan befolyásolja a személyi kultusz (s ezt történelmi események igazolják), ezért mi ellenezzük azt és küzdünk ellene. Más országokban az ezzel kapcsolatos állásfoglalás vagy harc a személyi kultusz ellen az adott ország pártjának és népeinek belügye.

3. Fennáll-e még nálunk az infláció veszélye?

Erre a kérdésre pártunk vezetői az utóbbi időben már válaszoltak, akkor, amikor megállapították, hogy: „a nagy veszélyt elkerültük, nagyjából a fejlődés egészségesnek mondható...; belső erőink mozgósítása, s különösen a testvéri országok segítsége nyomán...”

Ugyanakkor azt is megmondották, hogy nehézségeink igen nagyok, fegyelmezett munka, határozottabb vezetés, s még több alkotó kezdeményezésre van szükség, hogy eredményeinket meg tudjuk szilárdítani, s elmaradásunkat behozni. Elmaradás főleg a termelékenység emelése területén van. A második negyedévben 5,6 százalékkal, az első félévben 11,9 százalékkal maradtunk el az 1956-os szint alatt. Igaz, hogy az egy főre és az egy napra eső termelés a tervezettnél magasabb, de az ez évi tervezésünk igen alacsony volt, figyelembe véve a múlt évi események miatt bekövetkezett nehézségeket.

4. Az ország eladósodása milyen mértékű, illetve a baráti országok segítsége nem vonja-e maga után eladósodásunkat?

Mindenki előtt ismert az az óriási segítség, áruban, nyersanyagban, devizaforintban, melyet a testvér országoktól kaptunk. Ennek nagy része segélyként érkezett. Vagyis ezt nem kell visszaadni. Ez azt a célt szolgálta, hogy segítsen az élet megindításához, az azonnali problémák megoldásához.

A segély másik formája a hitel, melyet hosszú lejáratra kaptunk s nemzetközi viszonylatban szinte páratlan kedvezménnyel. (Szovjetuniónak csak 1961-ben kezdjük el a hitel törlesztését, s csak 2 százalék kamattal.) E hitelek nyomán nemcsak új termelési eszközök jönnek létre, de azok új árut és új munkaalkalmakat is teremtenek, s a hitel mértékének ilymódon való többszöri megforgatása megkönnyíti e hallatlanul nagyjelentőségű segítség visszafizetését is.

A téli közlekedés biztosítása érdekében

A városi tanács végrehajtó bizottsága megállapította, hogy az elmúlt években, s az idén is — az első hó leesésének idején — a gyalogjárókon és az úttesteken nagymérvű volt a ródlizás, mely veszélyeztette így a gyalogjárók, mint a járművek közlekedését és a ródlizó gyermekek, vagy éppen felnőttek testi épségét. Éppen ezért a városi tanács végrehajtó bizottságának ipari- és műszaki osztálya felhívja a város lakóinak figyelmét; a gyalogjárókon, úttesteken és a parkokban a ródlizás szigorúan tilos! A ródlizás céljára a Kökönyös keleti iskola kezdeményezésére a Sallai utca 26 és 30 számú épületek mögött ródlipálya lett kijelölve.

*

Az érvényben lévő rendelkezések alapján az ipari- és műszaki osztály ismételten felhívja a város lakosságának, főként az ingatlantulajdonosok figyelmét, hogy ingatlanaik előtt elhúzódó gyalogjárdát minden reggel 7 óráig tisztítsák le a hótól, sikosság esetén pedig homokkal, salakkal vagy fűrészporral hintsék fel. — Amely ingatlantulajdonos ezen érvénybenlévő rendelkezéseknek nem tesz eleget, vagy azt megszegi, szabálysértést követ el és könnyen pénzbírságolást kaphat.

Egy példás apáról

Az „Új Komló” elmúlt heti szerdai számában megjelent egy cikk azokról az édesapákról, akik szétrombolják a családi tűzhely melegét. Sajnos sok ilyen édesapa él itt Komlón is, akik valóban nem állnak hivatásuk magaslatán. A feleség és a gyermek csak addig volt számukra kedves, amíg életükbe nem jött az első gond és nehézség. Ekkor ők már meghátráltak. Családjukért áldozathozásra képtelenek voltak, és az élet könnyebbik oldalát választották. A rossz barátokkal, kocsmai szórakozásokkal vígasztalgatták magukat. Jött a kimaradozás, a nő és végül a bumli. Ezt már nagyon érezte a család, a gyermek, de legjobban az édes anya, az ilyen férjnek és édesapáknak már nincs más célja, mint előbb-utóbb megszabadulni családjuktól, ami számukra már csak teher és kerékkötő a lejtőn, amin az apa elindult.

*

Most szabad legyen egy másik család életét leírni, ahol az apa az egyenes úton „lassan, de biztosan fölfelé halad”. Egy a sok közül: K. P. régi komlói bányász életére gondoltam. Becsületes, szorgalmas munkás, aki saját erejéből felépített szép kis családi házban lakik. Házatája kívül és belül tiszta és rendes. Meglátszik, hogy K. P. 14 évvel ezelőtt magához illő, rendes feleséget kapott. Igaz, ő sem resteli még ma sem karonfogni feleségét, úgy, mint régen. Családjához gyengéd és udvarias. A fizetését egy fillérig a család asztalára rakja. Már alig várja, hogy műszak után hazatérve kis fiacskáját magához ölelje. Tavaly még Palika első osztályos volt. Nehéz volt neki eligazodni a betűk birodalmában. Édesapja térdére ültetve sok-sok szeretettel és türelemmel tanítgatta a kis fiacskáját. Meg is van az eredménye. Palika másodikos és az osztály legjobb tanulója. Erzsike kislányuk már hetedikes, jeles tanuló, magaviselete példamutató, az úttörő csapat tagja. Ezenkívül a zeneiskolában zongorázni tanul. Odahaza a tanulás után már sokat segít édesanyjának. Most szép, piros sálat köt új sötétkék kabátjához, amit édesapja az újításért kapott pénzen vett kislányának. K. P. boldogan néz végig kis családján. Látszik rajta, a sárkánnyal is szembeállna a gyermekeiért, amit más meggondolatlan szülő szív nélkül eldob magától. Ő nem ismeri a kocsma büzös levegőjét, a részegséget, a bumlit. Ő családot akart és meg is becsüli. A fia és lánya majd büszkék lehetnek egykor édesapjukra, aki becsületes embernek nevelte gyermekeit. Az országnak, a társadalomnak sok K. P.-ra van szüksége, akik becsületes és dolgos ifjúságot nevelnek a hazának.

V. S.-né
a nőtanács kulturális bizottságának tagja.

Bemutatták az „Ember a vágányon” c. filmet

December 5-én délután négy órakor került sor a Május 1. filmszínházban az 1957. évi Karlovy Vary-i filmfesztivál rendezés díjával kitüntetett: „Ember a vágányon” című lengyel film ünnepi bemutatójára.

A bemutatón részt vettek a hazánkban tartózkodó lengyel filmküldöttség tagjai, Andrzej Munk rendező, Jerzy Stefán Stawinski, a forgatókönyv írója, Kazimierz Opalinski és Zygimut Listkiewicz, a darab két főszereplője.

A nagy érdeklődéssel várt bemutató után a nézők forró tapsa közepette léptek a színpadra a film alkotói. A bemutatásuk után Andrzej Munk köszönte meg a szíves fogadtatást.

Ezután Komló dolgozói nevében Galabár Tibor elvtárs, a városi tanács titkára, köszöntötte a vendégeket és Czéder János elvtárssal együtt átnyújtották a város lakóinak ajándékát.

Befejezésül a film főszereplője, Kazimierz Opalinski mondott köszönetet, kifejezte örömét és éltette a két testvéri nép barátságát.

*

A kedves vendégek közül a film rendezője nyilatkozatot adott lapunk számára:

— *Kedves A. Munk elvtárs, mi volt a céljuk ezzel a mindenütt sikert arató film előkészítésével?*

— Azt akartuk kifejezni és úgy gondolom, ez sikerrel is járt, hogy a mi társadalmunkban nem lehet embereket felületes módon elítélni. Azt akartuk elérni, hogy ezen gondolkodjanak az emberek, hogy amikor ítéletet mondanak valakiről, akkor a teljes embert nézzék, a jó és a rossz oldalaival egyetemben.

— *Mennyiben illik ez a film a mai Lengyelország életébe?*

— A filmben feltárt helytelen módszer ma már, hogy úgy mondjam, a múlté. Nagyon elvétve fordulnak elő ehhez hasonló esetek. S mi azt akarjuk, hogy e film is segítse e rossz módszer teljes megszüntetését.

— *Önök, az alkotók, hogy vannak megelégedve a filmmel?*

— Két esztendővel ezelőtt készítettük az „Ember a vágányon” c. filmet. Nagy örömünkre a rendezés díjával tüntették ki a Karlovy Váry-i filmfesztiválon. Mi elégedettek vagyunk — persze nemcsak azért, mert kitüntetést nyert — hanem elsősorban azért, mert új utat keres az élet eleven problémáinak megoldására. Segít e film a szocialista erkölcsre való nevelés nehéz munkájában, ez pedig szerintem, igen nagy dolog.

Végezetül engedjék meg, hogy az „Uj Komló”-n keresztül is kifejezzem köszönetemet a forró testvéri fogadtatásért, köszönthessem a város lakóit, nagyszerű bányászait. Nagyon boldogok vagyunk, hogy eljöhettünk az Önök szocialista városába is — fejezte be nyilatkozatát A. Munk.

A vendégek a bemutató után Pécsre utaztak.

Átadták az 550/A. épületet

December 5-én a Komlói Állami Építőipari Vállalat részéről megtörtént az 550/A. épület műszaki átadása. Mint ismeretes, ezzel az épülettel az „Uj Komló” is sokat foglalkozott, mert az épület műszaki átadása sokáig elhúzódott. Az épületben húsz kétszobás és két szoba-konyhás lakás van. A szobák kisebb hiányosságok ellenére elfogadhatók, de nem olyan szépek, mint a Bács megyei építőktől műszakilag átvett szobák. A műszakiak részéről átvevéskor kifogás volt a mázolás ellen. Az 50 férőhelyes óvoda — amely szintén ott van — műszaki átadására nem került sor.

Trösztök versenye

A komlói és pécsi szénbányászati trösztök között folyó verseny novemberi szakaszát 104.8 százalékos eredménnyel a pécsiek nyerték. Komló 103,7 százalékkal a második helyre szorult. A verseny negyedéves értékeléséhez tartozik a gázszéntermelés is. Ennél a pontnál trösztünk dolgozói általában kitettek magukért és novemberben 9.217 tonnával szállítottak többet Sztálinvárosnak mint a tervelőírás.

A baleseti és önköltségi mutatók feldolgozása még folyamatban van és így ezekről csak később adunk közlést. Mindenesetre tény az, hogy a mennyiségi terveljesítésben lemaradtunk és a balesetek csökkenése sem halad kielégítően. A verseny megnyeréséért folyó harc azonban még tovább tart, egészen december 31-ig. Számítva bányászaink lelkes munkájára, reméljük, hogy a győztesnek kijáró versenyzászlót továbbra is a komlói tröszt fogja őrizni.

Új szervezet alakult

A Magyar Honvédelmi Sportszövetségnek új alapszervezete alakult meg az erőműben. Az alapszervezet megalakulására december 4-én került sor. Az érdeklődés máris igen nagy a Sportszövetség munkája iránt, melyre jellemző az, hogy a szövetség és a KISZ rövid felvilágosító munkája nyomán máris 36 fő jelentkezett.

Alakuló ülésükön az új tagok megismerkedtek a Honvédelmi Sportszövetség céljaival, működési lehetőségeivel. Megválasztották az üzemi szervezet vezetőségét és a városi küldöttet.

Az alakuló gyűlésen a Városi KISZ Bizottság is képviseltette magát.

Mikulás az iskolában

Izgalomtól pirosló arccal gyülekeztek a belvárosi iskola alsó tagozatának növendékei, mintegy 2 és fél százan az elmúlt hét végén, hogy találkozzanak a Mikulással, s főleg azért, hogy megismerkedjenek kosara tartalmával. Mély csend, majd az elismerés halk moraja hallatszott, amikor a várva-várt szakállas apó megjelent, s elmondta véleményét az osztályok munkájáról, az egyes tanulókról.

Ezután került sor egy kis jelenetre, majd ezt énekszám, táncszám, s az úttörőzenekar műsora követte. Ezt már a Mikulás által szétosztott kis csomagok tartalmának majszolása közben nézték, illetve hallgatták végig a gyermekek.

A műsort este mintegy 150 szülő jelenlétében megismételték. Majd szombaton délután a felsőtagozat tanulói izgulták végig a télapó köszöntőjét és a gyerekek műsorát.

A felsőtagozatot két meglepetés is érte. A télapó versbefoglalva mondta el róluk dícséretét és „dörgedelmeit”. A másik meglepetés az volt, hogy elmúlt évi osztálytársaik, ma elsős gimnazistákból alakult kis zenekar húzta a talpalávalót. A műsor utáni tánc este 7 óráig tartott.

A belvárosi iskolában, az úttörőcsapat által rendezett három Mikulási ünnepségen mint egy 700 gyermek és felnőtt vett részt. A műsort hosszú és gondos előkészület után ügyesen és szépen adták elő a nyolcadik osztályosok. Ugy gondoljuk, mind a rendezésben, mind a szereplésben résztvevők megérdemlik az újságon keresztül is a nyilvános dícséretet.

Felhívás!

A városi tanács pénzügyi osztálya felhívja Komló város lakosait, hogy 1957. december 31-ig házadó-bevallást kell benyújtani azokról az épületekről:

a) amelyeket az 1957. évben vettek használatba (új házak), b) amelyeket állami tulajdonból magántulajdonba visszaadtak, c) amely épület birtokosának vagy bérlőjének személye megváltozott, d) amelyben a bérjövedelem (haszonérték) összegében az 1957. évben bármely változás következett be. (Például: a bérösszeg megváltozott, toldaléképületek, mellékhelyiségek, lakássá átalakítás, eddig saját használatban lévő helyiséget bérbeadta.)

A házadóbevalláshoz szükséges nyomtatványt a városi tanács végrehajtó bizottságának pénzügyi osztálya, adóbevételi csoportjánál szerezhető be.

37 000 forintért vásároltak könyvsorsjegyet

A komlói könyvbarátok örömére bő választékkal áll rendelkezésükre a könyvesbolt. A december 1-től karácsonyig tartó könyvvásáron sok új, most megjelent könyvet vásárolhatnak. Különösen bő a választék az ifjúsági könyvekben.

7-én fejeződött be a könyvsorsjegyek árusítása, melyet október 10-én kezdtek el. Összesen 37.000 forint értékben adtak el sorsjegyet! Húzás december 12-én lesz. Azok a sorsjegytulajdonosok, akik nem nyernek, könyvre válthatják be a sorsjegyüket.

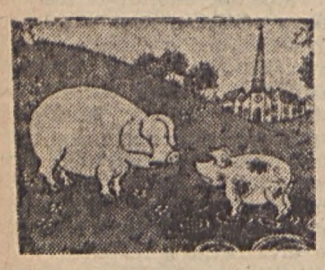
A nagy összeg is azt bizonyítja, hogy egyre több lesz a könyvhódolók száma.

Mikulás vagy Télapó?

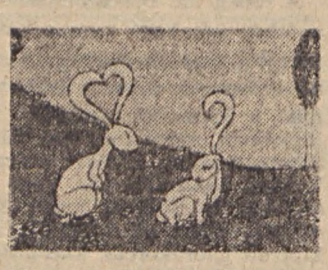
Ugy gondoljuk az elnevezés teljesen mindegy, hisz a lényeg, amit a név jelez, ugyanaz.

E nap alkalmával sok szeretettel gyerekörömet szerezni a kicsinyeknek. Erre gondolt a nőtanács és a KISZ vasutas szervezete, amikor hosszú előkészületek után december 5-én este, vidám, zenés teaestét tartott. Az est fénypontja 180 kis ajándékcsomag kiosztása volt. A gyereki örömök látványa jó hangulatot teremtett a fiatalok és felnőttek között is. Késő éjszakáig tartott ezután a vasutas dolgozók táncos, vidám estje. S az est sikerének titka kétségtelenül a KISZ, Nőtanács, szakszervezet közös összefogása volt.

EFFEL: „AMIKOR AZ ÁLLATOK BESZÉLTEK” C. ALBUMÁBÓL

— Nem szégyellied magad, olyan piszkos vagy, mint egy... egy... Szurtos Petik

— Imádlak! — Igazán?

Az életunt.

Szmoking hócsizmával!

Állatokról szólnak Effel rajzai: a kis csikóról, a tyúkanyóról, őzikéről és nyulakról. Ezek az állatok cselekszenek, beszélnek — élnek. Nem tehet róla a szerző, ha netán egyik, vagy másik embertársunk jut róluk az eszünkbe, vagy hanem olykor önmagunkra is ismerünk.

A könyvet a Magyar Helikon adta ki 960 oldalon, az ára: félvászonkötésben 19.—, egészvászonkötésben 27.— forint.

December 14-én és 15-én

cukrászipari bemutató

a Béke Szállóban

Cukrászipari különlegességek!

Hideg tálak!

Minőségi borkóstoló!

Az elsőéves vájártanulókról

Tanbányai látogatásom során nem hagytam figyelmen kívül az elsőéves vájártanulókat sem. Igéretemhez híven most róluk írok. Azokról a tanulókról, akik nemrégen jöttek Komlóra az ország különböző vidékeiről, hogy szakmát tanuljanak, vájárok legyenek.

*

Számomra még ismeretlen, a tanbánya 16-os telepén jártam, amikor beszélgetésre, zajra lettem figyelmes. A kanyart elhagyva a hangok felé indultam. Egyszerre sok lámpa világított felém. Egy fejtőkalapács döcögve csattogott, mint egy leventepuska, amely egyenként lövi a golyókat. Odaérkezésemkor néma csend lett, és a három legényke felém fordult.

— Milyen munkát csináltok, gyerekek? — kérdeztem tőlük.

— En fejtek, ők pedig a trapézácsolat fejfáját készítik — mondta Grónai István, a nagykőrösi fiú, aki az idén végezte az általános iskolát. Ő a fejtőkalapáccsal a vágat oldalában végighúzódó kő egy részét reselte, hogy a támfának helye legyen.

— Ma én vagyok ám a vájár — mondta nevetve, de büszkén, Horezi Albert, aki Ceglédről jött vájártanulónak. — Ma én parancsolok, holnap majd a másik.

Alighogy két hete dolgoznak itt, de az arcukon, mint általában a szokott félelemnek semmi jele nem látszik. Vidámak, jekedvűek.

— Igaz, hogy az elején egy kicsit féltünk, izgultunk is, de most már... — mondja Kisiőrincz József, a harmadik társ, aki Leányfaluról jött, gondolkodik egy darabig, hogy mit is mondjon még, de egyet nyel és hallgat.

Lassan, de nagyon szépen dolgoznak ezek a tanulók. Hosszan nézem a munkájukat és ha Szilárd Adolf, az oktatójuk nem erősítené, hogy igenis ezt a munkát az elsőéves tanulók csinálták, talán nem is hinném el. Nagyon szép, gyönyörű munka.

*

Ugyanabban a vágatban vagy ötven méterrel arrébb Herberth Nándor oktató vezetésével egy másik háromtagú brigád dolgozik. Odaérkezésemkor a tanulók a vasútfektetés tudományával foglalkoztak. Ők is két héttel ezelőtt szálltak le először a bányába, mint az előbbiek.

— Mi nem vagyunk ijedősek. — Ezt Konczler Gyula mondta, az egyetlen komlói, és a biztonság kedvéért az ajkát még szélesebb mosolyra nyitotta szét.

— En október 18-án jöttem Komlóra, s eddig csak egyszer feleltem az anyagismeretből — mondta Dinnyés István, a csertői fiú, amikor az iskolai eredmények felől érdeklődtem.

— No, és hányasra feleltél?

— Ötösre. Mi hetente három napig iskolába járunk, három napig pedig bányába. Jól tanulok és jó vájár is akarok lenni — mondja büszkén.

Kontli Béla, aki Vízvárról jött, nem beszél, csak hallgat. Még a nevét is alig akarja megmondani. Nagyon szerény, kevésbeszédű fiú, és egy kicsit szégyenlős. Nem zaklatom tovább őket sem. Elköszönök és tovább indulok, azzal a meggyőződéssel, hogy egyszer majd jó vájárokról írok. A jó vájárok pedig ti lesztek, kedves tanulók...

— KÁROLY —

3 millió forint megtakarítás

Elkészült a tízezredik TH-gyűrű

A TH-gyűrűt nem kell külön bemutatnunk kedves olvasóinknak. Legalább is a bányászoknak nem. Valamennyien tudják, hogy alkalmazása mennyire célszerűbb és biztonságosabb a faácsolatnál.

December 4-én a tröszt anyagellátó üzemében kedves jelenet zajlott le. TH-műhely dolgozói és vezetői néhány perces ünneplésben részesítették a tízezredik TH-gyűrű kifordulását a gépből. Déli 12 órakor a gyűrű nemzeti színű szalaggal díszítve már ott állt összeszerelve a műhely falánál, s körülötte — a jól végzett munka tudatában — boldogan mosolygó emberek voltak.

Ez ünnepélyes alkalommal Dull Lászlót kértük meg: beszéljen valamit a műhely munkájáról és további terveikről:

— A TH-gyűrűk gyártását márciusban kezdtük meg. Addig Dorogról, Tatabányáról kaptuk a gyűrűket „borsos" áron. A tervet, mely szerint Komlón is elkészíthető a TH-gyűrű, üzemi látogatások, személyi tapasztalatok alapján dolgoztuk ki. Az első időkben természetesen voltak nehézségeink, ezeket azonban a tröszt valamint a minisztérium segítségével megszüntettük. És ma, amikor a tízezredik gyűrű is elkészült, büszkén könyvelhetjük el jó munkánk után a 3 millió forint megtakarítást. Példátlan dolog ez ilyen kis üzemrésznél, ennyi idő alatt.

Amíg beszélgettünk, a tízezredik gyűrű teljes díszbe öltözött. S a délelőttös harmad dolgozói, a művezető, brigádvezető úgy vették körül, mintegy kedves újszülöttet. Simogatták, becézgették jókedvűen. Csak a rövid ünnepi beszédre csendesültek el, mert bizonyára mind arra gondoltak: érdemes volt fáradni, törekedni. Érdemes volt — jól dolgozni. A tréfás hangoskodás jókedvű beszélgetés csak akkor erősbödött ismét, amikor Dull László átadta a liter rumot. Az átvétel után azonban csakhamar sajnálkozó kifejezések hangzottak el. Az üvegre ugyanis azt írták: „Csak műszak után bontható fel."

Meleg barátságot kötöttünk a műhely néhány derék emberével. S most, amikor kemény kézfogással búcsúzunk tőlük, további jó munkát kívánunk valamennyiöknek.

Nem a tervezett időre készülnek el

a cserépkályhák

Amikor a hőmérő higanyszála 20—25 Celsius meleget mutatott, s az emberek könnyű, vékony ruhában járkáltak az utcán, több esetben elhangzott ilyen kijelentés: most még meleg van, kellemes az idő, de vajon a télen mi lesz? Fűthetünk-e rendesen a szobákban? Felépítik-e időben a cserépkályhákat?... Mert köztudomású ugyanis, hogy Kökönyös házaiban valamikor — nem is olyan régen — kéményseprők dolgoztak.

— Rosszak a kémények, meg kell javítani — mondották, s bizony, nem egy esetben a javítási munkálatok helyett még mostohább körülményeket teremtettek. A szobákban — ha befűtött néhány vakmerő —, ömlött a füst, a bútorra, ruhákra, képekre, falakra egyaránt.

Ilyen előzmények után érthető, hogy a kökönyösi lakosság még a nyár derekán érdeklődni kezdett: elkészítik-e időben a cserépkályhákat azokban a lakásokban, ahol még vaskályhák vannak.

A tröszt karbantartó üzemének vezetősége, igenlően válaszolt: — „Hogyne kérem. Természetesen. A szükséges intézkedéseket megtesszük a cserépkályhák beépítése ügyében." Az intézkedéseket meg is tették. Szerződést kötöttek az Orosházi Vas- és Kályhaépítő Vállalattal s megegyeztek 1200 darab cserépkályha beépítésében. Ebből a mennyiségből minden hónapra 100 darabot vállalt az Orosházi Vas- és Kályhaépítő Vállalat s fogadta, hogy az elvégzendő munkálatokra 10 szakembert küld.

A remény tehát megvolt. — A Mikszáth Kálmán utca, Pécsi út, Ságvári Endre utca és Sallai Imre utca lakói, gondolatban már a cserépkályhában fűtöttek s bizony ezt tennék még ma is, ha elegendő volna a gondolatbeli fűtés.

Bíztak, bizakodtak

a kökönyösiek. Bár a bensőjükből néha előhivakodott egy-egy szorongó érzés: hátha nem lesz meg, — mégis leginkább csak reménykedtek. Reménykedtek egészen addig, míg hidegebbre nem fordult az idő. Csak miután leesett az első hó és a beütemezett kályhaépítésből annak csak 50 százaléka készült el — adták fel a reményt. És megkezdték a búcsújárást a tröszt karbantartó üzemének vezetőjénél. „Terhes asszony van a lakásban" — mondta az egyik. — „Nem várhatja be azzal a rossz vaskályhával a szülés idejét. Csinálják meg nála soronkívül a cserépkályhát, hiszen az újszülött egészségéről van szó." — „Megfizetem — próbálkozott a másik —, csak építsék be már a cserépkályhát."

A karbantartó üzem vezetője

mitsem tehet a kérelmező asszonyokért. Mint mondja: „Tétlenül kell nézni a lassú munkát, a szerződésben lerögzített vállalások elmulasztását. Az Orosházi Vas- és Kályhaépítő Vállalattal szemben tehetetlen vagyok". Időközben kiderült ugyanis, hogy a vállalat annakidején túlméretezte erejét. — Többet vállalt, mint amennyit teljesíteni tud. Miután az ország különböző városaiban végez munkálatokat, elaprózta embereit. Így aztán egyik helyre sem tud sok embert biztosítani. Ezért van

szakmunkáshiány.

A szerződésben ígért 10 kályhaépítő helyett csak hármat, négyet küldött Komlóra. Ezek pedig hogy is tudnák a 10 ember munkáját elvégezni. Amíg október 20-tól legalább 200 kályhát kellett volna beépíteniök, addig ez idáig mintegy 85 lakásba építettek be a cserépkályhákat. Persze az, hogy a vállalt munkának csak az 50 százalékát teljesítik, részben fogható szakmunkáshiányra. A másik ok az anyaghiány lenne. Ez azonban csak abban az esetben mutatkozna meg, ha mind a 10 szakember dolgozna. Így, kilátástalan a helyzet. Mert annak dacára, hogy a karbantartó üzem vezetője kérte a vállalatot: ez évben legalább 700 ezer forint értékű munkát végezzenek el, nem halad gyorsabb ütemben a munka.

Utolsó próbálkozásként

Somogyi elvtárs — a karbantartó üzem vezetője — tárgyalásra hívta meg az Orosházi Vas- és Kályhaépítő Vállalat igazgatóját és művezetőjét. Hátha sikerül — a közös megbeszélés alapján — egy ötletes megoldást találniok. Nos, ezen beszélgetés eredményességéről, avagy eredménytelenségéről tájékoztatjuk majd kedves olvasóinkat.

KOCKÁS JULIA

Nem akar aludni a gyermek

A gyerek álmatlansága, eltekintve az éhesség és a betegség okozta tünetektől, a legtöbb — sőt mondhatnám azt is, hogy minden esetben — a helytelen nevelés következménye. A gyereket ugyanis, már kicsi korában rendre és fegyelemre lehet, illetve kell szoktatni. Persze ne holmi katonai fegyelmezésre gondoljunk.

Kedves és idillikus dolog a gyermekkocsit ringatva, a babát altatni. Ez bizonyos. Azonban, ha a kicsi ezt megszokja, a jövőben már el sem alszik ringatás, és egyéb ceremónia nélkül. Némely szülőnek és nagyszülőnek roppant érdekes, hogy a drága gyerek például csak akkor hajlandó elaludni, ha kezét, fülét foghatja dajkájának, vagy mellé ül, vele együtt fekszik. Sok szülő még dicsekszik is, eme zseniális altatási módszerével. Ártatlannak látszó, de igen helytelen módszerek ezek.

A gyereknek csecsemőkora óta ahhoz kell szokni, hogy a kijelölt pontos időben, fürdés (mosdás) után feküdjék le és szüntessen be minden játékot, beszélgetést. Ha külön szobában alszik, a villanyt le kell kapcsolni, a „halálos" csendet azonban kerülni kell. Nem szabad korlátozni a szobán keresztül való közlekedést sem, vagy teljesen elzárni a külső ajtókat. A neszek ellenére, ha úgy szokja meg a gyerek, kitűnően tud majd pihenni. S ha közös szobában alszik a kicsi, a nagyobbak és a felnőttek zajára, beszédére, szobahangos rádiószóra is édes álommal reagál.

Utólag változtatni a dolgokon és helyes alvási rendhez szoktatni a gyereket már nehezebb, de — nem lehetetlen. Csak következetesen lépjen fel a szülő egy-két hétig: „— Hét óra, mától kezdve minden este hétkor alvás. Kérem a játékokat, tessék csendben lenni és aludni". Ezt komolyan kell mondania az anyának és néhány nap — legfeljebb egy hét — múlva meglátja gyümölcsét fáradozásának.

Egy kis üveg „tejet"

Még ma is gyakran előfordul, hogy a Kossuth-aknán lévő boltba munkásruhába öltözött ember nyit be, hóna alatt egy kis üveggel. Nem sokáig vár a sorára, hiszen neki sietnie kell, ő most is dolgozik. Csupán egy kis üveg „tejet" kér a kiszolgálótól. No, nem olyan tejet, amit gyerekeknek szokás adni. Inkább amolyan itókát, ami úgy felmelegíti a gyomrot, s amiből munka közben is jólesik kortyolgatni. S ha már megkapta az italt, siet vissza munkahelyére, a villamos üzembe, mert hátha észreveszik távollétét.

Bizony gyakori az ilyen eset mostanában. Pedig csak nemrégiben hozott intézkedést az üzemvezetőség, mely megszüntette ezt a hibát. Azokat az embereket, akik italért munkaidő alatt az üzletbe jártak, áthelyezték munkahelyükről, megtiltották a munkaidő alatt való italfogyasztást, s az emberek hallgattak a jó szóra. Egy ideig nem is volt ilyen panasz. S most ismét egyre gyakrabban teszik szóvá az emberek az ilyen eseteket. Mi lenne, ha a bányászok is így viselkednének? Ha munka helyett az italt választanák? Hogyan végzik el munkájukat azok az emberek, akik munkaidő alatt is a pálinkás üveget hajtogatják? — kérdezhetik a becsületes, öntudatos dolgozók.

Hát bizony nem jól van ez így. Tudják ezt azok az emberek is, akik még nyolc órára sem válnak meg az italtól. Tudják és vigyáznak arra, hogy az üzem vezetői ne vegyék észre a „kisüveget". Jól eldugják, s csak titokban „húznak belőle nagyokat". De mert minden titok kiderül egyszer, így az italozásról is hamarosan mindent megtudott az üzemvezető.

— Gyorsan intézkedünk. Megtiltjuk, hogy munkahelyét bárki elhagyja a munkaidő letelte előtt. Megszüntetjük azt is, hogy élelemért, tízóraiért a dolgozók az üzletbe járhassanak. Készítse el mindenki a tízóraiját még otthon, s akkor nyugodtan dolgozhat a munkaidő alatt. Hiszen a bányászok sem jöhetnek fel munkahelyükről kenyeret, felvágottat vásárolni — mondja az üzemvezető, amikor elmondtuk észrevételeinket.

A válasz tehát megnyugtató. Az ígéret megtartása pedig egyben a súlyos balesetek elhárítását is jelenti. Mert azok az emberek, akik munkahelyükön italt fogyasztanak, testi épségükre sem tudnak kellőképpen vigyázni. Ezért is fontos a gyors intézkedés, s a felelőtlen emberek szigorú büntetése.

*

Cikkünk egyben válasz egyik levélírónk hozzánk küldött soraira. Kérjük, hogy észrevételeit, tapasztalatait írja meg máskor is. Sorait mindenkor szívesen olvassuk. Amennyiben továbbra is ilyen észrevételeket tapasztal, kérjük keressen fel bennünket személyesen.

Az egyik ujja rövid lett, a másik meg hosszú lett...

Napokig töprengtem, mit vegyek ajándékba egyik kedves ismerősömnek, míg végül úgy döntöttem, hogy kesztyűt vásárolok. Elindultam hát arra a körútra, mely már-már úgy látszott, eredménytelen lesz. No, nem azért, mert nincs kesztyű a boltokban, hiszen egy-két pár mindenütt akad. Csakhogy más baj volt.

Alig feszegettem a kezemre az egyik párat, máris elkeseredve húztam lefelé. Az ujjai ugyanis éktelenül hosszúak voltak. S amikor szóvá tettem a hibát, azt a választ kaptam, hogy ezek export kesztyűk, azért ilyen hosszú az ujjuk. Hiába, a külföldi nők még ebben is különböznek tőlünk! Mit tehettem hát? Folytattam utamat, s újabb kesztyűpróba következett. Sajnos, itt sem volt szerencsém. A felpróbált kesztyű szűk. Ugylátszik, ezt sem a mi számunkra készítették! Így azután visszafelé indultam s a Népművészeti Pavilonban már szerencsével jártam. Sikerült kesztyűt vásárolnom, igaz ugyan, hogy eléggé borsos áron. De hát számít ez, fontos, hogy kesztyűt ajándékozhatok!

— na —

FÉRFIAK!

JELENTKEZZETEK BÁNYAMUNKÁRA

Kereset:

1 600 forinttól

2 600 forintig

Jelentkezni a tanács munkaügyi csoportiánál lehet

HÁJDÉ

„Egyik ember annyi: mint a másik..."

Apák napja. Ezt az irónikus jelzőt adta az egyik komlói ismerősöm a fizetés napjainak. En inkább a „vásár napjának" nevezném. Valahogy a város ezt az érzést kelti bennem egy-egy fizetési napkor. Nyüzsgő emberek, telt üzletek és (italboltok) nagykosaras piaci árusok, tömött szatyrokat cipelő férjeket látni ilyenkor. Az állomás felől két összekapaszkodott férfi dülöngél a templomtér felé. Üvöltenek utca-hosszan:

— Megláthatja bárki, aki rá kíváncsi...

A Beruházási Bank sarkáról úgy néz ki a „Busz" Központ, mint egy vásári tarkaság. Emberektől tömött kocsik jönnek-mennek. Először alig ketten-hárman várunk a bétai kocsira, de mire „beáll" lehetünk vagy ötvenen. Hannibál hadvezér Komlón tett utazása istenes lehetett, ahhoz képest ami itt bennünket vár. A „sebesült szállító"-n való utazáshoz legalább alapfokú tornász képesítésre van szükség. Míg a fenti gondolat átcikázik az agyamon, az egyik kocsi megtelt. Dobhártyát repesztő berregéssel rugaszkodott a Kossuth-aknai lejtőnek. A forgalmista nő kipirult arccal „intézkedik" újabb kocsiról. Négy-öt cigány család (tisztes batyúkkal) lohol utánam a frissen „beállt" kocsihoz. Egy jólsikerült húzódzkodással (függeszkedés madárfogással) elsőnek lendültem a padhátán-pad kocsiba. A többiek? Ki hogyan tud alapján nyomakodnak utánam. Jóformán körül sem néztem, máris tömve a kocsi. A nyitott ajtón át látni, hogy egy kisebb „tömeg" néz fel ránk sóvárgó és reménykedő arccal. Hátha? de nem. Semmi reményük a kocsiba jutásra. A kocsi ajtajában megjelenik a jegyvizsgáló.

— Szabad lesz a jegyeket kezelésre kérem?

Elől (külön ajtó nyílik ehhez a padsorhoz) egy fiatal cigány házaspár, egy idős cigányasszony és két gyerek ül. Mellettem egy teltképű, testes „barna" menyecske szorong. Simárafésült, fénytelen, fekete haja szabadon omlik a patyolat-tiszta, kékesen hímzett tüll blúzára. Nyakában egy nagy, fehér vászonbatyu. Ölében egy ládikó, A menyecskével szemben egy „náccsága" szorong. Vékonyan rúzsozott ajkai kétségbeesetten vonaglanak a szemmelláthatóan „kellemetlen" szomszédságtól. A „náccságá" mellett a menyecske férje társalog fennhangon a mögötte ülő „Komámasszonnyal".

A kocsi hangos az ízesen kevert román és cigány nyelv ide-oda röpködésétől. A „náccságá" három-négy évesnyi magzatát szorongatja az ölében. Először úgy nézett ki, hogy nem lesz helyük, de a mellettem ülő barna menyecskének a férje (régóta ismerem, a kőbányában dolgozik) átmászott a padokon a „komámasszony"-hoz hatodiknak, mert már ott öten szorongtak. Elől a fiatal cigánypár batyujából kismalac sivalkodás vegyül a kocsiban lévő zsivalyba. A szőke (tejfelesszájú) jegyvizsgáló legényke elkiáltja magát:

— Hová lesz jegy kérem!?

— Kássuthra hatot — kéri a komámasszony az egész padnak a jegyet.

Velem szemben a kocsi hátulján, két tornyoshajú fiatal férfi, egy nábobot hazuttoló flegmával fújják a cigarettájuk füstjét és hangosan, meg gúnyosan próbálgatják a cigányos kiejtésű magyar szavakat. Csattog a jegylyukasztó. A malacok újra felsivítanak.

— A disznók viteldíja tíz forint. — Kötődik a jegyvizsgáló.

— Málácsok ezsek... csák sopós málácsok.

Az egész barnabőrű rokonság heves bizonygatással kel védelmére a fiatal cigány házasnárnak. A kék kosztümös, erősen „dekorált" asszony megszólal.

— Ugyan oltsák már el azt a cigarettát.

Jómagammal együtt vagy féltucatnyian dohányoztunk a tömött kocsiban, én és a cigányok eloltottuk. De nem a két „cső nacis" fiatal. Kedélyesen fújdogálták tovább a füstöt és félhangosan megjegyzéseket tettek a kérésre.

— Akinek nem tetszik, utazzon taxival.

— Munkásjárat, ezen lehet.

— Na mi lesz azokkal a disznókkal?

firtatja tovább a jegyvizsgáló, miközben hatástvadászó mosolyt lövell felénk.

— Hát nincs itt disznó.

— Dehogy nincs, ott a feje.

— Ázs csák a feje. Pörkölt lesz belőle.

— Dögöt nem lehet a kocsiban vinni. — Süti el a bemondását a jegyvizsgáló, de nem valami nagy tetszést aratott, csak a két zebracsíkos kardigánba bújtatott, cigarettázó legényeknél. A jegyvizsgáló becsukta az ajtót; indultunk. A mellettem ülő menyecske hangosan kérdezi:

— A Biffé előt mégáll?

— Meg! Meg áll a Biffé előtt...

A két vagány vihogni kezd. — A biffé élét... mondják a cigányt utánozva.

— Szokérész? — kérdezi a fiatal cigányasszony a mellettem ülő menyecskét.

— Kácsa... — válaszol a menyecske, és előhúz egyet a letakart ládikóból.

A fiatal cigányasszony érte nyúl, és abajgatja, babusgatja a riadt sárga gombócot.

— Biztos lopta...! — Kiáltja el magát az egyik szépenfésült ifjú. Egy pillanatig csend lett a kocsiban. A menyecske kibontja a ládikót és a következő pillanatban tíz-tizenöt, sárgapihés kiskacsa sipol, nyakát nyújtogatva ki a ládából.

A kacsákat kitakaró kézre nézek; tiszta, még a köröm alja is. A menyecske elfordította a fejét. Nézem a haját, a nyakát; az is tiszta. Az ablakon bevetődő napsugár rávillan a vakítóan fehér tüllblúzára. A kocsi lassít;

— Na itt a „Biffé". — Mondja a jegyvizsgáló és nyitja a kocsi ajtaját.

Éktelen zsivallyal készálódnak le a barnabőrű utazók a kocsiból.

Azt hittem, hogy ez most mind a zöldremázolt Büfé elé vonul, de nem. Egypár ráérős kocsis kóstolgatta a Büfé előtt a pince mélyén termett italt. A cigányok ahogy leszálltak, úgy rajzanak szerte-szét a telepen. Egy lány megáll és visszatekint. Ránézek és úgy érzem, mintha az Állami Népi Együttes cigánylányának öltözött balerináját látnám. Kedves, fiatal, szép és csinos. A menyecske, aki mellettem ült, kezénél fogva megrántja. A lány ránéz.

— Hájdé... — mondja a menyecske és megindulnak.

A kocsi porfelleget kavarva elindul és bekanyarodik hármas-akna felé. A már megritkult utasok velem együtt némán tekintenek szét. A csendet a csemetéjét féltő kék kosztümös asszony törte meg.

— Ugy hozzámbújt ez a cigányasszony. Az ember tetűt is kaphat tőlük — mondja és helyeslést várva néz ránk.

— Bizony piszkos egy familia — mondja a barnacsikos kardigánú ifjú.

Az asszonyra nézek. Közel sem olyan tiszta, mint az a cigányasszony, aki mellettem ült. Az ajkán rúzs, de a kezei... na meg a körmei alatt a bőr piszkos.

Szeretném ezeknek az embereknek megmagyarázni, hogy ezek már nem cigányok, hanem emberek. Dolgozó emberek. A férfiak nem csikket szednek a „Bástya" előtt, hanem becsületesen dolgoznak. Ki itt, ki ott. A asszonyok nem cseréppipát szortyolgatva jósolnak, hanem főznek, varrnak, szopós malacokat és kacsákat nevelnek.

Nem gúnyolni és lenézni, hanem tisztelni kellene őket. Az élniakarásukat becsülni és segítő kézzel közeledni feléjük: fehérbőrű emberek.

— H. A. —

A SZURKOLÓK FÓRUMA:

Az év utolsó bajnoki mérkőzése előtt

Magam is egyik lelkes szurkolója vagyok a Komlói Bányász labdarúgó csapatának. Nemcsak most, amikor a csapat bekerült az NB. I-be, hanem akkor is az voltam, amikor az NB. II-ben játszott, s amikor egy esetben csak nehezen maradt benn az NB. II-ben. Az lettem volna, ha esetleg onnan kiesik. De akkor is támogatója leszek, ha netalán kiesik az NB. I-ből..

Örültem, hogy a csapat bekerült az NB. I-be, de sohasem tápláltam magamban „vérmes" reményeket. Nem mondtam azt, amit egyesek, — még ha viccnek is szánták —, hogy „jövőre már mi játszunk a Közép-Európai Kupáért", s hogy „Komlónál nincs jobb csapat az NB. I.-ben", mert sokan mondták ezt. S bizony elég baj, hogy mondták. Jobban járt az, aki nem táplált vérmes reményt, csak bizakodott, s örült annak, hogy Komlón nézheti végig a magyar labdarúgás éllovas csapatainak játékát. Én ott voltam a Szeged elleni 800 néző között, és ott leszek, ha csak öten leszünk is, mert szeretem a labdarúgó sportot. Nem másért, csak a labdarúgás szépségéért. S még fiatal koromban, amikor egy megyei csapatban magam is rúgtam a bőrt, megtanultam becsülni a labdarúgást, a játékost, ki munkája után edzett, majd mérkőzést játszott a maga és mások kedvére, szórakoztatására.

Komlón is vannak ilyen emberek. Hisz' magam is beszéltem régi komlói szurkolókkal, akiknek hasonló a felfogásuk. S most az utolsó őszi bajnoki labdarúgó-mérkőzés előtt, a Budapesti Honvéd mérkőzés előtt, talán egynéhány szót a lényegről:

Tizenkettő mérkőzést játszottunk eddig, s ebből kilencet elveszítettünk. Három döntetlent csináltunk. Ez 12,5 százalékos teljesítménynek felel meg. Lehetett volna jobb is, szebb is ez a tabella, a mi számunkra, ha van egy kis szerencsénk a hazai mérkőzésekben.

Hát mégis hol a hiba? A hiba véleményem szerint éppúgy megvan a sportköri, mind a szakosztályvezetési, mind a játékosokban. Bizony nem olyan volt a vezetés, amilyennek lennie kellett volna. A játékosok egyrészének sportszerűtlen az életmódja, az egymáshoz való viszonya, de néhányan közülük nem nyújtják a maximumot, vagyis a tőlük telhető legjobbat és legtöbbet. De mindezért nem a játékosok, hanem a szakosztályvezetés és a sportköri vezetés a főhibás, azért mert hagyta a dolgokat idáig fajulni. Vajon nem hiba-e az, hogy nem volt még két olyan mérkőzés egymás után, melyen ugyanaz a csapat játszott volna? Diósgyőr ellen is hét (!!!) helyen történt a csapatban változás. Az ilyen kapkodás nem dicséri a szakosztályvezetést.

Hiba van a szurkolókban is. Hisz' valósággal cserbenhagyták a csapatot. A Szeged ellen egyesek már a Szegednek szurkoltak, ahelyett, hogy a saját csapatot biztatták volna, s ez bizony súlyos hiba. Egy csapatnak olyan szüksége van a szurkolók támogatására, mint egy falat kenyérre. S amikor a költségvetést készíti egy sportköri vezetőség, akkor ezt be kell kalkulálja, mert a szurkolók támogatása, biztatása több millió forinttal felér! S ez az, ami addig bizony hiányzott.

Mégis amondó vagyok: nem szabad eltemetni a csapatot! Bízni kell a játékosokban, s mindent meg kell tenni a jobb játék érdekében. De ugyanakkor erre is gondolni kell: mi történne, ha kiesnénk az NB. I.-ből? Megmondom őszintén: semmi! Játszanánk az NB. II.-ben, s erőt gyűjtenénk a visszajutáshoz, s végre nevelnénk magunknak fiatal játékost! Nem is egyet, nem is kettőt — egy egész csapatravalót! Mert eddig bizony csak harmadrendű kérdés volt az utánpótlás nevelése!

Vajon szégyen lenne kiesni az NB. I.-ből? Nem! Esett már ki az első osztályból nagyobb rutinú egyesület is. Például a Győri ETO. De a Diósgyőr is volt már NB. I.-es csapat, aztán kiesett, s most újból bekerült. Sztálinváros is rúgta a bőrt az NB. I.-ben, most az NB. II.-ben rúgja, meghozzá nem is akárhogyan. Nem lenne tehát szégyen, ha netalán kiesnénk, hisz' módunk lenne a feljutáshoz. Csak nevelni kell fiatal, életerős csapatot. S ezt már most kell megalapozni. Most már van tapasztalatunk az NB. I.-ben, szereztünk rutint is, úgy a játékban, mint a vezetésben, és vannak fiataljaink is. Olyanok, mint: Szémayer, Faragó I., Faragó II., Tatai, Eklics, Mestyán, Róth és a többiek. Ezek a fiúk, a mi fiaink, ezeket nem importáltuk idegen területről. Olyanok lesznek, amilyennek mi neveljük őket. Igaz nincs nagy nevük, de van szívük, van tehetségük, sportszerűen élnek, csak nevelni kell őket. Tanítani kell őket a korszerű, a magasabb színvonalú, technikásabb labdarúgás fortélyainak elsajátítására.

Mindezt most mondtam el, az utolsó őszi forduló előtt, a jövőnek szánva. De egy pillanatra sem megingott hittel a csapatban, hanem őszinte bizakodással. Azt kérem minden szurkolótól: ne temesse el a csapatot! Ne temesse el a komlói labdarúgást sem, hisz' az már több, mint negyedszázada fejlődött így ki. Reménykedjen, bizakodjon és biztassa a csapatot az első perctől az utolsóig!

Hajrá Komló! Hajrá Bányász!

KOVÁCS BARNA,
szurkoló.

Látni szeretnénk a bányász szív diadalát a sportpályán is

Kedves Elvtársak!

Igazuk van; amikor helyt adnak lapjuk hasábjain a szurkolók hangjának. Sőt merem állítani: ez kötelességük is. Hiszen köztudomású, — több szem többet lát — az újság ezért sokat tehet.

Tudott dolog: kevesebb méreg, több munka. S ezt megpróbálom magyarázni. Ha a kétkezű munkás vasárnapját csendben, kellemes pihenéssel tölti el, akkor hétfőn újult erővel áll a munka frontjára. Ha viszont a vasárnapja egészségtelen, mérgelődéssel van telifüzdelve, akkor már a hét első napján letört, munkakedvtelen. Azt hiszem értik az elvtársak, mit akarok mondani. Ez fizikai, illetőleg egészségi törvény.

Na már most! — a vasárnap egy-egy labdarúgó eseménye, mely ha rossz játékot hoz — olyen belső letörtséget hoz létre; idegességet, amelynek határa ismert már. Es ilyesmi fokozott mértékben fordul elő Komlón, amióta átléptük az NB I. küszöbét. A Komlói Bányász egyszerűen érthetetlen gyengén szerepel. Félreértés ne essék, mi nem azt hiányoljuk, hogy szép játék után alulmaradt a Vasassal szemben. (bár ezt is megnyerhettük volna), hanem azt, hogy egy Szombathelytől itthon kikaptunk, melyet meg kellett volna vernünk.

Egy olyan csapattól kaptunk ki, amely játékfelfogásban nem áll felettünk, de fizikai erőben igen!

S ez volt a döntő. S itt van a kutya elásva!

Miért nincs a csapat egyes tagjainak állóképessége? Hiszen tudományos szerint erre minden lehetőség biztosítva van. Ez a legfontosabb hiba.

Hol van a hiba? — ezt kéne eldönteni.

Kérem a szerkesztőséget, hogy vizsgálja ezt meg, s a lap hasábjain tárja az olvasók elé.

A másik érthetetlen dolog. Miért erőltetik azt a játékost vagy csapatrészt, amely pillanatnyilag nincs a legjobb formában? Ez főleg a csatársorra vonatkozik. Miért nem tesznek be az első csapatba új játékost a tartalékgárdából. Itt merül fel annak a gondolata: vajon ki állítja össze a csapatot? Vajon az edző minden tekintetben szuverén-e vagy sem? Ezt is nézze meg a szerkesztőség.

A harmadik tény, hogy tartalékgárdánk jobban áll a tabellán, hogy az edzőmérkőzéseken általában szebb, eredményesebb játékot mutat s ez (sokszor megveri az első csapatot is) arra adna lehetőséget, hogy tegyük a tartalékcsapat csatársorát — kissé kiegészítve — az első csapat védelme elé. Ez még mindig a kisebbik rossz lenne. Szerintem egy ilyen csatársorral is lehetne kísérletezni: Grózdics, Pfeffermann, Róth, Kereszti vagy Kiss, vagy Daum és Tóth. Hangsúlyozom, hogy ez csak az én elképzelésem. De ettől függetlenül az a véleményem: fiatalítsunk bátran: úgy, ahogyan azt Szombathely tette eredményesen. Mert így a jelenlegi helyzet nem megoldás. Tegyünk valamit, ha még nem késő! De kezdjük már el.

Választ szeretnék kapni arról, mi van azzal a pénzösszeggel, amit az állítólagos buszra gyűjtöttek. Erről egyébként rengeteg mendemonda jár városszerte, elég ferde beállításban. A szerkesztőség járjon utána, hogy mi az igazság ebben az ügyben és adjon erre is választ.

Szeretnék még egypár kérdésről beszélni. Nagyon sokat beszélnek mostanában a vezetőség helytelenségéről, rossz vezetési módszereiről, stb. Ha ennek fele is igaz, akkor megérett a helyzet arra, hogy új vezetőség lásson hozzá a feladatok megoldásához. Ide szeretném még írni, hogy végre egyszer gondoljon valaki már a stadion jövőjére is. Hiszen a pálya igen-igen rossz. Ezt egyébként már az Új Komló is felvetette. — Egy tény: kezdjenek hozzá, még nem lesz késő!

Befejezésül: elnézésüket kérem, hogy bátorkodtam levelemmel Önöket felkeresni, de úgy érzem, sok száz szurkoló nevében tettem, hiszen egy az érdekünk. — Végre egyszer látni szeretnénk a bányász szív diadalát a sportpályán is. Győzelmet szeretnénk látni minél többet, hogy talán megkapaszkodhassunk az NB I-ben. — Ehhez kívánok az egyesületnek sok sikert, és jószerencsét!

Zárom soraimat, maradok tisztelettel:

Schraub István
szurkoló

HÍREK, közlemények

Egészségügyi állomások

A Komlói Vöröskereszt kenderföldi szervezete új egészségügyi állomást állított fel Kenderföld területén. Ezzel a városban elhelyezett egészségügyi állomások száma négyre emelkedett.

Milyen jelentőséggel birnak a város különböző területein elhelyezett egészségügyi állomások? Hogyan töltik be hivatásukat?

Sokan vannak olyanok, akik e kérdésre nem tudnak választ adni. Nes, megkérjük Fekete Gézánét, a Városi Vöröskereszt titkárát, tájékoztasson bennünket a fenti kérdésekről:

— Az egészségügyi állomások feladata az, hogy a területen lakókat — szükség esetén — elsősegélyben részesítse. Az egészségügyi állomást mindenütt elsősegélynyújtó tanfolyamot végzett vöröskeresztes tagok vezetik és ugyancsak vöröskeresztes aktívák teljesítenek szolgálatot. Az elsősegélynyújtáson kívül, ismeretterjesztést is végez az állomás. Terjeszti a Vöröskereszttől kapott brosurákat, felvilágosító anyagokat.

Az egészségügyi állomások elhelyezése a következő: Fürst Sándor utca 9. Gőlcz Pálné. Mikszáth Kálmán utca 6. Dékány Jánosné. Gesztenyés, Szabadság u. 1. Mesterfalvi Józsefné. Kenderföld, Vörösmarty u. 9. Agócs Istvánné. Ezenkívül a Kökönyös-nyugati oldalon, 1958. első negyedévében még egy egészségügyi állomást szervezünk.

— **Természettudományos** előadások szerepelnek az Építők Kultúrotthonának téli tervében. A terv megvalósítását már november elején megkezdték. Egy hónap alatt 6 előadáson vehettek részt a vállalat dolgozói.

— ÜLÉST TARAT a városi tanács kereskedelmi állandó bizottsága december 11-én, délután 4 órai kezdettel. Az ülésen napirendi pontként többek között az 1958. évi tejjegyek kiosztását, a bútoreladás szabályozását, a karácsonyi ünnepek áruellátását, valamint az 1958. évi kereskedelmi hálózat fejlesztését tárgyalják.

— **Gazdag téli** programot tervez a városi nőtanács az iskolák szülői munkaközösségével karöltve. Több összevont ankéton a szülői értekezleten a 0—18 éves korú gyermekek neveléséről tartanak előadásokat. Hét ismeretterjesztő előadást rendeznek majd a házasságról és válásról, a nők gondozottságáról és „Szerelmes a fiam, lányom" címmel a fiatalokkal való foglalkozásról. Az előadások tárgya minden anyát foglalkoztató probléma lesz.

— MÁSFÉL ÓRÁVAL tovább tart nyitva a karácsonyi ünnepekig a Kossuth Lajos utcai sport- és játékbolt. A záróra délután fél 4 helyett este 6 órakor van. Így a dolgozó anyák is nyugodt körülmények között vásárolhatják meg gyermekeik részére az ajándékot.

— **A mecsekfalui** lakókat a növénytermesztés és az állattenyésztés érdekli leginkább. Ezzel kapcsolatban a 4. előadást tartották december 6-án este. Az előadás után a résztvevők kérdéseire Salamon György válaszolt.

— ÜZÜST, ALPAKKA, arany fülbevaló, kövesgyűrű, cseh bizsuáru vásárolható a Kossuth Lajos utcai óra- és ékszerboltban. Ugyanitt ébresztő órák, német és magyar utazó órák kaphatók nagy választékban.

Mirelit áruféleséget ezideig három esetben kapott a 101-es számú kökönyösi fűszercsemege bolt. Legutóbb, december 4-én vagdalt húsféleségekkel, pacalpörkölttel, májjal, vese-velővel és szalontüdővel egészítették ki a mirelit-sortkrény készletét. Az eddigi vásárlások azt mutatják, hogy a közkedvelt „csemege" a vajbab, tök és a málna.

— SZÁZEZER MÉTER pácolt bőr érkezik kedden a komlói fűszerboltokba. Ezzel az Észak-Baranya Megyei Népbolt komlói kirendeltsége, továbbiakban is biztosítani tudja a vágáshoz való bélszükségletet.

— **Társadalmi tulajdon** sérelmére elkövetett vagyonrongálás miatt 400 forintra bírságolta a városi tanács vb. igazgatási osztálya Vajon Benedeket. A szabálysértési eljárást az autóbusz ablakának betörése miatt indították.

— JÁTÉKSAROKNAK alakították át a „Lapos" 56-os számú fűszerbolt egyik részét. A gyermekek örömére újszerű, ötletes játékokat vásárolhatnak itt a szülők.

— **Házasulandók figyelem!** 14 karátos jegygyűrű különböző méretekben vásárolható a Kossuth Lajos utcában nemrég nyílott Óra-Ékszer boltban. A gyűrűk ára darabonként 220 forint. Ugyanitt svájci, szovjet és német karórák is kaphatók. Az órák ára 440 forinttól 1200 forintig terjed.

— **Elvégezték** a Kökönyöskeleti iskolánál épülő lépcső földmunkálatait a Községgazdálkodási Vállalat dolgozói. A munkák befejezése és a lécső átadása hamarosan megtörténik.

Piros paradicsom

Immár jónéhány tapasztalatról számolhat be az a komlói házasasszony, aki ezideig csak hírből ismerte a Mirelite áruféleségeket. Most, hogy a kökönyösi 15-ös fűszer-csemege boltba hetenkint rendszeresen érkezik mélyhűtött áru, a gyakorlatban is megismerkedhetett a sokfajta — télen újdonságnak számító — zöldség, gyümölcs ízével.

Friss zöldbablevest enne a család? Avagy tökfőzeléket? Vagy talán kékszilvát, meggyet kíván a gyermek? Nos, egyik árucikk beszerzése sem okoz problémát. Ha ügyes és élelmes a háziasszony, akármelyiket beszerezheti a 15-ös fűszer-csemege bolt eladóitól.

Természetesen néhány mélyhűtött áruféleség beszerzéséhez szerencse is kell. Mert nem mindig lehet kapni például piros paradicsomot, salátának való uborkát, vagy éppen málnát. Ezek olyan „újdonságok", melyeket egy-kettőbe „elkapkodnak".

December 4-én és 5-én 72 kg vajbabot, 60 kg tököt, 73 doboz málnát, 34 kg kékszilvát, 32 doboz sárgadinnyét, 20 kg meggyet, 10 kg paradicsomot, epret, karfiolt, sóskát, uborkát kapott a bolt és szombaton délben már meggy, paradicsom, szilva, málna nem volt.

Ugylátszik, sok családnak ízlett a Mirelite áru...

Vagy alusznak, vagy nem hallják

Városunk dolgozói és vezetői mindent megtesznek azért, hogy Komló fejlődése és széppététele gyorsan haladjon a megkezdett úton. Épülnek az utak és járdák, parkokat varázsolnak a dombok helyére, s a cserjékkel és fával övezett részek már eddig is megnyerték a lakók tetszését.

Ami a szemnek és orrnak még egyaránt visszataszító, az a komlói szeméttárolás helyzete. Erről már nagyon sok szó esett, de megfelelő intézkedés még mindig nem történt. Az egész város területére jellemző, hogy a csinos parkok mellett elhelyezett szeméttartókban disznók turkálnak. A szemetet lapátolással rakják autóra, s ilyenkor a szél széthordja a hamut, hulladékot. Sok helyen nem jól záródnak a tartályok és ilyen helyen bokáig járhat az ember a piszokban, ami nyáron erősen fertőző, de télen sem kellemes.

Itt az ideje annak, hogy az érdekelt szerv hozzálásson a fenti helyzet megváltoztatásához, mert ez valamennyi lakos jogos kérése. Megoldás lenne az is, hogy szeméttartályokat a kapuk alatt helyeznek el; s innét hordanák a gyűjtőkocsira. Ha ezeket a tartályokat lefedik, akkor nem lenne semmi baj, s az utcákat nem éktelenítené a szemét és piszok.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: 24-es AKÖV: 10 kétéves gyakorlattal rendelkező gépkocsivezetőt, 8 autószerelőt, 4 gumijavító szakmunkást, 1 vizsgázott kazánfűtőt, 7-es számú Kőbánya 20 bunkózópakolót keres.

A Komlói Vendéglátóipari Vállalat

családi esték

rendezését vállalja

Különterem biztosítva!

Érdeklődjön a 22-45-ös telefonon

Itt járt a Télapó

Csitt... gyerekek, figyeljetek... kopogás hallatszik. Vajon ki lehet? Nézzük meg...

Hosszú, őszszakállú, görnyedt hátú öreg apó áll az ajtóban. Fején pirosszínű hegyes süveg, hátán puttony, kezében görbe bot. Arcára, szempillájára rakódott a hulló hó. Orra megpirosodott a csípős hidegtől. Prémmel díszített köpenye félig takarja el egyik kezét. Ugyan mit tartogat a köpeny alatt Télapó?

A gyerekek — Gyurka, Anti — megszeppenve, ijedten figyelik. Talán inkább a másik szobából hallgatóznának a legszívesebben, hogy milyen zörejjel rakja a cipőkbe Télapó az ajándékokat. De nem addig van a! Nem bizony. Télapó szemtől-szembe akarja látni Gyurkát is, Antit is, s míg mindketten verset nem mondanak — nincs cukor, csokoládé, játék.

Szánon jött a hegyeken,
Fenyők búcsúztatták,
Zsákját tükrös hegyitón
Vízilányok varrták.

Gyurka úgylátszik bátrabb Antinál. Az első versszak után merészen a Télapóra néz, s mikor meglátja, hogy milyen kedvesen bólogat a jó öreg, nekibátorodva tovább folytatja. Meg is kapja az ajándékot iziben. Aztán Antira kerül a sor. — „Cigány, biligány" — kezdi Anti, de Télapónak nem tetszik ez a vers. Másikat kell hát mondani. Gyurka kisegíti kisöccsét, s most már Anti is megkapja a sok finom falatot, meg azt az érdekes kutyát, aminek folyton kilóg a nyelve, ha szalad.

Télapó elköszön. Azt mondja: sok gyerek van még a Sallai Imre utca 4-ben — no meg egész Kökönyösön — mindet meg kell látogatni. Gyurka, Anti nem is tartóztatják. Most már csak a játékkal törődnek. Apunak is, amikor néhány perc múlva a fáskamrából (?) visszatér, csak ennyit mondanak: Itt járt a Télapó, fehér szakálla volt, piros süvege és a hangja majdnem olyan volt, mint a tiéd...

...És apu nem szól semmit, csak rejtelmesen mosolyog...

RISZÁLD MAGAD

E sorok írója sem veti meg a táncot, pedig a dér már belepte haját.

Sajnos az idő is elmúlt felette, ha táncra kedve támad delelő éveiben szerényen lejt a táncoló fiatalság között és gyönyörködik az ifjúság virágnyílásában.

Pihenteti szemét a tangó lágy lejtésén, a keringőn, mely minden nemzedékhez visszatér, a csárdás pattogó ritmusain, mely sokszor előkerül a lomtárból... és egyéb táncokon, melyek megmozgatják az ifjú szíveket a tánctermek parkettjén, a villanyvilágítás pazar fényében.

Mi is az a tánc?

A tánc művészet, melyben az emberi érzelmek és indulatok a test mozgásával jutnak kifejezésre. A belső érzelmeket a kísérő zene váltja ki. Mindezt megtaláljuk a legrégibb kultúrnépeknél, valamint a vad népek vallási szertartásaiban: a harci táncokban, menynyegzői és egyéb táncokban s azok valforgásaiban.

A nyár folyamán gyakran látogattam a kerthelyiséget, ahol félidő után mindig jónéhányan nekivetkőztek, hogy exaltált lelkiállapottal, kábultan áldozzanak a tánc istenének a mambóval és a rock and rollal. Szemem valósággal bélegabalyodott a vad forgásba, állatok lihegésébe, a dimbek-dombok hullámzásába és felittam a női test erotikus mozgását, technikáját; a fiúk kidülledt szemét, kezük, lábuk akrobatamutatványait.

Járványra gondoltam, hogy ez is úgy jött, mint a spanyolnátha, vagy az ázsiai láz, csakhogy ennek tánckórság a neve. Ha babonás lennék, azt hinném, hogy a keresztespók csípte meg a táncosokat s attól olyan hebe-hurgyák és kerekednek ilyen ellenállhatatlan táncra. Arra is gondoltam, hogy a középkor valamelyik vallásos szektáját élesztgették fel s annak ők az új alapító tagjai, az új fiatalok, akik visszafelé haladnak fránya viselkedésükkel.

Mert a tánc hevében hallom, hogy a partner sziszegi a lánynak:

— „Riszáld magad... a szentségedet, mert oldalba löklek..."

Szerencséje volt, hogy a szakszofón az utolsó ütemeket sivította el, mert a tánc csak vonaglásból és lihegésből állt a hangszerek zene-bonájában.

Ezek után azt kérdezem: tánc ez?

Minek nézi a fiú a leányt? És mit érez a partnernő, az édes kis lány? Ebben a vadságban: semmit.

A táncnak is megvan a maga célja.

Úgy tudom, a tánc finomságra nevel, mosolyt varázsol az arcra és ünnepélyessé teszi a hétköznapokat. Ami ma megy, az már túlzás, vad ceremónia, akár a primitív népeknél. Nálunk pedig a népek mozgalmában egyesek elmezavarodása fertőzi a környező fiatalság idegrendszerét.

Ezen változtatni kellene. Szeretném, ha az ifjúság táncterületén ez az árnyoldal megszűnne és a tánc szépségével, és értékével élnének egészséges optimizmussal a bálterem parkettjén.

Ennek érdekében hasznos segítséget adhatna a KISZ a táncoló ifjúság érdekében.

Próbáljuk meg!

— ZAJOS —

Központi porszívó berendezés

Amerikában lakóházak részére központi porszívó berendezések gyártásával kísérleteznek. A Sequia vállalat már több bérpalotát bekapcsolt egy központi porszívó rendszerbe. Minden lakószobában a padlóban, vagy a falba konektorszerűen építették be a porszívó bevezető nyílásának foglalatát. Ebbe bekapcsolható be a könnyű és hajlékony porszívó tömlő. A szemét a padozatba vagy a falba épített alauminium vezetéken át a házon kívül elhelyezett központi szemétgyűjtő tartályba kerül. A szívó motor a központi tartály mellett van elhelyezve.

MOZI MŰSOR

Május 1.: december 11-én: Csigalépcső, magyar film. December 12—17: Hét lányom volt, francia filmvígjáték.

Szabadság: december 11-én: Benderathi eset, német film December 13—15: Mese a moziban, szovjet film.

Eladó két darab hízó két mázsán felüli. Bajcsy Zsilinszky utca 29. (volt Sóstó.)

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-18, 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

MAGYAR PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM. 101. SZ. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA. 1957. XII. 18.

A széntröszt jövő évi tervéből

A tröszt 1958. évi terve nagy feladatokat tűz a dolgozók és műszaki vezetők elé. A célul tűzött eredmények eléréséhez nagy nehézségeket kell áthidalni, aminek egyik feltétele a szervezettség, a technológiai fegyelem és nem utolsósorban bányászaink becsületes munkája.

A feladatok nagyok, de a bányászainkra jellemző helytállással megoldhatók és az eddigi munka alapján szilárdan épít országunk a komlói tröszt valamennyi dolgozójára.

A jövő évi program egyik legfontosabb része a széntermelés növelése. A jelenlegi munkáslétszám mellett az 1958-as évben — átlagosan — napi 330 tonna szénnel kell fokozni a termelést. A megnövekedett terv teljesítésében minden üzemnek — kapacitásának megfelelően — számottevő része van. A nagyobb és jobb munkát kívánó tervteljesítés egyik alapja a munkaidőnek a mostaninál jobb kihasználása — mert valljuk be, ezen a téren még sok a tennivaló — és lényegesen a törzsgárda növelése, vagyis a munkaerő hullámzásának, vándorlásának megszüntetése.

A tervben előirányzott fejlesztés — műszakonként — 0.625 tonna. Eltekintve egy-két naptól, ilyen mennyiségű fejteljesítményt még soha nem ért el a komlói tröszt. Ebből is látható tehát, hogy minden dolgozónak szakmai komolysággal kell a jövő évet elkezdeni.

A feladatok teljesítése elsősorban bányászaink munkájától függ, de a műszakiaknak is alaposan fel kell készülni. Tovább kell fejleszteni aknáink gépesítését, korszerű eszközökkel való ellátását. Ennek érdekében már eddig is történtek intézkedések. Így például megérkeztek a kísérleti célokat szolgáló vastámok, amelyek alkalmazása Kossuth-bányán rövidesen megkezdődik.

Sok hasznos újítás nevezetésén kívül a tröszt vezetői foglalkoznak és behatóan tanulmányozzák azokat a modern berendezéseket, amelyek hivatva vannak a bányaművelést könnyebbé és gyorsabbá tenni.

A vastámokhoz hasonlóan még kísérleti stádiumban van az úgynevezett habszivacsanyag felhasználása. Ennek a még import hőszigetelő anyagnak az a rendeltetése, hogy gátat vessen a bányatűznek, valamint klímajavításra is felhasználható.

A habszivacsanyag háromféle oldatból tevődik össze. Összekeverik, majd pneumatikus úton — sűrített levegővel — olyan helyekre fecskendezik, ahol a hőmérsékletből megállapítva tűz veszélye áll fenn, vagy ahol már nyílt tűz van.

A folyékony anyag rövid idő alatt megszilárdul és szivacsszerű anyagával falat von a veszélyeztetett rész elé, vagyis légmentesen lezárja. A tökéletesen szigetelő anyag nagy előnye, hogy gyorsan gátat vet a tűz elterjedésének és ezzel csökken a hőmérséklet is, ami a bányászok munkáját könnyíti.

Az 1958. évi terv megnövekedett feladatainak teljesítése, nagy munkát jelent, de bízva a dolgozókban és a már megtett műszaki előkészületekben, reméljük, hogy úgy, mint az ez évi tervet, a jövő évben is sikerekkel ünnepelhetjük a tröszt eredményeit.

Bányászok ne feledjétek!

December 22-én vasárnap délelőtt és december 29-én, vasárnap délelőtt valamennyi — a tröszthöz tartozó — bánya üzemben termelő műszak lesz! Ezzel szemben: december 24-én, karácsony előestéjén, valamint december 31-én, szilveszter estéjén nem lesznek éjszakai műszakok. S ezen idő alatt csak a legszükségesebb felügyelet lesz a bányákba berendelve.

Ezzel az intézkedéssel a tröszt vezetősége a Nehézipari Minisztérium, a párt és szakszervezeti szervek, a bányászok kívánságának tett eleget.

Tanácskoznak

Az új szocialista városok tanácsi képviselői értekezletre ültek össze a Komlói Városi Tanács Végrehajtó Bizottságánál, hogy megtárgyalják a szocialista városok tanácsainak tapasztalatait, problémáit, és javaslatot tegyenek a Minisztertanács felé a kibontakozásra.

A tanácskozáson részt vesz: Sztálinváros, Várpalota, Oroszlány, Tatabánya, Kazincbarcika és Komló város tanács v. b.-jének küldöttsége. Megjelent a tanácskozáson és felszólalt dr. Kovács Tibor elvtárs a Minisztertanács titkársága, tanácsi szervekkel foglalkozó osztályának helyettes vezetője. A tanácskozást Palkó Sándor elvtárs, a Baranya megyei tanács elnöke nyitotta meg. A tanácskozás ismertetésére visszatérünk.

Ez egyszer a vásárlókról

Meg sem tudjuk számolni hányszor írtunk már az eladók, a bolti kiszolgálók helytelen viselkedéséről, flegmaságáról, udvariatlanságáról. Most ez egyszer nem róluk írunk. A dolog másik oldalát, a vásárlók viselkedését teszszük szóvá.

Különösen most, az ünnep előtt igen sok a vásárló minden üzletben. Mindegyikük ajándékozni akar, csakhogy nem mindenki tudja, mit vásároljon. Legtöbbjük az üzletben dönti el, mi lesz a kedves meglepetés, az ajándék. S néha bizony előfordul, hogy rosszul választanak. Erre azonban csak otthon jönnek rá, s akkor már késő. Rohannak vissza az üzletbe, s először csak kérnek, könyörögnek, hogy cseréljék ki az árut, s ha mégsem hajlandó erre a kiszolgáló, vagy a boltvezető, akkor kezdődik a hadd el hadd. Káromkodnak, szidják az eladót, mindenkit okolnak a rossz vásárlásért, csak éppen magukat nem. Vagy ha netán elfogy az üzletből egy áru, s az új rendelés még nem érkezett meg, ezért a vásárló kívánságát sem teljesíthetik, hát bizony kezdődik a szidás, a rokonok emlegetése. S mit tehet ilyenkor az eladó? Csak hallgat. Hiszen ki áll oda a vásárlóval vitatkozni akkor is, ha az szép szóból nem érti meg a dolgot?

Igen, ilyen eset is van. S ezért ugyan akkor, amikor az eladók udvariasságáról beszélünk, szólnunk kell a vevők viselkedéséről is. Tudjuk mindannyian, hogy néha türelmetlen, ideges az ember, de még ilyen esetben is tisztességesen kell beszélnünk, viselkednünk. Ez nemcsak az eladók, a bolti dolgozók kötelessége, de a vevőké is.

Sok olyan esetnek voltunk már tanúi, amikor az eladó udvariatlansága váltotta ki a vásárló rossz indulatát, haragját, de láttuk már ennek az ellenkezőjét is. Az eladó kedves hangon, udvariasan szólt a vevőhöz, s az mégis durván, gorombán válaszolt. Az emberek elítélik az olyan eseteket, amikor az eladó hibájából ered a veszekedés, mert sajnos ez nem nevezhető másnak — de mélyen hallgatnak azokról az esetekről, melyeknél a vásárló a hibás. Természetesen ez sem marad titokban. Mert ha más nem, maga az eladó beszél róla. Hiszen az ilyen esetek őt is bántják, s véleménye minden embernek lehet.

Tartsuk meg tehát mindannyian az udvariassági szabályokat. Legyünk egyformán kedvesek mindenkihez mindig. Beszéljenek rendesen, tisztességesen az eladók, de tegyék meg ugyanezt a vásárlók is. S ha néha ez nehezünkre is esik, gondoljunk mindig embertársainkra, akik megértést, szeretetet várnak tőlünk.

Lehet, hogy sokan most arra gondolnak, ezeket a szavakat már annyiszor hangoztatták, s mégsincs eredménye. De ha minden eladó arra gondol, hogy egyszer ő is vásárló lehet, s ha a vásárlók is eladónak képzelnék magukat néha, talán mégsem lesz eredménytelen.

Új arcok, új ízek a Béke Étteremben

Az ínycsiklandozó illatok pillanatok alatt éhessé teszik még a legjóllakottabb embert is a Béke Étterem ragyogóan tiszta konyhájában. Fehérsapkás szakács sürgölődik a sülő ételek mellett, habfehér ruhás asszonyok az asztalok körül.

Új arcokat fedezünk fel mindenütt. Csak néhány napja, hogy Patat Lajos átvette az étterem vezetését és Egyed József lett a konyhaművészet képviselője. S hogy jól képviseli a sütés-főzés művészetét, azt tanúsítja a néhány nap alatt kapott sok dícséret és elismerés.

Az Étterem vezetője magas, őszhajú, kedvesszavú ember. Országot és világot járt azóta, mióta a szakmában van. Volt ideje rá, hisz' 52 éven keresztül végzi ezt a munkát! A Lillafüredi-szállótól kezdve a Nemzeti Kaszinóig, a Margitszigeti Nagyszállótól a Hungáriáig mindenütt elismert szakember, kitűnő vezető volt. Külföldön is járt — többek között Párisban is — ahol tanult, tapasztalt és természetesen elkápráztatta az ottani vendégeit is tudományával.

S, hogy mi a terve az új munkahelyén, az hamarosan kiderül a beszélgetésből.

— Mi azt akarjuk, s ezt el is érjük, hogy hozzánk minden egyszerű ember betérhessen. Szolíd árakat, figyelmes kiszolgálást, ez lesz az, ami a munkánkat meghatározza.

Néhány pillanatra Egyed József is hozzánk lép. Megtudjuk, hogy nemcsak Komlón ismerik el szakácstudományát, hanem elismerték Pécsett is, amikor két vacsoraverseny győztese lett, s amikor egy ételbemutatón is első helyezést ért el. De ezt bizonyítja miniszteri kitüntetése is. Még le sem jegyeztük a hallottakat, amikor a 32 éves szakmai múlttal rendelkező Egyed József már ízléses módon tálalja a francia sertésbordát, melyet az imént rendeltek meg.

Búcsúzóul még megkérjük az Étterem vezetőjét, mondjon valamit az árakról is.

— Kérem, az imént rendelt francia sertésborda 17,10, a zöna sertéssült 7,45, a sertés pörkölt tört burgonyával 16 forintba kerül.

S amikor az Éttermen áthaladva, a jóízűen ebédjüket fogyasztó vendégeket látjuk, tudjuk, hogy valóban kitűnő ételek készülnek a konyhán.

Anna-akna és Béta-akna teljesítette évi tervét

A mázai és a III-as aknai bányászok után december 14-én délután 6 órakor Anna-akna bányászai teljesítették 1957. évi tervüket.

Egy nappal később, december 15-én reggel 6 órakor teljesítették évi tervüket a Béta-aknai bányászok is.

Az Anna-aknai bányászok az év végéig 5000 tonna, a Béta-aknai bányászok 10.440 tonna szén terven felüli kitermelését vállalták.

Kibővített tröszbizottsági ülés

December 12-én délután 1 órakor az üzemi bizottságok elnökei, a bányaüzemek vezetői és az üzemi tanácsok választásának előkészítésével megbízott elvtársak tröszti szinten értekezletet tartottak.

Czéder János elvtárs beszámolójában röviden foglalkozott az üzemi tanácsok felállításának szükségességével, amely végső soron az üzemi demokrácia kiszélesítését jelenti.

A 80 éves tradícióra visszatekintő szakszervezet, a dolgozók bizalma a biztosíték arra, mondotta Czéder elvtárs, hogy az üzemi tanácsok működése nagyobb alapokra helyezi a munkások vezetésben való közvetett és közvetlen részvételét.

A beszámoló után több hozzászólás volt, amelyekre Czéder elvtárs válaszolt.

A párthatározatok végrehajtásáért

Lapunk egyik korábbi számában már hírt adtunk arról, hogy a Komlói Városi Pártbizottság megtárgyalta a városi KISZ-szervezetek munkáját.

A KISZ városi végrehajtó bizottsága december 12-i ülésén ismertették a pártbizottság által hozott értékelést és határozatokat. Az ismertetés után a végrehajtó bizottság vitát rendezett a határozat végrehajtásának tartalmi és módszertani módjáról.

Határozatot hozott ülésén arra, hogy rövid időn belül konkrét intézkedési tervet kell kidolgozni. Ennek elvégzésére bizottságot alakított.

Az intézkedési tervet, valamint a pártbizottság értékelését valamennyi KISZ alapszervezetben a KISZ városi végrehajtó bizottság tagjai fogják ismertetni.

Ennek végrehajtására előreláthatóan január első felében kerül majd sor.

A végrehajtó bizottság a pártháttározatból következő feladatok eredményes megvalósítása céljából még számos intézkedést tett. A végrehajtás meggyorsítása céljából bizottsági tagokkal és más kívülálló fiatal vezetőkkel erősíti meg a KISZ városi végrehajtó bizottságát.

Taggyűlések

A Kökönyös területi pártszervezet és a belvárosi pártszervezet vezetősége értesíti az alapszervezetek tagságát, hogy tagkönyvcserés ünnepi taggyűléseket az alábbi napokon tartják:

Kökönyösön 1957 december 18-án, szerdán délután 5 órakor, a vájáriskola nagytermében.

A belvárosban december 19-én, csütörtökön délután 4 órakor a Pártszékházban. (A szokott teremben)

A szénbányászat hírei

(Első dekád)

— **Kossuth-bányán** Beck József csapata havi tervén felül 289 csille szenet termelt. Notheisz Mátyás csapata 222 csille szénnel szárnyalta túl — december 10-ig — a tervben előírt mennyiséget. Pagonyi István csapatának még 18 csille szenet kell termelni terven felül, hogy tervét 100 százalékra teljesítse. Havi terve 97 százalék.

*

— **Béta-aknán** december 10-ig Bencze József körletvezető terven felül 240 tonna szenet termelt. Papp István körletvezető terven felül 114 tonna szenet szállított ki. Papp Lajos KISZ-csapata havi tervét 135.5 százalékra teljesítette és mintegy 150 csille szenet adott terven felül.

*

— **III-as aknán** december 10-ig Schwarcz, Singer, Nikola csapatai a 3.8 csillés fejteljesítménnyel szemben 4.2 csillét értek el, így havi tervüket 110 százalékra teljesítették.

Szépül a legénységállás

Másfél héttel ezelőtt a tröszt karbantartó üzemének dolgozói megkezdték a Zója- és Vorosilov úti legénységálló első meszelési és hengerelési munkálatait. A munkálatok teljes ütemben folynak. Ezideig tíz szoba meszelése és hengerlése készült el. Befejeződött a Vorosilov úti kultúrterem csinosítása is — amely több, mint egy évig magánlakás volt. — Ugy a szobák, mint a kultúrterem nagyon szépek és az eddigi munkájukra a karbantartó üzem dolgozói — akik ott dolgoznak — joggal büszkék lehetnek, mert ez a munkájuk kifogástalan. Mivel ezen a legénységálláson több, mint 120 szoba van, ezen felül sok folyosó és mellékhelyiség, előreláthatólag ezek a munkák január végére fejeződnek be.

Érthetők, hogy az új szobák lakói örülnek, mert szép szobákban laknak. Egyidejűleg a szobák szépségével az ott lakók hangulata is megváltozott. A többiek pedig türelmesen várnak, míg rájuk kerül a sor.

Bányajáráson

A levegőre vigyáz

A szállító szalag mellett kapaszkodunk felfelé. Utunkon a szalag búgása, a lapátok zaja, s a messzebbről jövő fejtőgép berregése kísér. Itt-ott felvillan egy-egy bányászlámpa fénye, mely azt jelzi, hogy ott is munkában van egy csapat, hogy dolgoznak a bányászok.

Amint felérünk a vágat végére, s megállunk egy percre, hogy kifújjuk magunkat, körülvesznek az emberek. Köztük van Székely Lajos is. A bánya mélyén csak a fogak, s a csillogó két szem világít egy-egy munkás arcról. Ilyen most Székely Lajos is, amint kérdéseimre munkájáról és saját magáról beszél.

— Tudja a mi munkánk láthatatlan. A levegőre vigyázunk. Nagyon fontos, hogy jól végezzük el feladatunkat, mert ettől a bányászok élete függ.

— Jelenleg min dolgoznak? — kérdezősködöm tovább.

— A 10-es telepű fedő vágatban tűz van. Most különösen nagyon kell vigyáznunk a levegőre, hogy munkatársaink azért tudjanak termelni. Jelenleg a tűz miatt nincs is termeléskiesés.

A termelésről a fizetésre, a családra, az otthoniakra terelődik a szó. Elégedetten beszél Székely Lajos a fizetéséről is.

— Én már 1948 óta dolgozom a bányában, de ezidáig nem panaszkodhatom. Havonta 2 500—2 700 forintot viszek haza az asszonynak, s ebből egy kis beosztással mindenre kerül. Ugy szoktuk mondani, hogy jut is meg marad is. Pedig kell ám nálunk is a gyerekeknek sok minden. Mégsem vagyok elégedetlen.

Amint a gyerekekre gondol, a bányában is elmosolyodik a fiatal apa. Nem sokáig tart a beszélgetés, mégis sok mindent megtudunk a tapasztalt felvigyázótól. Tudjuk azt, hogy láthatatlanul is nagyon fontos munkát végeznek, s azt, hogy a tervteljesítést az ő munkájuk is elősegíti. Elbúcsúzunk hát a bányászoktól, Székely Lajostól, s folytatjuk utunkat tovább. Figyeljük a felvillanó lámpásokat, a feketebőrű, csillogószemű bányászok munkáját. S azt a zenét, melyet a munkában lévő szerszámok szolgáltatnak a bánya mélyében.

— Anna —

A dolgozók egészségéért

A Bolgár Népköztársaságban az utóbbi években 23 fürdőszanatóriumot nyitottak, s ezekben 3.000 ágy várja a gyógyulásra szorulókat. Az új közegészségügyi intézményekben a gyógyulást keresők megtalálják mindazokat a legkorszerűbb felszereléseket, amelyek egészségük helyreállításához szükségesek.

Szakszervezeti üdülő Neszebr-ben.

Megkezdődött a tagkönyvkiosztás

December 13-án délután 5 óra felé ünneplőruhás nők és férfiak, idősek és fiatalok érkeztek a Karbantartó Vállalat kultúrtermébe. Ünnepi alkalomra gyűltek össze, s ezt nem csupán meghatódott arcuk, ünnepélyes magatartásuk, de külsőségekben ruhájuk is kifejezte. Alig egy órával előbb még a város különböző területein végezték a lakosság szolgálatái. különböző karbantartó munkákat. Aztán gyors mosdás, ünnepi ruha és most itt vannak, hogy részesei legyenek annak a nagy eseménynek, amikor az eltelt egy év alatt oly sok eredményt elért küzdelmet győzelemre vívó pártunk átadja nekik azokat a kis tagsági könyveket, melyre oly régóta vártak.

Ünnepi a hangulat, de ünnepi a dekoráció is, a virág az asztalokon s a jelszó, mely alá az elnökség helyezkedik el. A dekoráció nagy betűkkel kiírva: „Párt nélkül nincs szocializmus". S aki közülük ezt elolvasta, mind arra gondolt, hogy bizony alig egy év előtt, amikor csak néhány napig nem volt erős pártunk, veszélybe került nálunk is a szocializmus építése.

Az elnökségben a pártszervezet legrégibb és legaktívabb tagjai foglaltak helyet. Ezzel tisztelte meg őket a kis kommunista közösség. Mert nincsenek sokan. Csupán ötvenen a pártszervezetben, de a nap jelentősége azon is lemérhető, hogy egy fekvőbeteg kivételével valamennyien megjelentek e napon.

Kádár László párttitkár értékelte az alapszervezet egész évi munkáját, s egyben az egyes kommunistákét is. Volt akit a vezetőség beszámolója megdícsért, volt olyan is, akit megrótt munkájáért. Rövid ünnepi hozzászólások következtek. Különösen azok szólaltak fel, akik nemrég kerültek át más alapszervezetből ebbe az alapszervezetbe. Ők munkát kértek, mozgalmi megbízást, hogy aktivitásban is egyek lehessenek e pártszervezet régebbi tagjaival.

Ezután került sor az ünnepélyes tagkönyvcserére. A pártszervezet tagjai megilletődött arccal léptek egymás után az elnöki asztalhoz, hogy átvegyék azt a kis könyvet, amely oly drága mnden kommunista számára. Nem egy elvtárs gondolt valószínűleg az átvételkor arra, hogy ezt a könyvet a kommunisták mindig megőrizték háborúban, a frontok tüzében, de akkor is, amikor a tőkésrend rendőrei, vagy múlt őszszel az ellenforradalmárok szerették volna megkaparintani. Bizonyos, hogy magukban fogadalmat tettek, hogy kommunista elődeikhez hasonlóan lesznek méltók e tagkönyv birtoklására, s megőrzik azt becsületben minden időben.

Amikor Bánusz elvtársnő átvette tagkönyvét, szót kért. Meghatott hangon idézte fel az egy év előtti azon ködös napot, amikor először gyűltek 18-an össze e szervezetben a kommunisták. Akkor bizony nemcsak az idő volt ködös, de köd volt még sok ember fejében is. Azóta az a kis kommunista közösség is részese volt a sokszázezer többi kommunista azon tevékenységének, hogy ez a köd mielőbb eloszoljon, s helyét a napfény, a világosság, a boldog és derűs megelégedettség és az események tisztánlátása foglalja el.

A tagkönyvkiosztás után megérkeztek a párttagok legközelebbi hozzátartozóik is, s a tagság most már velük együtt egy-egy csésze tea mellett még sokáig beszélgettek, emlékeztek, de főleg terveztek.

Megtervezték, hogyan végzik ezután munkájukat a kis közösség és az egész ország javára.

Érdekességek a nagyvilágból

Agglegény nyerte a pelenkázási versenyt

Az Egyesült Államokban versenyt rendeztek a leggyorsabb tisztábarakási módszer megállapítására. A versenyt Lloyd Wright toledói lakos nyerte meg, aki — agglegény. Wright az anyák kritikus szemei előtt másfél perc alatt váltotta egy csecsemő zippzáras pelenkáját, saját találmányát. A bemutató után egy hátsó ajtón elmenekült. A jelenlévő lányok ugyanis házassági ajánlatok özönével árasztották el.

●

A világ legidősebb asszonya

A szovjet sajtó szerint a világ legidősebb asszony a 181 esztendős Tabalat Alijeva, aki a Kaukázusnak az eszet nép által lakott területén él. A tudósok már régóta kutatják, minek tulajdonítható, hogy ezen a vidéken rendkívül hosszú életűek az emberek.

●

A kanadai rádió adása

A montreali CRK. rádióállomás mindennapi műsorszáma: „Epizódok a bibliából". Az egyik ilyen adás alkalmából a szpiker így búcsúzott a hallgatóktól: „Vajon végrehajtja-e Kain komor szándékát és megöli-e Ábelt, vagy testvérgyilkos keze az utolsó pillanatban visszaszáll; mindezt megtudhatják, ha végighallgatják holnapi adásunkat ugyanebben az időben..."

●

Szóról-szóra így történt

Tel-Avivban egy Mosa Tabacsnyik nevű izraeli állampolgár — dühében, hogy az illetékhivatal visszautasította adóhalasztási kérelmét — minden kezeügyébe eső aktát felgyújtott a hivatalban, végül pedig idegrohamot kapott annak láttán, hogy a hivatalnok kétszáz elégett akta pernyéjéből sértetlenül húzta elő adóügyét.

●

Férfiak, akiket az ágyban ismertem meg...

A minap hosszú sorokban álltak egy newyorki könyvkereskedés előtt, amelynek kirakatában új mű jelent meg ezzel a címmel: „Férfiak, akiket az ágyban ismertem meg". Másnap majdnem betörték a kirakatot a bőszült vásárlók, akik időközben rájöttek, hogy egy betegápolónő memoárjait vették meg.

Hangverseny előtt

Néhány év előtt még új dolog volt arról hallani, hogy nekünk komlóiaknak is van zeneiskolánk. Azóta megszokottá vált, s természetesnek az, hogy a mi gyermekeink nemcsak megjelentek, de birtokba is vették a zenei élet területét. Természetes lett az, hogy a mi felszabadult népünk nemcsak alkotója az anyagi javaknak, de élvezője és formálója lett kulturális életünknek is.

Úgy érezzük, ennek bizonyítására teljesen elegendő kézbe venni és elolvasni a zeneiskola haladó növendékhangversenyének műsorát. Haladó. Milyen jólesően ízlelgetjük ezt a szót Jólesően, mert számunkra az elmúlt években megtett utat jelzi. Azt, hogy az ezen a hangversenyen szereplő lányaink, fiaink nem kezdik ízlelgetni a zenei akkordokat, hanem eljuttatták odáig, amikor a zenét már maguk is formálják, gazdagítják egyéni érzésvilágukkal. Eljutottak oda, hogy most már maguk is annak tolmácsolójaként jelentkeznek. S e tehetséges fiatalok által eddig megtett utat egyelőre az olvasó számára a műsoron feltüntetett nevek mögötti számok — évek számait jelzik. Négy, öt, hat év. Mennyi szabadidőről való lemondást, hány ezer órát jelez ez, melyet az emberi szív, értelem és érzésvilág legszebb nyelvének, a zenei nyelvnek megismerésére fordítottak. De hogy mennyire tanulták meg a nyelv tolmácsolását, azt még sem tudjuk meg a műsor szövegéből.

Hogy ezt is megismerjük, ahhoz el kell menjünk a hangversenyre. Mi úgy gondoljuk, érdemes elmenni. Érdemes, mert a műsor sokat ígér. Bartók és Haydn, Beethoven és Mozart, Schubert és Bach művek szerepelnek többek között a műsoron.

A bölcsődaltól a gyermekdalokig, menuettől a románcig, népdaltól a katonadalokig és operarészletekig igen színes a műsor. Zongora, cselló, oboa, klarinét, hegedű hangszerszólók váltakoznak majd az énekszámokkal.

A műsor minden száma élményt ígér a zenét kedvelőknek. De van-e olyan ember, aki nem szereti a zenét. Nehezen hisszük el, hogy akadna egy is. Ezért is kell sietni biztosítani helyünket az előadásra, amely december 20-án délután 5 órakor lesz a zeneiskolában.

Engedély is kell...

Ahogy gyűlik a pénz a takarékban, vagy éppen otthon — mert ez minden családban változó — úgy készülődnek az új ház építésének megkezdéséhez is. Mert manapság, nagyon sok ember kívánsága teljesül egy kis családi ház felépítésével.

Mindez azonban nem megy olyan egyszerűen. Ha már megvan az építés megkezdéséhez szükséges anyag, ez még nem elegendő. A munkák megkezdéséhez az építésügyi hatóság engedélye is szükséges. Csupán egy példát említünk meg a sok közül:

Tekkert Rudolf építési engedély nélkül építettetni kezdett. A kisiparos, aki a munkát elvállalta, nem kérte az építési engedély felmutatását, hanem munkához látott. S mi lett mindebből? Szabálysértési eljárás. Az építtetőt 100 forintra, az építést megkezdő kisiparost pedig 1 000 forintra birságolta a városi tanács v. b. igazgatási osztálya.

Ebből az esetből le kell vonnia minden építtetőnek a tanulságot. A munkák megkezdéséhez és az épület használatbavételéhez is az építésügyi hatóság engedélye szükséges. A hatóság pedig csak olyan ház építésére adhat engedélyt, amelynek bemutatott terve az építésrendészet szabályainak, a városrendezési terv alá eső területen pedig a városrendezési tervnek is megfelel.

A munka megkezdése előtt tehát jó ha az építtető is, a vállalkozó is felkeresi a tanács műszaki és ipari osztályát, ahol minden esetben kellő felvilágosítást adnak az engedéllyel kapcsolatban. A szabálysértési eljárást, illetve a büntetés megfizetését csak így lehet elkerülni.

A lakosság szolgálatában

Idősebb nénike hangjára lettünk figyelmesek a minap az IBUSZ irodájának ablaka előtt. Azt már tudtuk, mert elmondta, hogy hova kíván utazni. Azt azonban hogy milyen közlekedési eszközzel, már kevésbé, mert a IBUSZ dolgozójának erre irányuló kérdésére egyre csak azt hajtogatta, hogy az IBUSZ-szal. Végül is a vonatban egyeztek meg.

E beszélgetés hallatára azonban bennünk is felébredt a kíváncsiság arra, hogy megtudjuk mi is a feladata e vállalatnak, s városunkban milyen eredménnyel dolgozik.

Szilas Jenőné, az IBUSZ komlói kirendeltségének vezetője készségesen adott választ. Tőle tudtuk meg, hogy az IBUSZ, az Idegenforgalmi, Beszerzési Utazási és Szállítási Részvénytársaság rövidítése, amely egyben kifejezi feladatát is, de megértjük belőle azt is, hogy a nevében foglalt területeken a lakosság szolgálatát végzi:

— Milyen ügyek gyors elintézése érdekében kereshetjük fel az IBUSZ-t?

— Segítséget nyújthatunk a vidéki és elsősorban a budapesti szállodáknál szobák biztosításánál. Tanácsot tudunk adni a legrövidebb, illetve leggyorsabb közlekedési útvonalakra. Vasúti, autóbusz, repülő, hajó jegyekkel tudjuk ellátni az utazó közönséget. Pl. a nálunk vásárolt vasúti jegynek előnye az, hogy egy hónapig érvényes. Vagyis a mi általunk kiadott menettérti jegyekkel az utazás bármikor megkezdhető, s egy hónapon belül bármikor befejezhető.

A MÁVAUT különjáratokat is az IBUSZ bonyolítja le. Ebben az évben Komlóról csak külön autóbusszal mintegy 15 ezer, külön vonattal mintegy 3 ezer főt szállítottunk.

— Milyen társasutazási terve van jövőre az IBUSZ komlói kirendeltségének?

— Különvonatot indítunk majd többször Fonyódra, Siófokra, Budapestre. Külön autóbuszokat indítunk Sopronba, Aggtelekre, Szegedre stb.

— Van e mód Komlóról csatlakozni külföldi társasutazáshoz?

— Erre az igény eddig Komlóról nem volt nagy. De ilyen igény esetén pécsi, illetve budapesti központunkon keresztül tudunk segítséget nyújtani. Mi hisszük, hogy a jövőben sokan veszik majd igénybe városunkból e kedvesen felajánlott segítséget.

Az édesipari kiállításról

Soha jobbkor nem rendezhették volna meg ezt a kiállítást, mint éppen most karácsony előtt. A háziasszonyok már most kiválaszthatják azokat a süteményféléket, melyekkel kedveskedni kívánnak majd az ünnepekre a családnak. Akár úgy, hogy majd vásárolnak belőle, akár úgy, hogy maguk elkészítik.

Mert arra is van lehetőség, hogy a kiállításon megtetsző torta és süteményfélék receptjét elkérjék. Azt a cukrászipari üzem szívesen bárki kérésére megadja. Most már csak ki kell választani a Béke szállóban megnyílt cukrászipari kiállításon a legszebb, legízletesebb falatokat.

Mit lehet a kiállításon látni és megvásárolni? Tejszínkrémes indiánert, orosz krémtortát, eper, kávé fánkot, napoleon-csemegét, citrom, narancs tortát, csokoládé bombákat, különböző krémeket, s még vagy hatvanféle tortaféleséget. Nagyon szép az a torta, melyet földgömbbel, virágkoszorúval, a II. Szputnyik rakétájának imitációjával díszítettek, rajta a jelszóval: „Békét a világnak". Nagyon szépek a hideg tálak is. Érdemes megnézni s főleg megkóstolni.

Szomorú tanulság, de tanuljunk belőle

Ebben az évben, október 16-án történt a szomorú eset. Komjáti István fiatal vájár elmulasztotta a nappali műszakos leszállását és a bumli elkerülése miatt éjjeli műszakot teljesített. Munka után autóbuszon hazafelé indult. Utközben ismerőst fedezett fel — aki az úton jött — kihajolt az ablakon és egy szembejövő gépkocsi szétroncsolta Komjáti fejét. Sérülésébe a helyszínen belehalt. Örökre elnémult egy fiatal ember öröme és bánata, elveszítettünk egy ifjú bányásztársunkat. Az esethez azonban még más is tartozik.

Komjáti István azért mulasztott, mert ivott. Reggel nem ment műszakra, mert az alkohol homálya megbénította mozdulatait, izmait és otthonmaradt. Később kijózanodott és éjjeles műszakban próbálta behozni a mulasztottakat. Pedig csak 17 éves volt, akinek törvény tiltja az éjjeli munkát. Ő azonban kijátszotta az éjjeles aknász éberségét és leszállt a bányába.

Ez a fiatal, akinek a szervezete sem az erős italt, sem pedig az éjjeli nehéz munkát nem birja, még alkoholtól kábult fejjel, álmatlanságtól és fáradtságtól kimerülve ült autóbuszra, hogy hazafelé menjen. Aztán megtörtént a baj és életével fizetett, talán a figyelmetlenségéért, az italért és a számára szokatlan éjjeli munkáért. Nem tudott tiszta fejjel dolgozni, agyában a gondolatok nem kergették egymást úgy, mint normális életben és munkában.

Lehangolóan, szomorú példa ez, de tanuljanak belőle fiatalok és öregek egyaránt. Óvakodjanak az ital káros hatásától, a rendszertelen munkától és úgy a munkában, mint utána legyenek fegyelmezettek, mert ellenkező esetben a legdrágábbat, az életüket is elvesztik.

Gregor János:

APÁK EMLÉKEI

(Részletek az azonos című elbeszélésből)

II.

— Bizony nehéz és hosszú utak voltak azok. Oda éjszaka teherrel, vissza két végén üres zsákkal, munkától fáradtan. György-aknánál volt a tanyánk. Egy legénylakásnak csúfolt fabarak három helyiségre osztottan. A helyiség egyik oldalán „priccs" vonult végig a fal mellett, melyre ki-ki tehetsége szerint készíthetett magának ágyat. Tűrhető fekhelye volt annak, aki szerezni tudott szalmazsákot, vagy szalmát, de voltak, akiknek csak kabátjuk enyhítette a deszka keménységét — elmosolyodik, közben folytatja:

— Azt meg kell hagyni, hogy nagy önállóságban volt részünk, semmiféle házirendszabályok sem korlátoztak bennünket.

A munkásfürdő még ismeretlen fogalom volt. Ugyanabban a ruhában voltunk egész héten a barakban is, melyben a föld alatt dolgoztunk. Volt hidegvíz-mosdáshoz, ha netán tisztasági „viszketegségünk" támadt. Kályha is volt főzéshez, ha volt edényünk, és főznivalónk. Így hát ki-ki tudása és ízlése szerint főzhetett is...

Nemkért szórakozási lehetőséget biztosítottak, a lyukakból elő-elő kandikáló patkányok, és lámpaoltás után milliónyi vendégmaraszaló.

Szóval ilyen szabadon, s nagy-nagy megbecsülésben éltünk mi akkor...

Borbálanapi szignál

Láncvezető voltam abban az évben a Ferenc József-akna IV. szintjén. Amikor Borbála hétközre esett, így nem mentünk haza. Kopasz bácsi, a lóápoló lehívott magához lóetetésre kísérőnek a bányába. Mert szállítógép nem működött, „sacht-létrán" mentünk le. Kopasz bácsi idős, sánta ember volt, lassan lépegetett, mindig egy fokkal lejebb bicegve a létrán. Előtte sokkal gyorsabban mentem én. Ő talán még a harmadik szintet sem érte el a meredek létrán, amikor én már a negyedik szintről hallgattam lépteinek felemás koppanását.

A rakodón, az öreget várva, unalmamban nyomkodni kezdtem a jelzőcsengőt. 1, 2... 7— + 1, 2... 4. Ez a jelzés annyit jelentett, hogy kapcsoljanak át a gépházban a negyedik szintre.

Kint az akna körül csak két lámpakezelő volt, akik meghallották a szignált (jelzést).

Ők úgy tudták, hogy nincs a bányában egy lélek sem, s Borbála-nap lévén, e „szentnek" tulajdonították a csengetést.

Órák alatt szétfutott a hír, s bőven gyülekeztek hallgatózni az akna szájához, ismétlődik-e a csöngetés?

Nem ismétlődött. Helyette egy fertályóra múlva, a létra ropogása és nyikorgása hangzott a napszinthez mind közelebb.

Én, aki az elvégzett munka után megelégedetten és vidáman lépkedtem — sarkamban a Kopasz bácsival — egyre feljebb, nem sejtettem semmit a rámváró ünnepélyes fogadtatásról.

Mert bekövetkezett — emeli fel pipáját az öreg — egy bizonyos, ma már a fiatalok által kevésbé ismert gyermekfenyítési módra utalva.

A korábban Borbálának tulajdonított csengetést nem bocsátották meg egy földi halandónak.

S én a bányászmarasztaló látható, de főleg huzamosabban érezhető nyomait otthon kihevervén, állítottam be, mint már mondottam, Komlóra bányászfelvételre.

Kis bognár szégyene

....Komló az időben kis falu volt. Ősztől tavaszig sárfészek. A mai Kossuth utcán a kerítéslécekbe kapaszkodtak az emberek, hogy el ne süllyedjenek. A házak jórésze zsúpfedeles, kémény nélküli.

Halkan kuncogva teszi hozzá az öreg.

— A konyha ajtaján járt ki a füst, ott ahol a ház gazdája. — E mondásnál aztán hangtalanul döcögve hosszan elnevetett.

Közben tekintete a hegyoldalra tévedt — úgylátszik, onnan merítette új gondolatát, mert arról beszélt:

— A kis községet nyáron zöldellő erdő koszorúzta, de télen is nagyon szép volt a csillogó zuzmarától nehezedő fák ezüst lombsátora.

A Kaszálna patak elhanyagoltan írta a görbéket, súrolva-mosva a part hosszán csendben zizegő fűzfák gyökerét.

Idilli kép tárul elém az öreg elbeszélése nyomán, s önkéntelenül is megelevenedik előttem a félévszázados múlt, a madárdaltól zengő erdő vasárnap délutánja. Elképzelem az árnyékos hegyoldalt, amint benne a Jóskák és Miskák kart karbafűzve sétáltak a Juliskákkal, vagy Mariskákkal.

(Folytatjuk.)

TOLLHEGYEN

Ismét a 26-os AKÖV

Ne értsék félre kedves gépkocsivezetők és jegykezelők! Ezt a gyakori „tollhegyre szúrást" nem az újságíró szorgalmazza. A szerkesztőségünkbe beérkezett panaszos levelek késztetnek bennünket újból és újból a cikkek megírására.

Jelen esetben özvegy Tóth Mihályné levele, vagy inkább panasza adta kezünkbe a tollat. Arról van szó, hogy a pécsi autóbuszok kalauzai nem minden esetben veszik fel — helyijárat hiányában — a komlói utasokat. Néha-néha akad egy-egy jobbszívű jegykezelő s az hajlandó a belvárosból Kökönyösre, — vagy fordítva — szállítani az embereket, de ez olyan ritka, mint a fehér holló. A legtöbb kalauz tekintete csak érdektelenül siklik végig a megállónál topogó utasokon, s legfeljebb csak annyit jegyez meg: — „Jön majd a helyijárat." Pedig a pécsi kocsiban is volna még álló, sőt ülőhely is. Az is elvihetné!

Néhány hónappal ezelőtt a 26. AKÖV vezetősége olyan hirdetményt adott az „Új Komló"-nak, amely szerint a távolsági autóbuszok is felvehetnek helyi utasokat abban az esetben, ha a kocsiban van még hely. Nos, miután ez a rendelkezés még érvényben van, kedves gépkocsivezetők és jegykezelők tartsák csak be a vezetőség utasítását. S mi meg ígérjük, hogy ilyen esetekért nem szúrjuk többet tollhegyre Önöket.

Üzemi HÍREK

December 16-ig az átlagos eredményt figyelembe véve a bányaüzemek csapatai között a szászvárlak állnak az élen. Kecskés József csapata havi 171,5 százalékkal, Dévai István 149, Sovány Ferenc 145, Stepan Tibor 135,5, Kapronczai János 118,2, Jáger Ferenc csapata 108 havi százalékkal.

●

A bányászok kívánságára a tröszt épület mögötti részen ismét felépült az illetményszenet kiadó hely. December 7-től a bányászok itt kapják meg az illetményszenüket. E hónap 12-ig 1.462 mázsa szenet adtak már ki innen. A szén kiadása lassú, mert a gép lassan működik. A illetékesek foglalkoznak a szénkiadás meggyorsításának gondolatával.

●

A Bács megyei építők részéről a Somágtetőn az 570-es épület műszaki átadására is sor kerül. Az épületben 20 kétszobás összkomfortos és egy 1 szoba-konyha van. Bár eddig még nem kaptunk pontos értesüléseket a műszaki átadásról, de valószínű a műszaki átvevők, valamint a boldog lakók meg lesznek majd elégedve a Bács megyei építők munkájával. Legalább is az eddig részükről történt műszaki átadások ezt bizonyítják.

●

A komlói Béta-akna és a pécsi István-akna közti párosversenyben december első tíz napján a Béta-akna jóval magasabb havi százalékkal vezetett. Az István-aknai 95 százalékával szemben a Béta-akna 110,8 százalékra teljesítette a havi tervét.

●

A komlói vasútállomás dolgozói december 31-ig 27 forda szerelvényt küldtek el a sztálinvárosi nagykohóknak, így a tervük esedékes részét havi 104 százalékra teljesítették. Külön szénszerelvényeket indítottak Budapestre, Székesfehérvárra, valamint Nagykanizsára. Ezen eredmények alapján meg kell mondani, hogy valamennyi szenelő üzem bányászai, a szénelőkészítőmű dolgozói, valamint a vasútállomás dolgozói jó munkát végeztek.

●

A VI-os üzemi Péter János ifjúsági brigád vállalta, hogy a szénelőkészítőmű számára készülő, kocsira szerelt adagoló szerkezetet december 31 helyett hat nappal előbb fejezi be és átadja a rendeltetésnek.

Tanácskozott az Állandó Bizottság

Az ünnepek előtti áruellátás-ról

Sok minden szóba került december 11-én a városi tanács kis vb-termében. Az esti órákban ülésező állandó bizottsági tagok, elsősorban Németh elvtárs, a kereskedelmi felügyelő véleményét hallgatták meg. Tudomásul vették, hogy a legutóbbi állandó bizottsági ülésen elmondott panaszokat orvosolták s a javaslatokkal is foglalkoztak. Leginkább az állandó bizottság elnökasszonya, Füredi Miklósné vitte a szót:

— Nagyon örülünk — mondotta többek között —, hogy Németh elvtárs intézkedett néhány árucikket illetően. A 8 mázsa dióból, ami az ünnepekre biztosítva van, csakugyan elegendő mennyiség, és az ára is kedvező. Úgy gondolom, minden háziasszony szívesen hallja, hogy a maszek 70—80 forintos ára helyett, a boltban 60 forintért veheti meg a diót. Megnyugtató az a tudat is, hogy 30 mázsa mák van a boltok raktáraiban. Így aztán minden asszony hozzájuthat az ünnepi kalácsba valóhoz.

Déligyümölcs

nem lesz ugyan karácsonyra — mondotta Németh elvtárs, — mert banánt, fügét, mazsolát, datolyát és narancsot nem áll módunkban beszerezni, de nem is ez a legfontosabb részünkre. A gyümölcsök közül inkább az alma beszerzése vált szükségessé. Mert, az utóbbi időben, amíg a maszeknál korlátlanul lehetett almát vásárolni, addig a boltjaink egy héten csak két, három esetben tudtak almát árusítani. Ez a probléma úgy gondolom megoldódik, ha az ígért 500 mázsa almát leszállítják Komlóra.

Drága a túró és a tejfel

a piacon. A parasztasszonyok sok pénzt kérnek áruikért. — Nos: ez ügyben is intézkedtünk. Az ivánbattyáni Ságvári Tsz-nek 34 fejőstehene van. Megállapodásunk értelmében innen szállítanak majd túrót, tejfelt lényegesen olcsóbb áron a komlói vásárlók részére. Ugyancsak az ivánbattyáni tsz tógazdaságából hoznak 10 mázsa élőhalat is a karácsonyi ünnepekre.

Miután az ülésen jelenlévő tanácstagok szóbahozták me a burgonya rossz minőségét, fahéj, babérlevél és bor ünnepek előtti készletét, valamennyien helyesléssel hallgatták Németh elvtárs

a bútoreladás szabályozásáról

mondott tájékoztatását.

— Ujfajta módszert alkalmazunk a bútorok eladásánál — mondotta a kereskedelmi felügyelő. — Sok veszekedésre és igazságtalan vádaskodásra adott okot ugyanis, a kismennyiségű bútorkészlet. A vásárlók közül többen a boltvezetőt okozták, ha nem tudott adni például kombinált szekrényt, hálószobát, vagy konyhagarnitúrát. Hogy ezt az áldatlan állapotot megszüntessük, hivatalos nyomtatványon jegyezzük elő a vásárlókat, s ha a bútor megérkezik, jelentkezési sorrendben kapják meg azokat.

Üzletek nyitvatartási ideje

Az ünnepek előtt, üzleteink az alábbi időpontokban tartanak nyitva:

December 21-én, szombaton a szokottnál két órával tovább tart nyitva: a 112-es, a 23-as, az 55-ös, 90-es, 121-es 77-es, 128-as, 60-as 114-es, 84-es 122-es, 97-es, 115-ös, 7-es, 56-os, 93-as, 111-es, 51-es, 119-es és a 117-es számú bolt.

December 22-én, vasárnap, csökkentett létszámmal reggel 8 órától 13 óráig tart nyitva: a 15-ös, 39-es, 112-es, 121-es, 122-es, 119-es, 128-as, a 61-es, az 56-os, 55-ös, 114-es, 111-es és a 117-es számú boltok.

Szászváron december 22-én reggel 8 órától 13 óráig a 124-es, a 93-as, a 62-es, a 7-es és az 51-es számú bolt tart nyitva.

Hosszúhetényben december 22-én reggel 8 órától 13 óráig: a 25-ös, 77-es, 54-es és a 60-as számú bolt tart nyitva.

Magyaregregyen december 22-én reggel 8 órától 13 óráig a 88-as számú bolt tart nyitva.

KARÁCSONY MÁSNAPJÁN

December 26-án tejet árusítanak reggel 8 órától délelőtt 10 óráig a 98-as, a 100-as, 101-es, 16-os, 39-es, 15-ös, 61-es, 130-as, 19-es, 17-es, 22-es és az 57-es számú boltok.

A magyar szénbányászat helyzete, téli felkészülése

Azt a tényt, hogy az ország iparának és lakosságának teli szénellátása kedvezően áll, nehéz, megfeszített munka előzte meg. Bányászaink és a bányászatot vezető műszaki és gazdasági dolgozók derekasan megállták helyüket.

A legnehezebb időszak 1956 november hónapja volt, amikor is a szénbányászat az 1956 első negyedévi termeléséhez viszonyítva mindössze 13,2 százalékot termelt. A forradalmi munkás-paraszt kormány intézkedésére elsősorban a bányákban indult meg a munka. Mintegy 3 hónap alatt a bányászat dolgozóinak száma elérte a legutóbbi évben dolgozók létszámának 95—98 százalékát.

A bányák 1958. évi műszaki rendbehozására, a fokozott termelésre való felkészülésre jellemző, hogy a szénbányászat 1957. III. negyedévében 6,6 százalékkal nagyobb feltési homlokhosszal rendelkezik, mint 1956 hasonló időszakában.

A bányák műszaki állapotának javítása végett helyes volt, hogy már az előző években rátértünk a korszerű biztosítási módszerekre. Jelenleg az összes folyosók hosszának 26,3 százaléka van korszerűen biztosítva. Ez 5,5 százalékkal magasabb, mint a tavalyi év hasonló időszakában volt.

Bányászaink jól dolgoztak és most aggodalom nélkül nézhetünk a tél elé. Az ipar szénkészletét, amely az év elején csak mintegy fele volt az elmúlt évek hasonló időszakának, sikerült megfelelően feltölteni. A készletek elhelyezése, minőségi összetétele kedvezőbb, mint a korábbi években. Az erőművek szénellátása lehetővé teszi a zavartalan villamosenergia-ellátást. A MÁV, a belkereskedelem téli szénellátása is kedvezőbb, mint a legutóbbi években volt. Az idén a TÜKER 210 millió forintos hitelakciója keretében 540 ezer dolgozó család kapott kedvezményes feltételekkel tüzelőt. Kórházaink, iskoláink megfelelő módon el vannak látva tüzelővel.

A tél közeledtével azonban a szénbányászat munkája nem könnyebbedik, hanem nehezedik. A szénbányászat nagy gondja, hogy a tél okozta nehéz természeti viszonyokat leküzdje és biztosítsa a széntermelési terv teljesítését. Feltétlenül szükséges, hogy a műszakiak, a tömegszervek az üzemi tanácsok megtegyék kellő intézkedéseiket és segítsék a szénbányászat nehéz téli munkáját.

(Részlet Czottner Sándor elvtárs cikkéből.)

Az üzemi tanács a következő kérdésekben dönt

A vállalati, illetve üzemi nyereségrészesedés felosztásának irányelveire vonatkozóan.

A Minisztertanács, a SZOT vándorzászlóval, illetve élüzem címmel járó pénzösszeg felhasználásában.

A szociális beruházásokra szánt összegek felhasználásában. Figyelembe véve azon feladatok megoldását, amelyek az üzem dolgozói szempontjából a legfontosabbak.

Az igazgatói alap szociális és kulturális célokra fordítható részének felhasználásában, valamint a munkaruha elosztásában a törvényes rendelkezések keretein belül, és végezetül a külön jogszabályok által, hatáskörébe utalt kérdésekben.

A fentiekben foglaltak megkövetelik, hogy a tröszt igazgató és a tröszt bizottság gondoskodjon a szükséges keretszámok megküldéséről az üzemek felé, hogy az üzemi tanács élni tudjon döntési jogával.

Az üzemi tanácsoknak hatáskörük keretei között hozott döntéseit az igazgató, bányavezető, és körzeti üzemvezető köteles végrehajtani. Az ellenőrzés során felmerült észrevételeiket és a véleményezés során közölt javaslataikat — amennyiben az üzem gazdasági eredményei előreviszik — figyelembe kell venni.

Az üzemi tanács olyan határozatának végrehajtását, amely jogszabályt sért, vagy amelyek meghozatalával túllépik hatáskörüket, az igazgató köteles megtagadni.

Amennyiben az igazgató, bányavezető, illetve körzeti üzemvezető és az üzemi tanács között vita merül fel, az illetékes középirányító állami és szakszervezeti szervek javaslatával (trösztigazgató, tröszt-bizottság) (a minisztériumhoz és a szakszervezeti központhoz kell döntés végett elküldeni. Ha a vita abban a kérdésben alakul ki, hogy az üzemi tanács hatásköre keretei között hozott döntéseit az igazgató nem hajtotta végre, a szakszervezeti központ- a minisztérium egyetértésével — minden egyéb kérdésben felmerült vita esetén pedig a minisztérium — a szakszervezeti központ egyetértésével — dönt. A döntés ellen fellebbezés nincs.

Méltó „JUTALOM"

Igen, méltó „jutalom" jár azoknak, akik bumliznak, tápénzcsalással élnek, vagy különböző módszerekhez folyamodva gátolják a becsületes bányászok munkáját. Ez a „jutalom" pedig az elbocsátás. Mi örülünk annak, hogy ezekkel az emberekkel szemben a bányaüzemek vezetői erélyesebben lépnek fel, mint valaha. A III-as aknái nagyobb méretű elbocsátások után, most a Kossuth-bányára került sor.

Ezekben a napokban Kossuth-bánya vezetősége azonnali hatállyal elbocsátotta az alábbi bumlizókat és bércsalókat:

Kónya Imre vájárt, Katona Károly csillést, Végh Mihály és Hejbe József vájárokat, valamint Dózsa Olivér, Vajda István, Leveli Ferenc, Orsos József és Katai Sándor csilléseket.

A szocialista munkaverseny szellemében

A villamosüzem központi lakatosműhelyének nemrégen tett versenyfelhívásához igen jó és helyes felajánlásokkal az üzem földalatti TMK részlege is csatlakozott. Nagy Béla, a TMK részleg főművezetője kezdeményezésére a részleg valamennyi dolgozója aláírással és nagy lelkesedéssel fogadta a központi lakatosműhely versenyfelhívását, és konkrét vállalásokat tettek.

1. A földalatti TMK dolgozói vállalták, hogy a Kossuth-bánya VII. szint, déli fővágatban a neonvilágítás munkálatait 1957. december 22-re a határidő előtt 9 nappal befejezik. (Ez a világítási módszer, mint már írtuk egyik cikkünkben, Kossuth-bánya létezése óta elsőízben kerül alkalmazásra.)

2. Még ebben az évben december 31-ig ugyancsak Kossuth-bánya VII. szinti szinklinális, II-es déli haránti, 2 hétmezős villamoselosztót közel 60 ezer forint megtakarítással adják át rendeltetésének. A 60 ezer forint megtakarítást azzal érik el, hogy a 4 kapcsolóberendezést a már félredobott, selejt kapcsolók alkatrészeiből állítják elő.

3. Vállalták, hogy a bányában lévő gépi berendezések állítási idejét lehetőleg a legkisebb időre csökkentik.

A központi lakatosműhely dolgozói Tuma Imre főművezető, valamint a TMK dolgozói Nagy Béla főművezető vezetésével elhatározták, hogy ezentúl a szocialista munkaverseny szellemében végzik a munkájukat, és tudásuk legjavát adva, mindkét részleg dolgozói, így akarnak hozzájárulni a szocializmus építéséhez.

A verseny értékelése minden hónapban megtörténik. A legjobb eredményt elérő részleg, „Az üzem legjobb részlege" címet, valamint vándorzászlót nyer el jutalmul.

Messziről jöttem – ne nézd ki vagyok...

A csomag nem régiben érkezett. Amerikából küldték. Hogy megérkezett, ezt sokan megtudták, de hogy benne mi volt? — ezt csak keveseknek sikerült.

Annyit sokan hallottak, hogy ilyen, meg olyan finom holmik lapultak meg a doboz mélyén. De arról alig néhánynak volt tudomása, hogy a finomnak milyen a külleme.

Péter bácsi — Maris néni szomszédja — már azon a ponton volt, hogy szörnyű gondolatát szomszédszerte elhinti. Mármint azt, hogy „emberek, beszélhetnek nekünk, mégis jó volt a múlt évben kifelé irányítani a kocsirudat". Hogy nem szólt erről senkinek se, csak azzal magyarázható, hogy benne a kétség mégis erősebb volt, mint elhinni Maris néni áradozását.

Maris néni hímelt, hámolt, kertelt is jódarabig Péter bácsi érdeklődésére, hogy „mutassa már szomszédasszony azokat a gyönyörű „amerikás" dolgokat, mert hát kíváncsi vagyok én arra, hogy csak ott túl a tengeren tudnak valamire valót készíteni".

A szomszédasszonyra alig hatott a nagy érdeklődés, mert csak azt hajtogatta, hogy „szegény lelkem, kislányom, meg a vőm rám költötték az első keresetüket is. Nekem küldték az első csomagot". És mesélt volna arról is, hogy mit írnak, ha Péter bácsi közbe nem zavarog állandóan, hogy „hagyja már Mari a levelet az a maga dolga, engem a kelme érdekel".

A vita, mely a megnemértésből fakadt, jó ideig azzal szaporodott, hogy Maris néni úgy sillabókolt a szekrény előtt; mint a strázsa a Háry Jánosban. De Péter bácsi csak nem tágított. S végre kezébe kaparinthatta, amit olyan nagyon szeretett volna látni. Forgatta, fogdosta, mint a vásárló a selymet, méregette, még meg is szagolta. Aztán másodpercekig hallgatott. „Aztán Mari — szólalt meg az öreg hirtelen — miért kellett a szekrény aljába dugni?"

Erre meg Maris néni nem tudott pillanatokig levegőt kapni. Aztán nyelt egyet, „hogy miért, hát miért?, mert a fene tudja, hogy mifenét hozhatott az onnan túlról".

Az öreg sem ilyen választ várt. Hogy elfogyott hirtelen a tudománya, az abból látszott, nem szólt, csak forgatta a holmikat. Egyszerre szégyenkezés fogta el az öreget, „hát Mari lelkem ezekért a „viseltekért" majdnem bűnbe esetett". Mert valóban, amit Maris néni megmutatott, az egytől egyik olyan „uraságtól levetett", avit, zálogházi holmi volt.

*

Péter bácsival az eset óta sokan a szavak birokára keltek. Mondták neki, hogy nincs igaza, mert Amerikában mégis fejlettebb az ipar, tehát még az avitnak is jobb a minősége. Mások meg túl is licitálták. Bővelkedtek a túlzásokban.

Bár az eset magában nem vert fel „hajótborító" hullámokat, mégis érdemes néhány szóra, említést tenni róla. Péter bácsinak volt igaza.

*

„Uraságtól levetett" — ezt mondta az öreg. S a lényeg ebben van.

Azt senki sem vitatja nálunk és sehol a szocialista országokban, hogy Amerikának fejlett az ipara. Módjuk van arra, hogy bizonyos textil fajtákból jobbat készítsenek, mint mi. De azzal már vitába szállunk, hogy ezeket kik vásárolják. Van vásárló is, mert aki dolgozik, az keres és vásárol. De csak annyit, amennyihez „módja" van. Ez a „mód" pedig nagyon szegényes a legtöbb vásárlónál. Nálunk is így van. Akinek több a pénze, többet, akinek vékonyabb a tárcája, kevesebbet vásárol. És itt eltérünk az amerikai átlagembertől. Nálunk jóval több a vásárló és mindnyájan, vagy legalább is többségükben újat vásárol.

Amerikában és a többi kapitalista országban azonban igen sokan nem vásárolnak. Nincs miből, mert munkanélkül tengődnek. Ilyen nálunk nincsen. A munkanélkülieknek is van igényük. Ha nem is annyi, mint a munkában lévőknek, de egy bizonyos és ez az igényük legnagyobbja:: dolgozni akarnak. S nem tudnak, mert a tőkés nem ad munkát. Verekednek, tülekednek milliók és milliók a gyár kapuja előtt — s az „igényes" oly messze elkerüli őket.

Nálunk ez már ismeretlen. S nem csodálkozunk azon, hogy oly hamar elfelejtettük a régit? Nem! — természetes a mi rendszerünkben. De sok olyan dolog kerül napvilágra, mely nem természetes és hosszú ideig — évekig — nem is lesz természetes.

Úgy nőnek az igények, hogy hamarosan az „uborkafára" fut. Már a 125-ös Csepel sem jó, a mosógép, a padlókefélő úgy került közhasználatba, hogy azt gondolnánk, a bölcsőben is ezzel ringattak sokunkat. S ha nem parkettes a szoba, akkor már lakni sem tudunk benne. Jó lesz ez így? — vetődik fel a gondolkozó emberekben a kérdés. Jogos, hogy felvetődjön, mert sokan a munkával hozzák mindezt kapcsolatba és elégedetlenségüket propagálják is. „Hát érdemes dolgozni, még egy „vacak" televízió sem kerülhet az ember lakásába". „Kinek dolgozom, ha nem magának — így mondják néhányan — ha vasárnap nem ülhetek be az étterembe és ott családostul meg ne vacsorázzam." És még sorolni lehetne.

Lépre megyünk néha, a hangra és a jogosnak vélt, de ízig vérig demagóg követelésre. Nőjenek az igények. Ha nőhetnek. Ha nem, akkor teremtsük meg. De amíg nincs elég „nagycsepel", amíg nincs televízió tömegével és sok egyéb, hancúrozni, rosszindulatúan és sokszor az ellenség hangját szajkózni csak azért, hogy beszéljünk, lássák, hogy mi menynyire „előbbre" vagyunk — felelőtlenség, szemtelenség. Hivatkoznak többen ilyenkor a Szovjetunióra, hogy ott már van. Van, mert szájuktól vették el sokszor a falatot, hogy legyen. Áldoztak, híven teljesítették kötelességüket és negyven év alatt elértek addig, hogy a „bőség kosarából" egyre többen és bővebben vegyenek.

Fejlődésünk lehetősége óriási, beláthatatlan. Nem a demagógiából fog táplálkozni. És a becsületes emberek az igazság mellé állnak, mert az a jövő: dolgozzunk és lesz!

SPORT

Váratlan, de jól megérdemelt hazai győzelem

Komlói Bányász—Bp. Honvéd 3:2 (2:1)

Mintha a nap is érezte volna, vasárnap meglepetés születik Komlón, melegen sütött és tavaszias, enyhe, esményi labdarúgó időt teremtett vasárnap délután. A közönség is, mintha érezte volna, hogy ma jó mérkőzésnek lesz a szemtanúja. A mérkőzés kezdetére több, mint 3 000 ember volt a két lelátón, és ez az utóbbi mérkőzés gyenge érdeklődése után bizonyos fokig meglepetés volt számukra. A lelátón az előmérkőzés után több felé sóhajtottak fel; hogy bárcsak a nagymérkőzésen tudnánk a döntetlent kiharcolni. Mindenki tartott a sokszoros magyar bajnokcsapattól, amely az utóbbi időben erősen feljött és sok szép eredményt ért el.

Az első percekben látszott azonban már az, hogy a hazai 11 nem túlságosan tiszteli a nagynevű ellenfelet és soha nem látott, hatalmas lendülettel és lelkesedéssel vetette magát küzdelembe. Az első percekben mindkét csapat több támadást vezetett. Változatos, jó iramú, heves küzdelem alakult ki. A fővárosiak csapatában Machos távoli lövései veszélyeztettek, ezeket azonban Magyar könnyen hárította. Ellentámadásaink során Grozdics lövése veszélyeztette a vendégek kapuját. A Honvéd támadásai nehezen tudtak kibontakozni, mert két halfunk és jól romboló védelmünk meghiúsította legtöbbször már a támadások kialakulását és így a vendégcsapat nem is tudott fölényt kiharcolni, sőt, mintha a hazai csapat támadott volna többet a játéknak ebben a részében. Egy alkalommal Cziráki előtt nyílt alkalom a gólszerzésre, azonban ez nem sikerült. — A 28. percben váratlan szép hazai gólnak örvendezhetett a közönség. Meg kell említeni, hogy ilyen fergeteges biztatás, mint ezen a mérkőzésen, még nem volt a komlói pályán és ez a biztatás újabb és újabb lendületre ösztökélte a csapatot.

A 28. percben jobboldali partdobás után Cziráki a kapu elé ívelt, a labda Daum elé pattant, aki védhetetlen, hatalmas lövést küldött a kapu jobb felső sarkába. 1:0.

A gól után a Honvéd próbálkozott támadásokkal, de a hazai ellentámadások állandó veszélyt jelentettek Varga kapujának. A 37. percben újabb nagyszerű gólnak örvendezhettünk.

Ügyes támadásépítés során Kiss Daumnak küldi a labdát. A jót játszó összekötő, a késlekedő Honvéd-védők között a középcsatár Cziráki elé tálal és 6 mintegy négy méterről védhetetlenül a jobb alsó sarokba lőtte a labdát. 2:0.

A gól után Honvéd-támadások következnek. Bozsik több csel után átkígyózik a hazai védelmen, Magyar mellett is elhúzza a labdát, a kapus azonban a játékosba vetődik, a játékvezető 11-est ítél. A büntetőt Tichy nagy erővel a kapu jobb alsó sarkába lőtte, 2:1. A közönség játékvezető elleni tüntetése közben ér véget a félidő.

A második félidő kezdetén a közönség továbbra is tüntet a játékvezető ellen a megítélt büntető miatt, s ez mindkét csapatot idegessé tette. Az 54. percben újabb gólt ér el a hazai csapat!

A jobboldalon Grozdics viszi fel a labdát. Magasan a kapu elé ível, a labda Kohlmann fejére száll. A fedezet fejjel az üresen álló Gelencsér elé csúsztatja a labdát, aki mintegy 4 méterről estében a kapuba emeli, 3:1.

A Honvéd-védők lest reklamálnak, azonban a játékvezető némi ingadozás után a középre mutat és a gólt megadja. A Honvéd a gól után elkeseredetten veti magát a küzdelembe. Előbb Tichy, majd nem sokkal később Budai III. közeli erős lövését védi nagy bravúrral Magyar. Hatalmas iramú, ideges küzdelem folyt a pályán. A Honvéd elkeseredetten támadott, viszont a hazai csapat valamennyi tagja határtalan lelkesedéssel küzdött.

A 70. percben mintaszerű Honvéd-támadás után Bozsik meredek labdát küld Tichynek. Az összekötő a komlói védők között a kitörő Machos elé tálal és ő a jobb alsó sarokba védhetetlen gólt lő. 3:2.

Az utolsó 20 percben állandósul a Honvéd támadása. Azonban a komlói védelem nagyszerűen áll a lábán és minden játékos hatalmas szívvel küzd a győzelem érdekében. Sokszor hat-hét játékossal is védekezünk az utolsó percben és sikerül a fiúknak a nem várt, de igen értékes és jól megérdemelt győzelmet kiharcolni.

Ezen a mérkőzésen a csapat valamennyi tagja az első perctől az utolsóig teljes erőbedobással és igen jól játszott. Szinte nem ismertek játékosaink elveszett labdát és fergeteges ellentámadásokkal sokszor hozták zavarba a sokszoros bajnokcsapat védelmét. A Honvéd játékán látszott, hogy jó formában van a csapat. Azonban ezen a mérkőzésen, mint ahogy a Honvéd edzője a mérkőzés végén mondotta: a szív és a lelkesedés diadalmaskodott a kétségtelen nagyobb tudás és elbizakodottság felett.

*

Csapatunkból **Magyar** kiválóan védett. Különösen a második félidőben a Honvéd-támadások pergőtüzében sok veszélyes és biztos gólnak látszó lövést tett ártalmatlanná és nagy része van a győzelemben. A hátvédhármas valamennyi tagja az első perctől az utolsóig nagy lelkesedéssel és igen jól játszott. Közülük is **Polgár** játéka kiemelkedett és úgy fejjel, mint lábbal biztosan rombolta a középen futó Honvéd-támadásokat, és jól semlegesítette nagynevű ellenfelét. A két fedezet játéka is kiválónak mondható. Nemcsak a védekezésből, hanem támadásokból is kiválóan kivették részüket, sőt egyszer-kétszer még veszélyes lövést is küldtek kapura. Közülük különösen **Molnár I.** nagyvonalú, hozzá tehetjük: igen nagy játéka volt meglepetés. A csatársor legjobbja **Cziráki** volt, aki azt lehet mondani minden támadásban benne volt, fáradhatatlanul küzdött, és jobbnál jobb labdákkal küldte állandó támadásba társait. Jól irányított, de ezután állandó veszélyt is jelentett az ellenfél kapujára. Mellette **Daum** játéka volt — különösen sérüléséig — igen hasznos és jobblábas nagy lövése döntő volt a mérkőzés további menete szempontjából. **Grozdics** sokat volt foglalkoztatva: azonban feleslegesen cselezgetett, de így is sokszor veszélyeztette a kaput. **Kiss** fáradhatatlanul küzdött és sokszor még a védelemnek is segített. **Gelencsér** játékán látszott, hogy hosszú kihagyás után ez az első mérkőzése, de most is ott volt mindenhol és gólja is szemfülességét dicséri.

A vendégcsapatból **Varga** a gólokról nem tehet. A hátvédhármas sokszor zavarba jött. Közülük **Solti** játszott a legjobban. A két fedezet közül **Kotász** volt a jobbik. A csatársorban **Machos** jelentett a legtöbb veszélyt. Mellette **Budai II.** és **Tichy** is jól játszott. **Bozsikon** látszott, hogy nem ez az eredeti helye, de így is sok támadás elindítója volt, azonban Polgárral nem bírt. **Budai III.** is sokszor hozta magát veszélyes helyzetbe. Az egész Honvéd csapaton látszott, különösen az első félidőben, hogy könnyű mérkőzésre számít, azonban, mint ahogy elismerték a mérkőzés végén, őket is meglepte a hazai csapat nagyszerű, igen jó játéka.

A közönség nagy örömmel fogadta a szép és mondhatjuk megérdemelt nagyszerű győzelmet; a többi mérkőzésen is így kellett volna biztatni a csapatot mint most, s akkor talán sokkal jobban állnánk a bajnoki tabellán, és nem váratott volna magára ily sokáig az első győzelem. Hiszen a csapatnak éppen akkor van legnagyobb szüksége a biztatásra, amikor gyengébben megy a játék és ekkor van szüksége valamennyi játékosnak a jó szóra és a bátorításra. Ezen a mérkőzésen a csapat bebizonyította, hogy nem az utolsó helyen lenne a helye és a vendégcsapat több vezetője is a mérkőzés után csodálkozott azon; hogyan lehet az, hogy a csapat az utolsó helyen áll? A szép győzelem azonban ne tegyen elbizakodottá senkit, hanem a további mérkőzéseken is küzdjön ilyen lelkesen a csapat és akkor az eredmény sem marad el. A közönséghez pedig annyit: a hátralévő tavaszi mérkőzéseken biztassa mindig ilyen lelkesen a csapatot és akkor biztos, hogy sok váratlan és nagyszerű győzelemnek lehetünk még tanúi.

Pintér József

HÍREK, közlemények

1958. évi tejjegyek osztása

Tejjegyet kaphat: minden gyermek születése napjától annak a hónapnak a végéig, amelyik hónapban a hatodik életévét betölti; minden terhes anya a terhesség 4. hónapjától; minden szoptatós anya annak a hónapnak a végéig, amelyik hónapban gyermeke az 1 éves kort betölti. Terhes anya, az SZTK orvosi igazolással jelentkezzen. Az 1958. évi tejjegy kézhezvétele alkalmával le kell adni az ezévi ellenőrző szelvényeket is.

A tejjegyek osztásának sorrendje: december 18-án: Kökönyös-nyugat, 19—20—21-én: belváros, Imretelep, Ujtelep, Béketelep, Sósto, Halastó, Kőbánya, 23—24—27-én: Somágtető, Kenderföld keleti új épületek, Gesztenyés, Mecsekjánosi, Mecsekfalu, Kisbattyán és a Kossuth-aknai cigánytelep.

*

Az „Élüzem" címért

A szénelőkészítőmű a részére kitűzött „Élüzem" feltételeket a félév öt hónapjában teljesítette.

Részletes novemberi eredmények:

A terv előírása szerint a komlói bányák széntermelésének 47 százalékát mint kokszolható szenet kell Sztálinvárosba szállítani. Ezzel szemben a szénelőkészítőmű 47.4 százalékos eredményt ért el.

A szénosztályozó az önköltségi tervét betartotta, sőt, mintegy 7 százalékkal alatta maradt.

A sztálinvárosi szállítási szerződésben kikötött mutatók teljesítése legalább 36 Ft/to felár. Ezzel szemben a mutatók jobbak voltak, amiknek eredményeképp — november hónapban — 51,71 Ft/to felárat értek el.

A 100.000 műszakra eső baleseti mutatószám 1956. évben 40.7 volt. Ez év novemberében pedig 36.7, ami szép javulás.

— **Kedvére válogathat** minden vásárló a szebbnél-szebb ajándékokban a Kossuth Lajos utcai Óra- és Ékszerüzletben. Különböző gyártmányú órák, arany gyűrűk, és más dísztárgyak nagy választékban kaphatók.

— **Bihari Klára** új műve, mely nemrég jelent meg a könyvesboltokban, rendkívül érdekes témával és új embertípusokkal ismerteti meg az olvasót. A regény címe: Szomjúság. A könyvesboltok 16 forintos áron árusítják az új regényt.

— **A megye** legnagyobb cukrászipari üzeme Komlón van. A napokban ide látogattak el a megye leendő cukrászai, a jelenlegi tanulók, hogy tanáraik vezetésével megismerkedjenek az üzem termelő munkájával.

— **A napokban** befejeződik a Kökönyös keleti iskola előtti lépcsősor, és a Ságvári úton az új makadám út, és a vájáriskola előtti járda építése. E munkák elvégzésére a városi tanács mintegy 67 ezer forintot fordított.

— **A Kökönyös** keleti iskola VII-ik osztálya a Szülői Munkaközösség segítségével december 14-én, szombaton este 6 órától bált rendezett az iskolában.

— **A téli iskolai** szünet városunkban december 23-tól január 18-ig tart. Ennek megfelelően tehát az általános és középiskolákban, valamint a dolgozók esti általános és középiskoláiban az utolsó — szünet előtti — tanítási nap december 21-én lesz, míg szünet után az első január 20-án. A vájáriskolán a szünet december 21-től január 2-ig tart.

— **Kromozott** csőgarnitúrák, 6 ezer forinttól 8 ezer forintig, 1 személyes német rekamiék 3 100 forinttól 2 500 forintig, 1 személyes csővázas rekamiék 2 518 forinttól 2 532 forintig, hálószoba-bútorok 7 816 forintért, teljesen fából készült, kisipari konyhagarnitúrák 3 276 forintért nyers, háromajtós szekrények 1 280 forintért és 160—300 cm-es függönykarnisok a kökönyösi bútorüzletben.

— **350 liter bor** vásárlására kapott engedélyt a Vendéglátóipari Vállalat. A jó minőségű, olcsó szőlőborokat az ünnepek alkalmával mérik ki.

— **Közvéleménykutató** lapokat helyeznek el a tanács épületében lévő üzemi konyha asztalain. A lapokon az étkezők javaslatot tehetnek az ebéd minőségének jobbátételre érdekében.

— **Vidámestet** rendez a Május 1. kultúrotthon vezetősége december 25-én este 5 és 8 órai kezdettel. A jelenlévőket a 14 tagú Európa tánczenekar, szólótáncosok, steptáncosok és zsonglőrök szórakoztatják majd.

— **60 ezer forintos** költséggel tervezik a gesztenyési italbolt meleg-konyhás kisvendéglővé való átalakítását. Az összeg az esetben áll a Vendéglátóipari Vállalat rendelkezésére, ha az 1957. negyedik negyedévi tervét hiánytalanul teljesíti.

— **Borvásárt** rendeznek a karácsonyi ünnepek alkalmával a piactéren, és Kökönyösön. A jóminőségű szőlőborok mellett 26 forintos árban habkarikákat is árusítanak a Vendéglátóipari Vállalat dolgozói.

— **1.800 darab** gyógyszeres üveget gyűjtöttek az úttörőcsapat tagjai az elmúlt hetekben. A gyűjtéssel segítettek envhíteni az átmeneti üveghiányt.

— **Kisipari engedély** nélkül női szabó munkát végzett Tóth Istvánné. Ezért a cselekményért a városi tanács v. b. igazgatási osztálya szabálysértési eljárást indított s Tóth Istvánnét 400 forinttal birságolta.

— **Kisdobos** avatóünnepség lesz Komlón. Az ünnepségre a Kökönyös nyugati iskolában kerül sor december 18-án délután 3 órakor.

A tanácsi beszámolók

1957. december 18: Galabár Tibor, Arany János utcai óvoda, délután 5 óra. Jauch György, Kökönyös nyugati iskola, 5 óra. Kamarás József, Arany János úti óvoda, 5 óra. Kertész Imre Kisbattyán, kultúrterem, 5 óra. Kincses József úifürdő irodaház, 5 óra. Kiss-Tóth Imre, tanácsháza, 5 óra. Koczab Józsefné Kökönyös keleti iskola, 5 óra. Koppendorfer Elek belvárosi iskola, 5 óra. Müller András Zeneiskola, 5 óra. Pavlicsek József Ifjúsághaza, 5 óra. Sövényi Antal Mecsekfalu, kultúrház, 5 óra. Vass István Aknamélyítő Vállalat, 5 óra.

1957. december 19: Kinder Lajosné, Arany János úti óvoda, délután 5 óra. Lassan Jánosné, Kökönyös keleti iskola, 5 óra. Dr. Laczhegyi László, tanácsház I. emelet, 5 óra. Nagy Imre, Kökönyös nyugati iskola, 5 óra. Piegl József, Zeneiskola, 5 óra. Sonkoly István, II. sz. legényszálló, 5 óra. Schmidt József, Kisbattyán kultúrház, 5 óra. Tőke István zobáki iskola, 5 óra.

1957. december 20: Markos Ferenc, Kökönyös keleti iskola, délután 5 óra. Mühl János, tanácsház, 5 óra. Perjési Rezső, kenderföldi óvoda, 5 óra. Pintér Imre, Zeneiskola, 5 óra. Sebestyén Györgyné, kenderföldi iskola, 5 óra. Stemler Józsefné, Béta-aknai iroda, 5 óra. Tatai Jánosné, Kossuth-aknai villamosüzem, 5 óra. Vudi Ádám, mecsekjánosi kirendeltség, 5 óra.

1957. december 21: Makra István, kenderföldi óvoda, délután 5 óra. Pintér Mihály, Zeneiskola, 5 óra. Pörnecz Mihály Kökönyös keleti iskola, 5 óra. Rajnai Józsefné, tanácsház, 5 óra.

1957. december 23: Róth Antal, Kökönyös keleti iskola, délután 5 óra. Schwarcz József, Kökönyös nyugati iskola, 5 óra. Szegődi Ottó, kenderföldi óvoda, 5 óra. Tihanyi János, tanácsháza I. emelet, 5 óra. Zsubula Vilmos, kenderföldi iskola, 5 óra.

1957. december 27: Gábor Balázs, Fürst Sándor utcai iskola, délután 5 óra.

FELHIVÁS

A városi tanács mezőgazdasági osztálya felhívja mindazon kukorica termelők figyelmét, akik ezideig akár bérelt, akár saját területükről még nem vágták le a csutaszárt, azt 8 napon belül végezzék el, mert az e munkát elmulasztók ellen eljárást indít.

A mezőgazdasági osztály felszólítja mindazon kishaszonbérlőket, akik ezideig akár az 1955—56 vagy az 1956—57. évi kishaszonbért még nem fizették ki, azt sürgősen pótolják. A bérleti díj kifizetésének további elmulasztóival a városi tanács a szerződést felbontja és a hátralékot egyéb úton hajtja be.

Tudod-e, hogy

...a Vörös-tenger onnan kapta nevét, hogy a benne lévő rengeteg vörösmoszat időnként vöröses színezetet ad a tengernek?

...a víz hőmérséklete a tengerben körülbelül 4.000 méter mélységben általában 0 fok Celsius körül van. Ugyanakkor a szárazföldön 4.000 méter mélységben a hőmérséklet körülbelül plusz 135 fok Celsius.

...a délamerikai Amazonász folyó Földünk összes folyói közül a legtöbb vizet viszi? Az Amazonász több, mint 200 folyó, köztük 17 olyan mellékfolyó vizét veszi fel amelyek közül legtöbb a Rajnánál, illetve a Dunánál is hosszabb. Ha az Amazonász folyót ráirajzolnánk Európa térképére, a forrásterületet Madridnál, torkolatát viszont Moszkvánál kellene jelezni.

TORTÁK KÖZÖTT

A Béke Szálló előcsarnokába láogattunk el december 14-én, hogy megnézzük — közvetlen a kezdés után — azokat az inyenc falatokat — melyeknek látása egy-kettőre meghozza az ember étvágyát.

11 óra felé járt az idő, s a bemutató már kezdetét vette. A szálloda ajtaját mindgyakrabban nyitogatják az érdeklődők s amint a sok édességet „csemegét" megláttak, többen önkénytelenül is felkiáltottak:

— Jaj de guszták! Jaj de szépek!

Ugyan mi tetszett legjobban az asszonyoknak? Talán a gyümölcstál, melyet Schaffer Henrik, a legifjabb cukrászipari tanuló készített? Izléses, szép dolog volt, az bizonyos, s az ára?.... Na, az csak 50 forint... nem is olyan veszélyes! Persze az „előkelőbb" édességek, drágábban kellették magukat. A csipketorta például 100 forint volt, s a karamell tál! ugyanannyiba került.

Fizetési nap lévén azonban nem a forint számított. Inkább az ízek beszéltek. Mert aki megkóstolta a málnakrém szeletet, a bambitortát, a képviselőfánkot, rigójancsit, indiánert, vagy villájára szúrt az újdonságnak számító citrom-torta, avagy narancstorta szeletből — az nem tudott a kísértésnek többet ellentállni. A fürge mozgású, kedves mosolyú eladónővel annyit csomagoltatott, hogy másnapra jusson az otthoniaknak is vasárnapi csemegéül.

A sok finom falat, mesteri készítmények között ott hivalkodott (nem tudni meddig) a tiszta csokoládéból, párizsi krémből készült szputnyik torta. Sokan méltették, nézegették a cukrászüzem vezetőjének, Vály Gábornak eme pompás készítményét s ki tudja?... Talán titokban a pénzüket is megszámolták? Jutna-e 200 forint a torta árára?

Mivel a dél hamarosan elérkezett a látogatók ebédet is fogyasztottak. Kocsonyázott pontyot, hideg sertéskarajt, vagy sonka-roládot ettek s öblítették torkukat balatonmellékivel, móri ezerjóval, vagy tokaji furminttal. Mert egy helyen volt az édességek mellett a hidegtálas bemutató s a borkóstoló is...

A motorozás szerelmese

A sport bármely ágát szerető ember e címből azonnal megérti, hogy most olyan sportolóról kívánunk írni, aki sok-sok társával egyetemben az elmúlt időkben már nemcsak a „szurkolás" ízét és zamatát ismerte meg, hanem azok közül való, akik sok izgalmat, élményt is szereztek már a nézőközönségnek.

Mert Dobai Gézáné, vagy ahogy itt Komlón ismerik, Jankó Margit már sok versenyen érdemelte ki a néző, szurkoló közönség elismerését jelző tapsot.

Számos versenyen vett már eddig is részt és sikerrel. Amikor 18 év előtt 12 éves korában elkezdte e bátrak sportját, még maga sem gondolta volna, hogy alig néhány év múlva bajnok lesz belőle. Talán csak titokban gondolt rá, ami 1947-ben bekövetkezett: Országos salakpálya versenyen bajnokságot nyert.

Azután mintha szárnyakat kapott volna. Előbb megnyeri Szolnok város bajnokságát, majd 1948-ban erős mezőnyben 52 induló közül III. helyezést ér el a városligeti versenyen.

Azóta nincs megállás. A motorozás, a felbőgő motor hangja, a zúgva száguldó gép, a füle mellett sivító szél úgy vonza, úgy kívántatja magát, hogy arról nem lehet lemondani.

De nemcsak a versenyzés érdekli Jankó Margitot. A motor alkotórészei, annak szerelése is. Ezért is tanult műszerész szakmát. Hosszú ideig dolgozott Csepelen a kismotor osztályon, mint motorszerelő.

Jelenleg itt Komlón a Vasműszaki boltban dolgozik — a műszaki áruk szakértő eladója.

Ezek után bárki azt gondolhatná, hogy jó, jó, de az ilyen sportembernek aztán olyan is a családi élete. S itt a tévedés Jankó Margit példás magánéletével is követésre buzdíthatja a fiatalokat. Igaz, megkönnyíti és elősegíti a családi harmoniát az, hogy Jankó Margit férje is rajongója a motoros sportnak. Igaz, hogy Ő hosszú ideig az „égi motorokkal" foglalkozott, de nem becsüli le ezek „földi" testvéreit sem.

Ezek után szinte bizonyosnak látszik hogy három kicsiny gyermekük, a 7 éves Edit, az 5 éves Ernő, a 2 éves Erika közül valamelyik követi majd szülei útját a bátrak sportjában.

Hát ilyen ember Dobai Gézáné. S mert ilyen, ezért fogadták csillogó szemmel a fiatalok a Honvédelmi Sportszövetségben annak hírét, hogy ő vállalta a motoros klub vezetését. Tőle biztosan sokat tanulhatnak majd azok a fiatalok, akik e célból jelentkeznek a motoros klubba.

Mit vár a fiataloktól Dobainé? — Azt, hogy ne csupán a versenyzéshez szükséges vezetési ismeretek elsajátításához lássanak lelkesen, hanem tanulják meg a motor szerelését is, ismerjék meg a motor lelkét, a szerkezetét is. Ez azért is szükséges, mert a kisebb hibák kijavításának ismerete nélkül nem lehet senki versenyző.

Mi reméljük sikerül a klub azon tervét is megvalósítani, hogy Komlónak is legyen versenyzésre alkalmas salakpályája.

Ennek reményében búcsúztunk Dobainétól, a klub vezetőjétől.

MOZI MŰSOR

Május 1. December 18—22: Dani, új magyar film.

Szabadság. December 18-án: Egy szép lány férjet keres, olasz film. (Csak 16 éven felülieknek). December 20—22: Sötét csillag, német film.

MUNKÁSOKAT KERESNEK

Azonnali felvételre: Állami Építőipari Vállalat 20 kubikost, meghatározott időre 20 takarítónőt, Anyagelláto Vállalat egy gyakorlott gyors- és gépírónőt keres.

A HELYIIPARI VÁLLALAT KÖZLEMÉNYE

— Értesítjük a lakosságot, hogy kárpitos részlegünk a Galambos udvarból a Dózsa György utcában lévő Szikvízüzem helyére költözött. Kérjük a megrendelőket, hogy kárpitos részlegünket ezen a helyen keressék fel.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-53. 12-13. 23-69
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 19. sz.
Telefon: 20-31.
Nyomdáért felelő: Molles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM. 100. SZ. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. XII. 14.

Harcos kommunista üdvözletünket küldjük

Mázа és III-as akna dolgozóinak

Kedves Elvtársak!

A városi pártbizottság forró kommunista üdvözletét küldi Mázа és III-as üzem kommunistáinak és összes dolgozójának abból az alkalomból, hogy az 1957. évre előirt tervet 1957. december 7-re, illetve 10-re teljesitették.

Kérjük az Elvtársakat, hogy köszönetünket és jókivánságainkat, tolmácsolják mindazoknak a bányászoknak, műszaki vezetőknek, párt- és szakszervezeti vezetőknek és adminisztratív dolgozóknak, akik becsületes munkájukkal hozzájárultak ehhez a kiemelkedő és országos jelentőségű eredmény eléréséhez.

Mázа és III-as üzem dolgozói! Kommunisták! Elvtársak!

Az éves terv idő előtti teljesítése öntudatos, bátor és hősies munka eredménye. Kiállás a párt — a Magyar Szocialista Munkáspárt —, a munkásosztály harcokban edzett vezetőereje és a forradalmi munkás-paraszt kormány mellett. Megvalósítása annak a politikának, amely kiinduló pontja és záloga bányászaink és az ország dolgozóinak jólétéhez. Súlyos és kiheverhetetlen csapás az ellenségre, mely közel egy éve a katasztrófa szélére akarta sodorni népi demokratikus rendünket, a munkások és parasztok hatalmát. A terv idő előtti teljesítése kifejezője annak is, hogy bányászaink megértették: a munka saját ügyünk, előremenetelünk, a szocializmus építésének, a béke megvédésének forrása.

A kiemelkedő eredményt sokszorosára növeli az is, hogy olyan évben értük el, melynek első negyedében még fegyverrel a kézben kellett harcolnunk azok ellen, akik gyilkosai voltak a munkásosztály legjobb fiainak. Vért adtunk a győzelemért. De nem hiába, mert a mártírok dicső halála új erőt, öntudatot, a hősies kötelességteljesítést oltotta szivünkbe.

További munkájukhoz erőt és egészséget, sok sikert kívánunk.

Jószerencsét!

KELEMEN LÁSZLÓ
Komló városi Pártbizottság titkára.

Televíziós készülék Komlón?

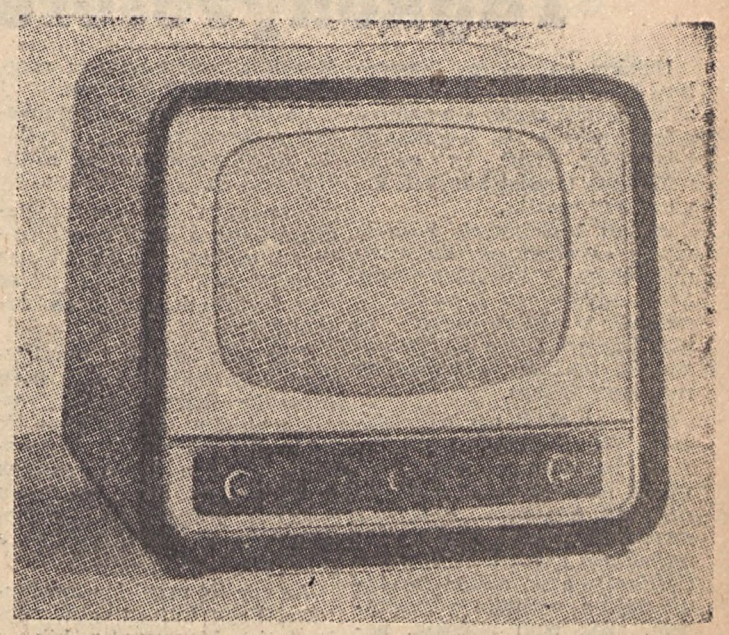
Néhány évtizeddel ezelőtt még csak álomnak — vagy még annak sem — számíthatott a nagyközönség számára, hogy azokat az eseményeket, melyek lakhelyüktől távol történnek, egy készülék segítségével láthassák.

Ma már azonban valóság és hazánkban is egyre nagyobb tért hódít a televízió. Budapesten és környékén gyorsan szaporodnak a jellegzetes antennák, s mind többen lesznek azok, akik gyönyörködhetnek, szórakozhatnak e nagyszerű készülék képernyője előtt.

Folynak a kísérletek, hogy kifogástalan adást sugározzon a budapesti televíziós adó. A jövő év elején üzembe helyezik a 30 kW-os nagyadót, mely lehetővé teszi, hogy nemcsak Budapesten és közvetlen környékén lehessen fogni az adást, hanem távolabbi részeken is.

Az ország minden városában nagy az érdeklődés az új adó működése iránt, s hogy milyen távolságban lehet az adást fogni. Minden valószínűség szerint Baranyában még ekkor sem lesz lehetséges. Arra lesz szükség, hogy közvetítő állomást létesítsenek, mely már biztosítani tudja a tökéletes vételt. Ennek elkészítése érdekében nagyszerű kezdeményezés indult meg Pécsett. Műszaki dolgozók lelkesen folytatják a kísérleteket, s valószínűleg társadalmi segítséggel hamarosan megindul a közvetítő állomás felépítésére irányuló akció is.

S hogy a mi városunkban mikor kerül sor az első televíziós vevő üzemeltetésére? Ez egyelőre a jövő titka. Reméljük azonban, hogy a közeljövőé!

A magyar gyártmányú televíziós vevőkészülék egy példánya

Elsők lettek

December 7-én a tröszt üzemei közül elsőnek a mázai üzem fejezte be az éves tervet. Vasárnap reggelre — már éves tervükön felül — 243 tonna szenet termeltek.

Mázán a terv sikeres befejezésében élen jártak és november hónapban az alábbi csapatok érték el a legjobb eredményeket:

Sipos István csapata (IV) 145.7 százalék,

Bernhardt Ádám csapata 137.5 százalék,

Schvarda Antal csapata 126.9 százalék,

Sajti Vilmos csapata 120.9 százalék.

Jószerencsét és további sikerekben gazdag munkát kívánunk a mázai üzem minden dolgozójának!

Társadalmunk ellenőrei

A társadalmi ellenőrzés feladata sok mindenre kiterjed. Például figyelemmel kíséri a társadalmi tulajdon védelmét, az árukézelést, tárolást, az áruk tisztaságát, a panaszkönyveket és nem utolsó sorban a kiszolgált áruk mennyiségét.

Az erőt nem kímélő társadalmi ellenőrök munkájának van is eredménye. Baranya megyében például a komlói bánya társadalmi ellenőrei végzik a legjobb munkát. Tóth és Földes elvtársak a „Munka érdemrend" kitüntetést is elnyerték.

A dolgozók jól ismerik Tóth Lajos elvtársat, aki naprólnapra fáradhatatlanul képviseli dolgozó társai érdekeit.

Az utóbbi időben például a bányászdolgozók reggeli pótlékának súlyát ellenőrizte. Ennek során azt tapasztalta, hogy az egyik komlói étteremben 80 adag szalámi összsúlya 4 kilogramm helyett csak 3.20 kilogramm volt. A másik étteremben pedig 10 adag tepertő 50 dekagramm helyett csupán 34 dekagramm volt.

A „takarékos" vendéglátóipari dolgozók előbbi esetnél 16, az utóbbinál pedig 3 adagot „spóroltak" meg saját hasznukra és az ott étkezők rovására.

Tóth elvtárshoz maguk a kereskedelmi dolgozók is gyakran fordulnak panaszaikkal. Így fedezték fel többek között, hogy a komlói cukrászati üzem volt vezetője egy-egy fagylalt mozgóárustól napi 60 forintot követelt a „kivételes kiszolgálásért".

Ez az egy-két példa is hiven igazolja, hogy a társadalmi ellenőrök munkája megbecsülést érdemel és valamennyiöktől azt várjuk, hogy a nép érdekében végzett munkájukat továbbra is becsülettel és szorgalmasan végezzék.

Karácsonyi bor- és rumvásár

A Komlói Vendéglátóipari Vállalat nagymennyiségű jó minőségű bort és rumot szerzett be az ünnepekre. A lakosság igényeinek zavartalan kielégítése végett a piactéren pavilont építettek, ahol máris megkezdődött a „bor- és rumvásár".

A bor ára 12,50—15,50 forint között változik, míg a rumé 80 forint. Fogyasztás nemcsak helyben lehetséges, hanem lehet vásárolni — nagyobb mennyiséget — hazai szükségletre is.

A pavilonban forralt bort is árusítanak. A vállalat vezetősége gondoskodott arról, hogy állandóan legyen megfelelő mennyiségű ital raktáron, s így semmi fennakadás nem lesz az árusításban.

9 210 tonna gázszén terven felül

A komlói szénelőkészítőmű dolgozói novemberben is kiváló eredményeket értek el a gázszén kihozatalában. A sztálinvárosi nagykohóknak novemberben 9.217 tonnával több gázszenet küldtek, mint amenynyi az előirányzatuk volt és így a havi tervüket 125,8 százalékra teljesítették. Ez a szép eredmény a tröszt valamennyi üzem becsületes bányászainak és a szénelőkészítőmű dolgozóinak érdeme.

III-as akna vállalása

III-as akna dolgozóinak és műszaki vezetőinek jó munkája eredményeképpen az üzem december 10-én teljesítette az éves tervét. A kemény munkában jól megállták helyüket: Milovecz György Notheisz Antal, Pavlicsek József, Kovács Ferenc, Velényi Rudolf, Vókó József, Salamon András, Bódis András, Puskás Béla, Szebényi József, Schwarcz József, Jabuka János, Váradi István, Orosz Lajos, Kéri László, Horváth János, Walter Károly, Timár István és még sok dolgozó társuk.

Most a tervteljesítésen felül az üzem dolgozói nevében az üzemi párt- és szakszervezeti bizottság, valamint az üzemvezetőség vállalja, hogy 1957. hátralévő napjaiban — terven felül — további 1300 vagon szenet adnak a népgazdaságnak.

Az üzem valamennyi becsületesen dolgozó bányászának a munkája a további biztosíték arra, hogy az ország téli szénellátását bányáink biztosítják.

A bányászok kívánságának megfelelően . . .

Azzal a kéréssel fordultak tröszt ünk bányászai a tröszt vezetőségéhez, hogy tegye lehetővé: december 24-én, karácsony előestéjén, valamint december 31-én, Szilveszter estéjén ne kelljen éjszakai műszakot teljesíteni, s ezen idő alatt csak a legszükségesebb felügyelet legyen lenn a bányában.

A tröszt vezetősége meghallgatta a kérelmet és felsőbb szervéhez fordult. A felsőbb szerv, valamint a párt városi vb.-je egyetértett ezzel, s ezért, a bányászok kívánságának megfelelően: december 22-én, vasárnap a reggeles — délelőttös — harmadban rendes műszak lesz a bányákban, ugyancsak délelőttös műszak lesz december 29-én, vasárnap is. Ezzel szemben december 24-én, karácsony előestéjén az éjjeles műszak és december 31-én, Szilveszter estéjén az éjjeles műszak elmarad.

Lengyel bányászküldöttség

December 12-én és 13-án lengyel bányászküldöttség látogatott Komlóra. A 13 tagú bányászdelegáció látogatást tett a Kossuth-, Béta-, III-as aknán és a szászvári bányaüzemben. A küldöttség tapasztalatcsere végett meglátogatja a magyarországi bányákat. A látogatás után magyar bányászok látogatják meg a lengyelországi bányákat.

Az üzemi tanácsok hatásköre

Az üzemi tanácsoknak ellenőrző, véleményező és döntési jogkörük van. Az ellenőrző tevékenységen belül az üzemi tanács ellenőrzi a gazdaságos működést. Ezen belül különösen a termelő berendezések helyes alkalmazását, kihasználási fokát, az anyagfelhasználást (feltárja az anyagfelhasználás csökkentésének lehetőségeit), a munkaerő tervszerű felhasználását, a helyes arányok kialakítását, az üzem, illetve a vállalat pénzgazdálkodását.

Az ellenőrzéshez és véleményezéshez szorosan hozzátartozik a műszaki, fejlesztési tervek kialakítása, hogy ezek az adott lehetőségekhez mérten a legjobban szolgálják a termelési egység tervfeladatainak megvalósítását és végrehajtását.

Ide tartozik még a társadalmi tulajdon védelme és az e célra hozott rendelkezés végrehajtása, a munkafegyelem betartására vonatkozó rendelkezések alkalmazása és a minőségi ellenőrző szervek munkájának ellenőrzése.

AZ ÜZEMI TANÁCS VÉLEMÉNYÉT KI KELL KÉRNI

1. A minisztérium keretszámai alapján elkészített vállalati tervjavaslatnál, illetve a tröszt keretszámai alapján elkészített üzemi tervjavaslatnál és a fontosabb részlettervek elkészítésénél is.

2. A vállalat saját eszközeiből, illetőleg a rövid lejáratú hitelkeretből történő üzemi és vállalati beruházások meghatározásánál, valamint a felújításokra szánt összegek felhasználásánál.

3. A meghatározott vállalati, illetve üzemi szervezeti felépítés és a munkarend kialakításánál és az esetleges módosításoknál.

4. A vállalat, illetve üzemnél alkalmazott főbb bérezési formák kidolgozásánál és az olyan bérügyi intézkedés megtételénél, amelyet a vállalat, vagy üzem saját hatáskörében hajt végre és a dolgozók egyharmadát érinti.

5. Az alkalmazotti létszám meghatározásánál és az olyan intézkedés végrehajtásánál, amely az alkalmazotti létszám megváltoztatására irányul.

6. Az olyan újítások és találmányok bevezetésénél, amelyek a vállalat gazdasági eredményeire jelentős mértékben kihatnak.

7. A mérlegbeszámolókból adódó feladatok meghatározásánál és végrehajtásánál.

A BOLGÁR MUNKÁSOK ÜDÜLŐJE VÁRNA MELLETT

A Bolgár Szakszervezetek Központi Tanácsa újabb 12 üdülőt épített a bolgár fürdőhelyeken. A velingrádi, hiszárjai és neszebri szakszervezeti üdülők, a kjusztendili bányászüdülő, az építőmunkások várnai üdülője valóságos palotaszámba mennek. Tervbevették, hogy a közeljövőben a narecseni és a bankjai gyógyfürdőkben, Szófia mellett emelkedő Vitosa hegységben új üdülőket és szanatóriumokat építenek.

A dörmögő mackó, a mozgószemű baba meg a csökönyös csacsi

Tudjátok gyerekek, hol jártam a minap? A játékboltban. A Kossuth Lajos utcán mentem végig, s a „lapos" üzlethánál betértem az 56-os számú fűszerboltba. Úgy hallottam, hogy játéksarkot rendeztek be a jószívű emberek s az itt található játékok árusítását december 9-én, a déli órákban kezdték meg.

No — gondoltam —, akkor ez most éppen kapóra jön. Megnézem, miféle újdonságok vannak, mivel lehetne nektek örömöt szerezni, aztán: értesítelek benneteket. Elvégre is — most, hogy a karácsonyi ünnepek közelednek — körülöttetek forog a világ. Nem igaz? Ezt remélem, ti is tudjátok?

Ahogy gondoltam, úgy is cselekedtem. Érdeklődtem, kíváncsiskodtam, sok játékot megnéztem s a végén a legérdekesebbek neveit, feljegyeztem. Elárulom nektek, hogy felderítő munkámnak a bolt vezetője is nagyon megörült.

— Hát az jó lesz, ha megírja — mondotta — legalább a szülők hamarabb megtudják, hogy nálunk is lehet játékot venni.

Mert nem mindig lesz ám ez így. Ha elmúlnak az ünnepek, az 56-os boltban lévő játékárusítás is megszűnik. Addig is, csak a ti kedvetekért foglalkoznak ezek eladásával.

Miután úgy érzem, hogy közlékeny hangulatban vagyok, sorjában elmondom, mennyi mindent láttam ebben a boltban. Először is a lányokat informálom, merthogy én is lány vagyok és nekünk, nőknek (!) össze kell tartanunk. Hát figyeljetek csak kedves kis leánykák!

Olyan szép mozgószemű babát, amilyet én láttam a boltban, bizonyára egyiktek sem látott még. S mit gondoltok mennyibe kerül? Öt forint 60 fillérbe. Ennyit bizonyára valamennyien megértek szüleiteknek. Láttam főzőedényeket, kávédarálót, mozsarat, vasalót, tűzhelyet, kacsafogatot, dörmögő mackót, ivó cicát, s jaj: nem is tudnám hamarjában valamennyit felsorolni. — Az árak közül is csak azt jegyeztem meg, hogy a dörmögő mackó 82 forintba, a kacsafogat 38 forintba, és az ivó cica 12 forintba kerül. Persze ne higgyétek azt, hogy a többi játékot drágábban árulják, — Valamennyit — szintén néhány forintért — meg lehet vásárolni.

Aztán ti fiúk! Figyeljetek csak! A részetekre is sok érdekes adatot feljegyeztem. Így például az 50 forintos rexasztalt, a 28 forintos csökönyös csacsit, a 9 forintos hordós szamarat nagy előszeretettel figyelmetekbe ajánlom. Azonkívül — ha a bolt felé jártok — érdeklődhettek még a repülő süveg, a felhúzható mackó, a lendkerekes mentőtűzoltóautó után, vagy éppen a szépkivitelű, formás gyermekharmonika után is. Persze megnézhetitek még a 8 forintos helikoptert, a 4 forintos csodacsót, a 12 forintos teknősbékát, vagy a 64 forintos hegyi vasutat. Állítom, hogy azonnal megnyeri valamennyi a tetszéseteket.

Miután nekem már prakszisom van ilyesmiben, melegen ajánlom: az 56-os bolt látogatására feltétlenül vigyétek el szüleiteket is, s addig kérleljétek őket szép szóval, kedves mosollyal, amíg a kiválasztott játék végül is a ti tulajdonotok lesz.

KOCKÁS JULIA

Tagkönyvcsere előtt!

Néhány nap múlva ünnepélyes keretek között veszik kezükbe a párt tagjai a tagkönyvcsere során — új párttagsági könyvüket. Ezzel az eddigi ideiglenes tagsági könyvek érvényüket vesztik.

Az új tagkönyvek kézhezvétele az eltelt egy év eredményeinek következménye. Ezzel együtt egy éves harcos múltból kiindulva jegyet és kötelezvényt jelent új harcokra, új további eredmények megteremtéséhez.

Mert az eltelt egy esztendő, az új könyvecske erre kötelez. S ez természetes, mert azok veszik kezükbe az új könyvet, akik az általános vélemény szerint is szinte kilátástalan helyzetben kezdtek munkához. Csakhogy akik akkor megindították a politikai vérkeringést, azok nem akárkik, hanem kommunisták voltak. S akkor nevezték annak magukat, amikor ezt üldözték. Nem idilli sétára készültek, amikor a pártba jelentkeztek, hanem az ellenforradalmárok elleni harc vezetésére, az abban való részvételre. Nem polemizáló vitaklub szerveződött akkor, hanem lelkes harcosok elszánt csapata. S a párt a jelentkezőket azonnal csatasorba állította.

S az elvtársak oda mentek, azt tették, amit népünk érdeke, a munkásosztály ügye akkor és azóta is megkívánt.

Ott voltak legjobbjai, a fegyveres ellenforradalmárok maradványainak felszámolásánál. Mások a gazdasági élet megindításán munkálkodtak.

De helytálltak a kommunisták a közlekedés, a közellátás megteremtésénél és biztosításánál is.

Keményen és következetesen leplezték le az ellenforradalmi erőket, megvédték az ártatlanokat. Vitatkoztak és szembeszálltak a helytelen nézetekkel.

S az igaz ügyért, a munkásosztály és egész népünk igazi érdekeiért harcoló kommunisták munkája mind több és több egyetértésre és támogatásra talált a széles tömegek részéről. Így, ezen az úton szökkent termésbe s vált napról-napra új eredményekké a párt munkája.

Az egy év munkája megmutatta, hogy kik az igazi népbarátok. Megmutatta, kik a munkásosztály, a nép igazi érdekeinek harcosai, képviselői.

Az eltelt egy év bőségesen elégséges volt mindenki számára ahhoz, hogy erről meggyőződjön. Ma már az egy év eredményei állnak szemben az ellenforradalom tetteivel és céljaival. Az ellenforradalom az országot tönkre kívánta tenni. Nyomort, harmadik világháborút hozott volna hazánkra. S ma nincs nyomor, új élet pezsdül, s nincs háborús feszültség határainkon.

Azok, akik ezekben a napokban veszik kezükbe új tagsági könyvecskéjüket, ki ilyen, ki olyan területen, de részese, élenjáró harcosa volt e helyzet kialakulásának. S ha pártunk vezetésével népünk rövid egy év alatt ilyen eredmények megteremtésére volt képes, akkor e párt s az abban tömörült kommunisták kell, jelentsék a garanciát az ország további egészséges fejlődéséhez.

Az új tagsági könyv átvételekor ehhez az új munkához, új harchoz kell indulni a kommunistáknak. A megtett út, erőt, biztatást ad ehhez.

A feladat világos. Nem megpihenni s az eredményeken vigadni kell most nekünk, nem eloltatni, hanem fokozni kell a párt harcképességét, növelni és szélesíteni a párttagok és egész népünk aktivitását.

Növelnünk kell nemcsak párttagjaink, de a széles tömegek politikai felkészültségét is. E nélkül nem lehet gyors és eredményes előrehaladás a gazdasági kérdések megoldásánál. Ez pedig napról napra mindinkább az előrehaladás főkérdéseként jelentkezik. Ez most a fő harci terület, itt kell ezután s új fegyverekkel megvívni a további győzelmes csatákat. Ebben, a szebb holnapért induló harcban a párt kell vezesse a munkásosztályt és egész népünket. S ha pártunk e vezető szerepét meg akarja tartani, ehhez szüntelenül erősítenie kell a tömegekkel a kapcsolatát.

Ez a munka ma összehasonlíthatatlanul könnyebb az egy év előttinél.

Az új párttagsági könyv ezekre a munkákra kötelez minden párttagot. Tévednek, akik azt gondolják, hogy e tagsági könyv úgy különbözteti meg a párttagokat az azzal nem rendelkezőktől, hogy e könyv birtokosait valamiféle kedvezményekre, jobb munkahelyre, több fizetésre jogosítja. Szó sincs erről. Abban azonban megkülönbözteti a pártonkívüliektől, hogy tulajdonosaitól egy fokkal jobb, lelkesebb, eredményesebb és több munkát vár el a párt. Aki eszköznek tekinti e könyvet egyéni céljának eléréséhez, annak nincs helye a pártban.

E gondolatokkal kívánunk további eredményeket e megtisztelő kis könyvecske átvételéhez.

Csupán ezt ne tudnánk megoldani?

A mi városunk, Komló már kinőtte több fejlődési nehézségeit. Az az időszak, amikor az utcai közlekedésben „hasznos divattá" vált a csizma viselése, ha így fejlődünk, lassan végleg visszaszorul a munkahelyekre. A város legforgalmasabb területei kiépültek, nagyobb lett a tisztaság, s pihenő időben is egyre több kultúrált étkezési, szórakozási intézményt találhatunk.

Nőtt a város lakossága, s ma már szinte ugyanannyi a bányászokat kiszolgáló, szórakozását biztosító, apró — ügyes-bajos ügyeit intéző más foglalkozású, mint a bányász. S ez az új helyzet új problémákat vet fel.

Sok százan laknak nem bányász munkásszállókon, sok ezren járnak állandó vagy ideiglenes munka végzése céljából városunkba. Ezeknek a dolgozóknak is vannak emberi igényeik és szükségleteik. Mert mi az étkezést szükségesnek tartjuk. És szükségesnek tartjuk ehhez a kultúrált étkezési körülményeket is s a keresetükhöz szabott méltányos árakon.

S ez hiányzik Komlón. Ebédet még csak biztosítanak a közétkeztetési vállalatnál, de bányászokat kivéve hol tudnak más dolgozók elfogadható áron vacsorához jutni? Sehol. 1000—1500 forintos fizetéssel nem lehet rendszeresen vacsorázni a kisvendéglőkben, vagy a Békében. A hideg hentesáru sem lehet ennek megoldása. S vasárnap még ez a lehetőség sincs meg.

Nem lehetne — mondjuk a Sport-ból ilyen olcsó ülő, vagy álló büfét létesíteni? Ahol délelőtt is, tehát nemcsak 12 órától, illetve 18 órától lehetne olcsó és meleg ételhez jutni.

Sok száz ember kérése ez, s mi úgy gondoljuk, ha városunk építésének óriási nehézségével megbirkózott városunk vezetősége, ezt a sokkal kisebb problémát is jól és gyorsan megoldja.

Zabányi Alajos:

VÁLTÁS UTÁN

Halovány a Hold. Ablakomnál állok.
Fújják a tizet... Most vannak váltások.
Vibrálnak távolból a villany-fények,
mint ikertestvérek egyformán égnek.
Sétáltatom szemem a dombtetőre,
bennem hajnal, remény ébred erőre.
Magamnak mondom: jól állunk a szénnel.
a tűzpiros csillag szórja fényét el,
mert odafent a nagy torony aljában
nagy dolgot szül a dolgos emberiség.
Ezen tűnődni talán nem kicsinység:
régi életnek megkövesült fáit
felszínre hozni, mely ég és világít
s tíz körömmel megbirkózni vele,
melyre rámegy az életnek a fele
s mégis ez ad parazsat életnek,
ebből lesz öröm, ettől énekelnek,
zúgnak, dalolnak csudamód a gépek,
kémények nőnek, remények ébrednek.
Nyugtatja a szívet, otthon melegét,
hozza a jövő vidámságát elédi;
édesíti hozzád hűséges párod,
kinek lágy, meleg ölelését várod.
Gyermeked is látja, élete pirkad,
eredményt lát, neked ad igazat.
Mindenki, ki munkád gyümölcsét látja,
hazád jósága, békét védő háta
benned hisz, mert keményre nőtt törzsed.
megálltad helyed, szavad meg nem törted.
S te ott állsz a fénylő torony alatt,
ahol az ígéret valóra fakadt;
ott fenn, a dombtetőn váltás után
acélos érzés ül szíved nyugalmán
és érzed, ma jó munkát végeztél el,
indulsz útra az öröm szekerével.

A fodrászokról

A helyiipari vállalat munkabér fizetési jegyzékét nézegetve érdekes számok kerültek a szemünk elé. X. Y. fodrász 190 órára kevesebbet keresett 81 forinttal, mint egy szakmabelije 108 órára. Az októberi fizetéseknél még 1000 forint differencia is mutatkozott!

Vajon mi ennek az oka, vetődött fel bennünk a kérdés. Egyik fodrász lustább, mint a másik? S amikor alaposabban megnéztük a tényeket, rájöttünk az okok döntő részére. A fodrászüzletek elhelyezésében és létszámukban kell keresni elsősorban a hibát. A Kossuth Lajos utcai részlegnél öten dolgoznak. A közvetlen közelükben működik 3 „maszek" és egy másik szövetkezeti bolt. Itt tehát nincs elegendő munka öt ember számára, de ennek ellenére mégis ennyien dolgoznak. (Ha van munkájuk.)

A kevés fizetés (nem egyszer az 1000 forint alatti) egyik oka ez. Ennek következménye, hogy ez a részleg ráfizetéses.

Hiba volt az, hogy amikor a kisiparosoknak kiadták a működési engedélyt, valamennyi a Kossuth Lajos utcában nyitotta üzletét. Természetesen ez nem csökkenti a vállalat felelősségét, akik rossz szervezés miatt több embert helyeznek olyan helyre, ahova nem lenne szabad.

Van olyan terület — Kökönyös, Kenderföld — ahol bizony szűkében vannak a fodrászokból. Az lenne a helyes megoldás, ha az öt emberből ezekre a területekre helyeznének át. Így kiegyensúlyozottabbá válna a kereset és a lakosság igényeit is jobban ki lehetne elégíteni.

Ezek a tények is azt igazolják, hogy a helyiipari vállalatnál még mindig nem kielégítő módon foglalkoznak az egyes dolgozókkal. Bizonyítja ezt az is, hogy a családos emberek olyan helyen dolgoznak, ahol a fizetés alacsony, viszont nőtleneket találunk a jólmenő üzletekben. Több vidéki dolgozó olyan helyen nyert beosztást, ahol nincs biztosítva a hazautazása.

Hogy az elmondottak ma már ismertek a vállalat vezetői részéről, arról meggyőződtünk és merjük remélni, hogy változás is hamarosan nyomon követi a felismerést.

Emberek között

Ott álltak a betonlábú asztalok előtt. Az áru, zöldség, gyümölcs, ami általában a háztartások vezetéséhez szükséges, elhelyezve az asztalon.

Álltak s várták a vevőket. Nagykendőjükbe fázósan dugták kezüket, néha álmosan ásítottak. A hajnali vonattal érkeztek Komlóra, hogy ami a paraszti munka terméséből felesleg, itt a piacon eladják. Így van egy héten háromszor. Az utazást, a hajnali felkelést már megszokták, és szeretnek is Komlóra jönni, mert jól lehet eladni, meg aztán az árutól tömött üzletekben mindent beszerezhetnek, amire a faluban szükség van.

— Világot is lát az ember, ha idejön. Itt meglátni, milyen az új divat és jólesik elgyönyörködni ebben a mindennap szépülő városban. Csak az nem teszik, hogy mint ma is, ha esik az eső, hull a hó, itt kell állni a szabad ég alatt, s míg eladózunk, csurom vizesek leszünk, s fogunk vacog visszafelé a vonatban." Mindezt egyszuszra mondta el a fiatal és ismeretlen menyecske, s csak azért nem folytatta, mert figyelme új vevő felé fordult.

Szavain megjegyzés nélkül is érdemes elgondolkozni, s aztán cselekedni.

Gregor János:

APÁK EMLÉKEI

(Részletek az azonos című elbeszélésből)

48 éve lakik Komlón. 63 éves, nyugdíjas bányász. Most itt ül a szerkesztőségben. Miközben pipára gyújt, elnézem megtört alakját. A bánya törte meg. Az évtizedek a föld alatt.

Elgondolkozom: vajon hány kötet könyvet lehetne teleírni azokkal a történetekkel, melyet ez az ősz munkás többévtizedes bányászkodása alatt átélt.

Könyveket a nyomorúságos, de mégis vidám ifjúságról, küzdelmekről a kenyérért, az emberi megbecsülésért vívott harcokról, küzdelmekről, melyekben részt vett. Mert négy évtized hosszú idő, majdnem egy emberöltő. Mihály bácsi ennyit töltött a bányamunkán. És azután? Azután sem pihent, ma is dolgozik. Éjjeliőr az egyik komlói vállalatnál.

Eszembe jut, hogy az én apám sem tudott nyugodni — mint nyugdíjas bányász, — tovább dolgozott haláláig. Sokan vannak ilyenek? Igen sokan. A bányászokat megtöri a nehéz földalatti munka, sápadtá teszi és beesetté arcukat a bányalevegő, a szilikózis. Megtöri őket, de nem öregíti. Fiatalok maradnak ők halálukig. Fiatalok és vidámak. No és fürgék, nyughatatlanok. Komolyak és öregesek, ha a múlt emlékeiben kutatnak. Lassú szavakkal és keserűen emlékeznek régmúlt ifjúságukra. A vájárkereset 50 százalékát jelentő takarítófiú korukra, a munkanélküliségre, a szanált napokra, a csendőrszuronyokra.

De megkeményedik arcuk és ismét kidomborodnak munkában edzett izmaik, ha a munkás küzdelmekről, a bérharcokról emlékeznek. Vidám fény csillan meg szemükben és huncutul rándul szemöldökük, ha ifjúi kópéságukra, derűs napjaikra terelődik a szó...

Nagy pöfékelés vet véget merengésemnek. Szelel a pipa. A kék füstkarikák ívelnek a szoba levegőjében. Miska bácsi arra figyel. De nem, úgy látszik, tévedtem. Nem a füstöt figyeli. Gondolatainak rendezésére nyert csak időt, — míg a füstbe temetkezett.

A szeme rám villan — és elkezdi. — Lassan, vontatottan törnek elő a szavak, s nyomukban elénk tárul a régi Komló, a századforduló éveivel.

ÖTVEN ÉVVEL EZELŐTT

— Nem születtem Komlón, de annyira megszerettem ezt a mérhetetlen kincsekkel megáldott dimbes-dombos helységet, hogy tán senki sem szeretheti jobban nálam.

Itt megáll a beszédben. Tekintete végigsimogatja a város peremét, miközben mégegyszer rábólint az elmondottakra.

— 1908-at mutatott a naptár — folytatja, — amikor, mint serdülő parasztfiú Komlóra kerültem. Csaknem félévszázaddal ezelőtt.

Eszem ágában sem volt, hogy itt töltsem le egész életemet. Ide kerültem, mint mit tehetett egy magamfajta földnélküli falusi paraszt napszámos gyereke. Akkor még szívesebben dolgoztam volna a föld barázdás hátán. De ott egy tenyérnyi helyet sem mondhattunk magunkénak. Így kerültem én a bányába. No nem Komlóra, oda csak 1908 elején.

Az előző évet a szabolcsi Ferenc József-aknán töltöttem. De onnan el kellett jönnöm.

Az öreg megáll a beszédben. Gondolkozik. Mondja, — ne mondja, — aztán mégis elhatározta magát:

— Hogy miért? — szólal meg ismét. — Hát azt is elmondom. Borbálának köszönhetem, — teszi hozzá komolyan.

— Ligetről jártam Szabolcsra az „apostolok szekerén", noha a távolság megvolt egy 20-25 kilométer. Éjfélkor indultunk hazulról egy hétre való elemózsiával a hátunkon. — Mondja és kissé meggörnyed mintegy a zsák súlyára utalva. — Mert a nagy távolság miatt, csak egyszer, szombaton jártunk haza, — rábólint.

(Folytatjuk)

Mozgalmi HÍREK

— A Magyar Honvédelmi Sportszövetség tartalékos tiszti klubjának december 15-re, vasárnapra hirdetett rendkívüli taggyűlése elmarad. A taggyűlés megtartásának új időpontját a sportszövetség lapunkban időben közli.

*

— Az elmúlt napokban Szászváron megalakult a KISZ-szervezet. Ezzel a Komló városhoz tartozó KISZ-szervezetek száma 29-re emelkedett.

— A Magyar Honvédelmi Sportszövetség januárban Komlón kis- és nagymotor, valamint személygépkocsi vezetői és ezzel együtt a motoros klub keretében szerelői tanfolyamot indít.

*

— A Béta-aknai KISZ alapszervezet értesíti tagjait, hogy rendes havi taggyűlését vasárnap, december 15-én reggel 9 órakor tartják meg.

Nyílt levél
a 26-os AKÖV vezetőségéhez

December 9-én reggel, a Pécsről 7.30-kor Komlóra induló GU 626-os számú Ikarusz-kocsi szürke viaszosvászonnal bevont ülésére frissen mosott kék munkaruhájában Komló-Kökönyösben helyet foglalt Szabó Lajos aranyosapáti lakos, a Komlói Vízművek budafai egységének szerelője. A kocsi utasai, s köztük lapunk munkatársa megdöbbenéssel figyelt fel a kocsi vezetőjének, Herke Sándornak minden udvariasságot nélkülöző emelthangú felszólítására, hogy nevezett azonnal keljen fel. Szabó tiltakozott, s felállva mutatta frissen mosott, s valóban tiszta munkaruháját. Az utasok felháborodását még fokozta, hogy miután a fentiekről mindenki meggyőződött, a kocsi vezetője még magasabbra emelte hangját, s most már azt is követelte Szabótól, hogy azonnal szálljon le. Evégett a kocsit is megállította. Szabó leszállását az utazók felháborodása gátolta meg. Mindezeket betetőzte a gépkocsivezető további magatartása. Felszólította az utazókat egy vállrándítással, hogy írják fel nyugodtan a kocsi számát. — Mi megtettük. Kérjük a vállalat vezetőségét, hogy tegyen megfelelő intézkedést hasonló esetek meggátlására és adjon nyilvános választ.

*

Már korábbi lapszámunkban felhívtuk T. Cím figyelmét, hogy az utóbbi időben különösen a téli idő beálltával ismét rosszabbodott a közlekedés. Különösen a reggel 8 órára munkába induló, s Gyár város, Budai vám, Fehérhegy és Hősök tere megállóknál felszállóknak kell reggel a háromnegyed hetes járattól kezdve gyakran a 8 órás járatig várakozniok, mire egy kocsi felveszi őket. A megállók minden, a hideg idővel szemben védő helyiségektől távol vannak, s ezért egészségileg rendkívül helytelen ez a várakoztatás, de emellett e mintegy 15—20 dolgozó naponta kb fél, 1 órát elkésik munkahelyéről. A hibát mi úgy látjuk megoldhatónak, ha a reggeli órákban a fél 8-as járatig a kocsikra nem vesznek fel csak munkahelyre, illetve munkahelyről utazó bérletes utasokat.

Az „Új Komló" 1957. december 11-i — szerdai számában — a „Közvélemény kérdéseire válaszolunk" című cikkben nyomdai szedéshiba folytán értelemzavaró elírás történt. Az alábbiakban közöljük a helyes szöveget:

Az 1. kérdés válaszánál. A hasonlóság e tekintetben azt mutatja, hogy az ellenséges erők a lengyelországi eseményeket magyarországi előkészületeik megkönnyítésére s egyben *leplezésére* is felhasználták...

A 4. kérdés válaszánál az utolsó bekezdés 12-ik nyomdai sorában .... s a hitel *mértékének* helyett — s a hitel *értékének* szó a helyes.

A Komlói Vendéglátóipari Vállalat

családi esték

rendezését vállalja

Különterem biztosítva!

Érdeklődjön a 22-45-ös telefonon

Új vezetéssel megnyílt a

Béke Szálló Étterme

Zene, hangulat, tánc, kitűnő konyha, figyelmes kiszolgálás!

Érdekességek a nagyvilágból

ÚJ „MAUGLI"

1956-ban az északindiai dzsungelekben az emberek egy patak mellett két farkast s egy különös emberfejű lényt vettek észre. A farkasok elmenekültek, de kevésbé fürge társuk fogságba került. Ez a különös lény harapott, horkanásszerű, tagolatlan hangokat hallatott, de kétséget kizáróan gyermek volt.

Az elvadult fiút a fején lévő forradásról Agra faluban lakó rokanai felismerték. Kiderült, hogy a Parasram nevű 8 éves fiúcskát hat évvel ezelőtt rabolta el egy farkas.

●

ZSEBRÁDIÓ-TELEFON

Az amerikai Bell Telefontársaság kísérletként forgalomba hozott parányi rádió-telefon készülékeket, amelyek könnyen elférnek zsebben vagy kézitáskában. Ha a kis készülék tulajdonosát távollétében lakásán vagy hivatalában felhívják, a rádió-telefon regisztrálja a hívást és csengőjelzést ad. Az előfizetőknek ekkor a legközelebbi nyilvános telefonállomásról fel kell hívnia lakását és érintkezésbe léphet a telefonálóval. Az új találmány különösen orvosoknak, riportereknek, stb. alkalmas.

●

TÖMÖR APRÓHIRDETÉS

Az egyik ohioi napilapban jelent meg a következő apróhirdetés: „Végtelen fájdalommal tudatom barátaimmal és ismerőseimmel, hogy tegnap éppen abban a pillanatban vesztettem el feleségemet, amikor egy kislánnyal ajándékozott meg. Emiatt szükségem lien ne egy gyermekgondozónőre, mindaddig, amíg nem találok egy újabb élettársat, aki képes arra, hogy nőiruha gyárat vezessen. Ugyanis nekem azzal az épülőfélben lévő házzal kell foglalkoznom, amelyben az érdeklődők számára a 9. és 12. emeleten még néhány lakás kiadó."

●

KÉREK EGY DARAB KISÉRTETET...

Prescotin amerikai városnak még kísértetkölcsönző intézménye is volt. Mr. Clerek, a tulajdonos megrendelésre a kísértettől az ördögig mindent szállított, mégpedig — szerinte — elég méltányos áron. A rendőrség kevésbé volt méltányos vele szemben: a minap csalás miatt börtönbe zárta.

Még egyszer a bányaüzemek anyagellátásáról

Ez alkalommal ismét az anyagellátó üzem vezetőségét kerestük fel. A kellemesen meleg irodában ketten dolgoztak, mikor beléptünk. Szerényi György üzemvezető és helyettese.

Ugyanis a multkoriban írtunk erről az üzemről és most azzal mentünk, hogy tájékoztatást kérjünk az akkor ott felmerült problémák iránt, mit tettek eddig, melyek a jelenlegi nehézségek és mit tesznek az előttük álló időben, hogy a széntermelés zavartalan legyen.

Sajnos beszélgetésünk során kiderült, hogy még mindig fennállnak az akkor említett nehézségek, sőt most a téli időben ezek szaporodtak. Még mindig a III-as, valamint a Béta-akna anyagellátása ütközik nehézségekbe. Ha az illetékesek nem találnak valamilyen megoldást, a két széntermelő üzem anyagellátása továbbra sem javul, és ez gátolni fogja a termelést. Az anyagellátó üzem a legjobb akarata ellenére sem tudja ezeket az üzemeket több anyagmennyiséggel ellátni. A napi 140—180 kötélpálya segítségével küldött csille fa nem elegendő.

Az I-es számú fatelepen a vasút, valamint az út még mindig nincs rendbehozva és erős havazás, vagy fagyás esetén szintén nagy nehézségeket okozhat.

Ha már az ott felmerülő problémáknál tartunk, feltettük azt a kérdést is, hogy a többi üzemeknél, így például Kossuth-bányán, a munkahelyek miért nem kapnak elegendő fát? A fenti elvtársak a fakocsi-hiányra hivatkoztak és azt hisszük, hogy jogosan. Jó lenne, ha az illetékesek e téren minél előbb találnak valamilyen megoldást. A fatelepeken bőven van fa. Jelenleg a már ittlevő fával a trószt üzemei két hónapon keresztül teljes kapacitással tudnának dolgozni. Hamarosan, december vége és január 15-e között több mint 4.800 köbméter fa érkezik a komlói fatelepre Csehszlovákiából, Hollandiából, Svájcból és a Szovjetunióból. A Szovjetunióból még ezen felül több mint 300.000 folyóméter deszka is érkezik, 2.40 és 3 méter nagyságban. Jelenleg a fa, idomkő TH-gyűrű és általában a bányákban alkalmazható anyagoknál nincs különösebb probléma, csak annak szállításával van baj.

Azt is meg kell mondani, hogy „előreláthatólag" a komlói bányaüzemek — jövő évben — a korszerű biztosításoknál nehézségekbe ütköznek. Ugyanis a korszerű biztosítás a komlói bányákban az 1957. január hónapjához képest november végéig 15-szörösére emelkedett és így eddig 12.919 TH-gyűrűt használtak fel az üzemek. De hát nagyobb az igénylés is. A Komlói Szénbányászati Trószt 21.600 TH-gyűrű igénylésével szemben az illetékes minisztérium 14.000 darabot kíván adni. — A többi bányákban is nagyobb az igénylés TH-gyűrűk után, mint bármikor eddig. — A trósztben most azon fáradoznak, hogy az ő általuk kívánt mennyiség meglegyen. Reméljük, ez sikerülni fog és az „előreláthat nehézségek időben megszűnnek, illetve nem is lesznek.

Befejezésül megemlítjük bányászok munkaruházására vonatkozó kérdésre kapott tájékoztatást. Eddig ennél is merült fel nehézség, de ez megszűnt. A más években ilyen célokra költött 700—900.000 forint helyett 1957-ben 1 millió 600.000 forintot fordítottak. Ez az összeg annak tulajdonítható, hogy a munkaruhák kihordási ideje másfél év helyett egy éves lett és a bányászok létszáma ebben az évben rohamosan emelkedett.

Hozzászólás

Az Új Komló az utóbbi napokban többször foglalkozott a dávidföldi kislakások átadásának ügyével. Most szeretném az építőipari vállalat nevében is tájékoztatni az olvasókat, illetve véleményünket elmondani.

Az eredeti tervben 324 lakást — ebből 100 kislakás — kellett volna felépíteni. A pártbizottság kezdeményezésére azonban pártküldöttség ment az ÉM-be és Marosán elvtárshoz. A küldöttség azt kérte, hogy a 100 kislakást 300-ra emeljék fel. A minisztérium a kéréssel egyetértett.

A trószt és az építők tárgyalásán állapodtak meg, hogy a trószt milyen ütemben szállítja a munka megkezdéséhez szükséges terveket.

Ennek ellenére a vízhálózati ütemterveket 22—40—43 napos késéssel adták át. A csatornázásra vonatkozó terveket 13—23—32—43 napos késéssel nyújtották át. Az építkezéshez szükséges anyagszolgáltatási adatokat a trószt részéről 1 hónapos késéssel küldték be.

Az építőipari vállalatnak a mélyépítőkkel külön szerződése volt. A lakások elkészültével e szerződés figyelembevétele nélkül jelentették készre a lakásokat. Ebben az időben látott napvilágot az a megegyezés az ÉM és a NIM között, mely szerint — országos viszonylatban — a közművesítés lemaradása miatt a beruházó ideiglenes közművel (WC) tartozik átvenni a lakásokat. Az ideiglenes közmű elkészítésére pedig a beruházónak kellett volna javaslatot tenni, ami elmaradt.

A részhatáridőket — mivel a vállalat részére nem álltak rendelkezésül a szükséges adatok és tervek — a felsőbb hatóság megsemmisítette. Ennek ellenére vállalatunk már szeptemberben átadást jelentett, de a trószt — közmű hiányában — nem volt hajlandó a lakásokat átvenni. Már akkor látható volt, hogy a közművesítés nem készül el időre, de intézkedés a trószt részéről most sem történt.

Vállalatunk több megoldásra tett javaslatot — mint például ideiglenes derítő felállítása —, felhívta a figyelmet arra, hogy a csatorna mélyre van tervezve és a megyorsítása érdekében szintén tett javaslatot, de az ellenőr nem intézkedett.

December 4-én az átadás abból a célból hiusult meg, hogy a trószt véleménye szerint az egész csatornahálózati rendszer nem jó. Arra a kérdésre, hogy a jóváhagyott műszaki tervek szerint épültek-e? — igen volt a válasz. Később olyan kifogás hangzott el, hogy nincs a csatornafedő. — (Beszerzésük országos nehézség.) — Erre a vízmű szakértője ideiglenes megoldást javasolt, amit a trószt is megtehetett volna. — A megállapított vízszivárgást — percenként 3 liter — üzemeltetés közben is lehet javítani, mert ez az egész országban így történik. Lényeges az is, hogy a csatornák nem vízszigetelő anyagból készültek, nem is ez volt a cél, s mégis kifogás merült fel.

A lényeg az, hogy az említett okok miatt — véleményünk szerint —, üzemeltethetők a lakások, az egész ügy befejező aktusa is említésre méltó. A trószt és vállalatunk megbízottai a minisztériumban jegyzőkönyvileg megegyeztek abban, hogy december 9-én — tehát 5 nap elmúltával — megkezdik az összes lakások átadását. Világos dolog, hogy 5 nap alatt lényeges változás nem történik, tehát nem lehetett volna az átadást 4-én lebonyolítani? A kislakások ügye most a döntőbizottság előtt van.

Vállalatunk mindent megtett a felemelt program sikeres végrehajtására és most, amikor a szorgalmas dolgozók nyereségrészesedése mindinkább aktuálisabbá válik, szomorú, hogy a beköltözhető lakások át nem vételével mindinkább csökken a részesedés alapja.

A megfeszített munka alapján ebben az évben 100 kislakás helyett — 300 épül. 200 lakás pedig jelentős tényező a lakáskérdés megoldásában, annál is inkább, mert jövőre igen kevés az újonnan épülő lakások száma.

LAKATOS JÓZSEF
igazgató

Szerkesztői üzenet

Őszi versek

Maglódi Sándor két versét küldte be szerkesztőségünkbe elbírálásra. Válaszunkat ezúton közöljük. Az Őszi ködben című verse a régi operettek érzelgős soraira emlékeztetnek. A sorok eredetiségét keresve modoros, erőszakolt lett a költemény. A rímek rosszak, erőltetettek, a ritmus akadozik.

Az Örök nyár című versben azonban már megcsillan az íráskészség. A költemény sikerültebb az előbbinél. Csupán alaki hibája van, melyet javítással megszüntethet. Egy-két hasonlat gyenge. Soraiból mégis arra következtethetünk, ha sok jó verset olvas, bizonyára sikerültebb költeményt is ír majd.

Felhívás!

Az I. fokú Tűzrendészeti Hatóság kéri Komló város lakosságát, az üzemek, intézmények, vállalatok vezetőit, hogy a téli időszak beálltával, főleg hóesések alkalmával a lakóházak előtt és az üzemek területén lévő tűzcsapokról a havat és jeget, vagy bárminemű más anyagot takarítsák le, mert egy eltemetett vagy befagyott tűzcsap tűz esetén nagymértékben akadályozza a tűzoltóság munkáját.

Javul a vezetékes rádió adása?

Az utóbbi időben egyre több jogos panasz hangzott el a vezetékes rádiók rossz adása miatt. A panaszok alapján a postaigazgatósághoz fordultunk és a következő választ kaptuk:

„A komlói vezetékes rádió adására elhangzott panaszok jogosak, és, hogy erről az igazgatóság későn kapott jelentést, az a helyi fenntartási üzem hibája. Szóban intézkedés történt a vezérlőgóc végleges kialakítására, mely megtörtént és „a lefolytatott helyszíni ellenőrzés során megállapítottuk, hogy a komlói vezetékes rádiószolgálat kifogásolni valót nem hagy maga után." — Hogy az adás ezentúl kifogástalan legyen, az „most már csak a jó kezeléstől függ."

*

Amióta azonban ez az ellenőrzés megtörtént a postaigazgatóság részéről, ismét több esetben rossz az adás. (December 2-án reggel például nagyon torzított.) Ennek azonban már nem a szükséges berendezés hiánya az oka, hanem a rossz kezelés!

Néhány ember hibája miatt százak bosszankodnak!

De a rossz hangvételnek más okai is vannak. Egyesek különböző szerelési munkálatokat végeznek a vezetékes rádión, mely a készülékek hosszú sorában idéz elő recsegést, sípolást. A rádióhoz nem szabad illetéktelennek nyúlni, s aki ilyet elkövet, az anyagi károkat okoz és élvezhetetlenné teszi sokak számára az adást. Az ilyenekkel szemben az anyagi kár megfizetése mellett még a rendőrségi feljelentést is megteszi az illetékes postai szerv.

Így járnak a csalók

III-as akna vezetősége december 10-én fegyelmi úton azonnali hatállyal elbocsátotta az alábbi notórius bumlizókat:

Kiss Lajos 24, Orsós János 23, Orsós György 11, Kovács Imre 12, Muth Sándor 10, Orsós György 10, Sebestyén József 9, Balogh Ferenc 9, Erdei Mihály 9, Németh Mihály 9, Galló József bércsaló 8, Bakics János 8, Daradics János 7, Engi Zoltán 7, Szabó József 7.

A nevek utáni számok a bumlik számát mutatják. A fenti munkakerülők és bumlizók legtöbb része, mint csillés dolgozott a III-as aknán és a legtöbbjük még egy évig sem volt az üzem állományában.

A III-as akna vezetősége helyesen cselekedett. Az ilyenek pedig, akik alig dolgoztak és „bányász"-nak nevezték magukat, méltán megérdemelték az elbocsátást. Az ilyen emberek, akik nem szeretnek dolgozni, akik bumliznak, akik táppénzcsalással akarnak élni, nem a becsületes bányászok közé valók. A népi demokratikus rendszerünk minden állampolgárának biztosítja a munkához való jogot, de nem engedi, hogy ezzel a joggal bárki is visszaéljen.

Valamennyi dolgozó számára, ha földalatti, ha nem, aki ilyen módszerhez akar folyamodni, annak példaképül szolgáljon a III-as akna vezetőségének helyes cselekedete.

A kenderföldi óvodában

December 8-án rendezte meg a kenderföldi óvoda Télapó-ünnepélyét. A szép, új épületben az eddiginél nagyobb örömmel gyülekeztek a vendégek s a gyerekek. Mindenki várta már a Télapót, de míg Ó a szomszéd házakat látogatta, addig a szülőket az óvodások szórakoztatták.

Szépen, bátran mondták el a tanult verseket, ügyesen mozogtak a népi játékoknál s a kicsinyek szinte szokatlan egyöntetűséggel járták a hagyományos népi táncokat. Ha ittott néha látszott is a szereplőknél lámpaláz, az egyáltalán nem volt bántó, zavaró.

Végre megérkezett a várva-várt Télapó!

Nagy szakállától bizony megijedt néhány gyermek, s felhangzott a sírás is. Többnyire azonban csak azok sírtak, akiknek nem éppen példás magaviseletük volt szüleikkel vagy az óvónőkkel szemben.

Amikor a gyerekek megígérték, hogy ezután jók lesznek, Télapó elővette nagy puttonyából az ajándékokat s kiosztotta azokat. A jókat megdícsérte, a rosszakat pedig megszidta. Nem felejtkezett el az óvodáról sem. 1800 forint értékű játékkal ajándékozta meg. Hadd legyen mivel odacsalogatnia, szórakoztatnia az apró emberkéket.

Az ajándékosztás után tánc következett. Szólt a zene s még a szülők is táncra perdültek. Ugy látszott, a barátságos óvodában ők is otthon érzik magukat. A kedves ajándékokért s a kellemes szórakozásért valamennyien nagyon hálásak voltak Télapónak. Meg is ígérték neki, hogy jövőre ha török, ha szakad — sima szép úton jöhet már a kenderföldi óvodához. Reméljük, így is lesz!

Szénbányászat a Bolgár Népköztársaságban

Dimitrovo, a bolgár szénvidék központjának látképe.

1944. szeptember 9-e után, a párt és a kormány egyik fő feladatának tekintette, hogy fokozza és gépesítse a széntermelést.

Ezeknek az erőfeszítéseknek eredményeképpen a széntermelés már 1952-ben az 1939. évinek a 239,5 százalékára emelkedett, s ezen belül a lignittermelés 336 százalékos, a barnaszéntermelés 148 százalékos, az antracittermelés 336 százalékos, a feketeszéntermelés pedig 135,5 százalékos emelkedést mutat.

Az első ötéves terv éveiben (1949—1953 között) a bányamunkákat csaknem teljesen gépesítették. A második ötéves terv hatalmas összegeket irányzott elő új bányák telepítésére. Igy Dimitrovóban két új külszíni barnaszénbányát nyitottak meg, az „Al. Milenov" és a „Republik 3" bányát, amelynek évi kapacitása 2,5 millió tonna. Felépült egy évi 1,5 millió tonna kapacitású flotációs gyár is. Üzembe helyeztek két másik külszíni lignitbányát, a „Bolsevik"-ot és a „Csukorovo 2"-őt, melyeknek kapacitása két millió tonna. A közeli jövőben megnyílik a Marica-szénmedencében egy újabb külszíni lignitbánya, amely az elkövetkezendő években egymaga több szenet ad, mint az ország egész eddigi szénterme-

lése. Ezt a bányát a legkorszerűbb technikai berendezésekkel szerelik fel. Mellette egy brikettgyár is épül évi két millió tonna kapacitással.

Sok új tárnát nyitnak a Bobov dol-i szénmedencében is. Ez a kőszénmedence a második helyen áll Dimitrovó után. Itt nagy fűtőértékű barnaszén készleteket fedeztek fel. Három-négy éven belül e medence termelése a két és félszeresére emelkedik.

A jelenlegi termelés teljesen fedezi az ország szénszükségletét, sőt bizonyos mennyiségű barnaszenet, kőszenet és antracitot külföldre is szállíthatnak.

Bulgáriában jelenleg évi 12 millió tonna kőszenet bányásznak. Ennek 44 százalékát külszíni bányák adják. A tervek a külszíni bányák további nagyarányú fejlesztését írják elő. 1960-ra Bulgária széntermelése el fogja érni az évi 15 millió tonnát. Ezt új bányák üzembehelyezésén kívül a termelékenység növelésével, a munkafolyamat minél teljesebb gépesítésével és az önköltség csökkentésével valósítják meg.

A terv az 1958—1962-i időszakban nagy figyelmet fordít a Balkán hegységi szénmedence fejlesztésére, miután az itt bányászott szén kokszolható. Ezzel párhuzamosan egy 1 millió tonna kapacitású flotációs gyár és egy kokszoló mű építése is elő van irányozva. A kokszoló műnek az a feladata, hogy biztosítsa az ifjú bolgár vasipar koksz-szükségletét, nem is szólva arról, hogy a melléktermékként nyert értékes vegyi anyagok megteremtik a bolgár műanyagipar nyersanyagbázisát.

Még a türelemnek is van határa

Az ősz lassan köszöntött be ebben az évben. És a tél sem sietett, hála isten. De ne is siessen, mert az újtelepi lakóknak szörnyű lenne. A szén hazájában fagyoskodniok kellene. Nem azért, mivel nem termelünk eleget. Szó se róla. Igaz, a türelmetlenség fűti az ott lakókat, de abból nem lesz más, csak méreg.

Az ősz elején úgy gondolták az újtelepi lakók, hogy végre. Mármint végre egy év után lesz vizük az első és a második sorban. Hisz' a lakásokat azért építették át és szerelték fel vezetékkel, hogy a lakók régi gondját eloszlassák. Csorogjon a csapból a víz és szombatonként vagy egyébkor meleg fürdőben űzhessék el tisztálkodási gondjukat. De semmi sincs belőle.

Egy napon megérkeztek a Víz- és Csatornaművek Vállalat dolgozói. Nézegették, méricskéltek, de legtöbbet tanácstalankodtak. Senki sem tudott semmit. Aztán ahogy a mesében szokás, hol, honnan se, parancs érkezett: „Árkot ásni, csövet fektetni." Ujjongott a szív: lesz vizünk. Aztán ástak, ásogattak, mentek, mendegéltek. Ásogattak, temetgettek és víz... az mégsem lett. Azt gondolták a laikusok, az ott lakók, mert amikor kérdezgetni merészeltek, azt a választ kapták: „maguk laikusok, ne szóljanak bele, hát sok vele a munka." Hát nem szóltak, de figyeltek. És megsokalták a sok ásást és főleg a temetgetést.

„Mérget már ettünk, vizet még nem ittunk — mondogatják —, pedig jó lenne, mert evés után jól is esne." A pusztába kiáltanak, mert hangjukat a Víz- és Csatornaművek Vállalatnál nem hallják. Hát mi most azért írunk, hogy halljják meg. Elég legyen és nézze meg már a vállalattól felelős vezető, hogy mit csinálnak. Az út felszántva, mintha háború járt volna arra. A házakhoz nem lehet bejutni, a szenet beszállítani. A sár akkora, hogy elvesznek benne. Ami az építkezésnél történik, nem más, mint a dolgozók ügyének kigúnyolása, az állam pénzének herdálása, a hozzánemértés és boszszantán csúcspontja. Vonják felelősségre az illetékeseket.

Jön az új esztendő

December van. Odakint már leesett az első hó. A gyermekek alig várták, hogy földre érjenek a szállingózó hópelyhek. Mennyi öröm, mennyi boldogság! Jön a télapó és a kedves, békés karácsony, majd pár nap múlva beköszönt az új esztendő is.

Új év kezdődik. Most bizonyára mindenki úgy gondolja, hogy a következő évnek jobbnak kell lennie. Majd jobban beosztjuk a pénzünket, takarékoskodunk ott, ahol még lehet. Az új esztendő talán boldogabb lesz.

Így kezdődik a családi háztartás költségvetése majdnem minden házban, minden kis otthonban. A család életét jobbá tenni, jó családi háztartást teremteni bizony nem könnyű még az átlagosnál jobban kereső dolgozó családoknál sem, de még műyen nehéz az alacsonyabb fizetéssel rendelkező nagy családoknál. A családfenntartó anyák és apák azonban minden nehézség dacára ismételten, újult erővel indulnak neki ennek az örök, a szép természeti törvényszerűségnek, a következő évnek, a jövőnek. A legtöbb családban az anyagi gondok kizárólag az édesanya vállát nyomják. Ő kapja meg a többi dolgozó családtag teljes keresetét, s ezután ő rendelkezik felette. Minden családfőnek és minden anyának a közös fenntartó munka mellett egységes és igazságos pénzügyi rendet is kell teremtenie, ahol a családon belül semmi sem az „enyém" vagy a „tiéd", ahol minden pénz és vagyontárgy a közös „miénk" tulajdonképzőt" kell, hogy viselje. Csak ezen a „miénken" belül lehet valami még a tiéd, övé és az enyém is. A kereseteket tehát minden dolgozó családtag a háztartás vezetője kezébe, a család közös kasszájába adja, amelyet a kereső családtagok egyetértése oszt fel a család szükségleteire, beruházásaira, céljainak megfelelően. Sőt a zsebpénzt és szórakozási költségeket is közösen állapítják meg sok helyen.

Ilyen gondolkodással, tervezgetésekkel, költségvetéssel készülnek a családok az új esztendőre, amelytől sokat, nagyon sokat vár mindenki.

— Csikós —

Sporthírek

BIRKÓZÁS

A múlt vasárnap rendezték meg Tatabányán az Országos Bányász kötöttfogású birkózóbajnokságot, melyen a Komlói Bányász birkózói igen szép eredményeket értek el.

Az ifjúságiak csoportjában félnehéz súlyban Pumiczky József, a könnyű súlyban Nagy Ferenc nyerte az országos bajnokságot. Hergert János pehelysúlyban a II. helyen végzett.

A felnőttek csoportjában két versenyzőnk indult. Horváth Ferenc a pehelysúlyban II. helyen és Turda István a könnyűsúlyban III. helyen végzett. A szép győzelmek és helyezések a Komlói Bányász birkózóinak egész évi jó munkáját dícsérik.

●

ÖKÖLVIVÁS

Komló ökölvívóbajnokságát a múlt vasárnap a Zeneiskola nagytermében rendezte meg a MÖSZ dél-dunántúli kerülete. A bajnokságon délelőtt és délután is igen heves és nagyszerű küzdelmek folytak. Különösen a kaposvári és a komlói ökölvívók voltak a legjobbak. A csapatok közötti pontversenyeken csak több első helyezésével került az élre a Kaposvári Dózsa csapata, a Komlói Bányász előtt.

●

BAJNOKI CIMEK

„Komló város 1957. évi ökölvívó bajnoka" címet a következők nyerték súlycsoportonként:

Fülöp (Komló), Nachvadel (Kaposvár), Tóki (Kaposvár), Csapó (Dorog), Sólymos (Komló), Molnár (Komló), Liba (Kaposvár), Gerber (Kaposvár), Dévai (Kaposvár), Bödő (Komló).

●

IFJUSÁGI ÖKÖLVIVÓ-MÉRKŐZÉS

Vasárnap, december 15-én délelőtt 10 órakor a Zeneiskola nagytermében ifjúsági csapatbajnoki mérkőzés lesz.

LABDARÚGÁS

A Komlói Bányász vasárnap, december 15-én a Budapesti Honvéddel méri össze erejét. A mérkőzés eredetileg tervezett időpontja megváltozott. Fél kettő helyett negyed kettőkor kezdődik.

Változások a női fodrászatban

December 3-án értekezletet tartott a helyiipari vállalat a fodrászok részére. Az értekezleten szóba került a Kossuth Lajos utcai női fodrászüzlet problémája, mostoha helyzete is. A fodrásznők a vendégek nevében is beszéltek, amikor elmondották, hogy sürgősen meg kell szüntetni néhány hiányosságot. Így pótolni és kicserélni kell a rossz, használhatatlan fodrászkendőket, javítani kell a szesz minőségét — s ami a legfontosabb — a rossz búrákat rendbe kell hozatni.

Az elmondott hiányosságok megszüntetését máris megkezdte a vállalat vezetősége. S ha a Beruházási Vállalat valóra váltja ígéretét a pótlásokon kívül, hamarosan 20 ezer forint értékben újabb búrákat is biztosít majd a női főfodrászat részére.

Esküvőre, eljegyzésre
és egyéb alkalomra
cukrászati
és
üdítőtál
rendeléseket
a Vendéglátóipari V.
valamennyi üzeme
felvesz

HÍREK, közlemények

SZERENCSE

Hát bizony, ez szerencse volt. Három komlói nyeremény egy jutalomsorsoláson. S méghozzá nem is akármilyen nyeremény. Nagy volt az öröm ott, ahova éppen karácsony előtt köszöntött be a szerencse. Hiszen egy zeneszekrénynél szebb ajándékot nem is kívánhatnánk magunknak.

Igen, két lottózó most ismét örült annak, hogy részt vett a 38. heti lottójátékban. Hiszen a jutalom már megvan. Nemsokára Virág Lajos Mecsekjánosi- és Argoth István Arany János utcai lakását már szépen díszíti a „Koloniál" gyártmányú zeneszekrény. No de nem búsul Regdon Aladár Fürst Sándor utcai lakos sem. A jutalomsorsoláson neki egy perzsa összekötő szőnyeg jutott.

Talán csak azok szomorkodnak egy kicsit, akik most nem nyertek semmit, s akik nem is vettek részt a játékban. Ilyenkor aztán, ha nyereményről hallanak, mindannyiszor új lendülettel kezdik el a játékot. S ha nem sikerül, hát ismét abbahagyják. Pedig a mostani nyeremények is azt bizonyítják, hogy érdemes próbálkozni, mert a szerencse mindig másra mosolyog.

— **Megváltozik** a játék, az óra-ékszer és a ruházati bolt nyitvatartási ideje. A sport- és játékbolt, valamint az óra- és ékszerüzlet december 23-ig délután fél 6 óráig tart nyitva. A ruházati bolt nyitvatartási ideje december 14-én délután 4 óra.

— **Az úttörőcsapatok** vezetői gazdag téli szünidei műsort állítottak össze az úttörőknek. A pajtások a szünidőben is őrsi-raj-csapat keretben szervezett összejöveteleken vehetnek részt a hét különböző napjain csapatuk otthonában.

— **Alma is dísziheti** majd a fenyőfát. Ezt biztosítja már most a kereskedelem. December 10-én ugyanis 500 mázsa almát szállítottak a város zöldséges boltjai részére.

— **Harminc mázsa** mákot biztosítottak a kereskedelmi dolgozók az ünnepi készülődéshez, a finom sütemények készítéséhez. A mák árusítását már megkezdték a zöldségesboltok.

— **Háromezer méter** fenyőfa érkezett december 11-én a komlói üzletekbe. A lucfenyő méterét 20 forintért, az ezüstfenyőt méterenkint 24 forintért vásárolhatják meg a város lakói.

— **A téli könyvvásár** alkalmából sok-sok értékes, szórakoztató könyvet vásárolhatnak az olvasók. Hogy csak néhány címet említsünk, kapható a könyvesboltokban Musza Dzsalil: Magányos tűz, Darvas József: Harangos kút, Korolenko: A vak muzsikus és más könyvek.

— **„Danuvia"** motorkerékpár utalvány nélkül kapható a Kossuth Lajos utcai Vas-műszaki boltban. A motort vásárlók tehát mielőbb jelentkezzenek az üzletben a vásárlás végett.

— **Meleg** bundáscipők kaphatók a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban. A hideg, fagyos időben megvédi a lábat a fagyástól.

A Vörösmarty utcába

Faragó Józsefnének üzenjük:

Panasza ügyében eljártunk. Az illetékes szervvel ismertettük Nagy Mihály helytelen viselkedését s kértük: vizsgálják ki az esetet. Miután a történtekről az illetékes szerv is meggyőződött. Nagy Mihályt fenyítésben részesítette. Ezenkívül figyelmeztette arra, hogy még egyszer hasonló eset ne forduljon elő.

Ilyenformán a felelősségrevonás megtörtént. Kérjük, ha a jövőben panasza vagy egyéb hasznos észrevétele lesz, forduljon bizalommal szerkesztőségünkhöz. Minden esetben szívesen látjuk.

— **Táncestélyt** rendez a kenderföldi szülői munkaközösség és a Nőtanács december 15-én a zeneiskola nagytermében (volt Keringő). A jó zenéről, a kitűnő szórakozásról és a büféről a rendezőség gondoskodik.

— **Fő az elszántság** címmel könyv jelenik meg egy agglegény angol őrnagyról, aki arra a rokonára hagyja tekintélyes vagyonát, aki bizonyos időn belül a legtöbb gyermeket mondhatja magáénak. Csodálatos verseny indul meg a család tagjai között, akik egytől egyig eredeti, mulatságos figurák. A regényt Linklatter írta.

— **A legszebb** karácsonyi ajándék talán az óra- és ékszerboltban kapható. A vásárlók válogathatnak az aranygyűrűkben, melyeknek ára 156—780 forint, az ezüst tálcákban, melyeket 136—1.200 forintos áron vásárolhatnak, vagy akinek inkább a szép kivitelű likőrös készlet tetszik, az 235 forintos árban vásárolhatja meg ezeket. Kaphatók még ezüst cigaretta tárcák, különböző melltűk és órák is.

— **Az Úttörőház** téli tervében szerepel diafilmvetítés, mese és játékdélután, szellemi olimpiász, asztalitenisz és sakkverseny, főző- és vöröskeresztes tanfolyam, a szilveszteri karnevál megszervezése, sítáborozás a Hidasvölgyben és az őrsvezetők, rajvezetők, csapatvezetők, valamint a kisdobosvezetők kiképzése is. A pajtások tehát kitűnően szórakozhatnak a téli szünidőben.

— **A 117-es** Kossuth Lajos utcai ruházati bolt „Bástya" december 14-én — mivel akkor lesz a bányászok fizetése — a szokott zárási időtől eltérően, délután négy óráig tart nyitva, a vásárlások megkönnyítése érdekében.

UTAZÁS?

— Kossuth-aknára mikor indul busz?

— Kilenc órakor — hangzik a parancsszerű válasz, s az ablak máris becsapódott. Ajaj, gondoltam szomorúan, még egy félórát ácsoroghatok az indulásig. S amikor már kékre fagyott az orrom, s a lábamat sem éreztem, indulásra készen állt egy kocsi. Nem „nylon-kocsi", meg nem is Ikarusz, hanem amolyan „mentő". A megfagyás veszélye ugyan fennállt, de ezen kívül más baja nem volt senkinek. Így hát nem értettem, miért ez a kocsi állt elénk. Hamarosan megtudtam ezt a kocsi állt elénk. Hamarosan megtudtam ezt is.

A Kossuth-, III-as és Béta-aknai utasok mint a darazsak vették körül ezt a rácsosablakú tákolmányt. Egymás után másztak fel a lépcső nélküli „mentőbe". Egyik ámulatból a másikba estem. De nem így a többiek. Ők a rendszeresen utazók. Már megszokták az alacsony, piszkos padokat, a föl-leugrálást, s kényelmetlen utazást a városba és vissza. Ezek után már csak arra voltam kíváncsi, hogyan jön be egy kalauz közénk. Hiszen annyi hely sem maradt a kocsiban, hogy egy leejtett sem lehet, hiszen olyan alacsony a tetőzet. Hamarosan jelentkezett a kalauz is, de csak az ajtóból kezelte le a jegyeket, aztán előre ült a vezető mellé. (Nem is vártuk, hogy közénk másszon, mert ezt úgy sem tudta volna megtenni.) Olyan áldozatra pedig, hogy közénk üljön, egyik dolgozó sem képes a 24-es AKÖV-nél.

Nagyon örültem, hogy az első állomás Kossuth-akna volt. Megszabadultam végre ettől az utazástól. Vajon miért ezt a kocsit küldte a forgalmista? Ez a kérdés nem hagyott nyugodni. Hiszen annyi más jármű állt bent a téren, hogy mellőzhették volna a bányászok „mentőjét". A „nylon-kocsi"-t sem szeretik a emberek, abban sem „álom az utazás", de az ilyen kocsival való közlekedés már igazán több a soknál. Talán azt gondolják a közlekedési vállalatnál, hogy a bányászoknak minden jó? Szükségmegoldásként jók az ilyen kocsik is, de hogy állandóan ezzel utazzanak a bányászok, az már lehetetlen.

Sürgős intézkedést kérünk! Illetve, átalakítást!

— Szőke —

ÚJ KÖNYVEKRŐL

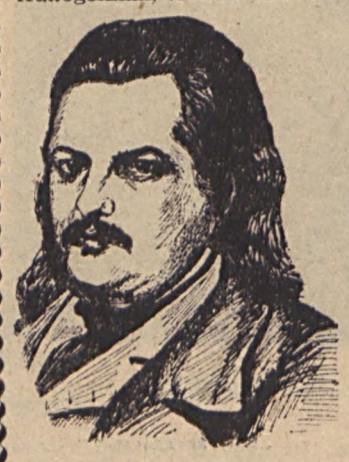
Legszebb ajándék és leghűbb barát minden alkalommal a könyv. A jó könyv feledtet bútbánatot, szerez sok örömet, vidámságot, oktat és nevel. Vonatkozik ez fiatalra, öregre egyaránt.

Most az ajándékozások ünnepe előtt, karácsony előtt teszünk ajánlatot olvasóinknak egy néhány könyvre.

REGÉNYEK, ELBESZÉLÉSEK

Balzac, Honoré de: Huhogók (Balzac-sorozat). (Európa Kiadó). Kb. 320 oldal, kötve 27 forint.

Huhogóknak, chouan-nak hívták a nagy francia forradalom idején a királypárti felkelőket, mert a bagoly rikoltozását utánozva, huhogással adtak titkos jelet egymásnak. Balzac regénye a belvillongásoknak azt a korszakát idézi, amikor az emigráns arisztokrácia elérkezettnek látta az időt, hogy külföldről küldjön vezért a lázongó Bretagne és Vendée élére.

Honoré de Balzac

Ugyancsak most jelenik meg Balzac A Nucingen-ház és más elbeszélések című könyve. A könyv 340 oldalon jelenik meg, az ára kötve 27.50 forint.

Kevesen ismerik hazánkban a novellista Balzacot. A címadó novellában megelevenedik a párizsi előkelő társasági élet, a pénzvilág boszorkánykonyhája: a Nucingen-bankház. Lázas, vad szenvedélyek kavarognak a Spanyolországban játszódó Marana vér-ben; főhőse egy kurtizán tisztességes lánya.

●

MESÉK ITÁLIÁRÓL

címmel jelent meg az Európa Kiadó kiadásában Gorkij könyve. A könyv kb. 240 oldalas, kötve 11.50 forint.

Gorkij ebben a könyvben az 1905-ös forradalmi harcok utáni időkről ír, amikor is külföldre menekült, Olaszországba, Capri szigetére. Ott élt csaknem hét évig, onnan küldte ezeket az olasz életképeket. A Mesék Itáliáról mondanivalóban gazdag, művészi formájában Gorkij egyik leggondosabban csiszolt műve. Görög Imre fordította.

Gorkij „Mesék Itáliáról" címmel kötete jelent meg az Európa Kiadónál.

●

FÖLDRENGÉSEK SZIGETE

címmel jelent meg Fehér Klára legújabb ifjúsági könyve, a (Móra Ferenc Kiadó) kiadásában. Kb. 176 oldalas, fűzve 12 forint.

2057-ben, tehát a XXI. század második felében játszódik a regény. Bencze András professzor, a tudós geológus a földrengések pusztító erejével akar szembeszállni. Tudós társaival expedícióra indul a földrengések gócához. Öccse, a tizennégyéves Bencze Jancsi barátaival utána szökik. A gyerekek a Tiszavirág-szigetre sodródnak, amelynek néhány óra múlva el kell süllyednie. A Bencze-expedíció felfedezi a szerencsétlenül járt gyerekeket. Ekkor kipróbálják Bencze professzor találmányát: a pusztító földrengés erejét elvezetik oda, ahol emberéletben nem okozhat kárt. A Tiszavirág-sziget és rajta a három gyerek megmenekül. Bencze professzor tudományos elmélete pedig beigazolódik.

Fehér Klára „Földrengések szigete" című ifjúsági regény szerzője

Üzenet

„Bentmaradás az NB I-ben" jeligére üzenjük: Csak abban az esetben tudjuk közölni levelét, ha közli velünk nevét is. Ugyanis eredeti szövegű levelét elfelejtette aláírni. S ilyen tárgyú levelet felelős nélkül leközölni nem áll módunkban.

MOZI MŰSOR

Május 1.: december 14—17: Hét lányom volt, francia film. December 18—22: Dani, új magyar film.

Matiné: december 15-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Első szó.

Szabadság: december 14—15: Mese a moziban, szovjet film. December 16—18: Egy szép lány férjet keres, olasz film. (Csak 16 éven felülieknek.)

Matiné: december 15-én vasárnap délelőtt 10 órakor: Jó reggelt.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: 24-es AKÖV: 10 gépkocsivezetőt, 8 autószerelőt, 4 gumijavító szakmunkást, 1 vizsgázott kazánfűtőt; 7-es sz. Kőbánya: 20 bunkózópakolót keres.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-58, 12-18, 23-61
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVF. 102. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. DEC. 21.

December első felében
nagyszerű eredmények
a komlói bányaüzemeknél

December első felében a Komlói Szénbányászati Trösztlegtöbb széntermelő üzemében dícséretreméltó eredmények születtek. Örvendetes az, hogy már a hónap első felében, az év végétől jóval előbb, egymásután jöttek hozzánk a hírek azzal, hogy a tröszt egy-egy üzeme befejezte az éves tervét. Mai napig négy bányaüzemünk teljesítette az éves tervet és az eredmények alapján várható, hogy a többi széntermelő üzem — talán Nagymányok kivételével — ezekben a napokban szintén befejezi az éves tervet.

Mint ismeretes, december 7-én a mázai bányászok hírül adták az egész országnak, hogy sikeresen befejezték az éves tervüket. Ez azt bizonyítja, hogy e kicsi, de mégis kimagasló eredményeket felmutató széntermelő üzem minden becsületes dolgozója derekasan kivette a részét a tervteljesítésből. *A mázai bányászok ígéretet tettek, hogy ez év végéig 107 százalékra teljesítik termelési tervüket.*

Három nappal később a III-as bányaüzem is jelentette, hogy fizikai és műszaki dolgozóinak jó és eredményes munkája alapján december 10-én reggel 6 órakor befejezte az éves tervét. Az éves terv sikeres befejezéséhez valamennyi munkahely becsületes, öntudatos dolgozói, beleértve a felvigyázókat, az aknászokat, a körletvezetőket, egyformán hozzájárultak. *A III-as aknaiak vállalták, hogy az éves tervükön felül 1300 vagonnal több szenet adnak a népgazdaságnak.*

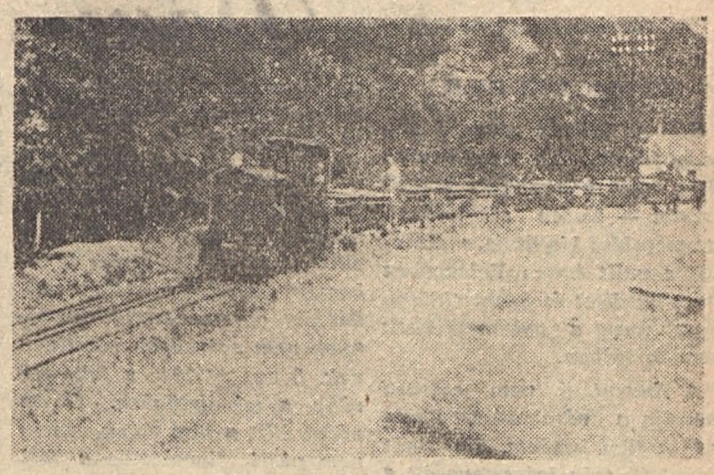
Nem sokkal maradtak el az Anna-aknai bányászok sem. Ők december 14-én adták hírül, hogy ezen a napon délután 6 óra tíz perckor sikeresen befejezték az éves tervüket. A tervét mindig jól teljesítő Anna-aknai bányászok egyúttal vállalták, *hogy 1957. december 31-ig 5000 tonnával több szenet termelnek, mint az éves előirányzatuk volt.*

A negyedik bányaüzem, amely befejezte éves tervét, melyik más lehetne, mint a Béta-akna! A Béta-aknai bányászok különösen az év második felében jól dolgoztak és kimagasló eredményeket értek el. Így ők is büszkén jelentették ki, hogy december 15-én reggel 6 órakor fejezték be éves tervüket. Ennél az üzemnél is, mint a többi széntermelő üzemnél, a fizikai és a műszaki dolgozók derekas munkát végeztek. Az éves terv sikeres befejezése alkalmával a *Béta-aknai bányászok vállalták, hogy december 31-ig 10.440 tonnával több szenet termelnek.*

Várható, hogy ezekben a napokban Kossuth-bánya, valamint Szászvár is befejezi az ezévi tervét.

Ezek a kimagasló eredmények és az eddig vállalt közel 30 ezer tonna terven felüli szén ismét megmutatta az ország előtt, hogy a komlói tröszt bányászai úgy — mint az ország többi bányászai — támogatják a munkás-paraszt kormányt és valamennyi dolgozóval együtt a szocializmust építik.

MEGY A „GŐZÖS...”

Erdőszegte dombok alatt...

Na egy kis tévedés van, mert nem is gőzös, hanem Dieselmozdony és nem is Kanizsára, hanem a komlói állomásra. Az állomásra, vagy az állomásról a kőbánya felé robog naponta ki tudja hányszor, hogy követ vigyen, vagy zakatolva kőért robogjon.

Romantikus, mesebeillő úton kattognak a kerekek. Erdőszegte dombok alatt, békésen pipázó házak között, apró sorompók mellett, s alagúton keresztül. Szinte játék vonatnak tűnik.

Pedig nem az. Hatalmas munkát végez, hiszen havonta általában 9500—10.000 tonna különböző méretű követ, kavicsot szállít az állomáson várakozó vasúti kocsik számára.

Amikor kígyózva előbukkan az alagútból, fürge lábú fékezők megrohamozzák, hamarosan csikorognak a fékek és kezes bárányként áll meg a várakozó vasúti szerelvény mellett.

Hamar megválik a súlyos tehertől a sok csille, s a kis villanymozdony halk zizegéssel kapaszkodik a bánya felé, hogy újabb teherrel érkezzen rövid idő múlva ismét.

Már olyan megszokott kép nekünk, komlóiaknak, hogy szinte észre sem vesszük. Ilyenre szokás mondani, hogy hozzátartozik mindennapi életünkhöz. Hozzátartozik, még hozzá a dolgos, termelő hétköznapjainkhoz.

Nemrég egy KISZ-taggyűlésen is szóba került a kisvasút. „Nem elég gyors a szállítás, ha rövidíteni lehetne egy-egy forduló idejét, jelentősen csökkenthetnénk az önköltséget és biztosabb lenne a bányák terveljesítése.” Ezeket mondták. S mivel a fiatalok a tettek mezején is nagyszerűen megállják helyüket, elhatározták: brigádot alakítanak, melynek feladata a menetidő rövidítése és a szállítás üzembiztonságára vigyázni. Azóta még gyorsabban robog a kis mozdony és többször teszi meg a három kilométeres útat, mint azelőtt.

A munkaversenyről

December 14-én délelőtt 9 órakor a tröszt tanácstermében a tröszti üzemek versenyfelelősei megbeszélést tartottak. A tröszt szakszervezeti bizottsága részéről jelen volt Hornyik elvtárs. Az ő megnyitó szavai után Gaál Miklós, a tröszt versenyfelelőse tartotta a beszámolót.

Gaál elvtárs a bevezetőben méltatta a szocialista munkaverseny jelentőségét, majd többek között a következőket mondta: „Az üzemek versenyfelelősei — mivel az ellenforradalom után ismét a dolgozók kezdeményezték a munkaversenyt — kötelességüknek érzik a dolgozókkal való foglalkozást. Ne csak azokat tüntessék fel a versenytáblákon, akik nagyobb százalékot értek el, hanem azokat is, akik különböző okok miatt alacsonyabb százalékot értek el. A versenyfelelősök teremtsenek szoros kapcsolatot a dekorációsokkal, mert ők is ugyanezt a célt szolgálják.”

Szó volt még a kiváló dolgozók megjutalmazásáról, a kitüntetésben részesültek nyilvántartásáról, valamint arról, hogy az „Élüzem” címet elérő üzemeket 1958. január 15-ig kell felterjeszteni, hogy az illetékes minisztériumban időben történjen az intézkedés. A rövid beszámolót hosszúra nyúló vita követte.

Bevált módszer

A korszerű bányaművelésben nagy szerepe van a különféle — fémből készült ácsolatoknak. Bányáinkban rohamosan elterjedt a TH-gyűrű, mert alkalmazásával nagyobb élettartamúak a vágatok, kevesebb a fenntartási munka. A TH-gyűrűk bevezetését kezdetben idegenkedve fogadták bányászaink, azonban most már ott tartunk, hogy szívesen dolgoznak vele. Nemrég készült el Komlón a 10.000-ik db gyűrű és nem tudnak annyit készíteni, ami elég lenne.

A TH-gyűrűk felhasználására jellemző, hogy a múlt év szeptember hónapjával szemben, amikor 616 ezer forint értékben biztosítottak vasgyűrűvel, ez év novemberében már 1,865 ezer forintot fordítottak a bevált módszer alkalmazására.

Hányan olvasnak Komlón?

127.340 darab napilapot vásárolnak meg Komlón egy hónap alatt. Ezenkívül jelentős mennyiségű hetilap és egyéb folyóirat terjeszti a kultúrát, viszi el a híreket, érdekességeket a komlói otthonokba.

A rendszeres olvasók száma állandóan emelkedik. Így például a Népszabadság előfizetőinek száma — ez év márciusától — 407-tel emelkedett. Figyelemreméltó a Nők Lapjára előfizetők gyors növekedése. Márciusban még csak 294 család járatta rendszeresen, ma már viszont 1069 helyre jár!

De a többi lapot olvasók tábora is állandóan emelkedik. Mindez pedig azt bizonyítja, hogy terjed a kultúra ezen az úton is.

A sorompótörés „szezonja”

— Na ezt is azért javítják, hogy legyen mit kitörni!

Jónéhányan nyilatkoznak így, amikor áthaladnak a vasúti átjárónál a sorompót javító munkások mellett. S van is benne valami! Legalább is ezt bizonyítja, hogy ebben az évben 4, az elmúlt esztendőben pedig 9 alkalommal érezték ellenállhatatlan vágyat a sorompó kitörésére különböző típusú gépkocsik és motorkerékpárok vezetői.

A sorompótörés „fő szezonja” jelenleg van. A rossz látási viszonyok, a csúszós út és a nem megfelelő közvilágítás (erre külön fel szeretnénk hívni az ÁVESZ vezetőinek figyelmét), könnyen oka lehet a sorompótörésnek, esetleg a balesetnek is.

Az eddigieknél sokkal jobban kell törekedni a biztonságos hajtásra, főleg a „tröszt kanyarban”, mert könnyen bekövetkezhet a baleset. Mindenkinek drága az élete, meg aztán kb. 3000 forintba kerül a sorompó megjavítása is...

Forró elvtársi üdvözlet
Anna és Béta akna dolgozóinak

Kedves Elvtársak!

Örömmel értesültünk arról, hogy a komlói széntröszthöz tartozó Máza és III-as aknai üzem után december 14-én Anna-akna és december 15-én Béta-akna dolgozói is teljesítették az 1957-re előirányzott tervüket.

Örömmel vettük tudomásul azt is, hogy Anna-akna bányász-dolgozói 5000, Béta-akna bányamunkásai 10 440 tonna szén terven felüli felszínreküldését vállalták.

Nem kétséges előttünk, hogy az éves terv határidő előtti teljesítését mindkét üzemben a párttagok és pártonkívüliek lelkes hazafias összefogása, a bányászok, műszaki vezetők, párt- és szakszervezeti vezetők, valamint az adminisztratív dolgozók lelkes együttműködése nyomán sikerült megvalósítani.

Ez a siker nem csupán gazdaságilag erősíti népi államunkat, a Magyar Népköztársaságot, de politikailag is igazolja munkás-paraszt kormányunk, pártunk politikájának helyességét. Azt, hogy a politika a munkásosztály, népünk helyeslésével, egyetértésével találkozik. Ennek gyakorlati megnyilvánulásaként tekintjük ezt az eredményt.

A kiemelkedő eredmény értékét még növeli az a tény, hogy olyan esztendő tervteljesítéséről van szó, amelynek elején még az alkotó munkát csak egyik kezünkkel tudtuk megkezdeni, a másikkal védeni kellett életünket, családunk, hazánk békéjét és nyugalmát.

A terv idő előtti teljesítése azt mutatja, hogy Anna- és Béta-akna dolgozói is hősies öntudattal vettek részt ebben a harcban. Uj munkasikerük, tervteljesítési győzelmük, a párt, a munkásosztály győzelme, a szebb holnap, a ragyogó jövőnk ígérete.

Anna- és Béta-akna dolgozói! Kommunisták! Elvtársak!

Forró elvtársi üdvözletünket küldjük munkagyőzelmük alkalmából. Kérjük az elvtársakat, tolmácsolják köszönetünket üzemükben mindazoknak, akik részesei az évi terv idő előtti teljesítésének.

Kívánjuk, hogy valamennyiünk, egész népünk javára, mindannyiunk boldogulására további sikerekkel gazdagodjék munkájuk. Adjon erőt és lelkesedést újabb eredmények eléréséhez az a tudat, hogy eredményükkel pártunk és népünk elismerését szerezték meg. S ez a legnagyobb kitüntetés.

KELEMEN LÁSZLÓ
Komló városi párt vb-titkára

BÁNYÁSZLÁMPÁVAL

A VII. SZINTEN

Bármelyik csapatnál jártunk ezideig, még a hibák és hiányosságok mellett is mindenütt az egészséges termelési készség kísérte a jövesztő és a karbantartó munkálatokat. A 63-as csapatnál azonban olyant hallottunk, amely sehogy sem illik bele Kossuth-bánya dolgozóinak profiljába. Elmondjuk? Vagy hallgassunk róla? Reméljük, akiről a panasz szól, írásunk nyomán magára ismer s változtat eddigi viselkedésén.

A 63-as csapat tagjait nagy munkában találtuk. Nem is zavartuk őket sokáig. Mindössze néhány kérdést intéztünk hozzájuk:

— *Miért sietnek annyira? Nem lesz meg a terveljesítés?*

— Hogyne sietnénk — hangzott az ingerült válasz, — hiszen az éjjeli harmad soha nem dolgozik. Éppen hogy csak feltűzik a fűtét.

— *Nem beszéltek erről a dologról az éjjeles csapat vezetőjével?*

— Dehogynem. Csakhogy ő azt állítja: nem érdemes dolgozni, mert úgysem fizetik ki. Ezért aztán minden munkát a csillésekkel végeztet el. Mi meg dolgozhatunk utána, de a teljesítményen osztozni kell.

— *Hogyan lehetne a helyzeten változtatni?*

— Olyan vájár kellene az éjjeles csapathoz, aki TH-val is tud biztosítani és a munkában is szorgalmas. Akivel összedolgozni.

Sajnáljuk, hogy az éjjeles csapat vezetőjével nem beszélhettünk. Szerettük volna meghallgatni az ő véleményét is. Reméljük, hogy mire ismét meglátogatjuk a 63-as csapatot addigra igazságos egyetértés lesz a két harmad között.

A 8-as telepi felső csapásba

igyekeztünk ezután Módi Istvánékhoz. Az úton azonban kellemetlen dolgot észleltünk. A VIII-as telepi ereszkében félcsizmaszárig ért a víz. Az 50-es csapat fáját szállítják ezen az ereszkén. A bányászoknak mintegy 20 méteren keresztül ebben a vízben kell közlekedniök. Vajon a körletvezető miért nem tisztíttatja ki a csorgát? Márkus Ferenc fahordó — aki a közelünkben tartózkodik — véleményt mond nekünk:

— Állandó ez a víz — mondja, — mikor fent iszapolnak. A sétálók közül 2—3 ember egy óra alatt ki tudna takarítani. Ehhez azonban egy kicsivel több gondosság kellene.

Közben megérkeztünk a 8-as telepi felső csapáshoz. Az iteni problémákról Módi István beszél.

— Messze kell járnunk a pillérfáért. Jó lenne, ha ezeket helybe kapnánk, — panaszolja.

Hát bizony mindezen változtatni kell. Méghozzá rövid időn belül. Bízunk abban, hogy az illetékesek mielőbb intézkednek.

A hetedikesek

Az osztályban néma csend van. Osztályfőnöki óra következik. Ennek az órának nemcsak azért örülnek a hetedikesek, mert szeretik osztályfőnöküket, hanem azért is, mert ilyenkor elmarad a felelés.

Az óra örömhírrel kezdődik:

— Lányok! Van egy közös nagy célunk, melynek eléréséhez sok pénz kell. Ez az összeg nem lesz meg másképp, csak úgy, ha összefogunk. Elhatároztuk, hogy bált rendezünk.

*

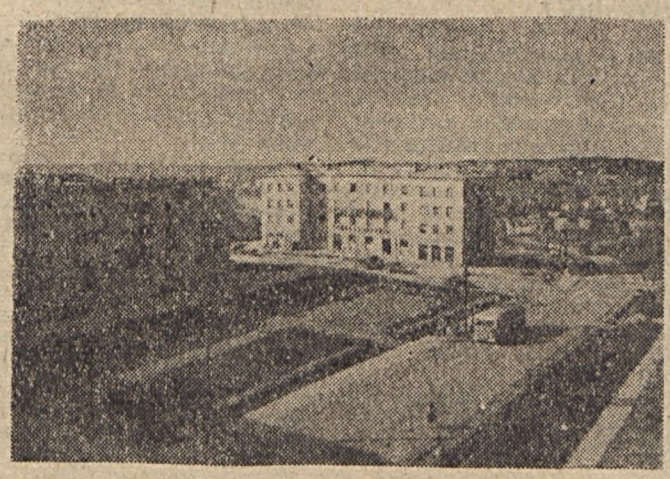
December 14-én már kora délután megkezdődött a nagy sürgés-forgás. A zenészek 6 óra előtt megérkeztek s az izgalom nagy volt a tanulók között. Három óra hosszáig — este 9-ig — szinte szünet nélkül táncoltak fiúk és lányok, szülők és tanárok egyaránt. S amikor az óra kilencet mutatott, megkezdődött a tombolatárgyak sorsolása. A hetedikes lányok kipirult arccal, izgatottan figyelték a sorsolást. Mindenki egyet szeretett volna: megnyerni a babát!

Végre eljött a nagy pillanat! Az idegek megfeszültek. Vajon kinek a számát húzzák ki? — „Ötszázhárom” — mondta Rácz Sándor igazgatóhelyettes a nyertes számot. Mindenki a tombolajegyére tekintett s néhány pillanat múlva Tamás Marika kiáltott fel: „Enyém a baba!”

Most már Marika szerencséjének örültek a lányok. Nem irigyelték tőle a babát. Miután az izgalom feloldódott, együtt dicsérték, „a világ legszebb babáját.”

S aki december 14-én az esti órákban a Kökönyös keleti iskola környékén tartózkodott, az hangos zeneszó mellett, jókedvű, vidám nevetést is hallhatott.

KÖKÖNYÖS, PETŐFI TÉR

Városunk egyik büszkesége a kökönyösi városrész. A szép, modern házakban bányászok és más iparágak munkásai laknak és élik fejlődő városunk immár mozgalmas életét. A parkkal övezett lakótömbök már a rendezett város képét mutatják és erre a látványra valamennyi komlói lakos joggal büszke.

A kökönyösi dombról letekintve már kibontakozott a kenderföldi városrész lakásépítkezése is, valamint a dávidföldi kislakások is átadás előtt vannak. Bármerre tekintünk városunk peremérről, mindenütt az új lakóházakat látni. Éjjel a város fényei mint ezernyi lámpás világítják az éjjel is zsongó várost, hisz a munka — föld felett és föld alatt — percre sem szünetel.

Asszonyok köszönete

Tintával írott levelezőlapot hozott a kézbesítő szerkesztőségünkbe néhány nappal ezelőtt. A Sikondai Szanatóriumból küldték. Asszonyok írták, akik a hosszú fáradságos munka után néhány kellemes hetet most Sikondán töltenek pihenéssel, szórakozással.

„Köszönetet mondunk a szénelőkészítőmű vezetőségének — írják, — hogy gondoltak ránk. Jól esett az intézkedésük, amellyel lehetővé tették a sikondai tartózkodásunkat. Nagyszerűen érezzük magunkat, minden nel elégedettek vagyunk. Ilyen módunk úgysem volt még soha.

A kellemes pihenésért az üzem szakszervezetének mégegyszer köszönetünket fejezzük ki.”

Dani

(ÚJ MAGYAR FILM.)

Szemes Mihály rendező első nagy filmje. Már megjelenése előtt nagy érdeklődésre tartott számot — hiszen alkotójának ezt megelőző kisfilmje, a „Szánkó" a múlt évben Velencében második díjat és Szent György díjat nyert a gyermekfilmek kategóriájában.

A bemutató nem egészen igazolja a várakozást. Sokat igér a film kezdete. Egy riadt tekintetű szép leányanya áll a sínpáron, szembenézve a robogva közeledő vonattal. Kezében pólyás csecsemője s a néző már látja a bekövetkező tragédiát, amikor a végső pillanat egy szíporkája odébb lódítja a halálra szántakat. Aztán látjuk vonatra szállni, s a vonat padján a magárahagyott gyermeket. Egy idegen asszony vágyakozón, anyás tekintetével simogatja az alvó csecsemőt. Így kezdődik a film, majd különféle fordulatokon át nyomon kíséri Dani sorsát addig, amíg a közben tizévessé cseperedett fiút, békétlen zaklatottságában ismét a robogó vonat elé állítja.

Ez a sorsszerűség, melyet igaznak és megmásíthatatlannak mutat be a film, ma hamis szemlélet. Hamis még akkor is, ha az életben ilyen egyedi példa előfordul.

Mert vannak nálunk is elhagyott gyermekek, olyanok is, akiket egy vagy két anya is elhagy, elárul, de nálunk az elhagyott gyermekek örökbefogadásáért gyermekszerető asszonyok nem egyesével jelentkeznek. S az utóbbi a jellemző ránk, a mi életünkre. Olyan vádat állít a film elénk, amely nem veszi figyelembe a két rossz mellett a nagyobb igazságot, hogy nálunk ezrével vannak jó anyák. S ez nem a statisztikai átlag számonkérését jelenti.

Emberségből e film ezért mutat be jóval kevesebbet a mindennapi életünk meglévő humánus tartalmánál.

Ezért nem tud a filmben képviselt hatodrésznyi igazság a film teljes, a művészi igazságig emelkedni.

S mert így a történet híján van az élet és a művészi igazságnak — nem juthat el a művészet fokára sem.

Nem tudja ezt azzá tenni Tolnai Klári sem, az ő nagy tehetségével. Ezért érződik bizonytalannak Kállai Ferenc hig szerelmi kapcsolata is. Nem tud változtatni ezen Páger Antal kitűnően megrajzolt, s valóban élettel teli mozdonyvezetője sem. A tehetséges kis gyermekszínész, Weiser György nagyobb szeretetet és műgondot érdemelt volna, mint a forgatókönyv írótól (Szemes Mariann), mint a rendezéstől. Bara Margit azt nyújtja, amit vártunk tőle.

Nem ad új Körhintát Dani, mint vártuk volna, de bátor kísérletet jelent az emberi problémák halk, finomszerű ábrázolásának kutatásában. Ezért is sorolhatjuk — a hibák ellenére is — a jobb filmek közé.

Újabb délsarki expedícióra készül az „Ob"

Az „Ob" Diesel-elektromos hajó, a szovjet Déli-sarki expedíció zászlóshajója, újabb expedícióra készül. Az előkészületek már befejeződtek.

Az NGE programján szereplő széleskörű kutatások miatt az „Ob" az idén sokkal hamarabb indul el az Antarktiszra, mint tavaly. Oceonográfiai kutatásokon kívül a hajón térképészeti munkák is folynak.

Az expedíció több mint kilenc hónapig tart, vezetője Kort professzor, a Szovjet Tudományos Akadémia antarktiszi tanácsának alelnöke lesz.

Érdekességek a nagyvilágból

Balett-könyvtár Londonban

Az az angol bizottság, amely Anna Pavlova, a nagy orosz balettáncosnő emlékének ápolására alakult, 250 fontot adományozott arra a célra, hogy alapítsanak londonban balettkönyvtárat. Sok angol könyvtár könyveket ajánlott fel erre a célra, és így ez év elején megnyílt Londonban a Pavlova könyvtár.

●

Két napig Fiume háztetőin botorkált...

A fiumei állatkert egyik legnyugtalanabb állata a Tarzán nevű majom. Ez egy szép napon megszökött a ketrecéből és két nap a város háztetőin bravúroskodott. Az első éjszaka visszalopódzott elhagyott ketrecéhez, amely mellett Markó nevű majomtársának ketrece van. Megragadta a másik majom lábát és a rácson keresztül ki akarta húzni. Természetesen a vasrács nem engedett, Markó pedig az erős ráncigálások következtében olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy az állatorvosok gyors közbelépése ellenére is elpusztult. Tarzánt csak küzdelmes hajsza után tudták elfogni őrei.

●

Egyre több a balkezes gyermek

Erich Enström orvostanár több éves kutatómunkája eredményeként azt állítja, hogy egyre több a balkezes gyermek. Az általa megvizsgált gyermekeknek 15 esztendővel ezelőtt csak 5 százaléka volt balkezes. Ma már ugyanannyi gyermek közül 11 százalék ír balkézzel. Egy 1946-ban végzett körkérdés eredményeként megállapította, hogy a fiúk között több a balkezes.

●

Elveszett egy harisnyakötő

Hiszen, ha ez egy egyszerű harisnyakötő lenne, amely Milánóban elveszett — nem lehetne semmit sem tenni. De ebben az esetben Jeane Mansfield, a hollywoodi filmcsillag gyémánt harisnyakötőjéről van szó. A szőke démont háromezer ifjú fogadta, mégpedig olyan lelkesen, hogy Jeane perceken belül elvesztette cipőjét, szokott pózát, nyugalmát, valamint gyémánt harisnyakötőjét.

A Scala-ba tervezett látogatását le kellett mondania, mert oda cipő nélkül mégsem mehetett. Így hát megelégedett egy exclusiv lokállal, ahová — mint mondják — cipő, sőt egyebek nélkül is be lehet menni.

A széntermelő üzemeknél az önköltség kialakulása 1957-es évben

Mivel, hamarosan köszöntjük az új esztendőt, s elbúcsúzunk az 1957-es évtől, a tröszt főkönyvelőjét, Bachmann elvtársat keressük fel, és tájékoztatást kérünk a széntermelő üzemek önköltség kialakulásáról. Bachmann elvtárs szívesen áll rendelkezésünkre.

— *Az 1957-es évben a tröszt üzemeinél hogyan alakult az önköltség?* — kérdezzük.

Az üzemek önköltség kialakulása igen jónak mondható. Figyelembe véve a produktív munkát, a béreket és az anyagfelhasználást, a tröszt üzemei jól dolgoztak.

— *Melyek azok az üzemek, amelyek e téren kimagasló eredményeket értek el?*

— Az önköltségnél vannak jó eredményt elért üzemeink, de kimagaslókról nem beszélhetünk. Attól még messze vagyunk. A kérdésre válaszolva elsőnek Anna-aknát kell megemlítenem. Anna-aknán a termelés a bérezéssel, év elejétől kezdve arányosan alakult, így az ottani bányászok Komlón elsőnek teremtették a gazdasági konszolidációt. Az év első negyedévében 259,99 forint volt egy tonna szén termelési ára, a második negyedévben 263,83 forint, majd a harmadik negyedévben 249,16 forint.

Ha több tényezőt figyelembe veszünk, második helyre Kossuth-bányát kell sorolnunk. Annak ellenére, hogy Kossuth-bánya két hónapon keresztül nem teljesítette havi tervét, mely nagyban reagált az önköltségre is, mégis szép eredményeket mutatott. Kossuth-bánya ez év első negyedévében egy tonna szenet 428,22 forintért termelt, másodikban 341,73 és a harmadik negyedévben 332,18 forintért.

A harmadik helyen a mázai bányászok állnak. E kis széntermelő üzemünk egész évben a termelésben élenjáró üzemeink közé tartozik, így elsőnek is fejezte be éves tervét. Ott pedig, ahol jó a termelés, az önköltség is jó. A mázai bányászok az első negyedévben, egy tonna szén 409,13 forint termelési árával szemben a harmadik negyedévben 299,50 forintért termelték a szenet.

Bár a többi tröszti üzemnél is, — így a III-as aknán, Bétán, Nagymányokon és Szászváron — a számokat nézve javulás mutatkozik, mégis ezek az önköltség területén elég rosszul állnak — fejezte be nyilatkozatát a tröszt főkönyvelője.

TAMASI LAJOS:

Taggyűlésen

Csupa kevélység még az ember
s magában megroppan a hős,
— hová lennél kevélységeddel
mikor megállsz a párt előtt?
S megálltunk mind egy pillanatra,
Lenin fogott velünk kezet:
fölvirradt a győzelem napja.
Ki érti most a könyveket?

Páncélt a tökés önmagának
fényeset verhet, mint a nap
nem védik meg acélfal-várak,
s nem védi hajló szolgahad.
eszelős, rémült rettegése
hiába fröccsen ellened,
bárhol vagy, Lenin seregében,
milliók harcolnak veled.

Kovácsolt százszor a reménység
jelet magának, biztatót,
mindannyiszor csak összetéptek
bárók, papok, rendőrkopók.

Az emésztő emberségnek
adunk mi győzelmes jelet,
mutasd föl egyetlen reménynek
piros tagsági könyvedet.

Kemény parancs van írva abban,
nehéz gond, élet és halál
bele van írva láthatatlan
betűkkel sorsod útja már,
tükörnek hordod, s biztatónak,
vas-szín betűi csengenek,
fölkérdez az idő még holnap,
őrizd piros tagkönyvedet.

Keménységét kristálynak-könek
s a melegét, hogy fűt a vér,
számonkéri naponta tőled
a nagy proletár hadvezér.
S hogy fölmutathasd makulátlan
tisztán, mint győzelmi jelet,
mint fáklyalángot a világnak,
őrizd piros tagkönyvedet.

A közvélemény kérdésére válaszolunk

A Hazafias Népfront Városi Bizottságán keresztül a város több lakója fordult szerkesztőségünkhöz ezzel a kéréssel: adjunk választ arra, miért magasabb Komlón az áramszolgáltatás díja az országos átlagnál.

A szerkesztőség eljárt az ügyben illetékes szerveknél és a kérdésekre a következőket közölheti:

Az áramszolgáltatás kw ármegállapítása még az infláció, illetve az államosítás során történt meg. Az Áramszolgáltató Vállalat mintegy hetven féle háztartási egységárat tavált ezen a területen. A legkisebb 1.25 Ft volt, a legmagasabb 3.75 Ft. Ebből alakították ki Komlón a 3.00 Ft-os helyi kw árat. Ez természetesen magasabb az országos átlagnál. A fogyasztói ár komlói csökkentése azonban csak új országos ármegállapítás során lehetséges. Ahhoz, hogy ez a rendezés az államunknak ne jelentsen komoly bevételi kiesést, az egységárakat országosan kellene középarányosítani — azaz a magasat leszállítani, s ahol túlzottan alacsony, ott felemelni. Erre már többször gondoltak, de a terv megvalósítását eddig megakadályozta az, hogy azok, akiknél a rendezés emelést jelent, méltatlankodva fogadnák.

A Dél-Dunántúli Áramszolgáltató Vállalat ez ügyben az illetékes helyen már az elmúlt években több esetben sürgetően eljárt, de eredmény nélkül. Legutóbbi megkeresésünkre most közölte, hogy előreláthatóan hamarosan új rendezési terv alapján sor kerül a kérdés megoldására.

Az új terv szerint az egész országot négy háztartási egységár övezetre osztanák. E szerint tervezik kialakítani a fővárosi, kiemelt városi, egyéb városi és községi egységárakat.

A fenti alapgondolatból kiinduló tervezet jelenleg kimunkálás alatt van. Ha azt elfogadják, akkor előre láthatólag jövő év első hónapjaitól Komlo város háztartási világítási egységára is jóval kevesebb lesz a jelenleginél.

Természetesen a tervezett rendezés nem érinti majd a bányászok eddig is más elbírálás szerinti áramdíj fizetését.

Tudod-e?

...hogy a Föld és a Hold egymástól való közepes távolsága nem kevesebb, mint 384.700 kilométer?

*

...hogy a Földünktől a Nap 400-szor messzebb van, mint a Hold?

*

...hogy a Nap felületének hőmérséklete 6.200 Celsius fok?

*

...hogy 8,3 percnyi időre van szükség ahhoz, hogy a napsugarak elérjék a földünket?

*

...hogy a Mars az a bolygó, melynek életfeltételei legjobban hasonlítanak a földünkéhez?

...hogy a fény egy év alatt 9,5 billió kilométert tesz meg?

*

...hogy az ágyúgolyó a kilövés utáni másodpercben már egy és egynegyed kilométeres utat tesz meg?

*

...hogy másodpercenként 12 kilométeres sebesség szükséges ahhoz, hogy a Föld vonzóerejét le lehessen küzdeni?

*

...hogy a Szovjetunióban műszert készítettek a növények egészségének vizsgálatára?

*

...hogy a hozzánk legközelebb lévő állócsillag is több, mint négy fényévre van?

A 26-os AKÖV válasza nyílt levelünkre

Lapunk december 14-i számában kifogásoltuk a közlekedés rosszabbodását. A vállalat erre az alábbiakat válaszolta:

„A közlekedés rosszabbodásával kapcsolatos észrevételükre közöljük, hogy vállalatunk minden rendelkezésre álló eszközzel biztosítani kívánja a téli forgalom zavartalan lebonyolítását és azt, hogy a járatokra a dolgozóknak a megállóhelyeken minél kevesebb időt kelljen várakozni."

A vállalat válasza megnyugtató és annak eredményéről már az elmúlt napokban meggyőződhettünk.

Ugyanebben a lapszámunkban kifogásoltuk egy munkással alkalmazott durva hang használatát. A vállalat vezetősége meghallgatta a hibát elkövető gépkocsivezetőt, s miután az egyoldalúlag informálta, bírálatunkat elutasította.

A vállalat erre vonatkozó válaszát nem tartjuk kielégítőnek, mert nem igazságos, s mert az ilyen eljárás újabb hasonló hibák elkövetéséhez vezethet. Ezért most már ismételten kérjük az eset törvény szerinti megvizsgálását és a hibás felelősségre vonását.

Gregor János:

APÁK EMLÉKEI

(Részletek az azonos című elbeszélésből)

III.

Az öreg úgy látszik kitalálta gondolataimat, mert hosszasan fürkészett, s aztán — vagy mert előzni akarta kérdéseimet, vagy mert más alkalomra szánja az efféle beszédet — gyorsan az árvizekről beszél:

— Nem volt mindig ilyen csendes ez a patak sem, — fűzi a szót tovább — sűrolta az ha megkergült, a konyhakűszöbét is nem egyszer.

1914-et írtak, amikor én a jelenlegi Uttörőház épületében laktam. Azon a nyáron — egy fülledt vasárnap — ebéd után nagy égzengésre ébredtem délutáni szunyókálásomból. Csattogtak a villámok, s heves zápor esett. Rövidesen kicsinynek bizonyult a patak medre és a kiszorult víz elöntötte a falu lapályosabb részét.

Jó időben ébredtem ahhoz, hogy a malacokat a felső „ólba" mentsem, az udvart már jéli méterre is elöntő vízből. Há, lett is aztán sártenger — most egyszer a nyár kellős közepén.

Azóta már hozzászoktunk, hogy nemcsak téli-tavaszi időben, de a patak jóvoltából — néha nyáron is latyakban járjunk. Mert télen az szinte természetes volt.

Közben az öreg szeme a műúton elsuhanó autókat nézi.

— Nem volt itt műút, még nagyon kövesút sem. Ősztől tavaszig, felszáradásig, csak „nagy ügyben" szánták rá magukat az emberek, a pécsi útra. Már ha volt az útra vállalkozó fuvaros — teszi hozzá — mert ritkán akadt. Esetleg a vásárok napjára.

Egyedül a kis Bognár vállalt ilyenkor is pécsi utat. Büszke is volt rá sokáig, hogy őt még egyszer sem hagyták cserben lovai, nem húzták kátyuba szekerét.

Mondom — saká erről volt híres — míg egyszer ő is elakadt, de tengelyig. Szégyellte is a dolgot nagyon — merthogy — fogadott fuvar volt és a kocsi tele nyelves fehérnéppel. Körüllmustrálta szekerét — eképp győzőáve meg arról, ami e mustrálás nélkül is bizonyos volt — majd éktelen haraggal állt szembe lovaival. Azt hittük ütni készül, de ő lenyelte mérgét (talán már az asszonyok miatt is, mert közben oda sandított) csupán bánatosan odaszólt: „Éjnye Sárga, nem hittem volna, hogy ilyen szégyent hozol a fejemre."

Mer' az bizony szégyen volt, és soká maradt rajt csúfságnak saját mondása.

BÉKA-HANGVERSENY

...A mai bányák bizony még álomnak is túlságosan merésznek hatnak, ha az akkorira gondolok, — kanyarodik a beszédben az öreg pár évet ismét vissza. — Akkor még csak Anna-akna létezett, az is csak száz méter mély volt. Az első szinten a szénatermelés, a másodikon csak elővájási munka folyt. A napi 5—6 vagonnyi kitermelt szenet azon a kisvasúton szállították lóvantatással, ahol most a kőbánya kismozdonya zakatol.

Az aknaszállító gép gőzhajtással működött. Villanyt keveset, azt is csak az egyes lakásokban, s csak világításra használták.

Az egész „kolónia", ahogy akkor a bányász lakótelepet nevezték, azon a két sor házon kívül, amely az Anna-aknai völgy két oldalán húzódik, csupán egy-két emeletes ház volt és néhány barakból állott.

A barakokban bizony nem egy lakás, csupán egy konyhát jelentett. Voltak persze két-háromszobás lakások is... — Csak nem a munkásoknak. Az újtelep későn, a 12-es években épült... S az már modern telepnek számított.

Erre a „Szopok" felé olyan kenderáztató tó-féle húzódott. Nem tudom miért, de mocsilának nevezték, s rengeteg béka volt benne.

A „Szopoki Csárdát" aztán az öregebb bányászok gyakran felkeresték. Nemcsak akkor, ha pénzük volt, hanem anélkül is, merthogy adott a csárdásné hitelbe is — fűzi hozzá magyarázatképpen.

Itt mulatozott néha hajnalig egy-két bátrabb legény, — már aki nem félt feleségétől.

Egy ilyen dáridó után eléggé pityókás állapotban tartott hazafelé, Bálint és János bácsi.

Csillagos este volt, s langyos éjszaka. Jól esett hát nekik dalolgatás közben legalább egy részét kifújni a „beszedett mámornak".

Így értek el kis mezei „kacskaringóval" a mocsila partjára.

Addig azon versengtek egymással, hogy ki tudja magasabban énekelni a „Darumadár"-t. De a tópartján már nem tudták eldönteni, mert a rengeteg béka oly égtelenül kuruttyolt, hogy alig hallották tőle saját hangjukat.

Megálltak hát az énekléssel, miközben Bálint gazdának nagyszerű ötlete támadt.

— Te Jankó, — szólt oda társának, — fogadjunk, hogy mentem elhallgattatom e rusnya férgeket. Gilt — hangzott a válasz. — Egy liter borban.

— Az imbolygó öregek jobbjai összetalálkoztak. Ekként tehát megpecsételték a literes fogadást.

Bálint gazda kissé meghúzta nadrágszíját, tekintetét az égre emelve, akkorát kurjantott, hogy a békák egy rövid időre mind elnémultak.

János bácsi, aki kissé vénebb legény volt Bálint bácsinál, nem akart lemaradni a tehetségben sem. Hátha a tett visszanyerheti. S miután a fogadást újra kötötték, ő is kurjongatni kezdett. Csakhogy János bácsi hangja sokkal gyengébb volt társánál, a békák rá sem hederítettek. Erre, no meg Bálint bácsi gúnyos nevetésére égtelen pulyka fogta el.

Felkapta a mocsila partján lévő husángot, s derékig gázolva a sás és nád közé, erőteljes csapásokkal próbálta elhallgattatni a láthatatlan ellenfolódákat.

Mondani sem kell, hogy a bátor „Jankó" milyen csendes legény volt, miközben feleségének kívánatos kérdéseire kellett kielégítő magyarázattal szolgálnia.

Hogy a fogadást [illegible] dott, azt máig sem árulta el. Így azt én sem tudhatom...

43 boldog család

Már csak napok választanak el bennünket a karácsonyi, valamint az újévi ünnepektől. Milyen jó érzés az, ha ilyenkor a családtagok összejönnek az új, kellemesen meleg lakásban, együtt ülnek az ünnepi asztal köré, és boldogan ürítik poharukat.

Sok-sok család kapott már itt Komlón lakást és sokan a népi demokrácia által adott lakásokban ünnepelték eddig is a karácsonyt, az újévet, de sokan az idén részesülnek ilyen megtiszteltetésben.

Az utóbbiak közé tartozik az a 43 család is, akik az év utolsó hónapjában kaptak új, modern lakásokat Kossuth-bányától. Valamennyi családfő Kossuth-bányán dolgozik. A 43 lakás elosztása a következőképpen alakult: 23 csillés, 17 vájár, 1 bérelszámoló, 1 nivatalnok és 1 segédmunkás. Az utóbbi három kivételével a többiek az üzem szenes főkörletén dolgoznak, becsületesen végzik munkájukat rendesen járnak műszakra és mindnyájan szakszervezeti tagok.

Befejezésül említsük meg azt is, hogy Kossuth-bányán egyetlen egy hónapban sem volt ilyen nagyarányú lakáselosztás. Ez az üzem szakszervezeti bizottsága közbenjárására történt.

Az üzemi tanácsok működéséről

Az üzemi tanács a szakszervezet irányítása alatt működik. Az üzemi tanács tevékenységét ülésein fejti ki. Az üzemi tanácsot szükség szerint, de legalább negyedévenként kell összehívni. Azonban minden esetben össze kell hívni, ha az üzemi bizottság úgy dönt, ha a tanács tagjainak legalább egyharmada, vagy az igazgató, bányavezető, körzeti üzemvezető kéri.

Többaknás üzemeknél az üzemi tanács összehívásához még a fentiek fenntartása mellett — az illetékes trösztbizottság hozzájárulása szükséges. Az üzemi tanács üléseit munkaidőn kívül kell megtartani.

Az üzemi tanács munkájának tervszerűbbé tétele érdekében ütemtervet kell készíteni. Ez tartalmazza az ülések napirendjét és a napirendi pontok előadóit. Az ütemtervet az üzemi tanács hagyja jóvá.

A napirendi pontok előadójának olyan dolgozót kell kijelölni, akinek a tárgyalandó kérdés a munkaterületéhez tartozik. A napirendi pontok anyagát írásban is ki lehet küldeni, hogy a tanácstagok az üzem dolgozóival azt előre meg tudják beszélni.

A tanácsülésre az üzemi bizottság az üzem bármelyik dolgozóját meghívhatja szakvéleményezőnek, vagy részvevőnek tanácskozási joggal.

Szükség esetén nyilvános tanácsülést lehet tartani.

Az üzemi tanács akkor határozatképes, ha tagjainak kétharmad része megjelent. A tanács döntéseit szótöbbséggel hozza, a döntést jegyzőkönyvbe kell rögzíteni.

Az ülést az üzemi tanács elnöke vezeti. Az elhangzottakat a vita alapján az elnök foglalja össze és javaslatot tesz a határozat pontjaira vonatkozóan.

Az üzemi tanács működésével kapcsolatban ügyviteli kérdésekben az üzemi tanács elnöke intézkedik. A gazdasági vezető köteles biztosítani az ügyvitelhez szükséges adminisztratív eszközöket.

Bányabiztonság

A Komlói Szénbányászati Tröszt baleseti helyzete ez év október — szeptemberhez viszonyítva — némi javulást mutat. Néhány üzemben tehát kedvező javulás látható, azonban romlottak a mutatószámok a Kossuth-aknai szenelő, szállító és gépüzemben, továbbá Anna-aknán, Nagymányokon és Mázán.

A mutatók javulása elsősorban Kossuth-aknai feltáróüzemében, III-aknán, Béta-aknán, Szászváron, az anyagüzemben, a szénelőkészítőműben és a karbantartó üzemben tapasztalható.

Még mindig igen magas — tröszti szinten — a 8 napon túl gyógyuló balesetek aránya. Ez teszi ki az összes balesetek 46,6 százalékát. A baleset okozói az egész évben ugyanazok voltak: anyagmozgatás, csillézés, kőzetomlás és tárgyak esése. A sok baleset előidézője legtöbb esetben a fegyelmezetlenség, és a felelősségrevonás is sokszor elmarad.

A bányák vezetői és biztonságtechnikai megbizottai balesetelhárítási tanfolyamokon ismertetik a veszélyek leküzdésének módjait. Miniszteri rendelet szerint visszaállították a balesetelhárító tanfolyamok régebbi óraszámát, amely szerint a földalattiak tanfolyama 24, a külszínieké 18 órás.

Ezidáig mintegy másfélmillió forint összegű munkavédelmi beruházást hajtottak végre trösztünk bányáiban. Lemaradás tapasztalható gépészeti és villamos vonalon. Az üzemvezetők személy szerinti felelősségük tudatában sürgősen korrigálják a még meglévő munkavédelmi és egészségügyi beruházások hiányosságait.

A bányabiztonság kiterjesztése céljából folyamatban van a Béta-aknai és váraljai új mentőállomások átépítése illetve felszerelése.

Bányáinkban megnőtt a bányatüzek száma. Elhárításuk érdekében megalakították a kiképzett bányamentő gárdát és jelenleg a 7 állomáson 270 mentő van alkalmazásban. A mentőszellem igen jó. A központi bányamentőállomás megbízható, gyors és ütőképes, aminek már több ízben is tanujelét adta.

Feltétlenül beszélni kell — az egészségvédelem szempontjából — a vizesfúrásokról. Sajnos azt kell mondani, hogy ez az új módszer bányászaink körében még nem talált megértésre és a kiadott 34 darab készülékből jelenleg Kossuth-aknán 4, Anna-aknán 2 vizesfúrás van üzemben. A becsületes és következetes termelés a bányaüzemek feladata, de ez semmi esetre sem mehet a biztonság, az egészség rovására. Műszaki vezetőinknek és a földalatti dolgozóknak meg kell érteni, hogy ezek az intézkedések testi épségüket védik.

Említésre méltó, hogy a kiadott 34 darab vizesfúróberendezéssel együtt a trösztbányaüzemeinél jelenleg 96 berendezés van, 27 vizeshordóval és mintegy 11 ezer méter csőhálózattal. Szomorú, hogy ebből mindössze csak 6 fúrás működik vízzel.

Dolgozóink és vezetőink soha ne feledjék a szabolcsi István-akna óriási méretü és balesetmentes gázkitörését. Ez is azt igazolja, hogy a sújtólégveszélyes bányászatban előre nem látható kataszrófák is bekövetkezhetnek. Sokkal nagyobb szigorral kell végezni a dolgozók leszállás előtti motozását. Meg kell szüntetni a ruha nélkül való munkát és gyakran ellenőrizni kell a sújtólégbiztos villamos-berendezések karbantartását.

A fentiekből világosan látható, hogy a bányabiztonság terén még sok a tennivaló. Minden becsületes bányász kötelessége, hogy a műszaki vezetőkkel együtt — munkahelyükön — megszüntessék a hiányosságokat.

Eredmények és tennivalók

Szántrösztünk az 1957-es év utolsó előtti hónapjában 3 736 tonna szenet adott terven felül, vagyis a tervben előírt 111 540 tonnával szemben — a tanbányával együtt — 115 276 tonnát teljesített. A mintegy 4 ezer tonna szén nemcsak a párosversenyben jelentős tényező, hanem az ország téli tüzelőellátásának biztosításában is számottevő mennyiség.

Az önköltségcsökkentésben is van eredmény. A múlt hónapban 1 tonna szén önköltsége 334 forint volt. A megtakarítás tonnánként mintegy 7 forint, ami jónak mondható. Ennek ellenére még mindig elég magas az önköltség.

Az elővájási munkálatok, a tervszerű bányaművelés szoros tartozéka, tehát ezzel már részletesebben kell foglalkozni. November hónapban aknáink meddő elővájásban 865 métert hajtottak ki, mintegy 100 méterrel kevesebbet, mint a múlt év egyik legjobb hónapjában, szeptemberben.

A szén elővájásában is hasonló a helyzet. Tavaly szeptemberben 3783 métert hajtottak ki, ez év novemberében pedig 3426 métert. Tehát úgy a meddő, mint a szenes elővájásban fokozni kell a munkát. Néhány aknát vizsgálva az alábbi képet kapjuk:

Kossuth-akna a múlt hónapban — meddő elővájásban — 179, Béta-akna 158, és Anna-akna 154 métert teljesített. Szászvár 29 méterrel az utolsó. Szénfeltárásban legnagyobb aknánk — Kossuth-bánya — áll az első helyen 774 méterrel. III-akna 664 métert és Mája 186 métert hajtott ki. Az elővájási teljesítmény az aknák nagyságát és az 1956 szeptemberi munkát véve alapul, kevésnek mondható.

Már most készülni kell a jövő évi megnövekedett terv előkészítésére és ebben egyike a legfontosabbaknak a fejtések biztosítása, a feltárás.

A novemberi bányafafelhasználás — forint értékben — csekély eltéréssel megegyezik a múlt év szeptemberével. Aknáink mintegy másfélmillió forint értékű fát használtak fel az elmúlt hónapban. Ez az összeg a nagy élettartamú TH ácsolat elterjedésével mindinkább csökken, mert a korszerű biztosítás kevesebb fát igényel.

Az 1958-as év nagyobb követelményeket állít bányászaink és műszaki vezetőink elé. A feladatokat csakis a munkaidő kidolgozásával, a tervszerű bányaműveléssel és a szén mennyiségi és minőségi fokozásával lehet végrehajtani. A nagy munkában országunk számít minden becsületes bányász jó munkájára.

1 éves távlatok

A nemrégiben megtartott állandó bizottsági ülésen hallottuk először a tanács kereskedelmi felügyelőjének olyanforma nyilatkozatát, hogy az 1958-as esztendőben bővítik majd a kereskedelem hálózatát.

Miután Németh elvtárs sok, hasznos témát felsoroló beszámolóját akkor nem tudtuk pontosan lejegyezni, így néhány nappal később hivatalában kerestük fel:

— A vásárlók érdekében milyen boltokat kívánnak létesíteni a következő esztendőben?

— A Kökönyös-nyugati oldalon, Dávidföldön, egy fűszer-csemegeboltot nyitunk, melynek beruházása 150 ezer forintba kerül. — Ugyancsak Kökönyös-nyugaton, majd Kenderföldön az 509-es épületben húsboltot rendezünk be. Ezenkívül — szintén Kenderföldön — a jelenlegi rövidáru bolt helyett, és a Vörösmarty utcában tejboltot létesítünk.

— Azt mondotta Németh elvtárs, hogy a rövidárubolt helyén. Ezek szerint, ez az üzlet más helyiséget kap?

— Igen. Sokkal modernebb, tetszetősebb vegyesruházati bolt nyílik helyette. Hogy némileg illusztráljam a bolt nagyságát, elmondhatom: két bejárata és négy kirakata lesz.

— Ez nagyszerű! S remélhetnek még újabb boltokat is a komlóiak?

— Kérem. A Berek utcában — közvetlenül a Kenyérgyár mellett — kenyérboltot létesítünk. Kenderföldön és Kökönyös-nyugaton négy zöldség-, gyümölcsboltot nyitunk, Kenderföldön az 509-es épületben festék-, üveg-, háztartási boltot, a most épülő 16 tantermes iskola mellett papír-, írószerboltot, a Kossuth Lajos utcában pedig egy OFOTÉRT-üzletet rendezünk be. Ezenkívül rádió-, villamossági szaküzletet létesítünk s a jelenlegi vasboltot specializáljuk. Bevezetjük a vízvezeték-szereléshez szükséges cikkek árusítását és nagyobb választékban lesz majd kapható egyéb szerszám, mezőgazdasági gép is.

*

A program tehát gazdag! Most már csak a megvalósítás a fontos.

HÓFEHÉRKE

Talán ez a szó vonzotta a közönséget arra az előadásra, melyet december 15-én rendezett meg a Zeneiskola nagytermében a kenderföldi iskola szülői munkaközössége és a tantestület.

A nagy készülődés és izgalom nem volt hiábavaló. A gyermekek és a felnőttek részére tartott mindkét előadáson nagyszerűen szórakozott a közönség. A műsor „Táncoljunk, daloljunk Európa népeivel" címen énekkari és zenekari számokkal kezdődött. A Sombergi paraszt, A vidám földműves és a Nap nyugovóra tért című zeneszámok mind-mind más országba vezették el a hallgatókat. Sikeresen tolmácsolta az énekkar a lengyel dalok előadásával a lengyel betyárok dacosságát, elkeseredését. — Ugyancsak megnyerte a közönség tetszését egy tangó harmonikás kislány — Herke Katalin — amint hangszerén egy cseh keringőt játszott.

A zene és énekkar nagyszerű szereplése után adták elő az iskola tanulói a Hófehérke című mesejátékot. A mesét már a legtöbb gyermek jól ismerte, a király, a királynő, a törpék és a vadász látása mégis nagy izgalmat váltott ki a legkisebbekből. Elismeréssel tapsoltak Reisch Erzsinek, aki határozott hangsúlyozásával, természetes, izgalommentes mozgásával nagyon jó királynő volt. Még a felnőttek tetszését is megnyerte Patkó Irénke, a bájos Hófehérke, Bacskai Csaba, az ügyes és kedves királyfi. Jeskó Zsuzsi, a vidám, finomhangú költő, Földvári László, a mord és mégis jólelkű vadász, a hét törpe és az udvarhölgyek is. Az előadás minden szereplőjét dicséret illeti. Jó játszásukért, lelkes készülődésükért a legnagyobb jutalom a közönség tapsa volt.

A tanárok fáradozásáért, a szülői munkaközösség támogatásáért és az árkádsori italbolt dolgozóinak segítségéért pedig a városi nőtanács mond köszönetet.

A siker, a jó munka eredménye további feladatok végzésére ösztönzi az iskola nevelőit és a szülői munkaközösséget is. A bevétel, mely mintegy 4500 forint, s melyen a gyerekek részére vásárolnak karácsonyi ajándékot, új előadás terv bevételét segíti elő.

Levelesládánkból

Lakásügyben

fordult hozzánk Pantócsik Jenő, a 15. sz. Közétkeztetési Vállalat dolgozója. Kérelmét már közölte vállalatával, járt a tanácson és a szénbányászati trösztnél is, de segíteni sehol nem tudtak. Ezért fordult most hozzánk.

Lakásproblémájával kapcsolatban beszéltünk a Közétkeztetési Vállalatnál Bien elvtárssal, segíteni azonban jelenleg ő sem tud. Véleményünk szerint leghelyesebben akkor cselekszik, ha lakásigénylési kérelmét beadja a városi tanácsra Fóris elvtársnak. A lakáselosztást ugyanis ő végzi, így a segítséget is tőle kell várni.

Tűrhetetlen

A városi tanács elnökéhez, Simek elvtárshoz írt levelet Ambrus Lajos a kenderföldi lakók nevében. Igy szól a levél:

Még csak néhány napja kezdték el a kenderföldi terület parkírozását s máris panasszal kell Önhöz fordulni. Az történt ugyanis, hogy a Zrínyi Miklós utca 20. szám előtt a disznók feltúrták a most betűtetett területet és a kis fákat kirángatták.

Tűrhetetlen, hogy ezek a kóborgó disznók tönkre tegyék a parkírozott területeket. Kérjük Elnök elvtársat, tegyen intézkedést annak érdekében, hogy szüntessék meg a disznók szabadon járását. Hívják fel a szülők figyelmét, hogy őrizzék a már szépen megművelt parkokat a gyermekeiktől is. Tegye minden szülő a magáévá a parkok megvédését. Becsüljék meg embertársaik munkját és népünk vagyonát. Aki pedig ezt nem akarja megérteni, azt sújtsa a törvényes rendelkezés.

*

Eddig tart a levél. És azóta a városi tanács szabálysértési előadója 300—300 forintra büntette Hunyadi Györgyné, Molnár Mihály és Lingl Rudolfné lakosokat azért, mert sertéseik szabadon legeltek.

Bizony így járnak azok, akik nem tartják be a szabályokat és nem vigyáznak a köz vagyonára.

Kártyacsaták

„RÁKAPOTT a gyerek a kártyázásra". Egy munkás és szülőtársam panaszolta ezt, s őneki meséltem el a következő történetet, amelyet most olvasóimnak is megismétlek:

A szellemi párbaj és a szerencsejáték izgalma minden egészségesen fejlődő 8-12 éves gyermeket hatalmába ejt. Ennek egyik legjellemzőbb formája a kockázás mellett feltűnő szenvedélyes kártyázás.

Bár e gyermeki szórakozás veszélytelennek tűnik, alapja lehet mégis a hanyagságnak, valamint a felnőttkori ártalmasan szenvedélyes kártyaüzésnek, hazárdírozásnak. A szülőknek tehát résen kell lennie, mert még a notórius kártyás is azt szeretné, hogy legalább gyermekét rabul ne ejtse az ördögbiblia. Hát mennyivel inkább fél ettől a szolidabb szórakozásokat kedvelő család.

Az én gyermekeim közé is berobbant a kártyázási láz. Az iskolák elsőrendűen kitaposott útjain, szinte peronyi pontosan érkezett, mint minden szezonjáték és móricka vicc. Miaalatt a helyzetet felmértem, a tervem is elkészült az ellentámadásra. S mondhatom: sikeresen megállta helyét.

A KÉTES HELYRŐL származó ócska, szutykos lapok helyett legelőbb is, egy ízléses, új, miniatür csomagot és vagy harminc deka cukorkát vásároltam. Mint minden vacsora után, ezen a napon is alig, hogy az utolsó falatot lenyelték fiaim, máris ott volt a „zsuga".

— Beállhatok fiúk? — kérdem.

Hej, nagy örömben és kedves fogadtatásban volt részem. Hát még amikor átnyújtottam a gyönyörű csomag kártyát is. Aztán, amíg átnéztük az új kártyát, elmeséltem a fiúknak Tell Vilmos és a gonosz Geszler történetét és azokat a kártya lapjain is bemutattam.

Majd javaslatot tettem:

— Vegyük be most már a partiba a nőket is; anyukát és Katinkát is.

Miután helyeslés fogadta indítványomat, elővettem a — cukorkát.

ETTŐL KEZDVE minden vacsora után kártyáztunk. S minden forduló után valamennyien vettünk egy szem cukrot. Akár nyertünk, akár nem. Aki pedig győzött, az két szemet kapott...

*

...És most jön tulajdonképpen a gondolat nevelői értékesítése:

— A második szem cukrot a nyerő nem eszi meg, hanem Anyukának és Katinkának adja. Helyes?

— Helyes! — volt az egyöntetű, boldog válasz, hiszen természetes, hogy sohasem magunkért harcolunk, hanem gyengébbekért.

Anyukának és Katinkának ki tudja a legtöbb cukrot nyerni!

Megérti kedves olvasó és szülőtársam a helyzet nagyságát és jellemalakító erejét? Lám, a gondolkozó nevelés útján még az „ördögbibliája" is lehet fenköltérzések forrása.

*

HOSSZÚ TÉLI ESTÉK teltek így el, majd megjött a tavasz és a kártyát kiszorította a horgászbot, a kerékpár, és a többi, már kevésbé veszélyes szórakozás. A szép esték és a megnyert cukorszemekért kijáró hálás testvéri és anyai pillantások emléke azonban még ma is boldoggá tesz bennünket, ha rágondolunk.

Csikós Ferenc

(A fiatalkorúak körében különös izgalmat vált ki, ha kártyára tehetnek szert. Valljuk be: ezt a szenvedélyes — lélekmérgező! — játékformát nem örökölték, hanem szüleiktől, avagy felnőtt férfiaktól tanulták. Nos; akárhogy is ismerkedtek meg a kártyázás „gyönyöreivel", zsenge gyermeklelkük, fejlődő gondolkodásuk részére, természetük kialakításában — a kártya — nem a legszerencsésebb szórakozás.

Hogy a jóérzésű szülő, milyen formában segíthet gyermekének, s irányíthatja helyes nevelését, erre nagyszerű példát adott Csikós Ferenc levelezőnk írása. Javasoljuk: alkalmazzanak ehhez hasonló módszert az ilyen problémával vlaskodó többi szülők is. Biztosan lesz eredménye. Szerk.)

TORTA-
és
süteményrendelés!
a
KOMLÓI VENDÉGLÁTÓIPARI VÁLLALAT
valamennyi üzeme
(Italboltok,
kisvendéglők,
éttermek,
cukrászdák)
FELVESZ

SZURKOLÓK FÓRUMA:

Nagyobb türelmet a komlói szurkolóktól

Mint pécsi szurkoló megdöbbenve olvastam a Szeged elleni mérkőzés tudósításából, hogy a mérkőzésen ezer néző jelent meg. Hogy lehet az, hogy erre a sorsdöntő mérkőzésre mindössze ezer szurkoló volt csak kíváncsi? Ez szerintünk helytelen álláspont. Ha nem jól sikerült az őszi rajt, akkor cserben hagyják a kedvenc csapatukat? Ez elítélendő. Rosszban is támogatni kell a csapatot és nem szabad cserbenhagyni. Pedig cserben hagyták a „lelkes" komlói szurkolók. Hiszen még most sem leme nagy veszély, ha a komlói szurkológárda egységesen a csapat mellé állna és a tavaszi nagy mérkőzéseken szívvel-lélekkel szurkolna a Bányász csapatnak, aki komoly felkészüléssel még tudna magán segíteni.

Hunyadvári Béla

Csak a labdarúgásról

Kedves Scharub sportárs!

Olvastam az „Új Komló" december 11-i számában megjelent levelét és megpróbálok az ott felvetett problémákra válaszolni.

Az Új Komlót pedig felkérjük, vizsgálja felül az itt leírottak helyességét, illetve azt, hogy amit leírok, megfelel-e a valóságnak, vagy sem.

Mivel levelében csak labdarúgó problémákkal foglalkozik, így én sem fogom a többi sportágat érinteni. Előre kell bocsátanom, hogy a legutóbbi vezetőségi értekezleten Gábor elvtárs, az „Új Komló" főszerkesztője bejelentette, hogy megindítja lapukban a „Szurkolók fóruma" című rovatot, ahol hangot adnak a közönség véleményének és hangulatának. Az elnökség minden egyes tagja örömmel üdvözölte ezt a gondolatot, mert végre ilyen formában egy egészséges vitának megindulását látta, amely úgy a sportkörnek, mint a szurkolóknak hasznára lehet.

Talán mindjárt az ellenforradalmi események utáni idővel kezdeném, amikor a labdarúgó szakosztály elkezdte felkészülését az elmaradt hét bajnoki mérkőzés lejátszására. Ekkor az elnökség elhatározta, hogy minden erőt az NB II-es bajnokság megnyerésére összpontosít, hiszen ki tudja, mikor kerülünk megint ilyen közel a bajnoksághoz, olyan nagynevű ellenfeleket megelőzve, mint Győr és Sztálinváros. — Sikerült.

Egyhangú volt a vélemény, a bajnokság megnyerése után, a szurkolók és a vezetők körében, hogy csapatunkat egy-két helyen meg kell erősíteni. Gyűjtés indult meg egy autóbusz vásárlására és a csapaterősítésre. Tárgyaltunk Piegl elvtárssal is, aki közölte, hogy a busz vásárlásához szükséges különbözeti összeget vállalja. Az autóbusz meg is lett volna, ha arra felettes szervek (KPM) engedélyt adtak volna. Ennyit talán az erősítésről és az autóbuszról.

A szereplés

Az NB II-es bajnokság végéről közeledett, amikor összeült az elnökség és elhatározta, hogy az NB I-ben való szereplésünk ideje alatt, két komoly edzőt kíván alkalmazni azért, hogy az utánpótlás is komolyan fejlődhessen. Czibulka edzővel ezt közöltük, és megkérdeztük, tudna-e Bodola edzővel együtt dolgozni. Czibulka erre kedvező választ adott, mire mi megkezdtük tárgyalásainkat a betegségéből akkor felépült Bodola Gyula edző munkatárssal is. És most legyék kezüket a szívükre azok, akik ma Bodolára kígyót-békát kiabálnak, hogy nem tartották-e Bodolát jó edzőnek, nem bíztak-e benne úgy, mint mi, hiszen Bodola Gyula szakértelmét nem egyszer a sportlapok is méltatták. Amikor mi Bodola Gyulával szerződést kötöttünk, úgy éreztük, hogy ezt a közönség teljes megelégedésére tettük. Később Czibulka edző előző megállapodásunktól visszalépett és leszerződött a PVSK-hoz. Ekkor szerződtettük azután az utánpótlás mellé Lovászi József edzőt.

A bajnokság megindult, mely bajnokságban egy csapat sem kapott olyan nehéz sorsolást, mint mi. Ezt mindenki elismerte, és nem valottunk szégyent. A tudósok, bár hangoztatták, hogy az Ausztráliában járt nagy Fraditól legalább egy ötöst kapunk, de lehet, hogy többet, azonban az újonc NB I-es csapat szükség-balszélsővel, 70 000 ember előtt, nagyszerűen mutatkozott be. Ami a legérdekesebb volt, nemcsak lelkesen, hanem szépen és jól is játszott a csapat. A budapesti szakemberek véleménye egyöntetű volt abban, hogy meglátszik Bodola keze a csapaton. Hogy alul maradtunk? Tudjuk miért. Mindenki őrült, de senki sem mondta, hogy jó a vezetőség.

Második mérkőzés itthon az Újpesttel 1:1 volt. Grózdics kihagyta a mérkőzés legjobb gólhelyzetét. „Hát persze, mert rossz a vezetőség."

Harmadik mérkőzés Salgótarjánban. Cziráki hagy ki sorsdöntő helyzetben egy nagy gólhelyzetet (ezzel 2:0-ra vezethettünk volna), de kikaptunk 2:1-re, mert „rossz a vezetőség".

(Folytatjuk)

Újabb lakások
műszaki átadása

Ahogy közeledik az év vége, úgy a Bács megyei építők részéről is nap-nap után több lakás műszaki átadására kerül sor. Ennek legjobban a lakók örülnek. Nemcsak azért, mert lakást kapnak, hanem azért is, mert a Bács megyei építők kezéből kikerült lakások nem akármilyenek. Erről már sokan meggyőződtek, s reméljük: ezután is sokan lesznek még hasonló véleményen. Ahogy mondani szokás a Bács megyeiek előtt le a kalappal.., olyan szépen dolgoznak.

Az új lakók örömére — az építőktől kapott értesülések alapján — a következőket közöljük:

December 17-én a fenti építők részéről a somágtetői 570-es épület átadására került sor. Ebben az épületben 20 kétszobás összkomfortos lakás van és 1 szoba-konyhás. A lakások állapotáról, szépségéről Cseh Gyula elvtárstól, a tröszt munkaügyi osztály főelőadójától érdeklődtünk. Cseh elvtárs, mint mondta: úgy ahogy eddig, a Bács megyei építők részéről történt lakás műszaki átadásoknál ennél az épületnél sem volt különösebb kifogás. Pénteken, azaz december 20-án a fenti építőktől újabb három épület műszaki átadására került sor. Ezek: az 571-es, 572-es és az 569-es.

Ezekben az épületekben összesen 74 kétszobás, összkomfortos és 2 szoba-konyhás lakás van. Valamennyi lakás szép.

A mi részünkről most az új lakóknak kívánunk boldog karácsonyi és újévi ünnepeket.

Rács körül

Vannak még városunkban olyan emberek, akik tüzelőjüket a kenderföldi Ságvári legénységi pincéjéből szerzik meg. Még pedig nem is akárhogyan. A pince szellőzőnyílásának rácsát felemelve jutnak a pincébe. A tüzelőszerzés után pedig „becsületességük" már annyira nem terjed ki, hogy a rácsot visszahelyezzék előbbi helyére.

Így történhetett meg az az eset is, melyet egyik levelezőnk, Márkó József közöl velünk. Gyanútlanul közlekedett a legénységi mellett, amikor hirtelen beleesett a pince rács nélküli szellőzőnyílásába — írja.

A szálló környékén este tehát veszélyes a közlekedés. A gondnokkal tudattuk az esetet, s reméljük, mielőbb intézkedik is Tímár elvtárs. Hiszen ezzel a rács körüli probléma megoldásával az emberek egészségét és a szálló tüzelőjét is megvédhetik. S egyben vigyázhatnak a kenderföldi lakók becsületére is.

Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánnak Komló lakósainak

a

Helyiipari Vállalat dolgozói

HÍREK, közlemények

Árureklamálás

A Kereskedelem Általános Üzleti Szabályzata az árureklamálással kapcsolatban a 17. paragrafusban az alábbiakat mondja:

„Vevő árureklamálása esetén meg kell állapítanunk a fizetési jegyzék alapján, hogy az áru az üzletből származik-e? A fizetési jegyzék felmutatása nélkül árureklamációt elfogadni csak olyan esetben lehet, amikor kétséget kizáróan megállapítható a reklamáció helyessége, valamint az, hogy az áru az üzletből származik. Az árureklamálás határideje 8 nap, rejtett hiba esetén pedig 6 hónap.

Az árureklamáció elbírálása az üzletvezető feladata. Az üzletvezető a vevő kívánságának megfelelően a hibás, vagy kifogásolt árut más hibátlan árura köteles kicserélni, esetleg a hibás árut kijavíttatni vagy visszavenni és a vételárat visszafizetni.

Ha az árureklamáció jogosságát az üzletvezető megnyugtató módon megállapítani nem tudja, a vevőtől a kifogásolt árut elismervény ellenében át kell vennie és az elismervényen az árureklamáció elintézésének határidejét fel kell tüntetnie. Az árureklamáció elintézésének határideje vidéken 15 napnál hosszabb nem lehet."

— **Melegkonyhás** étterem nyílik 1958-ban Kenderföldön, a Vörösmarty utcában. Az e célra korszerűen berendezett épületben külön boxok, esküvői terem és egyéb helyiségek lesznek. Az étterem megnyitása után a Jószerencsét kisvendéglő előtti italboltot megszüntetik. A tervek szerint — 255 ezer forintos beruházással március végén nyitják meg az éttermet.

— **A teljes Mikszáth-sorozat** 10. kötete megjelent a komlói könyvesboltban. A 8. és 9. kötetet csak egy későbbi időpontban küldik meg a bolt részére.

— **200 forintra** birságolta a városi tanács vb. igazgatási osztálya Tóth Sándor építésvezetőt, mert a rendelkezése alatt álló tehergépkocsi körzethatáron túl, felmentési engedély nélkül közlekedett.

— **Thomas Beecham** angol karmester, a nemrég elhunyt Jan Sibelius egyik legjobb barátja, világkörutat szándékozik tenni, hogy bemutassa a nagy finn zeneszerző legutóbbi alkotásait.

— **Korszerű üzletházat** építenek Gesztenyésben, a Fenyő utcában. Az üzletház felépítése 500 ezer forintba kerül. Ezzel az intézkedéssel a gesztenyési lakók új, modern berendezésű fűszer- és húsboltot kapnak.

— **4800 méter** lucfenyő fogyott el Komlón 5 nap alatt, 20 forintos árban. A kereslet még mindig igen nagy.

— **Ingvásárt** és kucsmavásárt rendeznek december 21-én és 22-én (ma és holnap) a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban. A vásár alkalmával olcsó ingeket és kucsmákat árusítanak.

— **109 éve** (1848) indult Magyarországon az első távíróösszeköttetés (Bécs és Pozsony között).

— **Gyermekcipők,** fehér hócipők és gyermek gumicsizmák kaphatók minden számban a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban.

— **54 éve** (1903) adták át a forgalomnak a 6763 km hosszú transzszibériai vasutat, amely Moszkvát köti össze Vladivosztokkal. A vasútépítés egyik tervezője, Gubányi Károly magyar mérnök volt.

— **A Nehézipari** Minisztérium Szénbányászati Főosztálya bejelentette: A szénbányászat december 18-án teljesítette 1957. évi termelési tervét.

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik felejthetetlenül szeretett jó férj, édesapa, Zana István temetésén részvétükkel fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek.

Gyászoló felesége, két kislánya és a széleskörű rokonság.

MOZI MŰSOR

Május 1.: December 21—22: Dani, új magyar film. December 23—25: Játék az életért.

Matiné: December 22-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Aranyantilop.

Szabadság: December 21—22: Sötét csillag, német film. December 23—25: San Salvatore, nyugatnémet film.

Matiné: December 22-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Életjel.

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre: Állami Építőipari Vállalat 20 kubikost, meghatározott időre 20 takarítónőt, Anyagellátó Vállalat 1 gyakorlott gyors- és gépírónőt keres.

A KOMLÓI Szénbányászati Tröszt karbantartó üzeme felvesz 2—2 gyakorlott bádogos és vízvezetékszerelő szakmunkást. Jelentkezni lehet az üzem munkaügyi osztályán.

Apróhirdetések

ELADÓ egy új állapotban lévő asztali tűzhely. (Komló-Kender föld, 550/B. épület, I. emelet 1.) Faluközi.

NYILT-TÉR*

Felségemtől, Bocsi Miklósnétől december 17-től különváltan élek. Érte sem anyagi, sem erkölcsi felelősséget nem vállalok.

Bocsi Miklós.

* A fent közöltekért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.

FÉRFIAK!

JELENTKEZZETEN BÁNYAMUNKÁRA

Kereset:

1 600 forinttól

2 600 forintig

Jelentkezni a tanács munkaügyi csoportjánál lehet

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó az MSZMP városi bizottsága. Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-63, 12-13, 23-69 Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivatalokná és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdáért felel: Melles Rezső

Könyvbemutatónk

MEGTÖRIK A JÉG

A napokban jelent meg K. Gorbunov, fenti című könyve.

A huszas évek közepén játszódik a regény, a világtól elzárt kis falucskában, Uszladában. Már az első fejezetek olvasása közben is érezzük az események forróságát, azt a tüzet, amely az uszladai kommunistákat hevíti: a faluban rendet kell teremteni. Gyakorlatiasnak még, de a célt tisztán látják, nem tűrhetik, hogy a kulákok, spekulánsok továbbra is nyúzzák a népet. Lépésről-lépésre szorítják vissza az ellenséget, amely mindent megtesz, hogy megvédje állásait, s még a gyilkosságtól sem riad vissza.

Miközben a könyvet lapozzuk, szeretnénk néha Ankát, a bójaőr árván maradt unokáját vigasztalni, akit behálózott a kulákfiú; vagy családjuk, az éhező szegényparasztok türelmét, hogy nem ütik agyon a faluszovjetbe beturakodott Alexej Mitricset, aki a közös gabonát a szegénység segélyezése helyett a kulákoknak adta kölcsön. De a többi szereplőket, jeleneteket is annyira élővé alkotta Gorbunov, hogy az olvasó legszívesebben levelet írna Uszladába megtudni, hogy megy napjaikban a soruk.

Az első betűtől az utolsóig rendkívül izgalmas regény előszavában M. Gorkij többek között ezt írja: „Gorbunov könyve jó... Csak úgy árad belőle a friss levegő, a győzelem biztos tudata. Ajánlanám az ifjúság százezreinek, hogy olvassák el."

E műről hosszú időn keresztül méltatlanul megfeledkeztek, de most a Szovjetunióban nagy példányszámban új kiadás készül. Az irodalomtörténészek bizonyos vonatkozásaiban e művet Solohov híres regényéhez hasonlítják. A könyv ára: 28,— Ft.

Részlet a könyvből

A megállapodás szerint Fedoszejicsnek a legnagyobb titokban, csütörtökön, sötétedéskor kellett volna elindulnia. Ő azonban csak pénteken reggel, már világosban indult útnak.

Elképzelte magában, hogyan bukdácsolnak majd utána káromkodva és lihegve üldözői, minduntalan orra bukva a mély hóban, és ettől egészen felvidult. Bal vállán keresztül vissza-vissza nézett.

Véletlenül átnézett a Kubra balpartjára. Vagy három versztnyire maga mögött két alakot vett észre. Most megálltak. Aztán egyik átjött az innenső partra, s egymással egy magasságban, sietős léptekkel közeledett feléje.

— Tü-tü!... — fütyült riadtan Fedoszejics. — Én tökfej! Egyre csak az utat néztem, arra meg nem volt eszem, hogy átnézzek a túlsó partra is.

Várt, míg üldözői egy versztnyire értek, akkor lépésben megindult, s fokozatosan áttért futólépésre, majd vidáman felkiáltott:

— No, most háromkeresztes tempót!

Nekidőlt, s mint a vihar, elzúgott. Az út itt egyenletesebb volt, könnyebb volt futni. Száz ölnyire tőle néma, fekete fal emelkedett ki a fehér hóból: az erdő. S ekkor Fedoszejics hirtelen megtorpant, s lába a földbe gyökerezett: két alak rontott ki az erdőből, s futott egyenesen felé. A hátsóban Fedoszejics felismerte Szamont, de az első ismeretlen volt, nem idevalósi. Zömök termetű; mint a Kaplinfiúk, kerek kis sapka a fején, és ez szabályosan futott: fejét hátravetve, mellét kifeszítve, karját oldalához szorítva, s a hóna alatt egy dorong.

Az öreg szomorúan nézett hátra. Gurij és Aviva is veszedelmesen közeledett.

— Túl jártak az eszemen! Itt az egész „szentháromság" és ráadásul még valaki. Azok hátul ketten csak a hajlók voltak, a vadászok itt bújtak meg az erdőben. Sztozsariba már nem igen jutok el... de talán Uszladába még vissza tudok futni...

Gyorsan megfordult és egyenesen Aviva felé szaladt.

— Egyet ki tudok cselezni.

Szamon és az idegen szétfutottak, hogy bekerítsék. Gurij balról szintén átjött a jobboldalra. Négyen most már gyűrűt alkottak körülötte, Fedoszejics bent volt már a közepén.

— Állj! — kiáltott rá Aviva.

De Fedoszejics egyenesen feléje rohant. Amikor három lépésnyire volt tőle, hirtelen a lába elé vetette magát, úgy hogy Aviva keresztülbukfencezett rajta és legurult a partom. Gurijt könnyen kikerülhette: élesen oldalra fordult, és amikor Gurij utánavetette magát, megint visszaugrott az útra. Pár percig csak futott, futott...

„Megmenekültem!" — örvendezett magában Fedoszejics, s futása közben visszanézett.

A fivérek lemaradtak, de a kereksapkás idegen rendületlenül üldözte. Fedoszejicsnek a torka halánktékában és mellében kalapált a vér, zúgott a füle. Egyik lábán váratlanul kibomlott a lábszártekercs. Fedoszejics letépte az egészet, félrehajította. De a zsinór a lábszártekerccsel együtt a lábához szorította, valahogy a lábára tekerődzött és a bocskor is lötyögni kezdett a lábán, végül beleakadt valami kiálló fadarabba. Az őr felbukott. Leszakította a zsinórt, így megint könnyebben futott. Az ismeretlen most körülbelül húsz ölnyire lehetett tőle. Látni lehetett, hogy ő is utolsó erőfeszítéssel fut.

— Megmenekülök! — lihegte magában Fedoszejics.

De ebben a pillanatban az idegen utánavágta a hóna alatt tartott dorongot. Fedoszejics lebukott a kemény hóba, arcát véresre horzsolta. Meghallotta maga mögött az egyre közeledő kemény lépteket, az idegen hörgő lélegzését, s utolsó erőmegfeszítéssel négykézlábra állt. Az idegen azonban felkapta a vasbotot, s teljes erejéből Fedoszejics nyakára sújtott. Az őr felsikoltott, mint a halálra sebzett nyúl, s újra lebukott a hóba. Az üldöző még egyszer lesújtott.

— Segítség! — üvöltött fel még egyszer harsányan. — Gyil... Már nem tudta befejezni, mert közben odaérkezett Gurij és futásból csizmája orrával belerúgott az arcába. Az öreg feljajdult, véres habbal lett tele a szája, fuldokolt.

— A zsákot, a zsákot!... — sürgette Gurij odaérkező fivéreit.

Sietve, kapkodva huzigálták rá az öregre a széles zsákot. Öntudatának utolsó fellobbanásával Fedoszejics megértette, mi vár rá, és gyenge, de tisztán érthető hangon megszólalt:

— Vízbe akartok fojtani, mint a macskát? Legalább emberi módon végezzetek velem!

A kereksapkás erre a vékonyabb végénél megmarkolta a vasdorongot és a zsákon keresztül Fedoszejics arcába sújtott. A zsákból hörgés hallatszott. A fivérek szétugrottak.

— Guljas, elég a vérengzésből!

Guljas azonban szétterpesztett lábbal tovább csépelte. Minden ütésre tompa roppanás hallatszott. A zsák egyre gyengébben vonaglott, gyorsan terjedő vérfoltok jelentek meg rajta.

Gurij végül megfogta a sarkainál, megrázta, aztán összefogta a száját és zsineggel összekötötte.

— Ne húzzátok végig a havon — parancsolta fáradtan Guljas, — emeljétek fel.

Ő ment hátul, s eltüntette a vérnyomokat.

Erősen alkonyodott, mire a folyóhoz értek. Guljas megállt a lék fölött, s az égre nézve közönyösen megjegyezte:

— Éjjel havazni fog. — Majd hirtelen eszébe jutott valami: — a bocskora ott maradt, hozzátok ide... Nem fog felmerülni?

— Nem. Ismerjük a folyót. Az áramlat a jég alatt elviszi, ott aztán már felmerülhet.

A zsákot a lék szélére tették és belelökték. Kis hullám csapódott fel, ahogy a könnyű test alámerült. Megmosták kezüket, arcukat. Guljas sajnálkozva nézte a vértől ragadós vasbotot, s azt is bedobta a lékbe. Szamon a zsebébe nyúlt, egy tízrubelest nyújtott át neki:

— A többit Filipptől kapod meg.

— Félrubelt tégy hozzá a botért.

— Elég lesz érte huszonöt kopejka is.

— Ne alkudozz! Arról nem volt szó, hány versztet kell majd utána futni.

A pénzt zsebrevágta, aztán parancsolóan végignézett a fiúkon:

— Most pedig ki merre lát. Nehogy együtt mutatkozzatok a faluban.

Szétszéledtek a szélrózsa minden irányában.

Éjjel valóban nagy pelyhekben hullott a hó.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVF., 103. SZÁM ÁRA: 50 FILLÉR KEDD, 1957. DEC. 24.

226 tonna szén terven felül

A Komlói Szénbányászati Tröszt széntermelő üzemeinél december második felében a termelésben visszaesés mutatkozik. Annak ellenére, hogy a trösztnek négy üzeme: Mária, III-as akna, Anna-, valamint Béta-akna már a hónap első felében teljesítette az éves tervét, utóbbi napokban nem olyan eredmények születtek, mely a vállalások után várható lett volna.

Az éves tervüket teljesített üzemek között most is, mint oly sokszor, a Béta-aknai bányászok haladnak az élen. Ez annak köszönhető, hogy a hónap nagyobb részében igen szép eredményeket értek el. Az utóbbi három napon itt is rosszabbul ment a termelés. Így például 17-én, 18-án és 19-én nem érték el a napi 98 százalékot sem. Persze ennek következtében havi eredményük is alacsonyabb lett. Jelenleg havi 107,1 százalékon állnak, és remélhető, hogy a tett vállalásokat teljesítik majd.

A máziaik, akik a sorrendben második helyen állnak, nap-nap után dicséretreméltó eredményekkel készülődnek a karácsonyi és újévi ünnepekre. Még ebben a hónapban nem volt olyan nap, amikor ne szárnyalták volna túl a napi tervüket. December 18-án 110,4, 19-én pedig 113,5 százalék napi teljesítményt értek el. A havi 104,9 százalék arra vall, hogy ők a vállalásukat tettekkel akarják bebizonyítani.

Az eddigi eredményeket figyelembevéve a III-as üzem bányászai is becsületes, jó munkát végeznek. Ők is már sokszor bebizonyították, hogy nem a szavak, hanem a tettek emberei. Éves tervüket befejezve nem kevesebb, mint 1300 vagon terven felüli szenet vállaltak és mindannyian azon vannak most, hogy ennyi vagon tervenfelüli szénnel köszöntsék az új esztendőt.

Az éves tervteljesítők között Anna-aknа a termelésben nagyon visszaesett. Ennél az aknánál például december 18-án csak 93,1 százalékra teljesítették a tervüket. Volt még ennél rosszabb eredmény is. A december 19-i, valamint 20-i szép eredmény, amely napi 110 százalékon felül volt, csak 95,6 százalékra javította a havi eredményeket.

A szászváriak a hónap utolsó napjaiban előretörtek és eddig, ha nem is teljesítették éves tervüket, eredményeik alapján ezekben a napokban ez várható. December második dekádjában mindig teljesítették a napi tervüket, most havi 103,4 százalékon állnak.

Kossuth-bánya azok közé az üzemek közé tartozik, amelyek még elég messze állnak az éves tervteljesítéstől. Két teljes hónapi lemaradás után nagynehezen tudta a novemberi tervét teljesíteni, s úgylátszott, hogy ismét a jóltermelő üzemek közé kerül. Sajnos a decemberi eredményük nem ezt mutatja. A trösztlegnagyobb széntermelő üzemeinek eredményei napról-napra rosszabbodnak. Így a néhány nap előtti havi 101 százalék most 95,2 százalékra csökkent.

A sorrend utolsó helyén örökös nem más, mint Nagymányok. Úgylátszik ott sehogysem akar menni a termelés. A novemberi teljesítés sem túlságosan jó, s a 100 százalékon felüli eredmény csupán egy lánglobbanás volt, amely nem tartott sokáig. A nagymányoki bányászok szokás szerint a decemberi hónapot is rossz eredménnyel kezdték és folytatták. Most havi 94,2 százalékon állnak, és nem lehet tudni, hogy idén teljesíteni tudják-e éves tervüket.

Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánunk olvasóinknak

ZABÁNYI ALAJOS:

Karácsony estéjén

Odalent a sötétségben,
a mélységben, bányaéjben
ragyognak apró csillagok.
Széncsillámok és kis lámpák
fényüket színekre bontják:
ma éjjel ők a virrasztók.
Nem zúgnak a fejtőgépek,
nincs késésük a csilléknek,
csak néhány ember őrköd álmodóan.
Ide is szól a szíveknek:
békesség az embereknek,
csendes éj legyen minden vágaton.

Ünnep van, karácsony napja,
jóérzések indulatja...
Erősödjön bennünk jó akarat.
Tűnjön szívből el a harag,
mely csak gyűlöletet farag
és közöttünk bujkál, — titkon arat.
Csendesek a szenes-utak,
de azért ma sem alusznak
föld szíbében a bányász pásztorok:
életadó kenyér között
minden testvér ébren őrköd,
hogy ünnepeljenek a házsorok.

Béke legyen mindenkivel!
békés szívnek melegével
Minden gyermeknek jusson bő öröm.
Aki gonosz miatt szenved
szomorú, fájó perceket,
emeljük fel, ne szenvedjen rögön.
Halkuljanak szitkok, jajszók,
Örüljenek a gyógyulók,
— kiket élet tévutakra rántott, —
Téli éjben, csillagfényben,
e gép mellett, bányamélyben
békességgel gyújtsunk fényes lángot.

Még mindig

A dolgozók életének és egészségének megvédéséről már nagyon sok szó esett. Sokat tesznek az ellen, hogy megakadályozzák a sérüléseket, a baleseteket. A mentőállomás dolgozói hasznos munkával fáradoznak azon, hogy mentsék az emberek épségét, életét. Balesetelhárítási oktatások, az idős bányászok rendszeretete ellen[illegible]nak olyanok, akik a szabályoknak fittyet hányva nem törődnek sem a maguk, sem társaik testi épségével.

A dolgozók motozása alkalmával például november 13-án a tanbányában — délutáni műszakban — 4 embernél tűzszerszámot találtak. Ezeknek a dolgozóknak: Zelézi Sándor, Ondok Ferenc és Vogyicska József vájároknak, valamint Kalina István csillésnek mit sem ért a figyelmeztető szó, a felhívás a sújtólég veszélyére, gyufát vittek a mélybe, azaz csak akartak, mert fegyelmi úton azonnal elbocsájtották őket és ez így is van rendjén.

Tűrhetetlen állapot, hogy ezek a fiatal dolgozók, akik a jövő bányászai lesznek vagy már most is azok, a rendszeres oktatás ellenére ilyen súlyosan megsértik az előírásokat. A becsületes bányászok nevében csak helyeselni lehet az ellenük hozott szigorú intézkedést, mert csak így lehet rendet teremteni.

Persze a fenti fegyelmezetlenségeket csak adminisztratív úton megszüntetni nem lehet. Szükség van minden rendes bányászra, akik észrevéve különböző szabálytalanságokat, — megteszik a jelentésüket. Erre igen nagy szükség van, mert mint a példa mutatja, még mindig vannak olyanok, akik könnyelműségükkel kiolthatják saját és társaik életét.

175 lakás

1957-ben a trösztlegnagyobb széntermelő üzemének, Kossuth-bányának 175 fizikai és műszaki dolgozója kapott lakást. Ennyi boldog család ünnepli majd új, kellemes lakásokban a karácsonyt és köszöntik az új évet.

Kossuth-bányán még eddig egy évben sem volt ilyen nagyarányú lakáselosztás. Így a 300 lakásigénylők létszáma nagyban csökkent, s ha az idén nem is, jövő évben valószínűleg számíthatnak új lakásokra azok is, akik ebben az évben nem kaptak.

Távlati feladatok

A Komlói Szénbányászati Tröszt gázszéntermelése — elsősorban Sztálinváros ellátásának szempontjából — országos viszonylatban is nagyon fontos. Jelenleg a komlói bányászat a vasmű szénigényeit ez idő szerint még nem tudja teljesen kielégíteni. A koksszéntermelés további növelését két úton kívánjuk elérni.

Egyrészt az össztermelés fokozásával, másrészt a termelési veszteségek csökkentésével és az előkészítési kihozatal javításával. Ezzel a külföldi koksz-szénbehozatalt szeretnénk nélkülözhetővé tenni és a vasmű további fejlesztéséhez szükséges alapanyagot maradéktalanul biztosítani.

A termelési szint fokozását a zabáki aknák üzembehelyezése lesz hivatva megoldani, melyeknek aknamélyítési és feltárási munkálatai folyamatban vannak. A beruházási ütemterv szerint arra lehet számítani, hogy ezen hatalmas ikeraknás bánya 1959-ben vagy 1960 elején megkezdi a széntermelést, bár a szenet 500—900 méter mélységből, szokatlan nehéz bányászati viszonyok mellett kell termelni. Az eddigi ismeretek alapján arra számítanak, hogy ez az akna túlnyomórészt kiváló sülőképességű koksszenet fog szállítani és ezzel némileg kárpótolja a bányaművelés nehézségét.

Többek között elemezték már az északi üzemek szenét is. Megállapították, hogy ezek az üzemek — bár termelésük egyenként csekély — részben mégis olyan szenet jövesztenek, amely a komlói szénnel keverve megfelelő koksszminőséget ad. A bányák elavult szénosztályozó berendezéseinek korszerűsítése után arra számítanak, hogy a kérdéses körzetből évi 30—40 ezer tonna koksszenet tudnak a sztálinvárosi vasműnek átadni.

Kellemes szórakozást

Ez a kétnapos ünnep minden embert, időset és fiatalt a szórakozásra csábít. A jó táncosok, a tánczenét kedvelők már bizonyára eldöntötték azt is, hol töltik el kellemes szórakozással az ünnepeket. De azért vannak még emberek, akik nem tudnak választani. Mit tegyenek, hova menjenek, hol tölthetik el legjobban a szórakozásra szánt perceket, órákat? Nekik akarunk most segíteni.

Amit most elárulunk, az egyformán kedvez a tánczenét szerető, a táncolni vágyó fiataloknak és az idősebb embereknek is. A Május 1. Kultúrotthonban nagyszerű „Vidám Est" várja majd a szórakozást kedvelő közönséget karácsony első napján, december 25-én. A tánczenét a 14 tagú Európa-együttes szolgáltatja majd a szórakozáshoz. Ezenkívül azonban szólótáncosok, steptáncosok és ügyes zsonglőrök művészetét is megcsodálhatják a vidám est résztvevői.

A műsor délután 5 és este 8 órakor kezdődik. Egy szórakozási lehetőséggel tehát ismét több van. Ezt nem szabad elmulasztani!

KISDOBOSOK AVATÁSA

Kedves, emlékezetes esemény történt december 18-án a Vorosilov utcai általános iskolában. A IV. osztályos fiúk bizonyára szívesen gondolnak az ünnepélyes pillanatokra még évek múlva is. Hogyan is volt?... Mi is történt?...

Néhány szóban elmondjuk:

Egy héttel ezelőtt, szerdán délután 3 órára ünnepi köntösbe öltözött a Vorosilov úti iskola IV. fiú osztályának tanterme. Na persze nemcsak úgy magától vette fel a szép ruhát, hanem szorgos kezek díszítették, csinosították. Csillogó szemű 10 éves fiúk és lányok izgatottan végezték az utolsó simításokat.

Kisdobos avatásra készülődtek!

Az ünnepségre eljöttek a kisdobosok szülei, az úttörőcsapat küldöttei, az Úttörőház igazgatója, a csapatvezetők és a nevelők is. Az ünnepélyes perceket kultúrműsorral tették még tartalmasabbá és feledhetetlenebbé.

Horzsa Sándor elvtárs — az Úttörőház titkára — a kultúrműsor után rövid beszédet tartott. Méltatta a kisdobos-avatás jelentőségét és ismertette a kisdobosok hat pontját. Mint mondotta: ezek alapján kell élniök, cselekedniök és munkálkodniok a fiúknak.

Szép, bensőséges ünnepély volt. A kisdobosok avatása mélyen szívükbe vésődött a jelenlevőknek. Valamennyiük számára megható érzés volt látni az izgatott „kitüntetett" fiúkat s hallani a beszédet, amely egyedül a kisdobosok számára szólt.

Amikor az avatás befejeződött, a növendékek s a szülők is kellemes, szép élménnyel gazdagodva távoztak az iskolából.

A sertésvásár'ási akcióról

— Halló, „Új Komló" szerkesztőség? Kérem legyenek olyan szívesek közölni, hogy azok a dolgozók, akik a Komlói Szénbányászati Tröszt „élősertés akciója" keretében december 25. és 31-e közötti időre rendelnek sertést, azok 27-én vehetik át az utalványt a trösztmunkaügyi osztályán. A hízók átvétele 28-án és 29-én lehetséges — annak ellenére, hogy vasárnapra esik — a mecsekjánosi hizlaldában.

— Kérem, nagyon szívesen Papp elvtárs. De legyen szíves, mondjon néhány szót az akció menetéről.

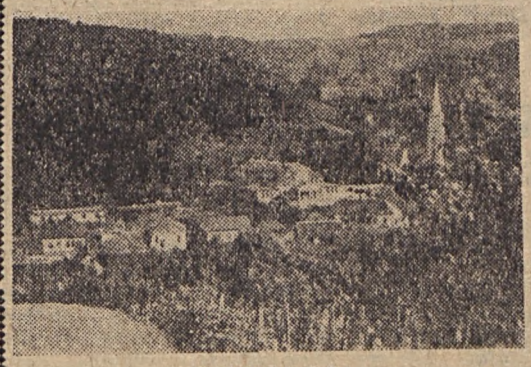
— Nagyon elégedettek vagyunk az Állatforgalmi Vállalat munkájával! Minden igényt kielégítően szállítják a kívánt sertéseket, s módot adnak arra is, hogy a vásárlók válogassanak. Reméljük, hogy így lesz a továbbiakban is.

Vizsgák előtt

Tanfolyam-vizsgák előtt áll a Honvédelmi Sportszövetségben mintegy ötven hallgató. Az év végéig huszan motoros és kb. harmincan az autóvezetésből számolnak be a vizsgabizottság előtt megszerzett ismereteikről. A tanfolyam hallgatóknak gépkocsi elméletből, közrendészetből kell vizsgázniok, illetve a tanultak szerint nagymotorkerékpár, vagy gépkocsi vezetésből kell eredményes gyakorlati bemutatót tartaniok.

Az a tanfolyam hallgató, aki mindezeknek megfelel, megszerzi a vezetői jogosítványt.

Érdekes adatok városunkról

KOMLÓI TÁJ

A régi könyvek, sárguló iratok azt tanúsítják, hogy Komló múltja több száz évre visszavezethető. Ezt a multat tanulmányozva igen érdekes adatokra bukkanhat az ember. S ezek az adatok önmagukért beszélnek, ha a mai Komló, a szocialista város adataival hasonlítjuk össze.

A XVIII. század végén mindössze 80 picinyke házacska és kunyhó volt összeszámolható a faluban.

1956. végéig több ezer új lakás vált beköltözhetővé, melyet a népi demokratikus rendszer, a munkások hatalma épített! Háromezer család kapott új lakást a múlt év végéig és idén is több százat vesznek birtokukba a boldog tulajdonosok. S ezek a házak egyáltalán nem hasonlítanak a régiekre. Kényelmes, modern, több szobás lakások épültek a városban.

A képen látható területen húzódott meg az egykori falucska. S ma? A hatalmas emeletes házak sokasága büszkélkedik a völgyet körülölelő dombokon is!

Ahogy a házak száma nőtt, úgy emelkedett a lakosság száma is. 1800 és 1900 között a lakók maximális száma 500. Ezután a bányaművelés megindulásával növekedés indult meg, de még így is csak 1513 ember élt Komlón 1910-ben és 2187 fő 1930-ban.

A felszabadulás után megindult a gyors fejlődés. 1951-ben város lett Komló. Három év múlva már 17 ezer, majd az 1956. évi becslések alapján 25 000 ember lakta a szocialista várost!

Ösztönösen vagy tudatosan?

Elég sokat halljuk mostanában, — különösen a hosszú munkásmozgalmi tapasztalatukért tisztelt elvtársaktól — hogy ők már október előtt jóval látták, helyesebben érezték, hogy valami nincs rendjén. S ez valóban így van, s az is igaz, hogy ők voltak azok akik, azokon az őszi napokon legelőbb érezték és látták meg, hogy a nemzeti mezben a kapitalista restauráció settenkedik a múltból elő.

Ha azt kérdezzük ezektől az elvtársaktól, hogy miért tulajdonítják e helyes meglátásukat, az esetek többségében az a válaszuk, hogy ilyenkor a nehéz helyzetben a proletár ösztönük és az élettapasztalat segít.

Vannak ezért fiatalabb párttagok, akik most már a proletár ösztönt és az élettapasztalatot tartják a mindenekfeletti legfontosabbnak, annak az iránytűnek, amely eligazít bennünket mai életünk és mozgalmi munkánk minden napjaiban. Ezért e tulajdonságok és életismeretek megszerzését szeretnék mielőbb elérni. S ez természetesen nem baj, hisz a munkásmozgalom elméleti és gyakorlati történetének tanulmányozása ehhez segít.

A baj ott van, hogy nem kevesen ezeket az ismereteket lehetőleg az elmélet szorgalmas tanulmányozása nélkül, csupán a mindennapi élettel való találkozás során, nem a jövő utat kutatva, hanem a megtett utat vizsgálva, elemezve, kívánják elsajátítani.

Ez az út pedig csak részben járható, szükség van erre is, hogy láthassuk, mit végeztünk, mire kell építenünk a további utat, s milyen elkövetett hibákat nem szabad megismételnünk.

A vizsgálódásnak ez a módja azonban nem ad választ nekünk arra a kérdésre, hogy az előttünk álló ismeretlen jövőt hogyan tegyük számunkra a reális tervezés, a tennivalók meghatározása területén úgy világossá, hogy annak előre lássuk a várható hatását, társadalomformáló következményét is.

Ehhez, az ilyen vizsgálódáshoz kevés az élettapasztalat és a proletárösztön. Ehhez már nem ösztön, hanem nagyon is tudatos ismerethalmaz és annak birtokában tudatos cselekvés szükséges. És hadd mondjuk meg mindjárt itt azt is, hogy a fentebb említett régi munkásmozgalmi elvtársaink tapasztalataiban benne foglaltatik az az elméleti ismeretanyag is, melyet szabad körülmények között 1919-ben, vagy illegális körülmények között a két világháború közt az akkor tiltott könyvekből és titkos szemináriumokon elsajátítottak. Ennek elhallgatása az igazság elhallgatását jelentené és megnyugtatná azokat, akik a párt elméletének tanulásától viszolyognak.

Miért tanultak akkor az elvtársaink, ha az ösztönösség is elegendő — élettapasztalattal párosítva — a feladatok megoldásához?

Igaz, hogy akkor a kapitalista körülmények között a bér és demokratikus követelmények kivívásához az ösztönösség és élettapasztalat is segített — részben. — De elvtársaink, a mai öreg kommunisták, már akkor tudták, hogy a szocializmus építéséhez mindez kevés lesz. Ezért igyekeztek már akkor, titokban, üldözés és ezer veszély közepette felkészülni elméleti ismeretekből is.

Ők már akkor világosan látták, hogy az ösztönösség csak segítheti, de nem pótolhatja azt a szükséges tudást, amely nélkül egyetlen kommunista sem végezheti jól, a nagy társadalom átalakítását célzó munkáját.

Ma különösen világosan kell látni, állást foglalni és cselekedni e kérdésben.

Ma, amikor szinte mindennap új gondok, problémák megoldása elé állít bennünket az élet, ezt nem látni, vagy az ösztönösségre appellálni, nem csak tévedés, de önmagunk megkárosítása, s egész fejlődésünk fékezését is jelenti.

Elsősorban azok kára, akik nem ragadnak meg minden alkalmat elméleti ismereteik gazdagítására. Mert tudásban, tisztánlátásban elmaradnak a rendszeresen tanulók mögött, távlatok nélküli, bizonytalan emberekké válnak a munkahelyen is, és a mindennapi életben is. De éppen ezért okoznak kárt — nem tudatosan — mindannyiunknak is, mert előbb-utóbb, rosszabbul végzik munkájukat, s nem tudnak érvekkel senkit meggyőzni, felvilágosítani.

Ezért nem nyugodhatunk abba, hogy akad csak egy alapszervezetünk is, ahol megszakad a tanulás állandó fonala.

Ezért kell meggyőznünk minden párttagot, hogy életismerettel és ösztönösséggel a kizsákmányolás mentes társadalmat nem lehet megvalósítani. S ha ez így van, akkor lássunk mindannyian a tanuláshoz.

A KISZ HIREI

Kossuth-bánya szenes főkörletében alakult meg a napokban a város új KISZ szervezete. Az új szervezet tagjainak száma 53 fő. A város összes KISZ alapszervezeteinek száma az új szervezettel 31-re emelkedett. A összes KISZ-tagok száma 1200 fő.

— *Ünnepélyes keretek közt emlékeznek meg a KIMSZ megalakulásának 39. évfordulójáról. A december 28-án Pécsett megrendezésre kerülő megyei emlékünnepségre városunkból az eddig kiemelkedő munkát végzett KISZ-fiatalok kapnak meghívót. Családtagokkal együtt mintegy ötven fiatal vesz részt Komlóról az ünnepségen.*

— A napokban tárgyalja meg a KISZ városi végrehajtó bizottsága az 1958. évi programtervezetét.

— *Kellemes meglepetésben volt része a napokban Béta-akna KISZ fiataljainak. Komló város KISZ-végrehajtóbizottsága értékes ajándékkal lepte meg a bétai fiatalokat. A szervezetet eddigi termelési és mozgalmi munkájuk példás végzéséért 240 kötet értékes könyvvel ajándékozta meg karácsony alkalmából.*

A béke és a szeretet ünnepére

Az emberek régi hagyományok alapján minden esztendőben megtartják a béke és a szeretet ünnepét. A csillogó fenyőfa —, mely ennek az ünnepnek a jelképe — mellett meghitt körben ünnepelnek a családok. Ajándék... szeretet... béke... Ez az, amely oly meghitté és feledhetetlenné teszi ezt a napot.

Ebben az esztendőben is így gyűlnek össze a családok minden komlói lakásban. De egy esztendővel ezelőtt nem így volt. Nem így volt akkor sem, amikor vészes háború száguldott végig a világon, s a kapitalista Magyarországon sem így zajlottak le a munkáscsaládok ünnepei. Nagyon sokszor még a jelképes fenyőfára sem jutott...

Pénzéhes tőkések zavarták meg a szeretet és béke nemes ünnepét, csupán azért, hogy ők duskálhassanak a földi javakban. Emberek milliókat küldték a frontokra, hogy ott pusztulva, árvák sokaságát maguk után hagyva, ők minden napján az évnek fényűző módon, dologtalanul élhessenek.

A világnak egy részén ma is így van. Nem így van azonban nálunk és a szabad országokban. Fáj ez a tőkéseknek, s nem átallanak mindent elkövetni, hogy megszűnjön a munkások békés élete. Ezt akarták elérni, amikor kirobbantották az ellenforradalmat, ezt akarják elérni, amikor vad fegyverkezési hajszába sodorják a világot.

Egy esztendővel ezelőtt több család hiányosan állta körül az ünnepi asztalt, a fenyőfát. Anyák siratták a gyermeküket, asszonyok a férjeiket, gyermekek az édesapát.

Ne engedjük, hogy valaha is ilyen fájdalmat okozhassanak a levitézlett, vagy még ma is élősködő kapitalisták!

Ifjú elvtársaink, barátaink!

Harcoljunk minden területen a béke, a barátság fenntartásáért, a szocializmus felépítéséért. Ne engedjük, hogy a béke külső és belső ellenségei megzavarják a béke és szeretet ünnepét.

KISZ VÁROSI BIZOTTSÁGA

ÜNNEPEK ELŐTT

Ilyenkor mindig a szeretetről beszélnek, mintha a szeretetre máskor nem volna szüksége az embernek. Vagy talán az egész évben elmaradt szeretettel, a maradék szeretettel, sáfárkodunk, s evvel a kevéssel is különbséget teszünk, melyet kötelességünket teljesítjük.

Igaz, az emberek megfeledkezhettek erről, azt mondhatják, hogy ez nekik nem élethivatás.

Ha nem is tartozik a foglalkozáshoz és ha nem is jár érte semmi, azért a társadalomban, foglalkozásuk körében nem ártana a szeretet fogalmát gyakorlatba is átültetni. Ne csak a terített asztal mellett érezzék és a közéletben meg eltaszítják maguktól.

Ezzel a szeretettel miért kell nekünk minden évben csak egyszer találkoznunk? Hogy örüljünk neki, mint a gyermek a karácsonyfának? Aztán ugyanúgy, mint a karácsonyfa, a fészerbe, vagy a tűzre kerüljön?

A szeretet csak háromnapig legyen újdonság?

Ne ez legyen! Legyen az ember számára örök, mint a kenyér, egész életén át, érezze szívében a szeretet energiáját, mert ez a forrás lehetetlenné teszi a gyűlöletet és történelmi erőt tud kovácsolni a békének és a megértő testvériességnek.

Vajon milyen a karácsonyi hangulat ott, ahol a gyermek szülőiben egész éven át csak marakodókat látott, ahol a féltékenység, a gyűlölködés a szeretet érzését eltompította, ahol a szülő nem mutatott példát és nem nevelt, csak parancsolt, számonkért és csak megtorló büntetést tudott alkalmazni.

Milyen furcsa a kétnapos szeretet, mely kellemes lelki közeledés után a vonzalom széjjel hull, a szeretetet a hosszú év távlatából elszürkül, semmivé válik, mint a karácsonyfa a karácsonyi hangulattal.

Ne felejtsük el; a szeretet, béke, ne csak az ünnepekre szóljon, ne csak akkor legyünk jóakaratú emberek, s utána meg mellőzzük, mert csak mázt vontunk a szemeinkre, hamut szórtunk a fejünkre — mivel gyarlóságunkról nem tehetünk, emberek vagyunk és ezekben a napokban nem illik, hogy gyűlölködjünk és a vadállat a se szóljon belőlünk. Mert így van ez az egész világon, még a haragosaink is mosolyognak álmukban.

És azok is akik zsoldjukba szegődtek.

A jó ízlés szabályai szerint ők se nélkülözzék az őszinte, szívből jövő szeretet érzését.

Zajos

SZÉNPOROS:

Jegyzetfüzetemből

Már jó néhány nap telt el azóta, hogy Kossuth-aknán a bányában jártunk. Ahhoz, hogy mindenre jól, pontosan emlékezzünk, bizony elő kell venni a szénportól fekete jegyzetfüzetet. No, lássuk csak, mi van még benne?

Igen, most már pontosan emlékszem, hogy ezen a napon Ambrus Vilmos csapatát is felkerestük. A 61-es csapat a 7. szinten a 10-es telepi 2-es ereszkén dolgozott. Kemény munkát végeztek. Munkájukról, mint a legtöbb bányász, szívesen beszéltek a csapat tagjai.

— Mondják csak, milyen hosszú lesz ez az ereszke? — kérdeztem elsőként. S a kérdésemre a csapatvezető, Ambrus Vilmos válaszolt.

— Tizennyolc méter lesz az ereszke hosszúsága.

— És mennyit haladnak naponta?

— Négyen dolgozunk egy harmadban, s így egy-egy műszak alatt három métert haladunk — hangzott a készséges válasz. Ezután még sok mindenről beszéltünk. Megtudtuk azt is, hogy lelkesen dolgozik a csapat, problémát csupán a szállítás okoz náluk. A fizetésről is elégedetten beszélnek, s amikor erről kerül szó, ezeket mondják:

— Szakmányban dolgozunk. Elégedettek vagyunk, mert teljesíthető és jól lehet vele keresni.

— Ambrus elvtárs például mennyit keres havonta?

— Az átlagos havi fizetésem 3300 forint, de nem ritka eset, hogy a hónap végén megállapított keresetem 3700 forintot is meghalad. Természetesen a csillések sem kapnak sokkal kevesebbet. Az ő keresetük is eléri a 2600 forintot.

Rövid a jegyzet, máris a végére értem. Hiszen a beszélgetésünk sem tartott néhány percnél tovább. Lehet, hogy azóta már más munkahelyen dolgozik a 61-es csapat, más feladatot teljesít a négy bányász. S én mégis megírtam ezt a beszélgetésünket, nemcsak azért, hogy a feljegyzett adatok ne vesszenek kárba, hanem azért is, mert most ismét emberekről, bányászokról írhattam. S az olvasót az ember érdekli leginkább.

— Szőke —

Ez is ajándék

A sok-sok játék és a különböző szebbnél-szebb tárgyak mellett az édesanyák még mást is szoktak ajándékozni gyermeküknek. Hogy mi lehet az, mindenki kitalálhatja egy kis fejtörés után.

Kis karácsonyi versikét, kedves, rövid karácsonyi dalocskát tanítanak kislányuknak, kisfiúknak. S mennyi örömük telik benne, mikor már egyedül, segítség nélkül is tudják a kicsik azt a kedves kis versikét. S mondják, mondogatják szüntelen.

Néhány évvel ezelőtt én is hallottam egy kedves kis dalt, melyet azóta ki tudja hány gyerek tanulgatott karácsonyig. Most is csak azért írom le, hadd tudják mégtöbben. Hiszen olyan kedves, amikor a pici gyermekszáj mondogatja. Még jól emlékszem rá, ez a szövege:

Kis fenyő az erdőn él odakünn,
Tél ezüstje csillan a sok pici tűn.
Jégcsapokat ringat a szélben az ág,
Puha hó a vállán a télikabát.

Ei alatta csendben egy víg nyuszi pár,
Sárgarigó hajnali füttyszava száll.
Felkeresi néha a medve is őt,
Ide hoztuk tegnap a karcsú fenyőt.
Tarka színű gyöngyszalag, száz színű szép
Gyertya fénye hinti be tű levelét.
Körbe fogja sok gyerek, mind de vidám,
Jó itt ugye nálunk te szép kicsi fám?

Régi dal. Sok édesanyának talán már nem is meglepetés. Hiszen lehet hogy nemrégen még ők is énekelték, mondogatták. S most talán már kisgyermekük is tudja. De aki eddig még nem hallotta, bizonyára szívesen tanulja majd a mi karácsonyi ajándékunkat.

— na —

Vékony Zoltán:

NAPFÉNY MÖGÖTT

I.

1937...

Az akna mellett mehúzódó fürdőből „kimosakodott" bányászok sietnek. Végre ismét letelt egy műszak! A szemek feketék a lerakodott szénportól, de ilyenkor vidáman csillognak. Otthon a család vár és pihenni is lehet. Ha lehet...

Lőrincz Rudolf is a hazafelé igyekvők között van. Amíg a keskeny erdei úton lépked, az ő gondolataiban is megfordul a pihenés utáni vágy. Milyen jó is elnyújtózkodni a heverőn, egyet szundítani vacsora előtt!

Mély sóhaj tör ki a középkorú vájárból, letör egy gallyat és azt morzsolgatva lépked tovább. Gondolatai ismét visszakanyarodnak az előbbi témához.

„Ma nem lehet pihenni — számolgat magában — holnap sem és azután sem. Ma fáért kell mennem, holnap másfélre maradhatok, holnapután pedig falura megyünk, mert ott állítólag valamivel olcsóbb a krumpli."

Még jóformán végig sem gondolta mindezt, máris hazaért. Pedig elég hosszú az út a kis bányászkolóniában meghúzódó csöppnyi lakásig. De ha az ember gondolataival társul, gyorsan fogynak még a kilométerek is.

Az ebéd már az asztalon volt. Paradicsomleves, főtt krumpli salátával. Hát bizony nem valami tartalmas ebéd. Lőrincz tekintete végigsiklik a megterített asztalon és fanyar düh fogja el. Dühét azonban magába fojtja és talán el is feledi, amikor végigcsókolja a gyerekeket.

Az öt apró gyerek már alig várja, hogy a kis pléhtányérkák megteljenek.

— Tessék nyugodtan ülni — pirít rájuk az anya, amikor zsörtölődni kezdenek, majd merít férjének is és csendben, szótlanul esznek.

A gyerekeknek ízlik az étel, olyanok ők, hogy még a vasszeget is megennék. Nagy gond etetni öt éhes szájat! Lőrincz Rudolf és felesége tudták ezt, de mit tegyenek, ha annyira szeretik a gyerekeket?

A gyerkőcök még jóízűen majszolgatnak, amikor az apa, fejszével a vállán ismét az erdei úton halad — fáért megy.

Késő este, amikor a gyerekek a napi játék után kifáradva az igazak álmát alusszák, az apa és anya befüggönyözött konyhában beszélgetnek.

— Te apa, meddig megy ez még így? Hát sose nőnek meg a gyerekek. Nagyon fáradt vagyok már!

— Türelem... Nőnek már. Egykor köszönetet kapunk érte, hogy felneveltük őket!

*

E beszélgetés óta már évtizedek teltek el. Lőrincz Rudolf a Lenin tér egyik padján ül. Teljesen ősz haján megcsillan a napsugár, s még ülve is nehezen szedi a lélegzetet. A sok kőpor, mely a tüdejére húzódott, sokszor okoz neki fájdalmat. De mi ez a fájdalom ahhoz képest, amelyet az egyik fia okoz neki?

A fia, aki piros Pannóniáján éppen az előbb robogott el a kanyarban. Pont ő bánik így a szüleivel, akiért talán a legtöbb áldozatot hozták.

A megtört apa szívét a fájdalom szorítja össze, szeme könnyes lesz és nem is hallja már a búgva robogó autókat. Az ő gondolatai messze járnak, abba az időbe, amikor fiatal volt, amikor keményen markolta a csákány nyelét. Szemei előtt, mint nyitott könyv vonul végig élete története. Övé, feleségéé és az öt gyereké. Eszébe jut az az este, amikor felesége azt kérdezte tőle: „Hát sose nőnek meg a gyerekek?" Es eszébe jut egy másik este is, amikor már nagyobbacskák voltak a gyerekek.

*

A forró levegőjű szobában semmi más nem hallatszott egy ideig, mint az alvók szabályos lélegzése. Csak néha nevetett fel álmában Imri, a legkisebb, amikor a nap valamelyik kedves jelenetét újból átélte.

Az apa lecsukott szemmel fekszik, majd halkan megszólal. A szavak lassan törnek elő, olyan, mintha közben erőt kellene gyűjtenie a következőkre. És valami izgalomféle is remeg a hangjában...

— Te — Mama... tudod mire gondoltam?

— ???

— Arra, hogy jó volna iskoláztatni Jóskát!

Kongó, üres csend üli meg a szobát. Lőrinczné hirtelen felül és bátortalanul ejti a szavakat.

— Iskoláztatni? De hát miből? Hát... — De nem tudja folytatni. Képzelete kiröppen a szobából, a jövőben jár. Gyerekeit látja, amint jómódban élnek. Az álma és a fáradsága egyszerre röppen el. Ezen az éjjel nem aludtak...

*

A padon ülő Lőrincz Rudolf előre hajol. A kavicsokat nézi, melyek sűrűn borítják a teret. Felvesz belőlük öt darabot, sorbarakja őket a padon. Jobbszélre kerül a legnagyobb, s a többi nagyság szerint melléje. Azután az egyiket — balról a másodikat — magához veszi, hosszan nézi.

A holt kő életre kel, az egyik fiát testesíti meg. Azt, aki úgy bánik velük. Azt, aki miatt annyit szenvedtek már. Igen szenvedtek, amíg embert neveltek belőle és szenvednek most is, de ez a szenvedés más, ez vigasztalan, kétségbeejtően fájdalmas.

(Folytatjuk.)

Vitatkozók

Nem tudom, hogy iskolából jöttek, vagy oda mentek-e azok a kislányok, akiknek hangos vitatkozására figyeltem fel az utcán. Nem tudtak megegyezni. Mindegyiküknek más volt a véleménye, s mindegyik magát képzelte a társaság legokosabbjának.

Min vitatkoztak a gyerekek? A számukra legidőszerűbb dolgon, a karácsonyon. Az ajándékozás műveletét mindegyikük másképp képzelte.

— Azt mondta az anyukám, hogy nekem egy nagy babát is hoz a Télapó. — jelentette ki nagy büszkén az egyik hátitáskás kislány.

— Nem is a Télapó hozza! — feleselt a másik.

— De nem ám! Nálunk a karácsonyfát is az anyukám veszi meg és mi díszítjük fel. Nincs is Télapó! — folytatta a vitát a barnahajú, copfos kislány. Nagy lelkesedéssel beszéltek, vitatkoztak egymással, de nem tudták eldönteni, tulajdonképpen melyiküknek is van igaza? S a többiek, akik körülvették őket, különösen a társaság legfiatalabb, legkisebb tagja, tágranyitott szemmel, csodálkozva figyelte társait.

— Még, hogy nincs Télapó? Hát akkor, hogy kerülhet minden karácsonykor az a szép nagy karácsonyfa az asztalra? Hát még a sok-sok játék. Nem. Ez nem lehet igaz. — motyogta magában a kislány.

Ők nem tudták eldönteni, kinek volt igaza. A felnőttek azonban az egész vitán csak mosolyognak. — Milyen cserfesek ezek a gyerekek!

Technika-Tudomány

Mesterséges kristályok

A rubint első pillantásra sötétnek látszik. Ha azonban rávilágítunk, belsejéből vörös fény árad. A Szovjet Tudományos Akadémia laboratóriumában ehhez hasonló mesterséges „drágakövet" készítettek. A szintetikus kő, a korund, a gyémánt után a legkeményebb ásvány. Vegyileg aluminiumoxidot tartalmaz.

Vízalatti repülőgép

Az USA-ban nemrég feltalálták a léglökéses „vízalatti repülőgépet". A delta-szárnyú gép úszóteste a vízreéréskor csillapító hatású, és lehetővé teszi, hogy a gép nagy sebességgel szálljon le a tengerbe. A gép tartályait vízzel kell megtölteni, hogy belemerülhessen a vízbe. Víz alatti helyzetben mozgását elektromotor biztosítja, amely hajócsavart forgat. Kormányzása éppúgy történik, mint a levegőben, magassági és oldalkormány segítségével. Ha a géppel újra fel akarnak szállni, a víztartályokat kifúvatják. Ilyenkor a gép felbukkan a vízből és úszótalpain úszik. A pilóta ezután behúzza a hajócsavart és megindítja a léglökéses motort. A gép pedig rövid idő után elhagyja a vizet és a levegőbe emelkedik.

Elektrikus kalkulátor

A megmunkáló gépek prágai kutatóintézetében új műszert szerkesztettek, melynek segítségével igen rövid idő alatt kiszámítható az acél és az acélöntvények esztergályozásának technológiai adata. Az újtipusú elektrikus kalkulátor hordozható és bekapcsolható a villanyhálózatba.

Vulkanizálás gammasugarakkal

Az amerikai Goodrich társaság közölte, hogy autógumik gamma-sugárral történő vulkanizálásával kísérletezik. A sugárforrást öt méteres vízréteg alá betoncsatornába helyezik el, hogy megvédjék a személyzetet a káros sugárzástól.

Az acélruhába zárt autógumit futószalag viszi el a sugárforrás fölött. Mint ismeretes, a közönséges vulkanizálás 150 fok hőmérsékleten történik. A gamma-sugaras eljárás sokkal gyorsabb; a hőmérséklet nem emelkedik a szobahőmérséklet fölé. Közönséges vulkanizálás közben (kén és gyorsító alkalmazásakor) a polimér-láncok a kénatomok segítségével kapcsolódnak egymáshoz s a molekulákban gyenge pontok keletkeznek. Az új eljárásnál a láncok kapcsolata közvetlen s ezért a gumi kopásálló és lassabban öregedik. Az eljárás még kísérleti stádiumban van.

Új orvosi műszer

Csehszlovákiában a Staratulai finommechanikai üzem dolgozói a közelmúltban Gráve néven új szerkezetű tükröt készítettek, amely jelentősen megkönnyíti a nőgyógyászok munkáját, s biztosabbá teszi a műtéti beavatkozást. Az új műszer minden tekintetben felülmúlja az eddig használt különböző tipusú tükröket.

Üvegből készült telefonpóznák

Egyes francia cégek a közelmúltban hozzáláttak üvegből készült telefonpóznák gyártásához. A szakemberek véleménye szerint az üvegpóznák élettartama sokkal nagyobb, mint az acélpóznáké.

Együttes erővel

A társadalmi ellenőrök hasznos munkája közismert. Védik a közös tulajdont, leleplezik a társadalmi tulajdon hanyag kezelőit, a pult alóli árusítást, egyszóval erélyes harcot folytatnak — a becsületes kereskedelmi dolgozók többségére támaszkodva — a népgazdaság és a dolgozók megkárosítói ellen.

Trösztünk társadalmi ellenőrei a bányakonyháknál kezdték meg a munkát, majd fokozatosan rátértek az üzlethálózat ellenőrzésére. Az ellenőrzés munkájában különösen kitűnnek a Kossuth bányaüzem szakszervezetének aktivistái. Gál elvtárs, a csoport vezetője jól irányítja a munkát és az ellenőrzésben maga is részt vesz.

A csoport a kökönyösi városrész területén lévő 29 üzletet — havonta 1—2 esetben — ellenőrzi. Elsősorban foglalkoznak a tömegvásárló helyekkel, az üzemélelmezési éttermekkel, magánkereskedőkkel és a gebinens italmérő helyiségekkel. Jó kapcsolatot tartanak fenn a szolgáltató vállalatok vezetőségével és így az ügyeket hamar elintézik. Eddigi munkájuk eredménye jórészt a zöldséggyümölcs ellátásban és az üzemélelmezés megjavulásában mutatkozik.

A helytelen anyagkezelésben fennálló hibák miatt az állami üzletek egy ideig nem tudták felvenni a versenyt a mindig tetszetős áruval rendelkező magánkereskedőkkel szemben. A csoport jelentései után a MÉK Baranya megyei vezetője személyesen jött Komlóra és a valóságot látva, igéretet tett az áruellátás és minőség megjavítására. Az eltelt idő óta sokat javult a zöldségellátás.

Az ellenőr elvtársak jó munkájukért a szakszervezeti trösztbizottság részéről dicséretben részesültek, három elvtárs pedig jutalomkönyvet kapott.

Béta-, Anna- és III-as akna társadalmi ellenőreinek az eddiginél jobban kell dolgozniok, hogy megjavítsák a város áruellátását. Igaz, hogy III-as akna kereskedelmi aktivistái az utóbbi hetekben már jól dolgoznak, de ezt követni kell a többieknek is.

Társadalmunk ellenőrei tehát szorgalmasan végzik szép és nemes feladatukat. Harcolnak az igazságért, a törvényesség betartásáért, és mindazon szabálytalankodók ellen, akik dolgozó társaikat akarják megkárosítani.

Az üzemi tanácsok működése

(Folytatás)

A tanácsülés előkészítéséért az üzemi bizottság elnöke és a gazdasági vezető együttesen felelős. Az ülésen jegyzőkönyvet kell vezetni. A jegyzőkönyvet az üzemi tanács elnöke, a gazdasági egység vezetője és a jegyzőkönyvvezető írja alá. Egy-egy példányt az üzemi bizottság, illetve az igazgató részére kell megküldeni.

Azokra a feladatokra, amelyekre az üzemi tanácsnak döntési joga van, az utasítást a döntés alapján az igazgató, bányavezető, körzeti üzemvezető odja ki, hivatkozva az üzemi tanács határozatára.

Az üzemi tanács tagjai a dolgozók által felmerült problémákat döntés végett a tanácsülés elé terjeszthetik, vagy sürgős esetekben az üzemi bizottsághoz fordulhatnak.

Az üzemi tanács tagjai külön-külön nem gyakorolhatják az üzemi tanács jogkörét, tehát az üzemi tanács nevében nem járhatnak el, határköröket az üzemi tanácsülésen gyakorolják.

Az üzemi tanács két ülése között az üzemi bizottság a következő tevékenységet fejti ki, amelybe bevonhatja az üzemi tanács tagjait:

1. Biztosítja a döntések végrehajtását.

2. Gondoskodik a következő ülés és napirend előkészítéséről.

3. A két ülés közötti gyakorolja az üzemi tanács jogkörét.

4. Többaknás üzemeknél az üzemi bizottságok gyakorolják az üzemi tanács jogkörét saját területükön.

A két ülés közötti tevékenységéről az üzemi bizottság, illetőleg többaknás üzemeknél az üzemi bizottságok, a következő tanácsülésen tájékoztatják a tanács dolgozóit.

Az üzem dolgozóit az üzemi tanács működéséről és a tanács ülésein hozott intézkedésekről a legrövidebb időn belül tájékoztatni kell.

A tájékoztatást az üzemi tanács tagjain és a szakszervezeti aktivákon keresztül oldja meg.

Egy év alatt

1957. december 20-ig a trösztmunkaügyi osztálya adatai szerint, a trösztműszaki osztálya 496 lakást vett át műszakilag a Komlói Állami Építőipari Vállalattól. Ebben benne van a dávidföldi 86 lakás is. Előreláthatólag még ebben az évben adják át a dávidföldi másik 213 lakást és egy üzletházat, valamint Kenderföldön az 57 és Anna-aknán a 8 lakást is.

Tagkönyvcsere a gépüzemnél

December 18-án délután fél 3 órakor a gépüzem kommunistái nagy ünnepélyre gyűltek össze az üzem kulturtermében. 78 régi és új, öreg és fiatal kommunista foglalt helyet a hosszú, díszített asztalok mellett és annyi pár szem csillogott a meghatottságtól, annyi arcon látszott az a különös igazi kommunista érzés, mely más embereken nem látszik.

Nem beszéltek, de az arcukról tisztán lehetett olvasni, hogy ez a 78 ember kommunista, hű a párthoz, a néphez. Az elnökség asztalánál sorakoztak az új párttagsági könyvek. Ünnepélyes megnyitó után Tuma Károly elvtárs, az üzem párttitkára állt fel és ünnepi beszédében ismertette, hogy az ellenforradalom után eltelt időszakban hogyan alakult az üzem pártélete. Milyen nehézségek merültek fel, majd a tagsági könyv jelentőségére tért és többek között ezeket mondta:

„Az emberiség történelme folyamán Magyarországon és az egész világon párttagsági könyvvel a zsebükben, milliók harcoltak az elnyomók ellen és áldozták fel életüket a nép szabadságáért és boldogulásáért. Ez a párttagsági könyv Magyarországon az ellenforradalom időszakában sok becsületes, hazájához hű kommunista életébe került, sokan inkább életüket áldozták fel, minthogy ez a könyv az ellenség lába alá kerüljön."

A tömör, rövid, értékes beszéd után szünet következett. A szünet alatt minden ottlévő kommunista az üzemi pártbizottságtól félliter sört és két szendvicset kapott, majd ezután sor került a tagkönyvcserére. A kommunisták nevük hallatára egyenként mentek az elnökség elé, majd leadva az ideiglenes párttagsági könyvet, aláírásukkal vették át az újat. Két régi kommunista, kezükbe fogva az új könyvecskét, röviden, meghatódottan szólalt fel.

Végül az ellenforradalom leverése óta eltelt időszakban a legjobb politikai, társadalmi munkát végző kommunisták könyvjutalomban részesültek.

Bányászaink figyelmébe!

A nehéz és veszélyes bányamunkában bizony előfordulnak könnyebb és súlyosabb balesetek. Ezeknek eredetét vizsgálva azonban rájövünk arra, hogy nagy részük gondatlanságból keletkezik. A figyelmes és körültekintő munka tehát minden földalatti dolgozó számára elsőrendű követelmény.

Amikor az 1957-es év harmadik negyedévében előforduló balesetek okait vizsgáljuk, akkor látjuk, hogy az össz-baleset legnagyobb része — mintegy 22 százaléka — állványról való leesésből, üregbe, aknába történő és különböző tárgyak eséséből keletkezik. Ezeknek nagy része megelőzhető lenne, ha dolgozóink jobban ügyelnének magukra.

Ezután — 15 százalékkal — az emberi erővel történő földalatti szállítás, csillézés következik. A legtöbben kezüket vagy lábukat „felejtik" a csille között, s néha még fejsérülés is akad. Itt is — a legtöbb esetben — a sérülés oka: emberi gondatlanság.

Az összbalesetek 11.3 százaléka munkahelyi és feltárási kőzetomlásból ered. Ez a szám is elég magas és visszavezethető a hiányos ácsolásra, bélésdeszkák használatára. Az előírásnak nem megfelelő deszkázás már nagyon sok súlyos sérülést is okozott és ezért minden vájár elsőrendű kötelessége, hogy az utasításnak megfelelően végezze munkáját.

Emberi hanyagsággal magyarázható a balesetek 7 százaléka, amely a kézi szerszámokból ered. Az itt-ott elhelyezett vagy eldobált éles szerszámok egy óvatlan mozdulatnál vagy lépésnél már súlyos bajt okozhatnak. Rendszeretettel ezeket a sérüléseket minimálisra lehetne csökkenteni.

A fentiek után kisebb arányokban jelentkezik az elcsúszás, elesés, a külszíni szállítás, tárgyak eldőlése által keletkezett balesetek kimutatása, azonban ezeknél is lehet gondolkodni.

A fentiekből azt a tanulságot kell leszűrni, hogy nagyon sok sérülésnek elejét lehet venni gondos, körültekintő munkával és rendszeretettel.

Harc a por ellen

Bányászaink és műszaki vezetőink állandóan foglalkoznak a bányaművelés korszerű és az egészségvédelmet szolgáló bevált módszerének átvételével. A széntermelés mennyiségi és minőségi fokozása szükségszerűen megköveteli, hogy olyan munkaeszközöket használjanak bányászaink, amelyek segítségével könnyebb és gyorsabb a terv teljesítése.

A fentiek alapján a múlt hónap 21-én a Kossuth-akna főmérnöke a tröszt műszaki osztályával karöltve megtekintette a Pécsi Szénbányászati Tröszt vasasi Petőfi-aknájában a szénfalátnedvesítési módszer alkalmazását.

Az eljárás nagy eredménye, hogy a legporosabb fejtéseket is — ahol azelőtt látni sem lehetett — teljesen portalanítja. A kézben hordozható, néhány kilogramm súlyú nyomásfokozóberendezéssel 50—80 atm. nyomást állítanak elő a fúrólyukban, ami a por megszűnését eredményezi.

A készülék másik nagy előnye, hogy a kissé nyirkos szénfal könnyebben jöveszthető és a szénfalból — különösen a gázkitöréses széntelepeknél — a nyomásalatti vízzel a metánt is kinyomják. Ez egyben a vízzel történő gázprovokálási kísérletet is jelenti.

Trösztünk műszaki megbízottai a látottak alapján azonnal igényeltek 10 darab berendezést, amelyeket a poros fejtésekben alkalmaznak.

Kellemes karácsonyi ünnepeket kíván kedves vásárlóinak és a vállalat összes dolgozójának az Észak-Baranya megyei Népbolt Igazgatósága

Ez az én dolgom

Sietős léptekkel indultam hazafelé munkahelyemről december 18-án délután. Hirtelen eszembe jutott, hogy benézek a „tröszti" fűszer-csemege boltba, hátha érkezett karácsonyfafüggelék. Gondoltam, körülnézek egy kicsit, hiszen ilyenkor mindig akad valami újdonság.

Valóban sok csokoládé, cukorka és egyéb édesség volt. S ahogy nézelődtem, gondolkoztam, mit is vásároljak, egy csomagra lettem figyelmes. Az egyik eladó egy zacskót tartott a kezében, melynek szakadt részén narancssárga színű tárgy látszott. Gondoltam, bizonyára narancs van benne. Mégsem mertem határozottan kérdezni, inkább ezeket mondtam:

— Tessék mondani, mi van a zacskóban? — kérdésemre az eladónő csodálkozva tekintett rám, majd pillanatnyi zavar után flegmán válaszolt:

— Az az én dolgom! — Ezzel aztán átnyújtotta a 17 forintos blokkot a mellettem álló fiúcskának, engem pedig „faképnél" hagyott.

Nem tagadom, kissé bosszúsan léptem ki az üzletből. Sokáig gondolkoztam a kapott válaszon. Aztán később megtudtam, hogy valóban narancsot árusítottak az üzletekben, tehát jól láttam. Csupán az eladó kerülő válaszát nem értem. Miért nem mondta meg az igazat? Hiszen én is megértettem volna, hogy volt narancs, de már elfogyott. S hogy ezt a csomagot talán a saját részére tette el.

Emberek vagyunk, tehát értünk a szóból. Ha érthető választ ad az eladó, akkor is tudjuk, hogyan kell viselkednünk. S ennyit legalább minden kereskedelmi dolgozótól elvárunk.

Avagy talán még sincs igazam és semmi közöm sincs ahhoz, hogy mit lehet vásárolni — különösen ünnepek előtt a boltokban? Nem hiszem, hogy így lenne, hiszen a kíváncsiság minden emberben él s ezt nem egyszer tapasztaltuk már.

No, de hogy ne sokáig szaporítsam a szót, végezetül még csak annyit: elég, ha azon bosszankodik az ember, hogy nem ért időben a boltba, s így nem sikerült a vásárlás. A bosszankodást legalább udvarias válasszal enyhítsék az eladók.

Vértes Gizella.

Helycserés támadás

Mintha a nap is érezné, hogy emberhiánnyal küzdünk, oly melegen, vigasztalóan és tavasziasan sugározza be a pályát. Kezdéskor a főcsatlós és a harmadvezető is munkába állítak, de miután minden a legnagyobb rendben ment, eltávoztak tőlünk.

Jól összeszokott csapat, szorgalmas, becsületes valamennyi, bár most csak öten vannak. Mert, hogy betegség, szabadság, meg más egyéb jött közbe.

— Szóval nincs más megoldás, lehúzzuk azt a hat-nyolcszáz csillét, ahányan vagyunk, — így gondolta mind az öt ember. — Majd megnyomjuk a gombot — mondták.

Csattog a csille a tele szénnel, dübörög a döntőbunker fölé. Amott zuhog a pala, csikorog a kanyar. Már zökken is a szerkezetbe és nagy dörrenéssel mond búcsút rövid napszinti életének, hogy ismét a föld alá kerüljön égni, porladni újabb sokezer évig a sturcon. Egy üres, egy palás, egy rakonca, ismét egy üres, majd újból palás csille következik. Ugy, ahogy az állomásról jönnek kifelé. A fogadó felől pedig csak szénnel telt csillék kúsznak a drótsinen végtelen sorban.

Már a verejték is végigszánt a palázó kormos homlokán, de a munka megy, a szén is szaporodik. Ez a jó. Az emberek kevesen vannak, de becsületesen helytállnak. A szenet Kele mama fogadja, kapcsol és Erzsi dönt. Majd átadja a csillét Sanyinak, aki ügyesen odapaszszolja a bunker alá. Józsi bácsi megpödri fekete bajuszát és megrántja a palázó rudat. Hadd menjen! Jobbra adja, onnan a csatlóshoz jut a csille és nagy sebességgel közelíti meg a szerkezetet. De nincs semmi baj. A csatlós kézben tartja a billegő nehéz testet, és simán „dobja" a szerkezetre. A harmadvezető és a főcsatlós ki-ki nézi, belesegítenek néha a munkába. Ez jó és jól esik a többieknek is. Az izmok és a gondolatok szépen ráálltak a munka új rendjére, s szinte automatikusan végzik feladatukat, mint hangyák a bolyban.

Hosszú, éles berregés veri fel a munka zajos, de nyugodt ütemét. Állj! — kiáltják. Szinte kár megállni, de azért mégis jólesik a párperces pihenés. Bután áramszünet van. Öt percig tart csak aztán felharsan az indulás jele, s a csapat újból feláll ki-ki a maga helyére.

Jön a szén, dübörög a pala, csattog a szerkezet. Egymás után tűnik el a csille a palabunkert, a csatlós visszamegy a szerkezethez, a csillés a helyére lép, csak a főcsatlós és a harmadvezető maradnak még egy darabig, amíg a „fiúk" kifújják magukat, aztán boldogan összenevetnek.

— Ez igen! Derék munka volt! Helycserés támadás a szén ellen.

Gy. J.

SPORT

SZURKOLOK FÓRUMA:

Csak a labdarúgásról

Az MTK-tól 5:1-re kaptunk ki, az addig ragyogóan védő Krausz gyenge napot fogott ki, Polgár az első félidő utolsó perceiben egy elemi hibát csinált, amiből az első gól esik. Miért: „mert rossz a vezetőség."

Dorog itthon. Talán megszerezzük az első győzelmet, ez volt a vélemény. Napsütéses gyönyörű idő, és nézők? 2 500. Miért: kérdeztük egymástól kétségbeesetten? A csapat eddig nem szerepelt rosszul, esélyünk van a győzelemre, csak enny. szurkoló lenne Komlón? — amikor NB II-es mérkőzéseken 3000—4000 ember is kint volt a pályán. S ekkor már sejtettük, hogy nagyon nehéz anyagi év lesz ez 1957-ben, amikor egy NB I-es mérkőzésre csak 2500-an jönnek ki. A csapat az első félidőben jól játszott, második félidőben már gyengébben. Még így is egy nagy védelmi hiba végett vesztettük el az egyik pontot. Miért? „mert rossz a vezetőség."

Igen, az a vezetőség, melynek minden egyes tagja társadalmi munkában végzi munkáját, egy fillér ellenszolgáltatás nélkül. Az a vezetőség, amely nyáron odaállt öntözni a sportpályát, hogy minél kevesebbe kerüljön az egyesületnek. Az a vezetőség, mely álandóan megy, kunyerál szenet, fát, fuvart, hogy ne kerüljön pénzbe az egyesületnek. Megy, kalapol a vállalatok vezetőinél, hogy kifestesse a klubhelyiséget, 15 ezer forintos értékű bútort csináltasson, presszógépet szerezzen, a pályán megoldja az öntözőberendezést, szinte semmiből. Egyes tagjai a vezetőségnek beosztásukkal, kenyerükkel játszanak, de felépül a lelátó, bekerítik, megépítik a pályát.

Ideje lenne már leváltani ezeket.

Sporttársam, csak egyet felejt el, amikor a vezetőség fejét követeli, hogy ezeknek a sport nem kenyerük, ezek mind, mondhatnám úgy is, eléggé felelősségteljes állásban lévő emberek, akik ott is helyt állnak. Ezeknek a sport nem hoz mást a konyhára, mint bánatot, vagy örömöt.

Ezek azért csinálják mindezt, mert szeretik a sportot, mert ők maguk is sportemberek voltak. És mindezek fejében le kell nyelnie azt a sok rágalmat, amit a fejére szórnak.

Sporttársam, aki ezt a levelet írtad, csak a hibákat látod kívülről, de nem látod a nehézségeket, amit meg kell oldani. Gyere közénk, szívesen látunk, segítsd megoldani nehézségeinket, s ezeknek ismeretében tudod bírálni másképp a helyzetet.

Sportpálya

Az „Uj Komió" a vezetőség kérésére közölte le azt a cikket, amiben segítséget kér a pálya játéktalajának feljavitására. A talaj napról-napra való romlását sajnos mi is látjuk. De ha az illetékes szervek meg is akarják javíttatni a pálya talaját, kérdezem, mikor van erre idő?

Az NB I-ben salakos pályán játszani nem szabad. Namármost, a bajnokság befejeződik december 15-én, és indul március 3-án. Télen sajnos füvet ültetni, pályát javítani nem lehet. Nem lehet ugyancsak nyáron a kánikulában sem. Ezt csak úgy lehetne megoldani, ha egy fél szezont a csapat idegenben játszana le, mondjuk Pécsett (közönség szempontjából nem is járna rosszul), de mit szólnátok Ti mindehhez szurkolók? Először a salakos pályát kellene játékra alkalmassá tenni, ide legalább 80 vagon salak kellene. De nem a salak megvásárlása a drága, hanem a fuvarköltség, amibe ennek a salaknak a felszállítása kerülne a vasútállomásról. Ha ez meglenne, jobban lehetne kímélni a füves talajt. Ilyen állapotu salakos pályára nincs szívünk leküldeni még az ifjúsági játékosainkat sem, hiszen ők jelentik a jövőt Komló labdarúgásában.

Kérdezem: őket tegyük-e tönkre, vagy a pályát? A füves pálya feljavításához mintegy 20—30 vagon humuszos föld kellene, a süppedéses részek feltöltéséro. Ezt aztán ujra be kell vetni fűmaggal, de, hogy ez megerősödjön, ahhoz legalább 4—5 hónapra lenne szükség.

Továbbmenve a pályán a sportkor csak pérlő, sem felújítási, sem beruházási pénz nem áll rendelkezésre, ezeknek a munkáknak az elvégzéséhez. Hogy kié a pálya? Lehet, hogy a trőszté, de lehet, hogy a tanácsé. Tavaly még a trószt beruházási keretéből történtek az építkezések, idén a tanácséból.

Na látod, kedves sporttársam, nem is olyan egyszerű így ez sem. A szakmai részre levelemben szándékosan nem tértem ki, mert az az edző feladata, bizonyos, hogy írni fog ő is.

Végezetül csak annyit, ha a szurkolótábor nincs megelégedve a vezetőség munkájával, forduljon kérelmével a trószt szakszervezeti bizottságához, mivel szakszervezeti sportról van szó, ő az egyesület gazdája.

Amennyiben panaszuk jogos, úgy a szakszervezeti bizottság bizonyosan meg fogja tenni a lépéseket egy új elnökség megalakítására.

Horváth Antal
a sportkör elnöke

HÍREK, közlemények

Kevésen múlott

Hatvan személyes autóbusz állt be december 20-án délután 5 órakor a Kossuth térre, hogy az utasokat Pécsre szállítsa. Percek alatt megtelt a kocsi, s már csak az indító jelre vártunk. Pontosan 5 órakor létszámot jelentett a kalauz a forgalmistának, s a kocsi elindult.

A Kossuth Lajos utcában, a rövid- és kötöttáru bolt előtt hirtelen megálltunk. Az történt ugyanis, hogy egy nagy sebességgel száguldo tehergépkocsit láttunk szemben jönni. A vezetőnek csak az utolsó pillanatban sikerült elfordítani a kormányt. Kevésen múlott, hogy nem jött neki a teherautó a 60 személyes autóbusznak. S ezt talán a gépkocsivezetőnknek is köszönhettük. Igaz, hogy egy pillanatra ő is megijedt, de amikor látta a mellettük elrobogó gépkocsit, kihajolt az ajtón és így kiáltott meggondolatlan társára:

— Te hülye! — s igaz, hogy nem éppen a legszebb kifejezést használta, valamennyien igazat adtunk neki.

A baleset kevésen múlik. Vigyázzanak jobban a gépkocsivezetők!

— **24 csille szenet** adott terven felül, december 18-án a Kossuth-aknai 1-es csapat, Fölker János vezetésével. Így napi tervüket 112 százalékra teljesítették. A 112-es csapat — ugyanazon a napon — 38 csille szenet adott tervén felül. Ezzel havi tervét 138 százalékra teljesítette.

— **Deres majális** — címmel négy korábbi verseskötetéből új könyvet állított össze Nagy László költő. A könyv régebbi és új eddig meg nem jelent verseket is tartalmaz. A költő ebben a kötetben mutatkozik meg először teljes jelentőségében és robusztus erejében.

— **A vágányok mentén** tilos helyen közlekedett Tóth István, Rigler János, Antal András. Ezért a cselekményért a városi tanács vb. igazgatási osztálya Rigler Jánost 70 forintra, Tóth Istvánt és Antal Andrást 60—60 forintra bírságolta.

— **Fenyőfa-ünnepélyt** rendezett december 21-én délután fél 3 órakor a Kenderföldi Általános Iskola. Az ünnepélyt az „Erkel"-teremben tartották meg.

— **Szép eredményt** ért el Horváth Gyula brigádja az Anyagellátó üzem 1. számú fatelepén. Ezért dícséret illeti a brigád valamennyi dolgozóját. A brigád tagjai a munkafegyelem terén is példás magatartást tanúsítanak.

— **219 csille szenet** termelt havi tervén felül Kossuth-aknán a 37-es csapat, Szedlár Ferenc vezetésével.

— **Gondatlanságért**, az ivóvíz felesleges pazarlásáért 150 forintra bírságolta a városi tanács vb. igazgatási osztálya Oszoli Benedeket.

— **23-tól 28-as** számig gyermek gumicsizmák vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban. A gumicsizmák ára 118,50 forint.

— **Anna-aknán** december 18-án Leier István csapata 118.2 százalékos eredményt ért el. Ezzel 42 csille szenet adtak terven felül. Krausz Vencel csapata ugyancsak túlteljesítette tervét, s ezen a napon 6 csille szénnel adott többet napi tervénél.

— **A nagymányoki** szénporrobbanásnak a hónap végén lesz 25 éves évfordulója. 25 évvel ezelőtt 14 bányász vesztette életét a nagymányoki bányában egy fejtés szabálytalan összeeresztése alkalmával.

— **Személygépkocsijába** engedély nélkül rádióvevő-készüléket szerelt Kislaki József. Ezért a cselekményért a városi tanács vb. igazgatási osztálya 150 forintra bírságolta.

— **144 éve** (1813) született Luppis János magyar fregattkapitány, a tengeri hadászatban ma is alkalmazott torpedó feltalálója.

— **A téli könyvvásár** alkalmával megjelent Greene „A merénylet" című könyve. A nagy író munkája témájánál fogva kifejezetten detektiv regény, de mondanivalója túlmegy a műfaj határain, s így bizonyára a Belzebub-sorozat legsikerültebb könyve lesz.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek

Postai kézbesítők, pártszervezetek, munkástanácsok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj 12 forint
Félévre: 24 forint
Egészévre 48 forint

Készül az első jugoszláv szélesvásznú film

A szkopjei Vardar filmvállalat megkezdte az első jugoszláv szélesvásznú film forgatását. A film szcenáriumát Abadzsijev és Popov írta, s a törökök ellen vívott 1901. évi háború egyik részletével foglalkozik. A film címe „Miss Stone", egy amerikai misszionárius nő neve, aki egyben főhőse is a filmdrámának.

MOZI MŰSOR

Május 1.: december 25-én Játék az életért, december 26-tól január 1-ig A béke völgye. Megrázó történet két gyermekről és egy néger katonáról.

Szabadság: december 25-én San Salvatore, nyugatnémet film, december 26—29: Oké Néró, olasz filmalkotás.

Munkásokat keres

Azonnali felvételre: az Állami Építőipari Vállalat 4 vizsgázott kazánfűtőt, az új lakások takarítására meghatározott időre 8 takarítónőt, segédmunkásokat és gépkocsirakodókat keres.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága. Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-58. 12-13. 23-63 Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 19. sz. Telefon: 20-27. Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Vendéget várunk

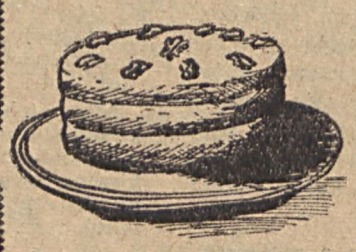
Bizony gyakran hangzott el az utolsó néhány nap alatt ez a kijelentés. A fiatal, háztartásban még tapasztalatlan asszonyok részére ezenkívül a tálalás is külön problémát jelent. Hogyan is kell az ételt tálalni? Úgy hogy az szép is, ízléses is legyen? Azt hisszük, nem követünk el titoksértést, ha elmondjuk:

A tálalás műveleteihez tartozik a hússzeletelés és tálrakás, a köretek elrendezése és díszítése, a levesek, főzelékek kiöntése, meleg puddingok, felfújtak kiborítása, meghintése. Ezeket nem végezhetjük el egyszerre. A húsokra a mártásokat közvetlenül akkor öntjük, amikor asztalra teszszük, különben kihűl, elpárolog, besűrűsödik. A reszelt sajtot is asztalra helyezéskor hintjük az ételre, mert különben megolvad. A tálaló edények jó melegek legyenek. A levest, főzeléket előbb tálaljuk, mint a húsokat, mert ezek nem hülnek ki olyan hamar. Az asztal terítésére is fordítsanak nagy gondot. Az ízléses tálalást szép tiszta (lehetőleg fehér) abrosszal kezdjük. A pecsétes piszkos asztalterítő elkedvetlenít, s az egész kedé'yre rossz hatással van.

Kellemes karácsonyi ünnepeket
és
boldog új évet
kívánok fuvaroztató vendégeimnek
Pataki Sándor fuvaros
Komló, Kossuth Lajos u. 77.

Azt is megmondjuk, hogy mit. Almásbélest és diósztortát. Mindkettő igen finom, s lévén ünnepről szó, nem is kerül sokba. Hiszen ilyenkor minden háziasszony nem a forintokat, hanem a minőséget nézi. Márpedig

Ez a diósztorta

ugye finom lehet? Ha csak a látszatot vesszük, akkor is . . . jól néz ki. Hát még az íze. Pompás ktünő! Hogy minden háziasszony megízleltethesse szeretteivel, elmondjuk a készítési módját is:

Süssünk, süssünk valamit

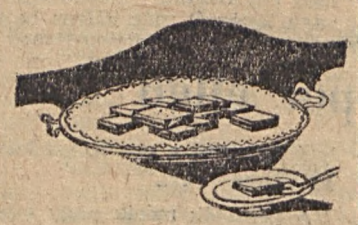
2 dkg vajat vagy zsírt 2 tojás sárgájával, 18 dkg cukorral összekeverünk, adunk hozzá 2 dkg diót, 2 dkg kakaót, 18 dkg lisztet, nyolcad liter feketekávét, 1 csomag sütőport és 2 tojás habját. E masszát jó kizsírozott tortaformában megsütjük és bekenjük a következő töltelékkel: 5 dkg dió felfőzve egytizenhatod liter tejben, ez keverve 6 dkg vajjal és 5 dkg cukorral. A kész tortát vanilincukorral kevert cukorral beszórjuk.

Az almásbéles

szintén újdonságnak, csemegének számít, hiszen télnek idején nehezebb almához jutni, mint nyáron. Leginkább az éléskamra „aranytartalékát" kell igénybevenni a háziasszonyoknak. Nos: közöljük a receptet. Tessék kipróbálni:

30 dkg liszt, 1 csomag sütőpor, 6—8 dkg vaj vagy zsír, 6 dkg cukor, 1 tojás, 1 késhegyni só, nyolcad liter tej, fél kg alma, 21/2 dkg mazsola, kevés fahéj és egy kevés vanilincukor.

A sütőporral kevert lisztet megpörköljük, cukorral, tojással, sóval és tejjel összedolgozzuk. A tésztát, mint a vajastésztát, háromszor összehajtva kinyújtjuk, és egy fél óráig hűvös helyen pihentetjük. Ezután a tészta háromnegyed részét fél cm vastagságra kinyújtva, azt hosszukás négyszögekre vágjuk, zsírral jól bekent tepsibe rakva, finomra szeletelt almával, fahéjjal és mazsolával beszórjuk s a tészta széleit reá visszacsapjuk. A megmaradt egynegyed résszel beráscsozzuk, a rácsokat tojásfehérjével bekenjük s lassú tűz mellett megsütjük. Utólag még vaniliáscukorral beszórjuk.

ÚJ KÖNYV BEMUTATÓNK

KELEN JOLÁN:

Galilei-per a XX. században

Fiatal diákokat fojtogat az első világháború — nemcsak fizikailag. Fojtogat az, hogy nem szabad felkiáltani. Tanítómesterük azt mondja: minden meggyőződés anynyit ér, amennyire tettre váltják. És a fiatalok karja tettre lendül. Naivan, tapasztalatlanul, de nagy hittel és sok romantikával. Aztán jön egy még nagyobb tanítómester: az orosz forradalom. A fiatalok röpiratokat csinálnak, plakátokat ragasztanak, konspirálnak.

De jönnek a rendőrök és megmentik a hazát. A diákokat elfogják. Kezdődik a nagy per. Akkor még, a fasizmus előtti időben, finoman csinálták a dolgot. Ha ütlegeltek is, csak a kulisszák mögött, módjával. Kihallgatások, védés védőbeszédek, amint illik. Híres védőügyvédek nagy és okos beszédeket mondanak. Az ügyész dörög. A fiatalok a történelem rámpáján állnak, reflektorfényben. Tetszik nekik a szerep.

1918 szeptemberét írjuk, rohannunk a forradalomba . . . az ítélet enyhe volt és a fiatalok kissé meg vannak sértve. Csak ennyit érdemeltek?

S jön a történetíró és feljegyzi a tetteiket. Röpiratok, vaskos történelmi dokumentumkötetek közük. Lemérik hatóságurukat, kimutatják folytatóikat. Így élnek tovább, lepréselve a történelem herbáriumában.

Ettől a sorstól menti meg őket Kelen Jolán könyve. A szerző résztvevője volt a mozgalomnak, megélője a nagy pernek. A megélés az, amit humorral, fölénnyel, mai okos fejjel vissza is tud adni. Nemcsak a mozgalmat, hanem a levegőjét, ami szerelem, romantika, fiatalság, forradalom, élet. Egy nemes kisasszony, aki rajong a forradalomért és egy feudális családban a saját fejével merészei gondolkozni; egy fiatal, szegény egyetemi hallgató, aki megjárta a harctereket és otthagyja a tüdejét, egy romantikus malomhivatalnok, egy nagyon tehetséges fiatal mérnök és egy nyugtalan anarchista munkás a per öt hőse. De valódi hőse az egész kavargó, fiatal Galilei-kör, az utat kereső, forrongó, tévelygő akkori ifjúság.

A tényanyag Kelen Jolán kezében csontváz, amelyet izommal, hússal, vérrel von be az élmény, az emlékezés. A szerző nagyon vigyáz arra, hogy a csontokat ne fordítsa el, hogy minden izében hű maradjon az eseményekhez.

Hőseit nemcsak látja — szereti is. Ez adja meg a könyv atmoszféráját.

Érdekes, izgalmas, olvasmányos könyv. Ára: 15.— forint.

Részlet a könyvből:

Íróink és a kétszáz aláírás

Sisának volt egy másik ötlete is. Mondogattuk is róla, hogy „ötlik-hatlik". Sisa érdekes, eredeti fiatalember volt, élénk és okos, csakhogy kissé távol állt a valóságtól. Ezért javaslatai többször kevéssé életrevalónak bizonyultak.

— Ha az „Azonnali állandó békét akarunk" című felszólításunkat Budapest kétszáz híres embere, tudósa, művésze, közéleti szereplője aláírja, enynyi híres embert csak nem fognak letartóztatni! Ezt a reakció ma már nem engedheti meg magának — szólt Sisa.

E körül az ötlet körül azután parázs vita kerekedett.

— Nemcsak kétszáz, de két embert sem fogsz találni, akik aláírnák.

— Mit nem mondasz! Csak van Budapesten kétszáz híres ember, aki óhajtja a békét!

— Óhajtani óhajtja, csak semmiféle írást nem fog erről nyilvánosságra hozni. Nem áll ki mellette.

— Hiszen például a „Pesti Napló" és a „Világ" mindennap síkraszáll érte.

— Módjával. De ez más és az más, hogy cenzúramentes plakáton szerepeljen a neve. Vagy be akarod mutatni a plakátot a cenzúrának? Akkor máris megtakaríthatod az aláírásgyűjtés fáradságát.

— Akarja a csuda. Kinyomatjuk az illető kétszáz híres tiltakozó aláírásával és meglátjuk, mi lesz.

A névsort nagy gonddal állították össze. A neveket kiosztották a lányok között. A lányoknak nehezebb ellenállni és a nyelvük is jobban pereg.

Nekem a „Pesti Napló" szerkesztősége jutott. Három név díszelgett a névsor elején: Karinthy Frigyes, Kosztolányi Dezső, Hatvany Lajos. Nagyon büszke voltam arra, hogy beszélhetek velük, méghpedig ilyen fontos ügyben. Biztosra vettem, hogy a három közül legalább három aláírja . . .

*

Karinthy, mikor meghallotta, miről van szó, tréfával akarta elütni a dolgot.

— Én csak a saját cikkeim alá szoktam aláírni a nevem — mondotta.

— Jó, hát írjon egy ilyen tárgyú felhívást — válaszoltam.

— Különben is, miért kötik maguk a békét feltételhez? Itt az áll, hogy ilyen meg olyan békét. Én mindenféle békével egyetértek. Nekem mindegy, csak béke legyen.

— Ha mindegy, akkor ilyen is lehet, akkor ezt is vállalhatja. A mindenféle békébe ez is beletartozik — érveltem. — Szerintünk olyan béke kell, ami nem hordja magában egy újabb háború magvát.

— Micsoda magról beszél maga? Ez után az eszeveszett háború után semmiféle mag nem kel ki. Az emberiség nem lesz többé olyan bolond, olyan marha, olyan tökkel ütött . . .

— Én az emberiséggel még nem találkoztam. Találkoztam háborús politikusokkal, hadiszállítókkal, akik nem is voltak olyan marhák . . . Nincs igaza Normann Angelnek abban, hogy rossz üzlet a háború. Van akinek jó. A háborúval üzérkedőknek például a legjobb üzlet.

— Mit gondol maga az emberiségről? Tudja maga, mi az, hogy mérgesgáz? Maga ezt nem is tudhatja, mert nincs fantáziája. Egész Budapestet gázba fojthatják, ha tudni akarja . . . Ezt pedig a jövőben senki sem fogja megkockáztatni.

— Tehát aláírja?

— Dehogy is írom. Ha nem volna olyan kisasszonyos kinézése, azt mondanám, hogy menjen a fenébe . . . De így nem mondhatom. Látja, még ezt sem mondhatom, hát még az általános békét. Meg van kötve kezem, lábam.

Szomorúan hagytam ott a megkötözött kezű-lábú és lelkű Karinthy Frigyest, kedvenc íróim egyikét.

. . . Megyek Kosztolányihoz. Ő költői lélek, gyakran mélázott a békéről . . .

— Kérem, olvassa el és ha helyesli, írja alá — . . . azonnal a tárgyra . . . tottam a felhívást.

Kosztolányi kétszer is elolvasta, de egyszer sem írta alá.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 104. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1957. DEC. 28.

420 tonna terven felül

A Komlói Szénbányászati Tröszt december 23-án befejezte az 1957. évi tervet. Az éjszakai harmadban gördült ki az a csille szén, amely a terv utolsó mázsáit hozta felszínre. Az eredményre büszkék lehetnek bányászaink és műszaki vezetőink.

Az év hátralévő napjaiban — előzetes számítások szerint — terven felül mintegy 20 ezer tonna szenet ad a komlói tröszt. Ez a mennyiség is jelentős a népgazdaság számára és teljesítésére valamennyien számítunk.

A karácsonyi ünnepeket tehát a komlói bányászok az éves feladatok végrehajtásával is ünnepelhették. Az eredmények megmutatták, hogy bányászainkra számíthat az ország, és munkájuk alapján könnyebben várjuk a hideget, mert a lakások tüzelőszükséglete is biztosítva van.

A tröszt egyes üzemeit vizsgálva, azonban megállapítható, hogy néhány aknánk nem, vagy alig emelkedik a 100 százalék fölé. Elsőnek talán Nagymányokot kell említeni, mert itt bizony döcög a termelés. December 23-án a havi teljesítés csak 93 százalék és még rosszabb a napi eredmény, mert ez 73 százalék. Annak ellenére, hogy a nevezett üzem kapacitása nem valami nagy, azonban rossz eredménye befolyásolja a többi aknákét is. Nagymányokra éppúgy számítunk, mint bármelyik üzemre, ezért itt az ideje, hogy felzárkózzanak a jobbak közé. Reméljük, hogy az új évet nem ezen az úton folytatják.

Anna-akna a havi eredményben — december 23-án — elmaradt és csak 97 százalékra áll. Ismerve az üzem dolgozóinak és vezetőinek összefogó és eddigi jó munkáját, meg van a biztosíték, hogy adósságukat a hó végéig törlesszék. Ezt már mutatja a 23-i, napi eredmény is, amikor 26 tonnával túlteljesítették a napi tervüket.

Kossuth-akna legnagyobb üzemünk, december 23-án 101 százalékra teljesítette a napi előirányzott mennyiséget és ezzel 20 tonna szénnel adott többet. A havi értékelésben azonban mintegy 1200 tonna lemaradása van, amit csak az eddiginél jobb munkával lehet behozni.

III-akna az előkelő harmadik helyen van, mert 23-ig 575 tonna szénnel adott többet, mint a tervelőírás. 23-án például 70 tonnával múlta felül az előirányzatát és így napi eredménye 107 százalék.

Mázsa most is azt adja, amit már megszoktunk. Egyenletes termelése azt mutatja, hogy az ottani dolgozókra lehet számítani. December 23-ig mintegy 400 tonnát adtak terven felül és részükre azt kívánjuk, hogy jó munkájukat 1958-ban is folytassák.

A szászvári dolgozókat is dicsérettel lehet említeni, mert havi eredményük 103 százalék. Béta-akna „holtversenyben" van Mázával, mert mindkét akna — 106 százalékkal — a havi teljesítésben az első helyen van. Ha az elmaradó üzemek követik a legjobbakat, akkor az év végéig vállalt 20 ezer tonna szén valósággá válik, és ezzel a sikerrel búcsúzhatunk az 1957-es évtől.

Szászvárról jelentik:

A szászvári bányaüzem dolgozói örömmel adtak hírt arról, hogy az üzem teljesítette az 1957. évi tervét. December 21-én tehát sikerrel megmutatták, hogy a dolgozók összefogó jó munkája alapján lehet bízni a szászvári bányászokban és a műszaki vezetőkben.

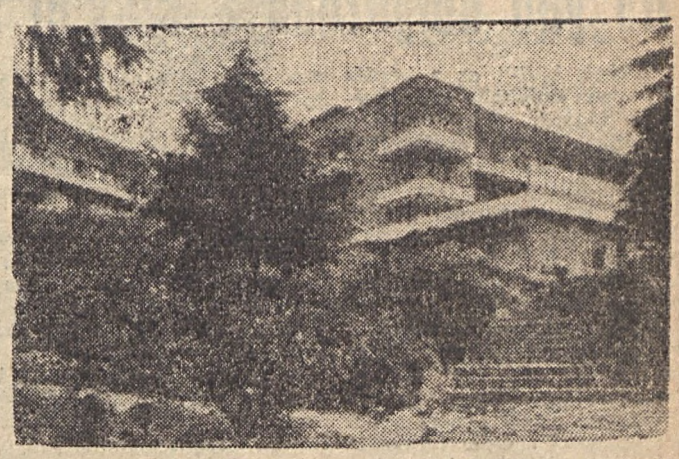
Az évi terv teljesítésével máris hozzáláttak a jövő feladatainak megvalósításához és ennek első jele az a vállalás, amelynek alapján az üzem dolgozói — terven felül — az év hátralévő napjaiban 1740 tonna szenet adnak az országnak. Ezt az ígéretet tették a dolgozók nevében:

KINCSEI SÁNDOR
üzemvezető

TAKÁCS FERENC
párttitkár

DÉVAI ANTAL
ü. b.-elnök

A mátraházi üdülő látképe

A szénbányászati Tröszt szakszervezetének társadalombiztosítási csoportja már megkapta az 1958. év első negyedévi üdülési jegyeket, amelyek az alábbi üdülőkre vonatkoznak:

Hajdúszoboszlóra 13, Hévízre 6, Lillafüredre 4, Galyatetőre 5, Mátraházára 1, Balatonra 6, Hévízi szanatóriumba (három hetes) 10, Balatonfüredre (szanatórium) 6 és a parádi szanatóriumba 4 darab. Összesen tehát 35 kedvezményes és 20 szanatóriumi üdülőjegy vár a dolgozókra. Aki tehát igénybe akarja venni a fenti helyekre szóló beutalókat, az minél előbb jelentkezzen a tröszt szakszervezeti bizottságán.

NEM MINDEGY

Ugyan ki tudna minden ember szájaíze szerint főzni? Senki. A legjobb háziasszony levese is egyesek szerint sósnak, főzeléke erősnek bizonyul. Nem vagyunk egyformák, s így nem egyezik meg ízlésünk sem. Van aki savanyúan szereti a paradicsomlevest, van aki édesen. Az egyik ember nagyon sósan eszik, a másik kevésbé.

Nem is a minőséget, az ízlést hozzuk most szóba. Inkább a mennyiséget. Odahaza a háziasszony annyi ételt főz, amennyi éppen szükséges. Néha kicsit kevesebb s néha bizony több az ebédnek való. A kávéból is egy-két esetben marad délutánra is. Néhány deci, öttíz deka nemigen számít az otthoni háztartásban. De csak az otthoniban! Mert más a helyzet az üzemi konyhákon. A több száz emberre főző konyha dolgozóinak szigorúan be kell tartaniok a hivatalos adagolásokat, mert ha nem — akkor panaszt tesznek ellenük.

Nemrégiben Pelényi Tibor Kossuth-bánya márkamestere, és Werndorfer János, a szénosztályozó egyik dolgozója volt szerkesztőségünkben. A reggeli sajtból, szalámiból, mutatékot hoztak, mert úgy vélték: nagyon könnyű mindkettő. Az ennivalót leméretük egy üzletben s bizony a szaláminál 5 dkg. helyett csak kettő és fél dkg volt a legsúlyosabb szelet a sajtnál pedig — szintén 5 dkg. helyett — három és fél dkg. Persze, akadt másfél dkg-os szalámi is, sajt is.

Ez tehát már nem mindegy. Amíg odahaza előfordulhatnak ilyen kicsire méretezett adagok, az üzemi konyhákon nem szabad előfordulnia. A bányászok, munkások rovására súlyos hibát követnek el azok az emberek, akik az ennivaló egy ötödét, vagy jobb esetben felét adják ki a rendes fejadagnak. Éppen ezért Pelényi Tibor és Werndorfer János panaszát kivizsgálásra az Üzemélelmezési Vállalat vezetőjének jelentettük.

A jövő mesterei

1957. december 21-én 39 fiatal építőipari tanuló tette le a vizsgát és ezzel szakmunkásokká léptek elő. A fiatalok két éve tanultak és ez idő alatt nagyszerű fejlődést értek el. Mind a 39-en dolgozó parasztok gyermekei. Két éves tanulásuk végső aktusán — a vizsgán — egy-két kivétellel minden területen jól megállták helyüket.

A vizsgáztatás ideje alatt a tanulók egymásután jelentkeztek és feleleteik kielégítőek voltak. Jól számoltak és rajzaik különösen nagy tetszést váltottak ki a jelenlévők, illetve a vizsgabizottság tagjai körében. A rajzok kivitelezése tiszta és ötletes volt.

A szakmai bemutatón különböző gyakorlati módszerekkel bemutatták a két év alatt tanultakat. Magatartásból is jól vizsgáztak. Őszintén elmondhatjuk, hogy az építőipari vállalat büszke lehet mind a 39 fiatalra, akinek a nevelése jó kezekbe volt adva.

Bruckner László elvtárs — a tanulóintézet vezetője — időt és erőt nem kímélve, sokszor a késő esti órákig is az intézet területén, a fiatalok között tartózkodott. Gondoskodott a megfelelő ellátásról és jó kapcsolatot tartott az oktatókkal és tanárokkal.

A jó nevelési módszerekből alakult ki az a szellem, amely a szocialista nevelés szimbólumaként lebegett a tanulók felett. Dícséret illeti az összes tanárokat és oktatókat, akik derekasan kivették részüket a tanulók szocialista nevelésében.

A vállalat vezetősége is nagy gondot fordított arra, hogy a fiataloknak mindenük meg legyen és a vonatkozó rendelkezéseket betartsák. A megfelelő foglalkozásnak és vezetésnek az az eredménye, hogy a vállalat legfiatalabb szakmunkásai mind itt maradnak és már a beosztásukat is megkapták. Többen ifjúsági brigádokat alakítottak, vagy pedig régi brigádokban helyezkedtek el.

A vállalat vezetőségének most az a feladata, hogy a fiatalok részére megfelelő munkaterületet biztosítson és továbbra is segítse és nevelje őket, hogy hasznos tagjai legyenek társadalmunknak.

Kovács József

Az ifjúság tömegeivel előre

Nagyon szép éves program megvalósítására hívja közös munkára a KISZ városi bizottsága Komló fiataljait. A program helyesebben ma még csak tervezet, melyet még sok-sok ötlettel, javaslattal, színesítenek, egészítenek ki az elkövetkező napokban. De ennek ellenére máris azt mondhatjuk, biztosan találkozni fog a fiatalok egyetértésével, s azzal a lelkesedéssel, amely megvalósulásához szükséges.

Mit tartalmaz a tervezet? A KISZ-szervezetek jövő évi főbb munkájának és szórakozásának célkitűzéseit — városi összegezésben. A tanulástól a szórakozásig, az alkotó munkától a sportig, szinte az élet minden területén helyet, tevékenységi lehetőséget kíván biztosítani a fiataloknak.

Az ifjúság bátorságának megmutatásához, kalandvágyuk kielégítéséhez nyújt majd lehetőséget a Komszomol példájára itt is tervezett Ifjú Gárda létrehozása.

A fiatalokban lévő ezernyi kérdés tisztázására, megválaszolására terveznek vita-esteket a hazafiság, a nemzetköziség, kommunista erkölcs, vallási kérdések, belés külpolitika, valamint a tudományos élet vívmányairól.

A város kulturális életének szükségét kifogásoló fiataloknak szól a tervezet azon része, ahol szakkörök, önképzőkörök, művészeti csoportok létrehozását javasolja. Ezzel függ össze a tavaszi kulturális seregszemlének programba iktatása is.

A sportolni kívánó fiatalokra is gondoltak a terv összeállítói. Különböző téli és nyári terem és szabadtéri sportolási lehetőségek megteremtését és versenyek, bajnokságok indítását javasolják. Biztosan sokan jelentkeznek majd a téli folyamán induló sítanfolyamra, majd a sítúrákra.

Természetesen nem csak a szórakozásban és a sportban kívánnak kiemelkedően szép eredményeket elérni a fiatalok, hanem ennek mintegy előfeltételeként az alkotó munka területén is ki szeretnének tűnni.

Ezért is foglalkozik a fiatalok városi programja számos területen az alkotó munka kérdéseivel. A javaslatok a fiatalok tudására, lelkesedésére, alkotó vágyára épülnek.

S hogy az alkotó munkában pihenést kívánók igényét sem felejtették ki a tervezetből, arra elég annyit utalni, hogy táborozási bizottságot kívánnak létrehozni, amely majd ifjúsági üdülőtábort és külföldi csere-táborozást készít elő.

Lelkesítően szép a programtervezet, valóban olyan, melynek végrehajtásában szívesen vesznek részt a KISZ vezetésével az ifjúság széles tömegei.

Harc a táppénzcsalók ellen

Amikor bányaüzemeinkben magasra szökik a táppénzes beteg száma, a társas beteglátogatások is nagyobb méretet öltenek, s egy-egy esetben 8—10 községet is meglátogatnak. A látogatók még a kórházakba is elmennek és a fekvő beteg részére csomagokat és pénzösszeget visznek. Erre Béta-akna a legjobb példa. A betegekkel való segítőszándékú foglalkozás mellett azonban nem sajnálják lógósok a leleplezést sem, s ez így is van rendjén.

A beteglátogatók jelentése alapján az üzemek az év közepétől kezdve már megfelelő szigorral jártak el. III-as aknán például a társadalombiztosítási tanács már márciusban eszközölt letiltást. Többek között Galló Józsefnek 15 napra eső táppénzét vonták le 773 forint értékben. Oláh Sándornál 649 forint jogtalanul felvett összeget vettek vissza. Kossuth-bányán havonta 8—10 dolgozó vesz fel jogtalanul táppénzt, amit természetesen szintén levonnak tőlük.

A legjobbak között

Anna-aknán december 14-én, este 6 órakor kigördült az a csille, amely az éves terv utolsó mázsa szenét hozta felszínre és ezzel az akna teljesítette az 1957. évi tervét. Az év végéig még várható, hogy terven felül 5 ezer tonna szenet adnak a népgazdaságnak.

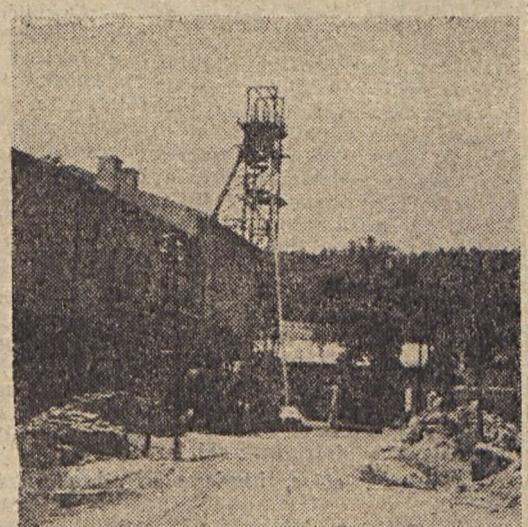
A vezetőség megfelelően foglalkozott a dolgozókkal és mindenben igyekezett segítségükre lenni. A munkahelyek előkészítése is jónak mondható. A napi széntermelés 80 százalékát a fejtések, a többit pedig az elővájások adják. A fejteljesítmény — aknáink közül — itt a legjobb, mert az utóbbi hónapokban elérték, sőt túlszárnyalták az egy tonnát.

Beszélni kell még az elővájási teljesítményről is. Novemberben 30 centiméter fölé emelkedett az 1 műszakra eső teljesítmény, ami összehasonlítva az üzemek átlagos 14—16 centiméteres haladásával, szintén követendő eredménynek mondható.

Önköltségi tervét Anna-akna az egész évben betartotta, sőt alatta maradt. Októberben egy tonna szén terv szerinti költsége 239 forint volt és ezt 218 forintra teljesítették. Novemberben pedig szintén olcsóbban — mintegy 3 forinttal — termeltek egy tonna szenet, mint amennyit részükre a terv előírt.

Anna-akna tehát eredményesen fejezte be az 1957-es évet. Most már a jövő évi tervvel foglalkoznak, amely az idei 44 vagonos termeléssel szemben 46 vagont kér az üzem dolgozóitól. A fejteljesítményt 1958-ban 960 kilóval — a jelenlegi létszámmal — állandósítani kell. A fejlődésre jellemző, hogy 1956. III. negyedévében az átlagos fejteljesítmény alig haladta meg a 8 mázsát.

A jó eredmények felsorolásának végén azonban beszélni kell a balesetekről, mert itt bizony még elég tennivaló akad. Szeptemberben 18, októberben 21, novemberben — itt már csökkent — 11 és decemberben — 17-ig — 10, három napon túl gyógyuló baleset történt. A balesetek legnagyobb része a dolgozók gondatlanságából eredt. Helytelen csillekapcsolás, süvegfa leesése, szerszám által okozott sérülés, stb. A balesetek elkerülése elsősorban a dolgozókon múlik és ha az eddiginél jobban vigyáznak testi épségükre, akkor — reméljük — hogy a jövő évben az akna kollektíváját ezen a téren is a legjobbak között említhetjük.

CSIZMA AZ ASZTALON

Mindenesetre érdekes és furcsa dolog lehet csizmát az asztalon látni, de nem kevésbé feltűnő látvány a parkettás szobában felállított üstház sem.

Pedig ez megtörtént, méghozzá december 22-én, a kenderföldi Zrínyi utca egyik emeleti lakásában. A lakók disznót öltek és mindjárt eredeti ötletük született. Miért forralnánk vizet a mosókonyhában, mikor sokkal egyszerűbb az üstházat felvinni a lakásba? Így is cselekedtek. Nemsokára vígan pöfékelt a kályhacső — persze, az ajtónyíláson keresztül — és a forró víz gőze fehér hullámokban ömlött és kavargott a szobában.

Mikor a fokozódó igényekről beszélünk, nem mehetünk el szótlanul a fenti eset mellett. A lakásban élők bizonyára jogot formálnak egy munkást megillető, összkomfortos, parkettás lakásra, de azzal már nem törődnek, hogy óvják és kíméljék, pedig hiszen a sajátjuk.

Azt a tényt, hogy a füst, a gőz és a csöpögő zsír árthat, figyelmen kívül hagyták. Az sem számít, hogy a parkett kiéghet, hisz majd megjavítják! Az ilyen emberek jogtalanul igényesek, mert a szép lakásukra nem tudnak vigyázni, és aki nem becsüli az állami vagyont, azzal a törvény szigorával kell eljárni.

SOK KICSI SOKRA MEGY

Már nem egy esetben fültanuja voltam az asszonyok elégedetlenségének a Kökönyös, Vorosilov úti húsbolt vezetőjével szemben. — Túl gyorsan számol, s gyakran többet, mint amennyit kellene, — ha valamiből kevesebb áru érkezik, csak egyeseknek jut belőle, — stb.

Házátadás Dáv dlöldön

A dávidföldi kislakások átvétele már napokkal ezelőtt megindult és az év végéig valamennyi házat átveszik. December 23-ig 156 lakás műszaki átvételének eredménye kielégítő. 64 kislakást hiánytalanul, megfelelő minőségben adtak át és a többi is — kisebb javításoktól eltekintve — megfelelő.

Sajnos a csatornázási munka még mindig nem készült el, azonban ez nem késleltetheti a beköltözést. A lakóknak rövid ideig ideiglenesen kell a csatornázás hiányát megoldani, azonban a befejezés már nem várat sokáig magára. Végeredményben tehát az év végéig 288 új lakással gazdagodik Komló városa.

Nos én is kíváncsi voltam, vajon igaz-e, amit beszélnek. Kevesen voltak az üzletben, amikor beléptem, — tekintve, nem sokkal zárás előtt volt. — Pista bácsi, a „dolgát értő" kentes és felesége szolgálták ki a vevőket. Gyorsan rám került a sor.

— Kérek 60 deka marhahúst.

— Igen. S azzal máris a mérlegre csapódott a szép szelet hús. A mérleg mutatója hirtelen a 82-re ugrott, s mielőtt tovább mozdulhatott volna, a hús tényleges súlyán megállapodva, máris előttem volt. Ezzel egyidejűleg: — Valamivel hosszabb lehet, mint

forint. — Mire ráeszméltem, hogy én csak 82 dekát láttam, és mégis 16 forintot fizettem 15,60 helyett, már nem akartam szólni, nehogy rosszindulatúnak nézzenek a 40 fillér miatt. Pedig.... egy nap mennyi ilyen 20, 40, 50 fillér jöhet be, ami az eladó fizetésfeletti plusz keresete. Úgy gondolom, annyi fizetése biztos van, amiből szépen megél és felesleges a vásárlók becsapása.

Emellett sokszor flegma és valóban — meggyőződésből — bizonyos áruból az egyiknek van, a másiknak nincs.

Szeretném, ha illetékesek közbenjárásával mindez megszűnne, s az említett húsbolt vezetője elnyerné a vásárlók megelégedését és jó véleményét.

Vö. L.

Hogyan dolgoznak a szovjet szakszervezetek

Többek között ez a kérdés is nagyon érdekelte küldöttségünk tagjait. Sok mindent tudtunk a szovjet szakszervezetekről, főleg azt, hogy a szovjet szakszervezetek valóban a kommunizmus iskolájává váltak. De gyakorlati munkájukról kevésbé voltunk tájékozódva, s ezért főleg erre voltunk kíváncsiak.

Fő feladatuknak a termelés eredményesebbé tételét tekintik. Ahogy azt egy szovjet bánya szakszervezeti vezetője mondotta: „Azért, mert ebből élünk, hiszen csak termeléssel lehet létrehozni azokat a javakat és iparcikkeket, amelyre szükségük van az embereknek."

Szervezik az üzemi tanácskozásokat, ahol az üzemek vezetői számolnak be a termelési eredményekről. Ezekre a tanácskozásokra jellemző a gondos előkészítő munka, az előadók kifogástalan felkészültsége, és amely már ezeknek a következménye, a nagy érdeklődés. Az előadók grafikonok segítségével mutatják meg a terveket vagy éppen az egyes mutatók alakulását. Itt esik szó a bérezési formákról, a munka újfajta szervezéséről és itt történik a jutalmazása a kiváló dolgozóknak.

A termelési tanácskozást rendkívüli esetben is összehívják. Ilyenre kerülhet sor, ha a termelés rossz, s ilyen tanácskozást hívtak össze a magyar ellenforradalmi eseményekkel kapcsolatban is. Így például ilyen tanácskozáson határozták el, hogy Magyarország megsegítésére a 400 vagonos napi termelés helyett 600 vagon szenet bányásznak. E ez nemcsak annál az üzemnél volt így, ahol mi jártunk, hanem minden bányánál.

A szakszervezeti tagdíj a fizetés nagyságának megfelelően százalék arányban változik. A munkások 96—98 százaléka szervezett munkás. A tagdíj fele az üzemnél marad, ebből fedezik a kulturális és szociális költségeket. Szülés esetén például 300 rubelt kap a család segélyként.

Az üdültetésen a dolgozók egyharmada vesz részt évente. A beutalásokat a szakszervezet osztja el. A költségek 30 százalékát kell csak a dolgozónak fizetni. Az utazás ideje, amíg a beutalt eljut az üdülőhelyre, nem számít bele a szabadságba. Ezt a nagy távolság teszi indokolttá.

A munkaruhák elosztását is a szakszervezetek végzik, még hozzá nagyon jól. Nem sablonosan, hanem a munkahelyek milyenségét véve alapul, különböző lehet a kihordási idő. Így vizes helyeken a csizma kihordási ideje jóval rövidebb, mint másutt. A gumicsizmát általában 6 hónapra, a gumicipőt két hónapra adják.

A szovjet bányákban rendszeresítve van a kesztyű használata, melyet két havonként kapnak a bányászok. Ennek következménye, hogy a kézbaleset nagyon ritka a szovjet bányákban.

Kapnak ezenkívül a dolgozók bőrcsizmát (1 év), vattaruhát és melegcsizmát. (A munkahelytől függ). Abban az esetben, ha a meghatározott idő előtt tönkre megy a ruha vagy a csizma, akkor a szakszervezet vizsgálata alapján — indokolt esetben — adnak újat.

Wider Béla

Komlótól—Tokióig?

Nem sok olyan ember lakik Komlón, akik hétköznap és vasárnap egyaránt dolgoznak. Vasárnap sem pihennek azért, hogy embertársaik pihenését minél kellemesebbé tegyék.

A kevés közül egyik ilyen ember Vida János postás, akit szinte mindenki ismer a Lenin tér környékén, ahova újságot, levelet és pénzt hord.

Fiatalos tekintetű, szőke ember. Négy éve lakik családjával — feleségével és az öt éves Györgyikével — Komlón, kétszobás, jól berendezett lakásban.

— Igen, lassan mindenünk meg lett. Most fizettük ki a 12 800 forintos kombinált szekrényt. Mi elmondhatjuk, hogy életünk azóta megy a rendes kerékvágásban, amióta ideköltöztünk.

S mikor arról érdeklődünk, hogy mennyit dolgozik, elgondolkozva válaszol.

— Sokat. Naponta több mint 8 órát. Vasárnap nem egészen ennyit. Egy-egy alkalommal 18—20 kilogrammot nyom a táskám. Nehéz az a 300 napilap, 150 folyóirat, levelek, meg aztán a pénz is nyom. Az út, melyet naponta megteszek, 15 kilométer — hivatalosan. De van nap, amikor még ennél is több. Fárasztó munka, de én nagyon szeretem. Rám még nem volt panasz...

Napi 15 kilométer! Ez azt jelenti, hogy a 4 év alatt elsétálhatott volna Tokióig (900 km), visszajöhetett volna és futotta volna még egy szófiai leruccanásra is.

Fáradtan kerül haza minden este, de otthon a kedves családi kör feledteti a fáradságot. Szól a rádió és a lemezjátszó, Vida János pedig apró kis hajómodell fölé hajolva dolgozik. Ez a szenvedélye: hajókat építeni. Most dolgozik a harmadikon.

„Fárasztó munka, de nagyon szeretem". Ez a mondat jellemzi legjobban a fáradhatatlan postás, férj, apa és modellépítő egyéniségét. Ennek a mondatnak érdekében siet, hogy minél előbb olvashassák az újságot, ázik, izzad és sokszor tűri el a sértéseket az ügyfelektől, Mert ilyen is előfordul.

— rajó —

Ma egy hete történt

Ezúttal az ügyeletes orvos, s annak egyik betege közötti jelenetről számoltak be szerkesztőségünknek. Úgy kezdődött a dolog, hogy D. Antal szombat délutánra hirtelen belázasodott. A lázmérő higanyszála 39 fokot mutatott, s miután a körzeti orvos már nem rendelt, az ügyeletes orvost hívták fel telefonon: Jöjjön gyorsan, mert beteg van a házban. A doktor meg is ígérte a látogatást, azonban csak nem jelentkezett. Este 7 órakor ismét telefonhoz hívták, s akkor D. Antalnénak azt a választ adta: kereste őket, de nem találta meg.

Lehet-e ilyet mondani? — kérdezte D. Antal tőlünk. Hiszen nyilvánvaló, hogy becsapott bennünket. Ha kereste volna, bizonyára meg is találja lakásunkat. S egyáltalán miért nem teljesítette kötelességét, amikor lázas beteghez hívták?

Az eset nem egyedülálló. Gyakran hallunk olyan panaszokat, hogy az ügyeletes orvos nem minden esetben hajlandó kimenni a beteghez. Nos, úgy gondoljuk, az esetek többségében az orvosoknak kell igazat adnunk. Mert mi lenne akkor, ha állandóan beteget látogatnának a rendelőintézet orvosai? Nem lennének ügyeletes orvosok. Már pedig azokra nagy szükség van. Éppen ezért helyes az a rendelkezés, amely kimondja, hogy csakis súlyos esetben hagyhatja el az orvos az ügyeletet. A beteget egyébként — amennyiben lehetséges — a rendelőintézetbe kell levezetni.

Így hát D. Antal esetében az ügyeletes orvos csak annyiban követett el hibát, hogy olyat ígért, amit nem váltott valóra. Már pedig ennél a módszernél sokkal egészségesebb lett volna, ha nyíltan megmondja: nem tudok elmenni, kísérjék le a beteget.

Érdekességek a nagyvilágból

Napenergiával működő óra

A palm springsi (Kalifornia, Egyesült Államok) kereskedelmi kamara épületére most szerelik a világ első napenergiával hajtott óráját.

A számlap körül 20 kis fülke van, amely olyan szilicium fajtát tartalmaz, amely a napenergiát felfogja és villamos energiává alakítja át. Több elem elraktározza a villamosságot, ezáltal biztosítja az óra éjszakai működését is.

●

Óriásfenyő Boszniában

A boszniai Vares mellett lévő erdőben áll Jugoszlávia legnagyobb fenyőfája, amelynek törzsét 7 ember is alig tudja átfogni. Az általában karcsú fenyőfák között alig található vastagabb törzsű fa.

●

Naponta 1314 bűncselekmény Angliában

Londoni híradás szerint 1956-ban naponta átlag 1314 bűncselekményt követtek el Angliában. A komolyabb vétségek száma az 1953. évi 428 085-tel szemben tavaly 479 710 volt. Ez a legmagasabb szám öt év óta.

●

Az Északi-sarkon hallották a vladivosztoki televízió jeleit

A Szevernij Poljusz—6 nevű északi-sarki úszókutató-állomás vette a vladivosztoki televíziós állomás jeleit. A sarki úszóállomás jelenleg 4000 kilométerre van Vladivosztoktól. Mint az állomás kollektívája jelenti, a jeleket egy Znamja típusú szovjet televíziós készülékkel vették.

●

A tudósok városa

A moszkvai rádió jelenti, hogy a tudósok városát Szibéria központjában, Novoszibirszk környékén akarják felépíteni. A tudósok városában 20 ezer tanár és diák fog dolgozni. Főleg az atomenergiával kapcsolatos kutatásokkal foglalkoznak majd.

●

Amerikai ideggyógyász kísérlete vakokkal

John C. Button newarki ideggyógyász elektronikus úton próbálja visszaadni a vakok látását. Berendezése rendkívül összetett: kis fotóelektrikus kamrából áll, amely a fénysugarakat az agysejtek izgatására alkalmas villamosárammá alakítja. Legutóbb egy 35 éves nővel folytatott kísérleteket, aki 18 évvel ezelőtt a látóidegére gyakorolt nyomás folytán vakult meg. A kísérlet, ha csak rövid időre is, eredményes volt: „Látom a fényt!" — kiáltott fel a vak nő.

19 millió tégla

Az 1957-es év hatalmas méretű lakásprogramja nagy feladatok elé állította a Komlói Állami Építőipari Vállalat anyagtelepét, a központi rakodót. Az anyagtelepnek kellett ellátnia anyaggal a helyi vállalatot, a Bács megyei építőket, valamint az öt segédipari szerelő vállalatot.

Még elképzelni is sok az ebben az évben beérkezett 8 600 vagon anyag mennyiségét. A vagonok sorbaállítva 70 kilométer hosszú vonatszerelvényt adnának. A különböző anyagok halomba rakva szinte hegyet képeznének és hatalmas területet foglalnának el. Ezt számokkal lehet a legjobban kifejezni. Ebben az évben téglából 19 millió, cserépből 1 millió, mozaiklapból 796 ezer és vegyes betonárúból pedig 183 ezer darab érkezett. 70 ezer mázsa cement, 29 ezer mázsa mész, 33 ezer köbméter folyamkavics és 2 200 köbméter faanyag fordult meg a telephelyen.

Ez a hatalmas anyagmennyiség azonban már mind kint van az építkezések színhelyén és házakká, épülettömbökké, bányászlakásokká változott.

Sokat beszéltünk és írtunk a különböző szakmunkásokról és teljesítményeikről, de eléggé megfeledkeztünk azokról az emberekről, akik ezt a tömérdek anyagot a vagonokból kirakták és a munkahelyekre szállították. Ezek a munkások esőben sárban, tűző napsütésben biztosították az építkezéshez szükséges anyagot. A rakodómunkások is megérdemlik a párt és a kormány határozatát és szintén részesei a komlói építkezés eredményeinek.

A központi rakodótelepen végzett nagy munkában és a szállításban különösen kitűnt Forraj Piusz, Köves János és Seres István brigádja. A vagonkirakásoknál a Polecsák és a Tüttő brigád tagjai úgy kezelték az anyagot, mintha a sajátjuk lett volna. Ezekről a dolgozókról példát lehet venni minden ott dolgozó munkatársnak.

Voltak azonban olyan brigádok is, mint például az Uhor, Rasztig és Sólyom brigádok, akik nem a munkával, hanem csak a pénzzel törődtek és a drága anyagot dobálták és rendetlenül bántak vele. A hanyagok között fegyelmi eljárással kellett rendet teremteni és néhányat még a vállalattól is elbocsátottak. A rendbontók azonban a dolgozók kis részét képviselték, a többség példamutatóan és becsületesen dolgozott.

Amikor az év végéhez közeledünk és a munka zöme már befejeződött, az anyagtelepen egy másik fontos munka indul meg; az évvégi leltár. A telepen lévő anyagok felmérésénél ismét a szorgalmas és lelkiismeretes dolgozókra számítanak. A rakodó kollektíva a leltári jó munkával is segíti és biztosítja a vállalat évvégi mérlegének hitelességét és elősegíti az év nyereségének felmérését.

A fentiekből látható, hogy városunk építéséből a központi anyagtelep dolgozói becsületesen kivették a részüket és munkájuk tevékenyen hozzájárul a vállalat ez évi nyereségéhez és részesedésük további ösztönzést ad arra, hogy a jövő évet újult erővel kezdjék meg. **Martonosi József**

Egy lépcsőelem pusztulása

Ezt a címet kell, hogy adjam annak a panasznak, amelyet Takács István kenderföldi lakos mondott el szerkesztőségünkben. Pusztulásnak kell, hogy nevezzem az Arany János utca 1-es számú ház előtti lépcső sorsát, mert hanyag emberek, felelőtlenül arra ítélték.

Nincs szükségem többé az épülettől külön álló, mintegy 10 fokú, régi lépcsőre. A kenderföldi lakók — ezen a tájon — szép, új feljárólépcsőt kaptak, s így a használt, az öreg feleslegessé vált. Persze csak ezen a helyen, mert másutt bizonyára jó szolgálatot tudna még tenni a régi lépcső is, ha... igen, ha törődnének egy kicsit vele. Az építőipari vállalat itt dolgozó emberei azonban mit sem figyelnek a takarékosságra, a közvagyon megőrzésére, a forintok becsülésére. Miután az új feljárólépcsőn már közlekednek az emberek, az öreget — de nem hasznavehetetlen! — betemették. Igen, igen. Földdel takarták be aheelyett, hogy kiemelték volna.

Takács István az Arany János utca 1-es számú házban lakik. Ugy mondja: nap-nap után figyelemmel kísérte a lépcső sorsát. Várta, egyre várta, hogy hasznosat cselekszenek majd az emberek, s elszállítják máshova az elemet. Mondjuk, olyan helyre, ahol éppen egy ilyen nagyságú lépcső hiányzik. Hiszen úgy kell most takarékoskodni az országnak...

Bár a tanács közlekedési előadója, Szücs László december 21-én figyelmeztette az építőipari vállalat helyszínen lévő művezetőjét, a helyzet mit sem változott. A többszáz forintot érő betonelemet azóta mégjobban betemették, mint ahogy volt. S ha a december 23-i ismételt figyelmeztetésre történik is intézkedés (Lakatos elvtárs ígérete szerint) nem árt, ha megjegyezzük: több szívvel-lélekkel dolgozzanak az építőipari munkások. És nagyobb figyelemmel!

Karácsonyi emlék

HÓDI ATTILA:

A FENYŐFA ALATT

A falu életében a tél csak a karácsonyi ünnepekkel kezdődik. Emlékszem jól, hogy gyerekkoromban a karácsonyra való készülődés nemcsak a mi szíveinket dobogtatta meg, hanem a felnőttekét is. Főleg az úri társadalomét. Az ünnep előtti vasárnapon teaestet rendeztek, a bevételen és az esetleges adományokon „szeretetcsomagokat" állítottak össze a szegény gyerekek számára. A falu bírója pedig közköltségen egy szép, nagy fenyőfát állíttatott fel a templomtéren. Ez lett a: mindenki karácsonyfája.

Ebben az időben nagyon húzott bennünket az ág, mint ahogy a közmondás is példázza. Még a nyár elején összeragyott az öreg vályogházunk a sok talajvíztől. Nemsokára a két kis hízónakvaló pusztult el a nagy hőségben. Az új ház felépítése igen sokba került, és mire a karácsonyfa odakerült a templomtérre, mi: lerongyolódva, didergő fogakkal nézegettük az új ház ablakán át a sűrűn hulló hópelyheket. Karácsony előtt a legutolsó tanítási napon, kihirdették osztályonként, hogy délután a templom előtt lesz az ünnepély. A jó tanulók és a szegény gyerekek ajándék-csomagot kapnak.

Az iskolából hazajövet arra gondoltam, hogy ezek szerint nekem is lehet karácsonyfám. Igaz, nem mondták az Édesanyámék, de tudtam, hogy nincs rá pénzük. Hazaérve, így fordultam a bátyámhoz:

— Te Pista! Gyere, átmegyünk Angyóhoz és hozunk tőle fenyőfát.

— Minek az nekünk?

— Hát csinálunk mi is karácsonyfát.

— Mit teszel rá, nem mondanád meg?

— Talán mi is kapunk abból, amit délután osztanak.

— Dehát nincs is Angyónak fenyőfája.

— Dehogy nincs. Ott van a ház végénél a kertben.

— Az tuja fa, nem fenyő.

— Jó lesz az nekünk.

Rövid órán belül egy hatalmas tujággal léptünk abba a szobába, ahol Édesanyám zörgette az öreg „Adria" varrógépet. Sietnie kellett, hogy az elvállalt varrnivalóval kész legyen, mert különben pénz nélkül maradtunk volna karácsonyra.

— Hát ti? — nézett fel ránk a gép mellől.

— Ez lesz a mi karácsonyfánk — magyaráztam fellelkesülten.

— Mit fogtok rá tenni?

— Amit délután adnak az ünnepélyen.

— Az nem biztos, hogy ti is kaptok kisfiam.

— Miért? Mi nem vagyunk szegények?

Édesanyám két agyoneröltetett szemében könny lopakodott.

— De igen, szegények vagyunk.

Nekem csak a templomtéren, ötlött a szemembe, hogy milyen sok a szegény gyerek a faluban. Igaz, voltak tehetősebbek is, mint például a Szabó gyerekek, akiknek az apjuk a vasúton arany-rozettás tiszt volt. A Nagykovács gépész gyerekei is ott sürögtek-forogtak. Jöttek a tanítók és felsorakoztattak bennünket a fenyőfa elé. Elől voltak a felsősök, hátul pedig az alsósok. Így, mi szétváltunk a bátyámmal, mert ő hatodikos, én meg harmadik elemista voltam. Az ünnepséget Kleits esperes és plébános úr nyitotta meg. A sorok elé állt és áhítattól remegő hangon kezdte meg a beszédet.

Bizony én nem nagyon emlékszem a beszédre, mert a hónaljaimat csiklandozta már az a nagyon kiszáradt, de akkor a szemem előtt még hatalmasnak látszó fenyőfa, amelyről a gyertyák lángja már-már lecsapott a közelében állókra. Emlékszem, hogy a beszéd végén az egyik tanító bácsi felolvasott egy hosszú névsort, és amikor a nevem elhangzott, előrelépett az öreg, agyonfoltozott nagykabátomon is átfújt. Fáztam és a többi közé furakodtam, de a nagyobbak visszalökdöstek. Mire addig jutott az ünnepség, hogy elénekeltük a „Mennyből az angyal"-t, én újra ott voltam, ahonnan elindultam. Az ének után egy csinos, fiatal néni; Horkúzy főjegyző úr felesége lépett elő, sötétszínű bundáját a hó teljesen belepte a vállán. Mosolygó arccal adta át a ruháskosarakba rakott ajándék-zacskókat. Lassan esteledett és a hófödte hatalmas fenyőn felgyulladtak a rászerelt villanyégők. Mészáros tanító úr intésére énekelni kezdtük az „Ó gyönyörű szép titokzatos éj"-t. A templomi énekek, meg a kivilágított fenyőfa a szállingózó hóval egészen elfelejtette velem az idejövetelem célját. Biztos voltam afelől, hogy a kisjézuska miránk néz fentről az égből. Ünnepi gondolataimból felriasztott a sorakozó. Egyes sorokba felálltunk a megrakott ruháskosarak elé.

— Naggyak előre, kicsinyek hátra!

Kiáltották a tolakodó pöttömnyi emberkék között a tanítók. Ezzel elkezdődött a csomagok kiosztása. Én akkor a vasútitiszt fia, Levente került, sehogysem tudtam elé furakodni. Ácsorgás közben a már boldog csomagtulajdonosokat faggattuk.

— Mi van a csomagodban?

— Szaloncukor, füge, meg két narancs.

— Hát a tiédben?

— Az enyémben még játék is van — felelte a kérdezett és egy fahuszárt rántott elő a zacskóból. A teret zsibongás töltötte be. Aprócska fejkendős lányok, nagy cipős, vagy bakancsos fiúk jöttek-mentek körülöttem. Egyszer csak látom, hogy jön a bátyám.

— Hát a csomag?

— Nem adtak — tette hozzá nagy szomorúan.

— Azért ne búsulj — próbáltam vigasztalni, mert arra gondoltam, hogy egy csomaggal nem lehet olyan szépen feldíszíteni az Angyótól kapott tujaágat. — Az egy csomag is valami, különben a karácsonyfánk közös. A posta előtt nem ér úgy a szél, ott megvárlak. Ezzel elsietett a templom mellett álló postaépület felé, én pedig az erősen fogyó sor végén tipegtem előre. Amikor alig öt-hat gyerek lehetett előttem, belém nyilallt a balsejtelem. Hátha elfogy amíg odajutok? A többi sor már elfogyott. Néhány csomaggal a kezében jött át a kosarunkhoz az egyik tanítónéni, mire egy kicsit nyugodtabb lettem. Már csak három, kettő van előttem — számoltam — amikor Szabó Levente lépett a kosár elé, kipillantottam mögüle. Uristen! Egy csomag van csak a kosárban!

— Az az enyém! — kiáltottam kétségbeesetten és a kosárba hajoló tanító mellé ugrottam.

— Igazán sajnálom, de több nincs — egyenesedett fel a tanító. Levente a csomagért kapott.

— De tanító úr! — fakadtam sírva, én szegény gyerek vagyok. Engem illet a csomag.

Levente két kézzel ölelte magához a csomagocskát, és úgy kiáltotta az arcomba.

— Irigy kutya — s ezzel elrohant a sötétbe.

A tanító rámnézett, kezét rátette a fejemre és úgy vigasztalt.

— Nem baj no, ne sírjál...

A már elárvult, kiüresedett fenyőfa alól keserű szívvel, zokogva jöttem el. Agyonfázva, didergőn, síró ajkakkal értünk haza. Édesanyám alig tudott megvigasztalni bennünket. Ma is máig sem tudom, hogy a kisszoba melegétől-e, vagy az Édesanyám vigasztaló szavaitól-e, vagy mindkettőtől, de melegség járta át bensőmet...

Képek az ünnepi taggyűlésekről

...hiszünk és bízunk a pártban...

Ünnepi taggyűlések voltak szerte a városban. Területi és üzemi kommunisták jöttek össze, hogy egy év munkáját lemérjék és átvegyék a párthozvaló tartozást jelentő piros tagsági könyvüket.

Egy év telt el azóta, hogy itt Komlón is megindult a párt szervezése. Maroknyi kommunista csoport ült össze akkor, hogy megbeszélje a tennivalókat, megindítsa a területen, az üzemekben a pártszervezetek szervezését. Az egy év harcokkal volt teli. Nehéz, göröngyös volt az út. Telve voltak az emberi fejek zúrzavarral, mely zúrzavart az ellenforradalom ültetett az emberi fejekbe. Akkor még, akik csatasorba álltak és szervezték a Magyar Szocialista Munkáspártot, tagkönyv nélkül tették, mert még az ideiglenes tagsági-könyv sem volt zsebükben, azt csak később kapták. De tették és végezték a munkát, a pártért, a magyar dolgozó népért, a rendért, a marxi-lenini eszme diadalának újabb bizonyítékáért. Önzetlenül, bátran, harcosan kommunista módra, becsületesen. Azóta nagyot fordult a világ. Rendeződött az élet, tisztábbak lettek az emberi fejek erősebb, izmosabb lett a párt.

Ezt a nagy munkát jöttek össze ünnepelni az alapszervezetek kommunistái — kik-ki a maga területén — üzemben, vagy a lakóterületen, Kökönyösön éppúgy, mint a belvárosban, vagy a Gesztenyésen, Anna-aknán, vagy a III-as aknán. S ezek a taggyűlések mások voltak a többinél. Ünnepélyesek, baráti és meleghangúak és mégis önkritikusak, optimisták és mégsem elbizakodottak. Humanisták és mégsem megalkuvók. Senki — egyetlen kommunista sem ült a babérokra, mindegyiknek volt egy-két szava, mondanivalója, a további munkához. A pártonkívüliek — asszonyok és és férfiak, fiatalok és öregek is eljöttek. Ők is köszöntötték a pártszervezetet — adtak útravalót, kértek segítséget és adtak bizalmat a kommunistáknak. Volt aki egyszerű szavakkal versben köszöntötte a tagkönyvcserés taggyűlést. Így tette ezt Herczeg József az aknamélyítők taggyűlésén. Herczeg József nem hivatásos költő, mégcsak nem is ismeretlen költő. Egyszerű munkása a vállalatnak de kommunista. S az ünnepi taggyűlést, a maga versbe szedett mondanivalójával köszöntötte. Érdemes idézni ezekből a sorokból:

„Viharedzett pártunk csupán
gyengélkedett,
de ma él és életet hirdet.
Életet hirdetve építi, s gyógyítja
a sebet,
Melyet pártunk testén az ellenség
ejtett.

Így kezdte versét, illetve mondanivalóját Herczeg József, majd ezekkel a szavakkal fejezi be:

„E kis könyvecske szab irányt
a párt,
s párttag életébe és felkiáltójelként
Mutatja az utat, melyen
a becsületes ember
és kommunista megingás nélkül
halad...”

Ezek az egyszerű, de nagyszerű szavak egy izig-vérig kommunista ember bensőjéből fakadtak, akkor amikor számára s számunkra a legkedvesebbet, a legdrágábbat: a piros kis tagságikönyvet átvette.

*

A párthozvaló hűséget, mérhetetlen bizalmat fejezték ki a taggyűléseket üdvözlő pártonkívüliek is. Ezekből a szavakból is érdemes idézni. III-as akna pártonkívüli asszonyai ezekkel a szavakkal köszöntötték üzemi alapszervezetük taggyűlését:

„Mi, nők bízunk a kommunistákban és hisszük, hogy áldozatos harcuk, kemény helytállásuk megmenti az emberiséget a pusztulástól.”

Őszinte szívből jövő szavak voltak ezek és azt a határtalan bizalmat tükrözték, mely ma él a pártonkívüli emberekben a kommunisták iránt. A harc tehát, melyet eddig a kommunisták, a párt vezetett és végzett, nem volt hiábavaló. A gyümölcs, melynek érleléséhez fogtak, lassan ugyan de biztosan beérik! Fiatalok, KISZ-tagok és nem KISZ-tagok, így üdvözölték a tagkönyvcserés taggyűlést:

„Hiszünk és bízunk a pártban. Nemcsak tudjuk, hanem érezzük is, hogy pártunk megingathatatlanul halad helyes politikájával, a szocializmus útján... Nekünk, fiataloknak kevés tapasztalatunk van a helyes út megtartásához, ezért kérjük az idős kommunistákat: ne hagyjanak magunkra, fokozzák segítségüket, adják át tapasztalataikat, és vezessenek bennünket tovább is a helyes úton nehogy az ellenségnek sikerüljön újból a fiatalság nem elég szilárd részét maga mellé állítania.

Tudjuk milyen hatalmas munka előtt áll a párt, éppen ezért minden tőlünk telhető eszközzel és módon támogatjuk, és segítjük e világot formáló harcot.”

*

Magukénak vallják a kommunisták pártját a pártonkívüliek is. Ezt fejezte ki ez a néhány kedves szó is, de ezt fejezte ki Anna-akna pártonkívüli küldöttségének vezetője, Mituk Géza, a taggyűlésen mondott felszólalásában. Ezt a felszólalást, mely egyben útmutatás is, érdemes közreadni, hogy valamennyi kommunista meríthessen belőle:

„...Ennek az ünnepélyes taggyűlésnek jellegét az adja meg, hogy a mai napon kapják meg a párttagok az új tagsági könyveiket. Mi, pártonkívüli dolgozók ez alkalommal szeretnénk kifejezni őszinte ragaszkodásunkat és bizalmunkat a Magyar Szocialista Munkáspárthoz, mert úgy érezzük hogy ez a párt nemcsak a kommunisták pártja, hanem a pártonkívüli dolgozóké is, tehát az egész dolgozó népé.

Mi egyetértünk a párt politikájával, mert az az egész nép érdekében történik. Mi tisztában vagyunk a párt szerepével is. Tudjuk, hogy a párt vezetése nélkül nem lehetne szocialista építés, nem lehetne gazdasági felemelkedés, nem lehetne életszínvonal emelkedés sem. Nekünk pártonkívüli dolgozóknak az a kérésünk a párttól, hogy a jövőben, mint eddig is történt, fokozottabban segítsék a pártonkívülieket mindennapi munkájukban, a mindennapi életben, hogy ezzel ne csak szavakban, hanem a valóságban is egyre jobban érvényesüljön a párttnak a kapcsolata a tömegekhez. Mert minél erősebb a párttnak a tömegekkel való kapcsolata, annál eredményesebb lesz a jövőben hazánkban a szocializmus építése, hisz ez minden becsületes dolgozó érdeke.

Kívánjuk, hogy a párt a jövőben az eddiginél eredményesebb munkát tudjon végezni az egész magyar dolgozó nép érdekében. Ehhez a munkához miránk, pártonkívülieke is számítson a párt, mert mellette vagyunk és leszünk!”

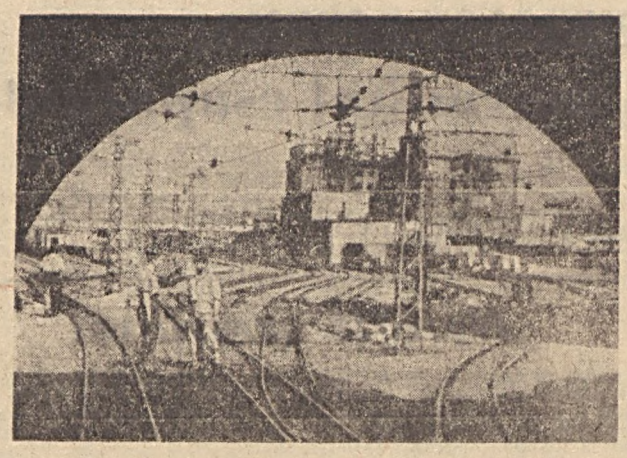
Mituk Géza hozzászólása a legelevenebb feladatra tapintott: a tömegek megnyerésére, vezetésére! Utat mutatott a további munkához. S most az ünnepi hangulat után minél több hétköznapi tettre van szükség. Ezt várja tőlünk a párt, s a dolgozó nép!

Valamennyien köszönjük

A „Népszabadság” december 19-i számában közölte, hogy Zoltán Jenő cipőgyári munkás nehezen tud megélni keresetéből. Nevezett munkás gyermeke parilízisben szenved, s ez a súlyos betegség is nagy kiadást jelent a család részére. A fűtési időszak beálltával Zoltánék gondja még fokozódott, mert kevés a tüzelőjük és szobájuk ajtaja egész nap nyitva van, mert nincs annyi fűtőanyaguk, hogy a szobát is fűthessék.

A nehéz helyzetben lévő család segítségére sietett Seres Károly komlói bányász azzal, hogy széncéduláját átutalta a Zoltán-család részére. Seres Károly a „Népszabadság” részére a többek között így ír: „Tudom jól, mit jelent beteg gyermeket fűtetlen lakásban nevelni, hiszen nekem is van két gyermekem, s nem tagadom, ment már rosszabbul is a sorunk, mint most. Megbeszéltük otthon a családban, hogy a harmadik negyedévi szénjáradékot tudnánk nélkülözni...” Így került sor arra, hogy az egyik ember segített egy másik, ismeretlen rászorulón.

Nagy távolságban élnek egymástól Zoltánék és Seresék, de megértésben és segíteni akarásban közel vannak. Az emberi segítésnek eme nagyszerű példája igazi jellemvonás és szívből, valamennyien köszönjük a szép cselekedetet.

A szénelőkészítőmű látképe az altáróból nézve

A szénelőkészítőnek a koksz szénelőkészítés és a szérelés mellett legfontosabb feladata az előkészített szén elszállítása és a szemnagyság szerinti szállítási terv betartása. A szállítási késedelem ugyanis — a tröszt részére — vagonbírságot és kötbért jelenthet.

A vagontöltő csoportok nehéz munkáját nagyban elősegíti a vagonvontató berendezés hibátlan működése. A berendezés üzemzavarának gyors kijavításában dícsérettel említhetjük a gépészeti karbantartó csoport Bösenbach részlegét. December 20-ig az előkészítőmű dolgozói mintegy 3 ezer tonna szenet adtak terven felül.

410 000 liter bor

A magyar nép iszik, ha öröm érte, s iszik akkor is, ha bánat nyomja a lelkét. Iszik, csak legyen ok az ivásra. Ezt pedig nem nehéz találni. Nem kivétel a bányász sem, sőt... Sokan állítják, hogy akkor megy a munka kifogástalanul, ha akad „néha-néha” egy kis itóka is.

Városunkban pedig akad. Nagy örömmel vették tudomásul a dolgozók, hogy az ünnepekre olcsón szerezhetnek be innivalót, a Vendéglátóipari Vállalat pavilonjában. Van is keletje..

De nemcsak most fogy rohamosan a rizling, a rum és a többi ital, hanem nagy keletje volt egész évben. Igaz egyesek szerint nem volt mindig kielégítő a minőség, de azért „valamit csak kell inni”.

A jó bor mércéje az, hogy dalt szüljön és szükké tegye a Kossuth L. utcát. Ezt bizony néha-néha sikerült elérni. Na nem mindig a minőséggel, hanem a mennyiséggel.

1957-ben 410 000 liter bor fogyott el! Rumból 200 hektóliter, pálinkából ennek fele, likörből 80 hektóliter, sörből pedig 8 500 hektóliter fogyott el a Komlói Vendéglátóipari Vállalat vendéglőiben, italboltjaiban.

A sörfogyasztás sokkal nagyobb is lehetett volna, de az igényeket nem lehetett kielégíteni. Ennek ellenére a vállalat az év első háromnegyedévének tervét 107,2 százalékra teljesítette. Az utolsó negyedévben azonban az már nem sikerült, a magas tervszám miatt. De vajon lehet tervezni azt; mennyit kell igyanak az emberek?

Szilveszterkor

Azt tartja a babona, hogy aki korán fekszik szilveszterkor, az új év minden napján álmos lesz. Az emberek pedig ha aludni, pihenni szeretnek is, álmosnak lenni nem igen.

Az azonban bizonyos, hogy nem e babona készteti az embereket arra, hogy a Ó-évtől talpon, lehetőleg jó hangulatban s azok körében igyekezzenek bevárni az ifjú és mindig nagy reményeket ébresztő év első perceit, akiket nagyon szeretnek. Jó, hangulatos helyre vágyik ilyenkor mindenki, mert senki sem akarja elrontani, rosszkedvűen tölteni az év utolsó estjét. Hova menjünk? Ez a téma járja már napok óta városunkban is a kis beszélgető csoportokat. Vitat arról, hova adjanak találkozót egymásnak.

Most mi is hozzászólunk a vitához, tán így könnyebb lesz a választás.

Aki a cigányzenét szereti, annak Jónás Bandi és zenekara ígér jó szórakozást a Fekete Gyémánt étteremben. A zenéhez hangulatot biztosít a balatoni bor s mint ahogy nekünk elárulták, étvágyat teremt a malacpecsenye.

A Mecsek Étteremben a hangulatos világítást és a ritmusos zenét kedvelők találnak jó szórakozásra. Éhségcsillapítóul speciális frissensültek s akinek esetleg megártana a jó bor, korhelyleves készül. S a meglepetés az érdekes tombola lesz éjfélkor.

A Sport Vendéglő két fajta „folyó” és tizennégy féle palackborral kedveskedik vendégeinek. Hogy a sok jó bor meg ne ártson, finom vacsorát is készítenek. A hangulatról a Hernádi—Cserháti—Király trió gondoskodik.

A legtöbb meglepetéssel a „Béke” készül fogadni a szilveszterezőket. Kabaré-műsor (a pécsi színház művészeivel), tombola, szépségverseny, zenei lottó és sok jó itallal és étellel várja vendégeit. Hova menjünk? Lehet választani.

Vizsgára

„Lovas nép a magyar, nyeregbe született.” Csak hát a „zab-lökhajtású szőrmotorokat” már lassan a múltnak hagyjuk. Így legalább lesz mire sóhajtva visszaemlékezniök a romantika kedvelő verebeknek, no meg azoknak, akik oly gyakori visszapillantással citálják a „régi szép időket”, amikor „minden másképp volt” még. Haj, haj, de hát istenkém... — ez már így van.

A ma embere acélparipákat nyergelve halad a korral, a jövőnek szegezve kormányát. Ezért, ó járókelő, aki ma még gyalogosan rovod az utat, magad sem leled azonnali okát, hogy mi késztet érdeklődő visszafordulásra, ha a Magyar Honvédelmi Sportszövetségünk békeágszínű gépjárműveinek vidám szava kér tőled forgalmi elsőbbséget. Ami érdeklődésed eme reflexét kiváltja, az szól a jól karbantartott erős gépeink, józan életű, ügyesre edzett vezetőinknek.

A tömegszervezeteken keresztül, így a Magyar Honvédelmi Sportszövetség szakosztályain és klubjain belül a tagként szereplő dolgozók megtalálják mindazon — szórakozva — tanulási lehetőséget, melyek, mint kielégített szellemi szükségletet, kizárják, mint szükségtelent a füstös csapszékek alkoholbűzös, tudatromboló, spekulatív légkörének látogatását. Hogy a fentiek milyen előnyökkel járnak, arról meggyőz egy ilyen fentebb említett pillantás a kisportolt, benzinillatú motorosokra.

A gépjárművezető tanfolyamokra a felvétel napját és feltételeit a helyi sajtó és a rádió részletezi. Így módon jelentkeztek az eddigi dolgozók is, nagyrészt segédmunkások, kubikosok, bányászok és a többi szakágról összejött, s azóta már boldog, vizsgázott gépjárművezetők. Nem egy közülük saját, vagy állami gépjárművel száguld országunk útjain, örökbecsű élményként gyűjtve magának össze az önvezette utazások örömeit.

A Magyar Honvédelmi Sportszövetség az első vizsgák óta lényeges átalakulásokon ment át addig, amíg csak a gépjárművezető képző iskolája elnyerte önálló tanintézeti és vizsgáztató jogúságát. Az iskola hallgatói heti három foglalkozáson sajátítják el délutánonként az elméleti, közrendészeti és gyakorlati vezetés szaktudomány ágait, átlag négy hónapon keresztül. Az órákat jólképzett és gyakorlott oktatók tartják, többnyire társadalmi munkában. A tanulmányi idő folyamán elmélyülő szaktársi jóviszony a vizsgák után is fennmarad az iskola iránti hála jeléül, így téve jó emlékeik közé a kapottakat, elnököstől, oktatóstól, növendékestől együtt.

A perspektívák tág lehetőségűek. A vizsga után ki-ki saját vagy szövetségi versenygépekre ülhet. A jó eredményekkel vizsgáttevők teszik a jövő oktatói karát, az őket követő újabb motorosgeneráció képzéséhez. Aki számára pedig „itt van az idő, el kell masírozni”, az a honvédség keretein belül már nem a „bokorugrók”-hoz kerül, de nem ám! Hanem nyalka gépkocsizó honvéd, majd garázsmester válik belőle, aki még a széllel is versenyre kelhet, megállva helyét úgy a haza védelmében, mint a polgári élet békés jövőt építő munkájában egyaránt. Ezek azok a szaktársak tehát, akik az eredményeikre vonatkozó dícséreteket is jellegzetes szerénységgel hárítják el a következőkkel:

„A dolgozó népet szolgálom!”

Kívánjunk nekik sok motoros szerencsét!

Ifj. H. I.

Az „Új Komló” elintézte

Lapunk december 14-i számában megírtuk, hogy a Kossuth Lajos úti fodrászat férfi részlegénél mennyire hátrány s helyzetben dolgoznak egy műszakban a családos vidéki dolgozók. Most örömmel számolunk be arról, hogy a vállalat igazgató-helyettese, Koncz elvtárs, minden bürokrácia nélkül gyorsan intézkedett a feltárt hibák megszüntetéséről. A jelzett üzletben visszaállította a két műszakot, s jobb kereseti lehetőséghez juttatta a családos vidékieket.

Üdvözlő távirat

A Komlón is járt lengyel bányászküldöttség, hazánk elhagyásakor a következő üdvözlő táviratot küldte:

„Elhagyva országukat, köszönetünket küldjük a szíves vendéglátásért!

Lengyel bányászküldöttség.”

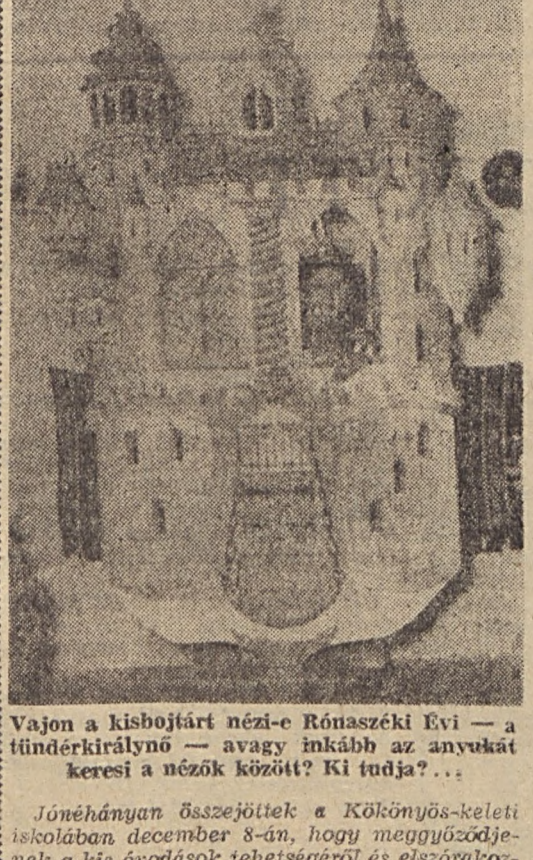
Eredményekben és sikerekben gazdag

boldog új esztendőt kíván

a Mélyfúró Vállalat vezetősége

a vállalat dolgozóinak

ÓVODÁSOK

Vajon a kisbojtárt nézi-e Rónaszéki Évi — a tündérkirálynő — avagy inkább az anyukát keresi a nézők között? Ki tudja?...

Jónéhányan összejöttek a Kökönyös-keleti iskolában december 8-án, hogy meggyőződjenek a kis óvodások tehetségéről és elszórakozzanak azok játékában. Az apuka és anyuka márcsak azért is elment, mert egyszem fia avagy lánya is a szereplők között volt. S a gyerekek, a barátok?... nohát azokat inkább a kíváncsiság vezérelte. Délután 3 órakor már megteltek a széksorok s bizony a legifjabbak türelmetlenül várták a műsor kezdetét. Végre felgördült a függöny s a színpadon mozgalmas élet kezdődött. A szereplők 4—5 és 6 éves „művészek” voltak s amit alakítottak, — dícséretreméltó volt.

Szavaltak, énekeltek, táncoltak, jelenetet rögtönöztek. Kedves mondásaikon nem egy esetben a szülők jót nevettek. Kezdték a műsort a legkisebbek, s folytatták a nagyobbak. Mindenkinek jutott szerep, egyik csoport sem maradt el a másiktól. A kékszínű ruhába öltözött tündérlánykák ugyanolyan szépek, ügyesek voltak, mint a verset mondó gyerekek, vagy a magyarruhás „komák”. A mintegy 2 órahosszáig tartó, szórakoztató előadás a kicsinyek ügyességét, s az óvónők fáradhatatlan munkáját bizonyítja. Éppen ezért az ifjú „művészekkel” együtt, az óvónőket is dícséret illeti.

Furcsa íze van ennek a pipának. De hiába... A komolysággal ez is együtt jár.

Az üzem valamennyi dolgozójának és családjának nagyon

boldog új évet kíván

a

MÁZAI BÁNYAÜZEM

vezetősége

Üttörők társasjátéka

Érdekes és újszerű társasjátékkal kedveskedett a komlói Üttörőház vezetősége az üttörőknek a karácsonyi ünnepekre. A játék során a tanulók a háztartási munkától az éjjeli őrségig, a kirándulástól az elsősegélyig az élet szinte minden területét érintik.

A SZURKOLÓK FÓRUMA:

Az NB I.-ben maradhat csapatunk...

Tisztelt Szerkesztőség!

A „Szurkolók fóruma" vitának nem szándékoztam még egy levelet írni, de most mégis szükségességét látom.

Egy tényt le kell szögezni: azt, hogy labdarúgó csapatunk nem méltatlanul került az NB I-be. De ha a tabella jelenlegi állását nézzük, mégis elég rosszul áll csapatunk, helyezés szempontjából. — Felmerül a kérdés, van-e még lehetősége csapatunknak az NB I-ben való bentmaradásra.

Véleményem szerint van, de a bentmaradásnak komoly feltétele van. Elsősorban új sportvezetőségre van szükség, amely képes betölteni a vezető szerepet. A jó sportvezetés áll: hozzáértő, szakszerű technikai, szellemi és gazdasági vezetésből. A vezetőségnek meg kell tudni jól bírálni az edző csapatfelkészítésre vonatkozó tervét és végrehajtást, csapatösszeállítást. A csapat szellemi nevelését az edzővel közösen kell kialakítani, a játékosokat sportszerű életmódra kell nevelni, és azt ellenőrizni, hogy a mérkőzések idejére megfelelő erőben legyen a csapat minden egyes tagja.

A gazdaságvezetésnek ki kell terjednie arra, hogy a szükséges pénzfedezet időben a csapat rendelkezésére álljon. Ennek van több formája, ha kell, a szurkolótábor áldozatkészségét is igénybe kell venni, de a játékosoknak nem szabad gazdasági nehézségeket emlegetni.

A csapat edzője elsősorban lakjon Komlón és ne Pécsett, ez is egyik feltétel. Ne csak átmeneti helynek tekintse Komlót, éljen a csapat tagjai között, így sokkal többet lát, amit a munkájához hasznosítani tud. A csapat edzőjének úgy kell tavaszra felkészítenie a játékosokat, hogy azok a 90 percet végig bírják hajtani. A játékosokat gyors, kemény, férfias játékra kell szoktatni, nevelni és buzdítani. (A Budapesti Honvéd elleni keménység szükséges minden egyes tavaszi bajnoki mérkőzésen.) Meg kell vizsgálni a kondíció kérdését játékosonként külön-külön, itt a sportorvost is igénybe kell venni. A játékosok sportszerű életmóddal, alapozó edzések maradéktalan végrehajtásával, egymás iránti megértés és segítéssel tudnak hozzájárulni a tavaszi jó felkészüléshez.

A tavaszi bajnoki mérkőzéseket harcos felfogásban kell elkezdeni. Minden mérkőzésre győzniakarással és teljes erőbedobással kell kiállni a csapat minden egyes tagjának. Ha meglesz az alapos felkészülés és erő, az eredmény sem marad el.

Előre harcos bányászszívvel, az NB I-ben való maradásért!

Nagy József
szurkoló

Nyitott szemmel

Egyre többen keresik fel szerkesztőségünket olyan emberek, akik a közösség érdekében emelnek szót. Ez örvendetes dolog annál is inkább, mert bizonyítékul szolgál arra, hogy szocialista városunkban az emberek nemcsak magukkal, hanem társaikkal is törődnek. S méghozzá jószándékkal!

— Nálunk legfőbb érték az ember — írja Orosz Papp Endre, a MÁV dolgozója — s éppen ezért intézkedjenek sürgősen az illetékesek.

Miről is van szó? Lássuk csak:

A tűzoltólaktanyától néhány lépésre, leszakadt a gyalogjárón elhelyezett vizesakna cementlapja. Lelkiismeretlen gépkocsivezetők — nem törődve a közbiztonsággal — tették tönkre a járdát. — Sokan járnak errefelé — írja Orosz Papp Endre — s bizony sokat ismerek, akik már beleestek ebbe a gödörbe.

Nem különb a helyzet a tbc-gondozó intézet mellett sem. Az utcasarkon vagy másfél méteres mély tátongó akna veszélyezteti a járókelőket. Kinek a lelkiismeretén múlik, ha Szilveszterkor, Új-év alkalmával (vagy egyéb esetben is) sorba szállíthatja majd a mentő kórházba a szerencsétleneket?

A levélíró még megjegyzi: már két esetben is kértem az illetékeseket (Községgazdálkodási Vállalat, Utfenntartó Vállalat s a Szénbányászati Tröszt műszaki osztálya), hogy intézkedjenek, amíg nem történik súlyos baleset. Úgy látszik azonban, senkinek sem szívügye a közbiztonság.

A levél kézhezvétele után azonnal munkához láttunk. Bennünket is érdekelt a dolog, s már csak azért is szerettük volna a gyors intézkedést foganatosítani, mert Orosz Papp Endrének igaza van. Valóban nem sok kellene ahhoz, hogy az említett útszakaszon szerencsétlenség történjék. Mindössze néhányperces sötét, áramszünet, avagy egy figyelmetlen lépés, s a baj megtörtént. Így tehát a Víz- és Csatornaművek igazgatóját kerestük fel. Kérésünkre Michelutti elvtárs ígéretet tett: helyszínelnek, s amennyiben profiljukba tartozik, úgy két napon belül megszüntetik a hiányosságokat.

A Sport Étterem Kisvendéglő dolgozói
KELLEMES ÜNNEPEKET
ÉS
BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT
kívánnak kedves vendégeiknek

HÍREK, közlemények

Ilyen is van

— Kérek három decit tisztán — szólt hangosan a férfi, majd féléniken partnernőjére pillantott, s halkan hozzátette, meg egy pohár világost...

A pincér meghajolt, ezzel jelezve, hogy megértette a rendelést. Néhány perc múlva kacsázó léptekkel visszaérkezett a kiszolgáló, kinyújtott tenyerén ügyesen hintáztatta a tálcát, s azon a három decit és a habzó „folyékony kenyeret". Ügyesen a hölgy elé tette a sört s a tisztát a férfi elé.

Ekkor tört ki a vihar. Az italt pontosan fordítva kellett volna elhelyezni. A fújtató nőnek volt igaza, mert ennyit meg a pincérnek is illik tudni, hogy Ő nő létére csak nem iszik sört!

— **250 hektoliter** bort mértek ki hétfő délutánig a Vendéglátóipari Vállalat italboltjaiban. Az ünnepekre szánt bort literenként 13 forinttól 20 forintos árig árusították.

— **43 ezer forint** értékben adott el játékot mintegy 2 hét alatt a Kossuth Lajos utcai 56-os fűszerbolt. A vásárló szülők leginkább a bútorgarnitúrát (konyha, hálószoba), a társasjátékot, építőkockát, autót és kardot választották a sok szép játék közül. A nagy forgalmat lebonyolító játéksarok december 24-vel megszűnt az 56-os fűszerboltban, s ezután ismét csak a sport- és játéküzlet elégíti ki az igényeket.

— **Palackozott bor** árusítását kezdte meg a Vendéglátóipari Vállalat piactéri boltja. A bort 13 forinttól 20 forintos árig hozzák forgalomba.

— **Három mázsa** habkarikát, 140 darab beiglit sütött a cukrászüzem a karácsonyi ünnepekre. A diós, mákos beigli 20 dkg-os szeletenkénti ára 6 forint 90 fillérbe került. A cukrászüzemnél ezenkívül harminc tortát készítettek külön a rendelők számára.

— **Több mint százezer** forint értékben árusított meséskönyveket a Kossuth Lajos utcai könyvesbolt. A 6 éven aluli gyermekeknek leginkább a képes leporellókat vásárolták. Az ifjúsági könyvek közül leginkább Verne Gyula: Grand kapitány gyermekei — fogyott el.

— **December 24-én** a városi tanács egészségügyi osztálya járványkórházat nyitott meg a szállásfaluban. A kórház feladata lesz a disentéria-járványok megelőző, illetve gyógyító tevékenysége.

— **Nyolcszáz példány** Magyar Ifjúság érkezik hetenként városunkba. A színes ifjúsági hetilap iránti érdeklődést mutatja az, hogy nem egy esetben ez a mennyiség is kevésnek bizonyul, s már a megjelenés napján megvásárolják.

— **A városi pártbizottság** és a tröszt színes, képes röplapon kívánt kellemes ünnepeket a bányász dolgozóknak.

— **A háziasszonyok** tudják, hogy a csipke a lakás díszе. De azt már kevesebben, hogy a műanyagból készül (nylon) hófehér csipkék szebbek, tartósabbak a cérnából készültekнél. S főleg olcsóbbak. Kaphatók Komlón a Kossuth Lajos utcai papírboltban.

— **Ezekben a napokban** fejeződik be a város telefonelőfizetőinek összeírása. Ennek befejeztével, előreláthatóan 1958. elején jelenik meg az új megyei távbeszélő névsor.

— **Nézze meg** könyvsorsjegyét! Hátha Ön az a szerencsés nyertes, aki a Komlón vásárolt könyvsorsjegyével az értékes mosógépet nyerte! A szerencsés új mosógép tulajdonosa még nem jelentkezett. Komlón ezen kívül többen nyertek kisebb értékeket és több mint 18 ezer forint értékben váltották be sorsjegyüket könyvekre.

Munkásokat keres

Azonnali belépésre: A Komlói Építőipari Vállalat 4 vizsgázott kazánfűtőt, 2 férfi és 2 női segédmunkást. A 24-es AKÖV: gépkocsiszerelőket és 2 segédmunkást.

MOZI MŰSOR

Május 1. December 28-tól január 1-ig: A béke völgye. Jugoszláv film.

Szabadság. December 28—29: Oké Néró. Olasz film.

Boldog új évet kíván kedves vásárlóinak és a vállalat valamennyi dolgozójának a
KERESKEDELMI VÁLLALAT vezetősége

MIT OLVASSUNK?

A hosszú téli estéken, a duruzsoló kályha barátságos melege mellett élményt, meghitt szórakozást jelent egy jó könyv. A jó olvasnivaló megválasztásához kívánunk segíteni az alábbi könyvismertetőnkkel.

Mark Twain: Az aranykor. A regény Amerika gazdasági fejlődésének korszakában játszódik, amikor új bányák, új vasutak, városok, ipartelepek nőttek gombamódra, s ahova a spekuláció nyúlt, minden arannyá változott. Az író e művében mélyére néz e korszak eseményeinek és embereinek. Bemutatja, hogy a csillogó káprázat mennyi csalást, kegyetlenséget rejteget.

Boyer: Az utolsó viking. Norvég halászokról szól ez a regény, küzdelmes, gyakran emberfelettien nehéz életükről. Minden sorából kiérezzük az író mély együttérzését ezzel a faragatlan, nyers beszédű, de ezinte szemérmesen gyengéd érzésű halásznéppel. Az író kommentárja nélkül is halljuk a szavak mögött rejtőző kérdést: miért nem jut nekik több ételből, italból, nyugodt, szép családi együttlétekből? Megmutatja az író, mennyire ragaszkodnak a tengerhez a régi vikingek e késői utódai, mit jelent számukra a víz, a vihar, a vad szélben repülő ócska halászbárka — szenvedésük és örömük legfőbb forrása.

Alekszej Tolsztoj: Garin mérnök hiperboloidja. Hatalmas gépek, szinte mesebeli szörnyetegek vájják, kutatják a föld mélyét. Még néhány nap és elérik a mérhetetlen kincseket — szinaranyat — rejtegető titokzatos olivin övezetet. A Csendes óceán magányos szigetén Garin mérnök a korlátlan úr. Rettenetes fegyverével tartja rettegésben a világot: pusztító erejű hiperboloidjával, halálsugárral felrobbantja a távoli vegyi telepeket, könnyűszerrel ketteszeli az ellene küldött csatahajókat. Szeretőjével, egy nagystílű kalandornővel fantasztikus utópiát akarnak létrehozni: a föld istenei szeretnének lenni. Hogyan jutott idáig Garin mérnök? Sikerül-e megvalósítania a lázálomnak is beillő utópiáját? Erre ad feleletet ez az izgalmakban bővelkedő kalandregény.

A KOMLÓI VÁROSI TANÁCS
örömteli
és boldog új esztendőt
kíván a város valamennyi
lakójának

Tarka HASÁB

„Önkiszolgálás" burgonyaföldön

A Szovjetunióban számos kolhozban érdekes kísérleteket folytatnak a sertések burgonyaföldeken való legeltetésével.

A sertések egy csoportját 57 napon keresztül (augusztus 25-től október 20-ig) burgonyaföldeken legeltetik, míg egy másik csoport ugyanennyi ideig főtt burgonyát kap korlátlan mennyiségben. Mindkét csoport ételét ezenkívül naponta 1,5 kg koncentrált tápanyaggal is kiegészítik. — Ezen idő alatt a sertések átlagos élő súlya a legelőkön 75 kg-ról 118-ra emelkedett, miközben a főtt burgonyán tartott kocák ennél 10 százalékkal kevesebbet gyarapodtak.

A burgonyának közvetlenül a mezőn való felhasználása háromszor olcsóbb, mint a normális felhasználás. Már több más országban is kísérleteznek a szovjet tapasztalatok alapján a sertések ilyen rendszerű hizlalásával. Az eddigi tapasztalatok alapján igen jól bevált a sertések „önkiszolgáló" hizlalása.

600 zerge

A Tátrában több mint 1300 hajszálcsöves (virágzó és páfrányszerű) növény él. Az alacsonyabbrendű növények (mohszatok, gombák, zúzmók és mohák) számát nem is lehet felbecsülni.

Csehszlovák adatok szerint jelenleg a Tátrában közel 600 zerge, 800 marmota, több mint 800 őz és 1000 szarvas él, nem szólva a kószáli sasokról, medvékről, hiúzokról.

Nemzeti park lesz a Mecseken

A Mecsek déli lejtőjét páratlanul szép és ritka növényzet borítja. Számos olyan Földközi-tenger melléki virág és fa díszlik itt, melyek az ország más vidékein alig, vagy egyáltalán nem ismertek. A pécsi városi tanács nemzeti parkká akarja fejleszteni ezt a 40 holdnyi területet és ezért már most kialakítják a hegyoldal eredeti növényzetét.

Boldog,
örömteli
új évet kíván
minden dolgozójának
a
KOMLÓI ÁLLAMI
ÉPÍTŐIPARI VÁLLALAT
VEZETŐSÉGE

Vékony Zoltán:

NAPFÉNY MÖGÖTT

N.

Más volt az a szenvedés, melyet önként vállaltak magukra azzal, hogy iskoláztatták őket. Lőrincz Rudolf ismét felkapta emlékeinek könyvét és hiába nézi a Béke Szálló függönyös ablakait, nem azt látja...

*

Ejt nappalli tették, hogy tanulni tudjanak a fiúgyerekek. A legnagyobbik szakmát tanul, kettő Pécsre jár gimnáziumban, Imri pedig egyelőre csak elemibe.

Sokszor fogytán van már az erő és talán nem is sikerült volna a szülők terve, ha nem szabadul fel a magyar haza.

Ezután már könnyebben megy minden. A tanítás nem kerül pénzbe, az állam segít. A tudás gyorsan nő a fiatalemberekben, de ezzel párhuzamosan csökken a szülők ereje.

De tervük sikerült. Felnőttek a gyerekek, elvégezték az iskolát és jó állásba kerültek.

Lőrincz Rudolf pedig már hosszú ideje nyugdíjba vonult.

A nősülő gyerekek nem szoktak a szülői háztól sok mindent kapni. De a Lőrincz gyerekek sokmindent kaptak. Jóska bútort, Rezső pedig egy „Pannoniát".

Aztán megszületett az első, második... hatodik unoka. Már csak a legkisebb fiú nőtlen, ő még tanul. Hamarosan belőle is mérnök lesz.

A szülők az egyik fiúnál laknak, Rezsőéknél. Örömmel fogadták menyüket, amikor hozzájuk költözött, mindenben segítettek neki. De köszönetet — nem kaptak érte. Nem is várták erre, hisz' megszokták már, hogy nekik csak az áldozatvállalás jut osztályrészül.

A fiatal menyecske — aki ugyancsak bányászcsalád gyereke — ellenségesen nézi őket. Száját soha nem hagyja el az a szó, hogy apa, anya. Ehelyett inkább csak „maga". Nagyon fáj ez a két szülőnek.

S Rezső? Nem vesz erről tudomást. Nem akarja észrevenni, hogy felesége úgy bánik a szüleivel, ahogy még idegenekkel sem szokás. Fél még gondolni is arra, hogy azokkal bánnak így, akiknek a jelenlegi gondtalan életét köszönhetik.

Lassan már nem is beszélnek a szülőkkel. Idegenül néznek rájuk, s hogy segítenék őket? Arra még gondolni se akarnak! Pedig lenne mód az anyagi segítségre is, hisz' Rezső nagyon jól keres és a hűségjutalma is több ezer forintra rúgott.

De nem is anyagi segítségre várnak Lőrincz bácsiék, hanem gyermeki szeretetet és megbecsülést! De minden hiába...

A másik négy gyereke szeretete nem tudja begyógyítani azt a mély sebet a szülők szívén, melyet Rezsőék ütöttek.

*

Lőrincz Rudolf visszahelyezi a kavicsot a padra, a másik négy mellé. Neki egyformáknak tűnnek, még a történtek ellenére is. Az idős ember nagy változáson ment keresztül. Néhány perc alatt éveket öregedett.

Fesége közeledett lassú lépiekkel a pad felé, karján kosár.

— Gyere Api, menjünk haza, mert még megtalálsz fázni.

A „haza" szó idegenül cseng.

— Menjünk — válaszol fáradtan a férj és megindulnak.

Az asszony észreveszi férjén, hogy valami bántja, azt is tudja, hogy micsoda. Annyira összeszoktak már, hogy még egymás gondolatát is kitalálják. A tér sarkán egy pillanatra megállnak, s Lőrincz néni szelíden ejti a szavakat.

— Hát érdemes volt ennyit fáradni, szenvedni értük?

Az ember viaskodik saját magával, de végül határozottan válaszol.

— Igen, érdemes volt! Majd Rezső is megváltozik egyszer, hisz' mostmár ő is apa. Csak nehogy úgy járjon gyermekével, mint ahogy mi jártunk övele...

— Megváltozik? Lehet. De attól félek, hogy akkor már késő lesz...

*

Kedves Olvasóm, ne gondolja, hogy Lőrincz Rudolf a képzelet szülötte. Nem! Él és reménykedik. Várja, hogy fia rádöbbenjen az igazságra. Él, csak a valóságban más a neve.

És Te „Rezső", ha elolvasod családod történetének a fenti töredékét, gondolkodj. Semmi mást nem kérek tőled, csak ezt. Ha gondolkodsz, magad is rádöbbensz arra, hogy mit cselekszel: a napfényt takarod el az édesapád és édesanyád elől!

A Komlói
Szénbányászati
Tröszt
Karbantartó
Üzeme ezúton is
boldog
új esztendőt
kíván
minden dolgozójának

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-53, 12-10, 22-60
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.
MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 12.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felelős: Mellen Károly

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VII. ÉVFOLYAM. 105. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR KEDD, 1957. DECEMBER 31

Eredményekben gazdag boldog új esztendőt!

Új év, új remények esztendejének küszöbére érkeztünk. S a reményt, a bizakodást abban, hogy az előttünk álló 1958-as esztendő békés, boldog és új eredményekben gazdag lesz, egyre szépülő városunk Komló szorgos népe adja meg.

Hozzájuk szólunk most az új év első napján. Hozzátok szólunk Komló kommunistái, bányász dolgozók, akik a nemzetgazdaság életéhez, az ipar munkájához biztositjátok a szenet, a kohóknak a mindennapi kenyeret, meleget a családi tűzhelyekbe.

Nektek szól köszönetünk eddigi hűséges munkátokért, elvtársi üdvözletünk és jókívánságunk az új év hajnalán.

Köszönet nektek épitő munkások az új lakásokért az általatok alkotott minden új létesítményünkért. Köszönet a munkás-paraszt hatalomhoz, dolgos népünkhöz hű tervező, alkotó és adminisztratív értelmiségünknek.

Köszönjük dolgozó parasztságunknak jó kenyerünk biztosítását, városunk minden lakójának lelkiismeretes munkáját.

Kívánunk valamennyiöknek, fiatalnak és öregnek egyaránt jó egészséget, eredményekben gazdag boldog új esztendőt!

az MSZMP Komlói Bizottsága nevében:

KELEMEN LÁSZLÓ,
a v. b. első titkára

Ismét új esztendő küszöbén

A napi komoly feladatok, becsületes munkavégzése során észre sem veszi az ember az idő múlását. Vannak azonban időpontok, melyek mégis figyelmeztetőként jelentkeznek ebben az egyenletes nagy folyamatban. Ilyen minden új esztendő kezdete is.

Örömmel kell mondanom, hogy a Komlói Szénbányászati Tröszt 1957-ben végzett munkája, elért eredményei olyanná teszik ezt a visszapillantást, hogy emelt fővel állhatunk az elkövetkezendő 1958. év feladatai elé.

Ki ne emlékezne arra a mélypontra, ahonnan az esztelen, romboló ellenforradalom pusztítása miatt, egy évvel ezelőtt indulnunk kellett? Alig volt széntermelésünk s az is költséges. Létszámunk jelentős része hiányzott. Szállásaink üresek voltak. Egy azonban megvolt minden becsületes dolgozóban. S ez az akarat volt, hogy helyreállítsuk a rendet, a békés, nyugodt, biztonságot s termelünk. Az 1957-es esztendő megmutatta, hogy akaratunk, fáradozásunk nem volt hiábavaló.

Az egész év folyamán egyetlen olyan hónap sem volt, hogy mennyiségi tervünket ne teljesítettük volna 100 százalékosan, sőt afelett. Önköltségünk ha lassan is, de folyamatosan javult, a gazdaságos termelésben oda értünk el, hogy az ország első trösztjei közé tartozunk. Ugyanilyen egyenletes emelkedés valósult meg a teljesítmények alakulásában is.

Kétségtelen, hogy mennyiségi termelésünk nem haladta túl az előző évet. De megközelítette azt, s rövidesen túl is fogja lépni. Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy az előző esztendő eredményeinek kiindulása nem egy ellenforradalom után következett. És ha azt nézzük, hogy mi amellett, hogy ilyen nehézséggel indultunk, létszámunkat az alig 4.000 főről ismét a régi létszámra emeltük, szállásainkat még jobban felszereltük, lakások százait adtuk át, az igazolatlan mulasztások számát csökkenteni tudtuk, a hihetetlen magas túlórákat a törvényes keretek közé szorítottuk; akkor elbizakodottság és részrehajlás nélkül kell megállapítani, hogy ez év eredményei mégis felülmúlták az előző évét.

Mindez egyedül és kizárólag a dolgozóknak volt köszönhető. Azoknak a fizikai és szellemi dolgozóknak, akik magukévá tették pártunk új célkitűzéseit, s mellé állva ezzel mutatták meg akaratuk, de erejük egységét és nagyságát.

Köszönetet kell éppen ezért mondanom minden egyes dolgozónak, aki részt vállalt ebben a munkában, s hozzájárult a sikeres esztendő eredményeihez. S úgy érzem, ők feljogosítanak arra, hogy hálával s a nem felejtő emlékezés tiszteletével mondják nevükben is köszönetet azoknak, akik életüket adták ez évben hivatásuk teljesítése közben, s akiknek emlékét örökké őrizni fogjuk szívünkben.

Bízom abban, — éppen az elmúlt évre való visszaemlékezéssel — hogy megfogjuk valósítani az 1958. évi feladatokat is! Ehhez kívánok valamennyi dolgozónak s családjának sikerekben és eredményekben gazdag új esztendőt.

Piegl János
tröszt igazgató

Újévi köszöntő

Irta: WIDER BÉLA

Egy év elment felettünk, s megkezdünk egy új évet a holnapi nappal. Ilyenkor minden ember számvetést csinál, vajon milyen is volt az elmúlt év, s vajon mit hoz a következő?

Az elmúlt évről elmondhatjuk, hogy igen nehezen indult. 1956. októberi ellenforradalom még éreztette hatását. Nagy volt a bizonytalanság, a termelés mennyisége igen alacsony volt, több ezer embert nem tudtak az üzemek foglalkoztatni szénhiány miatt. Munkájukat becsületesen végző emberek tele voltak aggodalommal, mert látták, hogy az üzletekben egyre kevesebb az áru, hiszen itt az infláció. Volt még bizalmatlanság a forradalmi munkás-paraszt kormánnyal szemben is. Imperialista körök sajtó- és rádiópropagandája is szította a bizalmatlanságot, uszított, követelte Magyarország belügyeibe való beavatkozást. Munkásokat a termelés visszatartására, csökkentésére buzdították. Ők persze jól tudták, hogy ha a magyar gyárak, üzemek nem termelnek, annak csak a magyar nép látja kárát. Ügynökeik és az általuk befolyásolt egyes fiatalok még a provokációtól sem riadtak vissza és nagy hangon készítették elő a: „MUK"-ot.

De Magyarországon az imperialista körök és lakájaik elképzelései nem váltak valóra, mert év végére megváltozott a helyzet. Az 1956. november 4-én megalakult forradalmi munkás-paraszt kormány ideiglenes intéző bizottsága igen nehéz helyzetben fogott hozzá, hogy az elmúlt év a magyar dolgozóknak ne a pusztítást, nyomort, munkanélküliséget, a bizonytalanságot, hanem a bizakodást, munkalehetőséget, lehetőségekhez képest teli boltokat, további lakásépítéseket hozzon. Világháborús tűzfészek helyett békés, munkát végző országot. Ez hozta meg azt, hogy az új évet ne úgy, mint egy évvel ezelőtt, hanem tényleg boldogan és bizakodással kezdjük.

Nagyon biztató számunkra, hogy a szocializmus erői világviszonylatban is hatalmas eredményeket értek el. Legfőbb az, hogy nem sikerült az imperialista köröknek harmadik világháborút rászabadítani a világ népeire.

Városunk lakossága igen sokat tett az elmúlt év során és büszkén viseljük a szocialista bányaváros nevet. Tröszt termelésével egyidejűleg emelkedtek a keresetek. Nem állt le a lakásépítkezés sem. Sok új család köszönti új otthonában az új évet. Városrendezés is folytatódott, főként Kenderföldön. Az áruellátás egy-két cikktől eltekintve kielégítő volt. Kulturális és szociális téren is történtek intézkedések.

Összegezve, városunk lakossága is derűlátóbban kezdi az új évet. Ma búcsúztatjuk az elmúlt évet és megállapíthatjuk, hogy az év nehéz kezdetének ellenére, végre jobbra fordult. De ma már előre nézünk: mit hoz az új év. Mit várunk tőle, mi a tennivalónk, hogy segítsük tényleg boldoggá tenni. Legfontosabb kérdés ma is az, hogy békés év lesz-e vagy pedig háborús, a jelenlegi technika minden eszközével. Nekünk, kommunistáknak meg van minden okunk, hogy a világ népeit óvjuk a harmadik világháborútól, hiszen a szocializmus építése békét, munkát követel, ezért azt mondjuk az imperialista köröknek, félre a fegyvert, versenyezzünk békés munkával. Hiszen nem az a legerősebb, aki többet tud rombolni, hanem aki többet képes építeni, alkotni. Ha merülnek fel vitás kérdések, üljünk le tárgyalni, így rendezzük azokat.

Világosan kell látnunk azt, hogy a háború ma már elkerülhető. Az új évet le lehet békésen élni. A háború nem az istentől ered, emberek csinálták az első és második világháborút és azok készítik elő a harmadikat is, de a szocialista tábornak megvan az ereje ahhoz, hogy ezeket az őrülteket megfékezze. S a világ népei nem óhajtják a háborút, mert az pusztulást hoz.

A magyar nép, így a komlói bányászok is folytatni akarják szocializmust építő munkájukat, bíznak benne, hogy e munka eredményeképpen tovább javul élet és munkakörülményük. Az új évben hasonlóan az elmúlt év politikai eredményeihez hallatni kívánják szavukat, mégpedig a béke és a szocializmus javára.

Ma még ünnepelünk, de holnapután már ismét felhangzik a fejtőkalapácsok berregése, csillék zaja, kőműves-kalapácsok kopácsolása. E zajban új élet születik, több szén az ország asztalára, több lakás a munkásnak, mérnöknek, tanítónak, orvosnak és mindenkinek.

Az anya ma még ünnepel gyermekével együtt, de holnapután már ő is végzi sok gonddal járó munkáját, neveli a holnap emberét. Mérnök és technikus is ünnepel, de holnapután a gazdasági élet eredményesebbé tételén, új elgondolások megvalósításán fáradozik. A pedagógus szintén ünnepel, de holnapután már ő is tudását adja át gondjaira bízott tanulóinak, hogy azok könnyebben és többet tudjanak adni majd.

Az orvos ma is dolgozik, de mégis kevesebbet, mint más napokon, Ő is ünnepel, de holnapután már újra várja hétköznapi munkája az emberek gyógyítása. A mai ünnep az új év köszöntése, de a holnap fáradságos munkájában teremtődik meg, válik az év minden napjainak valóságává. Így lesz a mi népünk is idén boldogabb, mint tavaly volt.

Az év erőpróbája

A szénelőkészítőmű dolgozói szorgalmas munkájukkal már eddig is jó eredményeket értek el. Ennek alapján méltán pályáztak az élüzem cím elnyerésére, amelynek az elmúlt hónapokban minden feltételét teljesítették. Az 5 hónapi munka gyümölcsét most veszély fenyegeti, mert az utolsó hónapban — decemberben — éppen azon feltétel teljesítésében vannak lemaradva, amelyet eddig kimagaslóan végrehajtottak.

Az élüzem cím elnyerésének egyik feltétele a 47 százalékos kokszszénkihozatal. December 22-ig az esedékes havi kihozatali tervet azonban csak 45.28 százalékra teljesítették.

Ahhoz, hogy a 47 százalékos kihozatalt a hó hátralévő részében elérjék, december 23-tól harmadonként 375 tonna kokszszenet kellene előkészíteni és elszállítani.

A szénosztályozó minden dolgozójának jó munkájára szükség van, hogy elnyerhessék a büszke élüzem címet és az ezzel járó 25 ezer forint pénzjutalmat.

Bányavezetők figyelmébe

Komjáti István ifjú vájár tragikus esetéből — többek között — azt a tanulságot kell leszűrni, hogy még mindig előfordul 18 éven aluliak leszállása a bányába, éjjeles műszakban.

Szigorúan be kell tartani a törvénynek azt a pontját, mely szerint 18 év alatt lévőket éjjeles műszakba beosztani nem lehet és nem szabad. A fiatal szervezete még nem olyan ellenálló, hogy fizikai túlerőltetés nélkül, éjjel dolgozzon.

Bányavezetőinknek, aknászainknak és a csapatvezetőknek is kötelessége, hogy vigyázzanak a jövő vájárjaira és kíméljék őket az éjjeli munka fáradalmaitól.

Nyílt levél

Neiner János igazgató elvtársnak Kecskemét

Örömmel vettem tudomásul, hogy a vezetése alatt álló Bács megyei Állami Épitőipari Vállalat a kormány határozata alapján épitendő 10 ezer bányászlakásból a reá eső 188 lakás helyett a szerződésben vállalt december 31-i határidő előtt, december 23-án 193 lakást a Komlói Szénbányászati Tröszt részére hiány nélkül átadott.

A tröszt összes dolgozója és a magam nevében az igazgató elvtársnak és a vállalat központi és komlói összes dolgozóinak legteljesebb elismerésemet és köszönetemet fejezem ki a határidő előtt és terven felül átadott lakásokért.

Külön elismerés és köszönet illeti a vállalat minden érdekelt dolgozóját a lakások kifogástalan minőségi elkészítéséért, amelyet az átvételnél és a bányászok beköltözésénél tapasztaltam. Kérem, hogy a szénbányászati tröszt elismerését és köszönetét szíveskedjék a vállalat dolgozóinak tolmácsolni.

Trösztünk minden dolgozója nevében igazgató elvtársnak és vállalata összes dolgozóinak további sikeres munkát és eredményekben gazdag új évet kívánunk.

Komló, 1957. december 23.

PIEGL JÁNOS
trösztigazgató

Vacsorázni is lehet

Nemrég adtunk helyt lapunkban azok kérésének, akik kérik, hogy Komlón (a belváros területén) olcsó meleg vacsorához lehessen jutni. A város kereskedelmi felügyelője arról tájékoztatott bennünket hogy kellő számú jelentkező esetén a tanács piactéri étkezdéjében az év elején biztosítják ezt.

Zabányi Alajos:

Új esztendőre

Ismét fordult a kerék
az idő óráján,
lepergett egy esztendő
az élet orsóján.
Reméljük, hogy az új év
szebb napokat hoz ránk, —
dicső célját érje el
gondjaiban hazánk.

Minden ember kapjon bért,
boldogságot, békét
és mindenki tartsa meg
igaz tisztességét.
Becsületes munkával
mindenki megéljen
és közöttünk ne legyen
olyan, aki tétlen.

Értsük jól egymás szavát,
melegedjünk meg már.
Áldásosabb az élet,
ha gazdagabb a nyár.
Erősödik az ország,
szűnik a sóhajtás,
a sok kéz, ha kezet fog,
együtt halad folyvást.

Bor búza és békesség
minden szívnek vágya,
minden lehet, ha a nép
a szavát megállja.
Legyen hát egyakarat
az új esztendőben:
mosolyból és derűből
teremjen itt bőven.

Városi kifőző konyha nyílik

Az első negyedévben megnyílik a Vorosilov úton a város első kifőzdéje. A konyha „Boy"-rendszerrel működik. Az olcsó ebédeket és vacsorákat a megrendelők lakására is elküldik, de a házi konyhát kedvelők olcsón a helyszínen is elfogyaszthatják a kívánt ételt.

Készülődés

Nagy a készülődés a január 19-i bemutató előadásra a komlói és az északi üzemek kultúrcsoportjainál. Szinte versenyszerűen lépnek fel ezen a napon a színjátszók, énekkarok és zenekarok, hogy bemutassák tudásukat, felkészültségüket.

Nagymányokon a színjátszó csoport izgul a sikerért, s lelkesen készülnek a nagy napra. A komlói énekkar, de a versmondók is tanulják már az előadásra kerülő számokat, műveket. A műsor egésznapos lesz, s valószínű, már délelőtt 10 órakor kezdődik az Erkel teremben, bár a pontos kezdési időpont és a hely még nincs eldöntve. A tervek szerint a délelőtti órákban a színjátszók lépnek színpadra. Prózai művek előadásával szórakoztatják majd a közönséget. Itt dől el, hogy a Május 1. Kultúrotthon színjátszói, a III-as aknai színjátszók, a tröszt színjátszó csoportja, avagy a nagymányokiak lesznek-e jobbak.

Azok az emberek pedig, akik a prózai műveknél jobban szeretik a zenét, a délutáni órákban keressék fel az Erkel termet. A zenekarok és az énekkar ugyanis ekkor lép a színre.

A részletes műsort még nem áruljuk el. Hadd maradjon ez titok a versenytársak előtt. De annyit mégis csak elmondunk, hogy igen érdekes, jó műsort láthatnak ezen a napon a nézők, a komlói emberek.

Ez már más mint a többi?

Városunk lakói nem nagyon válogathatnak szórakozási lehetőségekben. Ez és a kultúrszomj az oka annak, hogy minden műsoros est zsúfolt nézőtér előtt zajlik le. Igy volt ez a karácsonyi „Ez már más, mint a többi?" c. zenés műsorral is. Persze már a cím is túlzás volt. Túlzás, mert máskor is volt — sajnos nem is egyszer — olyan műsoros est Komlón, mely nem ért el osztatlan sikert.

Nem támasztunk túlzott igényeket egy ilyen est elé, ha azt várjuk, hogy szórakoztasson, s ez a szórakoztatás ne elcsépelt bemondásokra, s a szereplők agyon dicsérésére (ennyit és ennyit szerepelt már a rádióban... stb.) épüljön, hanem a zene, a tánc, a komika eszközével művészi módon érje ezt el. Ezen az estén azonban ismét nem így volt!

Az „Európa" zenekartól többet vártunk. Valahogy úgy nézett ki, hogy egy hirtelenében összeverbuvált zenekar akarta magát produkálni. Gyenge előadásstílus, mely a hangerő túlzásával akart célt érni.

Az est folyamán fellépők — néhány kivétellel — nem ütötték meg a kívánt szintet. Ezek közül is kimagaslott Loránd György a konferanszié, aki nagyon sokszor (majdnem mindig) az izléstelenségével akart hatást elérni. Nagyon elcsépelt „bemondásai" voltak.

A néhány kivétel közül, Seregély Istvánt és Balogh Gézát említhetjük meg, akik művészien szórakoztattak. Ők kapták a legtöbb tapsot is — teljesen jogosan.

Befejezésül csak egy kérdést még. Vajon mikor nézik meg jobban az illetékesek, hogy milyen műsort „szerveznek" Komlóra?

— ti —

A sport barátai között

A városban járva-kelve több helyen hallani a kenderföldi sportbarátok köréről. Nézzük meg, kik ezek az emberek, mit is csinálnak.

December 25-én délután 4 óra körül nagy volt a sürgés-forgás az Arany János utcai borbélyműhely előtt. A tiszta helyiségbe belépve a néhány felnőtt gyermekek társaságában fogadott bennünket. Megérkeztünk a sportbarátok közé.

A kör elnöke Krkos József elvtárs, alelnök Fekete György elvtárs és Heidinger Márton a pénztáros. Két ellenőrük is van. A tisztségeket betöltők elmondták, hogy a szeptemberben 7 taggal megalakult körnek ma már 50 tagja van.

Céljuk nemes és szép. Az önkéntes tagsági díjat a sportkörök támogatására fordítják. Segítettek már a kosárlabdázókon és labdarúgókon, de később jut majd a többieknek is. További tervük, hogy a kör tagjai — hozzátartozóikkal együtt — a csapatokat vidékre is elkísérik s az utazást kirándulással kötik egybe. A költségeket a pénztárukból fedezik.

No de most karácsony van és erre is készültek. A csillogó karácsonyfa széppé varázsolja a műhelyt. A baráti kör tagjai és a labdarúgók gyermekei áhítatos arccal figyelik Krkos elvtárs rövid beszédét, majd Heidinger elvtárs kislányának karácsonyi versét. Aztán kigyúlnak a csillagszórók és a csengő gyermekhangok együtt énekelnek a felnőttekkel:

Az éneklő után a gyermekek ajándékcsomagot kaptak. A csomagok és egyebek költségeit szintén a közös pénztárból fedezték.

Csak elismeréssel lehet szólni a baráti kör tagjairól, akik szép és követendő kollektívát alakítottak. Január 19-én még jobban megismerhetjük őket, mert ekkor tartják — labdarúgóik részvételével — ismerkedési estjüket. Jó szórakozást és további szép munkát kívánunk számukra.

Az olvasó írja

Oktatás a vájáriskolán

Sáfrány László bányalakatos az Uj Komló december 18-i számában megjelent és a 17 éves Komjáti István vájár halálával foglalkozó cikkel kapcsolatban a következőket írja:

„Nekem is van vájár fiam a komlói intézetben. Kétéves mányoki szerződése ez év szeptemberében járt le és annak ellenére, hogy tanulmányi eredménye megfelelő volt, mégis azt mondotta az egyik ottani nevelő, hogy csak 18 éves korában vizsgázhat le. Addig továbbra is teljesítményben dolgozik és még a 2—3000 forintot is megkeresi.

A fiatalok ilyen nagyobb összeghez jutva pénzüket nem mindig gazdaságosan osztják be; ital, nő, mértéktelen cigarettázás és még a züllés is megtalálható, arról nem beszélve, hogy már 18 éven aluli is nősülnek.

A szülőkön kívül — folytatja Sárfány elvtárs levelében — a nevelők feladata, hogy a fiúkat tanítsák a szülő megbecsülésére, a hazaszeretetre és a becsületes, józan életre. Amíg fiam Nagymányokon volt, a nevelők elszámoltatták őket keresetükről, szülői értekezleteket tartottak, egyszóval igyekeztek megfelelő nevelést adni a fiataloknak."

Levele végén arról „panaszkodik" a levélíró, — mint a levél elején olvasható — hogy fia két évre szerződött és mégis három évet kell intézetben eltölteni, mivel 18 év alatt senki sem kaphat vájári képesítést.

Az helytelen volt, hogy mányokon azt ígérték; a fiú két év alatt vájár lesz, holott nem töltötte be a 18 évet. Az sem helyes, hogy egyik helyen eltekintenek az ifjú vájár életkorától és kiadják az oklevelet akkor is, amikor az illető még csak 17 éves.

Ezzel szemben panasza tovább nincs és nem lehet ok, mert ha egy évvel többet is töltenek a fiúk intézetben, ez idő alatt megfelelő ellátást, szakoktatás kapnak és még jobban hozzászoknak a közösségi élethez.

A keresetről sem lehet panasz, mert 2—3 ezer forinttal minden 17 éves gyerek „elégedett" lehet, sőt...

Tehát — véleményünk szerint — Sáfrány elvtárs ne tartsa sérelmesnek azt, hogy fiának még egy évet intézetben kell eltöltenie, hisz ennyi idő alatt csak tanul és ha takarékos, még tekintélyes összeget is összegyűjthet.

Érdekességek a nagyvilágból

Agglegényeknek...

Az egyik nagy olasz áruház külön osztályt nyitott, ahol az „Agglegények" fehérneműjét ingyen kimossák, kivasalják és megfoltozzák. Az agglegényeknek tetszik a dolog, de annál kevésbé a nőknek. Több nőegyesület máris erélyesen tiltakozott a kezdeményezés ellen, amely — szerintük — csökkenti férjhezmenési lehetőségeiket.

●

Magassági világrekord

Az „MI—6" jelzésű szovjet óriási helikopter új magassági világrekordot állított fel, amikor 11 perc alatt 2400 méter magasságba emelkedett 12 tonnás rakományával. A régi csúcsot az amerikai Ankersen tartotta, aki „S—56" gépével 2000 méter magasságig jutott el, 6 tonnás terheléssel. A hírek szerint az „MI—6" két turboreaktorral van felszerelve, a 70—80 utas befogadására képes kabin fölött.

●

Minden előkészítve

New Yorkban akad olyan szálloda is, ahol a vendég a szobakulccsal együtt öt előre elkészített levelet is kap: az egyik levél az üzlettársnak, a másik a feleségnek, a harmadik a barátnőnek, stb. szól. Az üzlettársnak szóló levél így hangzik: „Örülök, hogy nagyszerű üzletet jelenthetek neked." A feleségnek írt levél: „Első gondolatom mindig a tiéd." A barátnőnek: „Drága galambocskám, napsugaram, életem fénye..."

●

Miért nevetünk?

Alexander Laing londoni pszichológus alapos kutatásokat végzett a nevetés okainak felderítésére. A következő megállapításokra jutott: négytől hét éves korig a gyermekek nevetnek minden váratlan eseményen, héttől tizenhárom éves korig mások ügyetlensége vagy a felnőttek kellemetlenségei késztetik őket nevetésre; tizennégytől húsz éves korig a viccek és a szójátékok a nevetés fő okai, végül pedig a felnőttek azok, akik saját magukon is nevetni tudnak.

●

A tapsi hőséget fejleszt

Egy francia kutatóintézetben megállapították, hogy taps közben az emberek hőmérséklete emelkedik. Egy 3500 személy befogadására alkalmas színház — vagy hangversenyterem közönsége tapsolás közben annyi hőt fejleszt, amennyi elegendő lenne 20 lakóház fűtésére.

Petőfi Sándor

A halhatatlan magyar költő 135 évvel ezelőtt, 1823 január elsején született. Élete nagyon rövid volt, de rövid idő alatt annyit és olyat alkotott, amely nemcsak a magyar nép, hanem az egész emberiség számára felbecsülhetetlen kincs.

Petőfi Sándor olyan időben élt, amikor tenni kellett a szabadságért. Ő nagyon sokat tett. Forradalmi versei felforralták a vért, iszonyú haragot és gyűlöletet szítottak a zsarnokság ellen. Fegyver volt kezében a toll, de amikor szükség volt rá, karddal cserélte fel. Karddal a kezében aludt ki e lánglelkű költő élete lángja is — a csatamezőn. Olyan halált választott magának, melyet a legszebbnek tartott, melyet versben is megénekelt.

A nagy költő elszakíthatatlan kapcsolatban volt a néppel. Az erőt a népből merítette, a nép lelkesítette, ő pedig ezt az erőt és lelkesítést megsokszorozva adta vissza!

A nép szerette „Sándort, a költőt". Verseit gyorsan megismerték nemcsak a városokban, hanem az ország legeldugottabb tanyáján is. Annyira az egyszerű emberek nyelvén, olyan kifejezően szólt a néphez, hogy mindenki megértette, s tudta, hogy mit kell tennie a szabadságért. S annyira magyarul írt, hogy tanulhatunk belőle — örökké.

Verseinek jelentős része a zsarnokság ellen, a szabadság kivívása mellett szól. Ifjúi lendülete, harcos tettvágya csendül ki forradalmi verseiből. Akik ezeket elolvasták a szabadságharc idején, vagy a zsarnokság igájában senyvedő ember ma elolvassa, olthatatlan gyűlöletté fokozódik az ellenszenve az elnyomók iránt. S a szabadságszeretete pedig eszményképpé válik.

Petőfi nagyon tudott gyűlölni és ugyanennyire szeretni is. A költő nagy értéke az, hogy költeményeit olyan kifejezően írta meg, hogy ez minden esetben írrá lett az olvasón. Ugy írt, amely tettre késztetett!

Olyan költő volt ő, aki a jelenben a jövőt is meglátta. Olyan költő, aki világosan meg tudta határozni a feladatokat maga és társai számára. A feladat: harcolni a népért, a szabadságért, a jogokért. S meddig? Igy ír erről a költő.

„Ha majd a bőség kosarából
Mindenki egyaránt vehet,
Ha majd a jognak asztalánál
Mind egyformán foglal helyet,
Ha majd a szellem napvilága
Ragyog minden ház ablakán:
Akkor mondhatjuk, hogy
megálljunk,
Mert itt van már a Kánaán!"

Mai életünkben is tanulhatunk, erőt meríthetünk Petőfi Sándortól. S nemcsak mi, hanem sokan mások is. A világ népe él is a lehetőséggel, s velünk együtt olvassák, szeretik és magukénak vallják a nagy költőt.

Újítás

A bányaművelés korszerűsítése országos feladat. Elsősorban műszaki vezetőinkre vár a feladat, hogy olyan gépeket alakítsanak ki, amelyek gyorsabbá és könnyebbé teszik a szántermelést.

A komlói széntrösztnél dolgozik Rudolf Mihály bányamérnök. Egyik legnagyobb újítása a pneumatikus — csőben történő — szénszállítás megoldása. Ez a módszer megszünteti a kamra és az alacsony fejtésekben a talicskázást. Még más előnye is van, éspedig az, hogy a szállítással együtt megoldja a szellőztetést és összepasszírozásra is használható.

Az országos jelentőségű újítás bevezetésének — csak Komlón — évi 3 millió forint megtakarítás az eredménye. A kísérleti stádiumban lévő újítást kövesétőn próbálják ki és örömmel közölhetjük, hogy a földalatti próba alatt nem jelentkeznek a külszíni akadályok.

A pneumatikus szénszállítás a találmánynak csak egy része, mert az újító olyan konstrukciót akar kialakítani, amely fejt, rakodik és szállít.

Boldog új esztendőt
KÍVÁN
MINDEN
DOLGOZÓNAK
A BÉTA-AKNA ÜZEMVEZETŐSÉGE

AZ ÜZEM MINDEN DOLGOZÓJÁNAK
BOLDOG
ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁN
AZ ANNA-AKNA ÜZEMVEZETŐSÉGE
PÁRT ÉS SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁGA

Könyvajánlatunk:

R. O. Boyer és H. M. Morais

TŰZZEL ÉS VÉRREL

Az amerikai munkások hősi harcainak története

Boyer újságíró, Morais történész. Az ő együttműködésük eredménye e kiváló munka. Az olvasó nem történelemkönyvet kap a kezébe, s nem is regényt, hanem a kettőt együtt. Mire az ember az utolsó laphoz ér, nem azt mondja, hogy végigolvasta a könyvet, hanem végig élte.

Izgalmas eseményeken keresztül tárul fel az a kor, amelyben még örökkévaló intézménynek tartották a rabszolgaságot, s idegenek összeesküvésének a szakszervezetet, s nyomon követjük a fájdalmas és sok áldozattal járó utat a roosevelti New Dealig és a két szakszervezet, a CIO és az AFL tizenötmilliós tagságának egyesüléséig.

Valójában az amerikai munkásmozgalom története egybeesik az amerikai nép történetével. Big Bill Haywood, Parsons, Molly Maguires, Gene Debs, Sacco és Vanzetti s a névtelen milliók hősi harcának a Rockefellerek, a Morganok, a mindenható trösztök urai ellen, a mccartyzmus, a politikai gengszterizmus ellen.

Miként a szerzők az előszóban megállapítják: művük nem öleli fel az amerikai munkásosztálynak a kapitalistákkal vívott harcának minden részletét, hanem csak fő vonalaiban ismertetik a polgárháborútól napjainkig terjedő küzdelmet a szervezkedési szabadságért s a jobb életkörülményekért.

Ha megakarjuk ismerni Amerikát, akkor ehhez nélkülözhetetlen a Boyer és Morais által rajzolt hőstörténet.

*

Részletek a könyvből:

A Gyűlölet Rt

Az első világháborút követő időszakban, amikor minden erőfeszítést aszerint ítéltek jónak vagy rossznak, hogy mennyi profitot hozott, még a gyűlölet megszervezése is jövedelmező iparággá vált. Azok, akik tudták, hogyan kezeljék, hogyan szítsák és fokozzák a nép egyik részének gyűlöletét a nép másik része ellen, millió meg millió dollárt kerestek.

Az újból feltámasztott gyűlöletet a szociológusok azzal magyarázták, hogy a kormány a háború alatt a győzelem érdekében folytatott kampány során rengeteg gyűlöletet szított, s ez az indulat a háború gyors befejezése miatt elhasználatlan maradt. A ravasz, élelmes emberek pedig nekiláttak, hogy megszervezzék az aljasságnak ezt a tengernyi, kimeríthetetlen tartalékát.

Talán pontosabb magyarázatot nyújt az a tény, hogy a külföldi születésűek és a négerek körülbelül a felét kapták az amerikai születésű fehérek átlagbérének. A munkáltatók ezáltal sok milliárd extraprofitra tettek szert. Ezért mindig szívesen támogatták azokat a szervezeteket, melyek segítettek a megosztás rendkívül jövedelmező módszerének alkalmazásában. E módszerrel ugyanis elértek, hogy hatalmas rétegeknek kevesebb bért fizettek munkájukért, mint másoknak.

*

1908-ban többek között két olasz bevándorló érkezett Amerikába. Mindketten szegények voltak, mindketten munkások és bennük is élt az a bizonyos szeretet a tudományok, a zene, a kultúra, az ősi humanista hagyomány iránt, amellyel a bevándorlók oly nagymértékben gazdagították Amerikát. Megérkezésükkor persze mindketten teljesen ismeretlen személyek voltak, akárcsak a többi bevándorló, és mindketten fiatalok, Bartolomeo Vanzetti húsz éves volt, amikor partra szállt New Yorkban, Nicola Sacco mindössze tizenhét, midőn hajója Bostonba kikötött.

*

Vanzetti nyolc hónapig dolgozott mint mosogató, de mialatt a szennyes vízben mosogatott, akkor is érzett magában bizonyos nagyságot. Nem önmaga nagyságát, hanem a dolgozó ember nagyságát érezte. Gyakran éjjel két óra volt már, mire befejezte munkáját, de olcsó kis szobájában ágyán fekve, sokszor reggelig olvasott. Pirkadt, kivilágosodott, már sütött a nap, s ő még mindig könyvébe mélyedt. Azt gondolta, ha könyveket olvas, könnyebben jön rá arra, miért kell millióknak rogyásig dolgozni, míg néhányan csupán szelvényeket vágnak. Azt akarta, hogy embertársai méltóságban művelt emberekként éljenek, ne olyan szemétben, mint amilyenben ő és mások kénytelenek élni.

Vanzetti olyan ember volt, aki fejlődött. Látóköre és tudása életének utolsó napjáig folyton szélesedett. Akár Connecticut állam kőbányáiban dolgozott, akár mint napszámos Pennsylvaniában, akár mint acélipari munkás Pittsburghban, vagy mint vasúti pályafenntartó segédmunkás, mindig olvasott, mert szomjúhozta a tudást és szabadságot. A kettő egyet jelentett számára. Végül Plymouth-ban, Massachusetts államban telepedett le. 1916-ban a kötélgyári munkások sztrájkját vezette. Akkor már tudta, hogy a tanulás csak a bátraknak való és az igazság megismerésének és kimondásának meg vannak a maga igazi veszélyei.

*

Vanzetti, aki az 1916. évi sztrájk után feketelistára került, és halárus lett, közeli barátságot kötött honfitársával, Nicola Saccóval. Az hozta őket össze, hogy mindketten ellene voltak az első világháborúnak.

*

Midőn Vanzetti egyik barátját, Andrea Salsedo nyomdászt New Yorkban letartóztatták, Vanzetti odautazott, hogy megtudja mi történik vele. Alighogy hazatért, Salsedót összezúzott testtel találták az igazságügyminisztérium tizennegyedik emeletének ablaka alatt. Miután nyolc hétig tartották jogtalanul fogva, Salsedo vagy kiugrott a hivatali helyiség ablakán, vagy kilökték. Vanzetti és Sacco ekkor bozzákezdett egy tiltakozó gyűlés megszervezéséhez. A gyűlést május 7-én Brocktonban készültek megtartani.

A gyűlésre azonban nem került sor. 1920 május 5-én Saccot és Vanzettit a gyűlésről hírt adó rendőrök a kezükben letartóztatták. Eredetileg „veszélyes" radikális tevékenység miatt fogták le őket, de csakhamar azzal vádolták őket, hogy résztvettek egy pénzrablásban, melynek során, 1920. április 15-én, Dél-Braintreeben (Massachusetts állam) két őrt megöltek. Jellemző, hogy Saccot és Vanzettit e vád alapján küldték halálba, és nem azért, amiért letartóztatták őket. A gyilkosság vádján kívül Vanzettit egy másik, sikertelen pénzrablási kísérlettel is vádolták, melyet állítólag 1919 decemberében Bridgewaterben követtek el.

Nem valószínű, hogy bárki, aki gondosan tanulmányozta ezt az ügyet, bűnösnek tartotta volna a két vádlottat. Csakhogy ez nem számított. „Az ügyész következetesen kihasználta a vádlottak idegen származását, tökéletlen angol tudását, népszerűtlen társadalmi nézeteit, a háborúval való szembenállását, és ezzel politikai indulatok, és a hazafias érzület valóságos viharát támasztotta ellenük, a tárgyalást vezető bíró pedig hallgatólagosan egyetértett — szinte azt mondhatnám együttműködött — az egész eljárással".

*

Elérkezett a kivégzés napja, és az emberek a világ minden részében hitetlenkedve rázták a fejüket. Ott álldogáltak a kis olasz városok terein. Megtöltötték nemcsak Párizs, New York, Berlin és London utcái, hanem a Rajna-menti, az Alpesek közt megbújó Földközi-tenger melléki kisvárosok uteái is, valamint a Sziklás-hegység bányásztelepeit és Argentína pampáit. New Yorkban, Pennsylvaniában, Coloradóban, Illinois-ban, New-Jerseyben sztrájkokat szerveztek, melyeken százával, ezrével vettek részt az emberek. A rendőrség Philadelphiában és Chicagóban tüntetőket tartóztatott le, a New York-i Union téren pedig 50 000 tüntetővel csapott össze.

Cellájában Sacco mégegyszer utoljára, levelet írt fiának, Dantének: „Fiam, ne sírj, légy erős, vígasztalni tudd anyádat, s ha figyelmét el akarod terelni bánatáról, megmondom, mit szoktam tenni. Menj vele hosszú sétára a csendes tájon. Szedjetek vadvirágot, pihenjetek meg a fák árnyékában, a vidáman csörgedező patak mellett, az anyatermészet szelíd nyugalmában. Tudom, ő ezt nagyon fogja élvezni, s akkor bizonsan te is boldog leszel. De a boldogságban ne feledkezz meg arról, hogy másnak is juttass belőle... segítsd a gyöngéket, akik támogatást kérnek, segítsd az üldözötteket és áldozatokat, mert azok a te barátaid; ők azok az elvtársaid, akik ugyanúgy küzdenek és halnak meg, mint ahogy apád és Bartolomeo küzdött és halt meg... hogy megszerezze a szabadság örömét mindenki számára..."

*

A börtönben háromszor egymásután elhalványultak a villanykörték, aztán egyenletes erősséggel égtek tovább. Azok, akik odakünn várakoztak, tudták, hogy végrehajtották a kivégzést. Az emberek a világ minden táján könnyezték. Ugy érezték, szegényebb lett a föld és szenny tapadt az emberiséghez.

Másnap reggel az újságok tele voltak az eseménnyel, de sokan csak futó pillantást vetettek a címre... aztán átlapozták a pénzügyi hírek oldalára... Hogy áll a General Motors?

Boldog új esztendőt kívánunk, minden kedves olvasónknak!

Nyilatkozatok az új esztendőre

Városunk minden lakóját érdekli, hogy az 1958-as évben milyen változás és fejlődés történik szocialista bányavárosunk életében. Erre a kérdésre kívántunk választ kapni a város különböző területének vezetőitől, amikor felkerestük őket.

Milyen választ ad kérdésünkre

Unger János elvtárs a Városi Tanács VB elnökhelyettese:

— 1958-ra teljesült a városi tanács és a lakosság azon kívánsága, hogy a város beruházásának irányítása a legilletékesebb szerv, a városi tanács kezébe kerüljön. Ez különösen azért jelentős, mert mi tudjuk a legjobban, hogy mit kell először megépíteni, milyen hiányokat kell pótolni. Ezzel az intézkedéssel végre egy kézbe kerül a járulékos beruházás ügye. Az így rendelkezésünkre álló anyagi eszközök segítségével az elkövetkezendő évben előreláthatólag több eredményt tudunk elérni a város rendezése, szépítése, egészségügyi, szociális és kulturális fejlesztésében, mint az elmúlt hosszú évek során.

Különösen jelentős lesz e tekintetben az új kórház működésének megindítása, a város útjainak és csatorna-hálózatának, vízmunkálatainak fejlesztése. Hogy csak egy példával is érzékelhetővé tegyem, elmondom, hogy: a városnak az üzemek által szennyezett levegőjét 1958-ban 500 000 forint értékű fásítással kezdjük meg, tisztítani. A közeli hónapokban máris elkezdődik ez a munka a Kökönyösben és az e városrészt az üzemektől elválasztó domboldalon. Ősszel pedig már facsemeték zöldelnek Kenderföldön is.

Ezekből is látható, hogy a városi tanács minden lehetőt meg kíván tenni, annak érdekében, hogy Komló valóban szocialista bányavároshoz méltóan, nagyobb ütemben szépüljön és váljon rendezetté. Ehhez azonban a mi erőfeszítéseink nem elegendők. A lakosság segítségére is szükségünk van e szép tervek megvalósításában.

— Miben látja szükségesnek elnökhelyettes elvtárs a lakosság segítségét?

— Nem elégséges az, hogy a kormányzat, a városi tanácson keresztül sok millió forint befektetésével valóban modern és kulturált várossá fejleszti Komlót, ha az új létesítmények a rendezett parkok, stb. nem részesülnek a lakosság megbecsülésében. A legmodernebb épületek, és a legszebb parkok is tönkre mennek, ha azokat nem vigyázzák, nem gondozzák a város lakói, mint saját legféltettebb tulajdonukat.

Mi azt kérjük tehát a város lakóitól, hogy éljenek boldogan, megelégedetten szocialista városunk szép új lakásaiban, használják fel egészségük megvédése és kulturális igényeik kielégítése céljából az új létesítményeket, legyenek büszkék ezekre, de védjék is meg a rongálóktól. Ha ez így lesz, ha a hivatalos szervek és a lakosság a város fejlesztése és szépítése érdekében együttműködik, akkor valóban boldog, szép és eredményes lesz az új esztendő, amit kívánok városunk minden lakójának.

*

Az elnökhelyettes nyilatkozatából mindannyian megértettük, hogy az 1958-as esztendő Komló további fejlődésének, szépülésének éve lesz. Úgy gondoljuk, hogy ezek után arra kell választ adni olvasóinknak, hogy a szebb körülmények között élő komlóiak igényeit mennyiben fogják jobban kielégíteni az áruellátásban.

Ezért kerestük fel Németh Károlyt, a város kereskedelmi felügyelőjét, hogy adjon választ, milyen javulás várható az új évben a kereskedelemben.

Lesz elegendő mosógép, motorkerékpár — javul a bútorellátás

— Nagyon sok gondot okozott nekünk, hogy akaratunk ellenére 1957-ben csupán csak kis hányadát tudtuk kielégíteni a mosógép és motorkerékpár igényeknek. Csupán a 125 köbcentis motorkerékpárok tekintetében sikerült annyi változást elérni, hogy szeptember 15-től e keresett motorfajta városunkban már utalvány nélkül vásárolható. Hivatalos szervek tájékoztatása szerint a „Pannonia" motorkerékpár, előreláthatólag 1958 április—május havától szintén utalvány nélkül lesz beszerezhető. Reményünk van arra is, hogy a következő évben mintegy 70 százalékkal több bútort árusíthatunk Komlón. Különösen a háromajtós és kombináltszekrények ellátása javul.

Nagyon sok igénylés érkezett az utóbbi időben is mosógépek vásárlására. Gyors változást e hiánycikknél nem várhatunk. De biztató az a tény, hogy a minisztérium az eddigiek mellett, újabb 3 üzemnek adott megbízást mosógépek gyártására. Előreláthatólag májustól úgy megjavul a mosógép ellátottság, hogy a lakosság attól kezdve már utalvány nélkül is beszerezheti.

— Tehát ezt kapja a lakosság az új esztendőben, ennek fejében mit vár a kereskedelem a lakosságtól?

— Mi arra törekszünk, hogy az új esztendőben a város fejlődésével párhuzamosan kulturáltabb legyen a kereskedelmi hálózat munkája is. Ezalatt szebb, ízlésesebb kirakatokat, tisztább üzleteket, elsősorban kulturáltabb hangnemű és udvariasabb kiszolgálást értek. Ezt természetesen a kereskedelmi dolgozók teremthetik meg. De ha ez meglesz, azt kérjük a lakosságtól, hogy ők is segítsenek. Dicsérjenek vagy hívják fel az általuk tapasztalt hibákra a figyelmünket, jobban mint eddig. S természetesen ők is legyenek megértőbbek.

Milyen lesz a város kulturális élete 1958-ban?

Ezzel a kérdéssel állítottunk be a városi tanács művelődési osztályára, gondolva azt, hogy olvasóink a város és kereskedelmi ellátottságának fejlesztési terve után művelődési, szórakozási lehetőségeikre is tájékoztatást szeretnének kapni.

— Különösen az iskolai oktatásban várhatunk előnyös változást az új évben — mondotta Zabányi Alajos elvtárs. Erre ad reményt az a tény, hogy iskolai nevelőink az új év első napjaiban két hetes továbbképzésen készülnek fel a megnövekedett tanítási feladatokra. Ezt segíti elő az is, hogy a jövő évben a kenderföldi 16 tantermes iskola megnyitásával megszüntethetjük a normális tanítást eddig gátló iskolai túlzsúfoltságot.

Továbbá ezt segíti elő, az is, hogy a már eddig is jól felszerelt iskoláink újabb több százezer forint értékű felszereléssel gazdagodnak.

A város lakossága szórakozási igényeinek kielégítése szempontjából előnyös változás csak akkor várható, ha a „Zrínyi Ilona Kultúrotthon" kapui megnyílhatnak a szórakozni vágyók előtt. S, hogy erre hamarosan sor kerül azt most már bátran remélhetjük.

*

Különböző területeken dolgozó vezetők mondották el, hogy milyen jelentős változások történnek az új esztendőben városunk életében. S ezek nem csak szavak. Ezek megvalósítására jelentős anyagi eszközök vannak, s az erkölcsi segítségét Komló lakósai adják meg.

A KOMLÓI SZÉNBÁNYÁSZATI TRÖSZT IGAZGATÓSÁGA

elismerését és köszönetét fejezi ki az év során elért kiváló eredményekért *és eredményes, sikerekben gazdag*

BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁN

a tröszt, s üzemei valamennyi fizikai, műszaki, adminisztratív dolgozójának és családjának

A mélyfúrók tervteljesítése

Népgazdaságunkra és ennek következtében vállalatunkra még ma is nagy kihatással van az 1956. évi ellenforradalom kártevése. Múlt év elején szénbányászatunk komoly feladat elé állította vállalatunkat. A munkát újból kellett szervezni. Különösen az I. és II. negyedév nem biztatott bennünket nagy reményekkel. Ezzel szemben I. negyedéves tervünket túlteljesítettük. A II. negyedévben viszont elmaradtunk, így tervünket csak 89 százalékra teljesítettük. Ugy az I., mint a második negyedévben végzett munkáknál nem dicsekedhetünk a minőséggel. A III. és IV. negyedévben a minőségi munka kezdett előtérbe kerülni.

Vállalatunk műszaki dolgozói a fizikai dolgozókkal karöltve számos kísérletet végeztek a minőség megjavítása érdekében. E kísérletek nem maradtak eredmény nélkül. A minőség az I. negyedévhez viszonyítva, igen sokat javult. Éves tervünket december 20-án befejeztük. Jelenleg már a terv túlteljesítésén dolgozunk.

A jövő negyedévben is komoly munka vár vállalatunkra. Annak ellenére, hogy kevesebb berendezéssel fogunk dolgozni, minden erőnkkel azon leszünk, hogy tervünket úgy a minőségi, mint a mennyiségi követelményeknek megfelelően teljesítsük. Erre minden lehetőségünk megvan. A régi, elavult berendezéseket leállítottuk, és csak modern berendezésekkel dolgozunk. A kielégítő minőségi munkát a jelenlegi előrehaladási sebesség meghagyásával, esetleg növelésével is biztosítani fogjuk, a Szovjetunió, valamint a Német Demokratikus Köztársaság fejlett kutatási technikájából átvett tapasztalatok alapján. E tapasztalatokkal olyan magkihozatali százalékot fogunk biztosítani, melyre szénbányászatunk biztosan alapozhat.

Az 1957-es évet túlteljesítéssel zárjuk le. Köszönhetjük ezt vállalatunk fizikai dolgozóinak, akik egész éven keresztül minden tudásukat, erejüket latba vetve, becsületesen dolgoztak, továbbá vállalatunk műszaki dolgozóinak, akik a munkát úgy szervezték és irányították, hogy a kutatási tervünk megvalósult.

Termelési tervünk fokozott mértékben növeli a vállalat alaprentabilitását és így dolgozóink biztosan számíthatnak a becsületes munka jutalmazására, melyet nyereségrészesedés formájában fogunk 1958 elején kifizetni.

Vállalatunk vezetősége a vállalat összes dolgozójának az eddig elért eredményekért köszönetet mond és az elkövetkezendő munkák végzéséhez sok sikert kíván.

Szőke János
Tervosztály-vezető

Bérletigazolvány

Okos dolog volt a MÁVAUT nál bevezetni és rendszeresíteni az autóbuszigazolványt. Hogy miért, arra mindjárt válaszolok.

Reggel, pár perces későnkés és kapkodás után ha mégis elérjük a buszt, a futástól liegve szedjük elő a bérletet. A kalauz — leginkább férfiakról, fiatal jegykezelőkről van szó — fontoskodva forgatja, nézegeti azt a közismert papírlapocskát, amit szaknyelven bérletnek hívunk. No, nem azért forgatja, mintha azonnal lukasztani akarná, inkább azért, hogy valami hibát találjon. S ha még sincs semmi, hát kéri a bérletigazolványt.

Ebből a csodálatos dologból aztán mindent megtud. Kíváncsiságát tetszésére kielégítheti. De nézzük csak, mit is tartalmaz egy ilyen bérletigazolvány.

Hát először is, megtudja belőle a kíváncsiskodó az utas nevét. No, ez még nem sok, hiszen a nevet a bérletre is rá kell írni s ezért okos dolog az igazolvány. Csakhogy itt van az is, mikor, hol született az illető. Hol lakik, milyen utcában, hány szám alatt? Ez sem titok egy jegykezelő előtt. A bérletigazolványba ezt is fel kell tüntetni. S ha már a kíváncsiság annyira terjedt, hogy eddig jutott az olvasásban a kíváncsi férfi mintaképe a kalauz, márcsak megnézi, hogy hol, milyen beosztásban dolgozik az az ember, aki bérlettel fel mert szállni az autóbuszra!

Pici kis oldal csak, amit ki kell töltenie minden olyan utasnak, aki rendszeresen, naponta akar utazni a MÁVAUT autóbuszain. Mégis milyen sok mindenre „fény derül" pár perces nézegetés után. Menynyi mindent elárul ez a lapocska, amihez semmi köze egy kalauznak. Megtudhatja belőle bárki, hogy az utast hányas törzsszám alatt jelentették be a betegbiztosító pénztárhoz. S talán azt is, hányas cipőt visel, s van-e tyúkszeme? No nem, ennyire azért mégsem részletezik. Hiszen a MÁVAUT kíváncsiságának is van határa!

Miért kell ilyen sok kérdésre válaszolnia egy utasnak? Nem lenne sokkal egyszerűbb a személyi adatok helyett a személyazonossági igazolvány számát beírni? Hiszen abból sokkal egyszerűbb lenne az igazoltatás! S az utasok számára is jobb ezzia megoldás, okosabb dolog.

Mindezt azért írtam meg most, mert ismét kezdődik az autóbuszokon az igazoltatás, s az új esztendőre, új bérletigazolványt kell váltanunk. Jó lenne, ha a MÁVAUT vezetősége elfogadná ezt a javaslatot, s rövid időn belül intézkedne is.

Enyhültek a lakásgondok

A lakásprobléma az egész országban közismert. Kormányunk hatalmas erővel látott hozzá, hogy enyhítse a lakásra várók gondját. Komlón is nagy építkezés folyik és az eredmények jónak mondhatók. A felépült lakásokból elsősorban bányászaink részesülnek.

Az aknák közül Anna-akna például — ebben az évben — 69 lakást kapott, amelyeket szétosztottak a rászorulók között. Az új lakások nagyrésze Kenderföldön és Somág-tetőn épültek és megnyerték a dolgozók tetszését (eltekintve a „Cs" típustól).

Az Anna-aknai bányászok lakásproblémája ezzel enyhült és a sürgős eseteket megoldották. Persze még mindig van igénylő, azonban ezek kérelme már enyhébb és így remény van arra, hogy rövid idő alatt teljesen kielégítik az igénylőket.

Hat év után

Diákszerelemmel kezdődött. Mindketten ötödik osztályba jártak, amikor közös iskolába kerültek. Itt ismerték meg egymást. A szerelem is diáksínyekkel kezdődött. Együtt voltak a tanulószobán, együtt játszottak délután a szabadidőben is. S a barátság sokáig tartott. Először csak a diákok, később a felnőttek is felfigyeltek rájuk, mint annyi más fiúra és leányra. Tréfálkoztak, viccelték velük, egyre azt mondogatták, hogy a barátságból végül is szerelem, majd házasság lesz. S igazuk volt.

Irma és Pista nemcsak iskolás korában járt együtt. Ezután kezdődött csak a komoly udvarlás. Nem sokáig, mindössze hat évig tartott. Ez igen, ez egy nagyszerű pár — mondogatták a szomszédok ha meglátták őket. Végül mégis megúnták a megjegyzéseket. Pista katona lett, Irma pedig hűségesen várt rá. Igyhát nem volt beszédtéma az asszonynépnek. Nemrégen azonban újabb hír „verte fel a port!". — A fiatal pár esküvőre készül. Karácsonykor lesz a lakodalom — mondogatták. S volt is néző bőven ezen a napon.

Fehér ruhában, fátyollal a fején nagyon szép volt a menyasszony. Mindenki őt, meg a vőlegényt nézte. A fiatal pár azonban mindebből nem sokat látott. Hiszen már kora délután szólt a zene, kezdődött a tánc. Állt a lakodalom. Az asztalokon a csirke és sertés-sült vetélkedett egymással. S ezen a mennyezetig kiseprűzték a teremből, már megüresedtek a tálak, s az üvegeket is újból töltötték. A fiatal vendégek fáradhatatlanok voltak a táncban, de az idősebbek is „kitettek magukért". Még olyan idős nénikék is táncoltak, akikről azt hittük, már rég elfeledték a tánclépéseket. S most mégis bebizonyították, hogy tévedtünk. Jó volt a hangulat, jókedvűen énekeltek, a férfiak. Az új asszonynak, a piroskendős menyecskének nem is volt megállás reggelig. Szinte szünet nélkül táncoltatták. A vőlegény pedig sóvárogva nézett utána. No, de ezt talán mégsem írjuk meg. Hiszen egymás tekintetét csak ők értették most. Maradjon hát ez az ő titkuk.

Odakint már hajnalodott, de a vendégek még mind együtt voltak. S a hazafelé készülődés csak akkor kezdődött, amikor az óra mutatója a reggeli nyolc órát jelezte, s a menyecske is igen nagyokat pislantott már az álmosságtól.

Így ért véget hat év után a komoly udvarlás, s kezdődött el egy új élet. — Ritka eset az ilyen, de nagyon szép, — ezt hallani még ma is a bőbeszédű szomszédasszonyoktól. S menynyire igazuk van.

A munka veteránjai között

Komlón és környékén sok idős, nyugdíjas bányász él. Ezek az emberek nagyon-nagyon sokat dolgoztak, amíg idáig értek, s most nyugdíjukból élnek. A tröszt szakszervezeti bizottsága időnként bizonyos összeget ad a munka veteránjai részére, amely bizony jól jön a nyugdíj mellett.

Így történt december 21-én Mázán és Szászváron is. Összesen 34 öreg bányász között — akik most is tagjai a szakszervezetnek — mintegy 12 000 forint került kiosztásra.

A 60 éven felüli, barázdált arcú bányászok örömmel és meghatottan fogadták a figyelmességet, hisz karácsony előtt bizony jól jön egy kis pénz. Kell egy sajog ruhadarab, és az unokának a karácsonyi ajándék. A hálás szavak kíséretében átvett összeg azt mutatja, hogy a szakszervezet nem feledkezik meg azokról sem, akik már évtizedekkel ezelőtt oly sokat fáradoztak és dolgoztak.

Szükséges lenne az is, és erről már volt is szó — hogy a tröszt szakszervezetén belül létrehozzák a nyugdíjas bányászok szakszervezetét. Ezzel még jobban biztosítva lenne a nyugdíjasok érdeke. A tröszt szakszervezete foglalkozik a tervvel és a jövő év elején hozzálát a megvalósításához. Az érdekelt nyugdíjasokat sajtón és rádión értesítik az összejövetel helyéről és idejéről.

Boldog új évet kíván

minden dolgozójának

a Villamos Üzem vezetősége

A

Komlói Szénbányászati Tröszt

ANYAGELLÁTÓ ÜZEM

minden dolgozójának

boldog új évet kíván

az

ÜZEMVEZETŐSÉG

Karácsonykor

A házak tetejét nem borította fehér hó, s a járdákat nem kellett takarítani korán reggel az embereknek. Az ajándékba kapott korcsolyákat nem tudták a gyerekek azonnyomban kipróbálni, s amint az ünnepi reggel felvirradt egy kicsi tenyér sem csapódott összes, boldog kacagás kíséretében: — nini, esett a hó, megyünk szánkázni.

Fekete karácsony volt. Bár a meteorológusok néhány nappal ezelőtt, ugyanezt megjósolták, titkban mégis reménykedtünk... hátha... Hiszen képzeletünkben valamennyien zuzmarás, fehér, hideg, téli időt varázsoltunk a karácsonyi ünnepekre. Mert az úgy szép. Úgy igazi — gondoltuk, s most, mikor már túlvagyunk mindenen, rájövünk: így is szép volt, így is felejthetetlen volt.

A meghitt csendet, az ünnepélyességet, a fenyőfa alá rejtett „titkokat", s az ezek miatt érzett örömet egy pillanatra sem csorbította az enyhe idő, a feketéllő föld. A mama boldog volt, hogy gyermekének megvehette azt a játékot, amit annyira szeretett volna, a férj is elégedett volt, mert elmúltak már az ajándékozás gondjai, s a kicsi fiú, avagy leány is vidáman kacagva ugrott szülei nyakába...

A sok örömet, ünnepek alatti történeteket bizony csak a szobákban pompázó, fényesen hivalkodó fenyőfa tudná elmondani. A fa, avagy egy kicsi fenyőfaág, amely minden családhoz behatolt s némán, de annál sokatmondóbban hirdette a békességet... boldogságot...

A Nagymányoki Bányaüzem VEZETŐSÉGE ezúton is

boldog új évet kíván

az üzem minden dolgozójának

Udvariasság a tengeren

Szárazföldön egyszerűen kezetrázunk ismerősünkkel, vagy megemeljük kalapunkat. A tengeri udvariasság azonban sokkal bonyolultabb szabályokat ír elő.

A múlt század elején történt, hogy egy angol meg egy francia hadihajó találkozott a nyílt tengeren. Az angol hajó előárbocán altengernagyi zászló lengett.

A franciák a nemzetközi jog szerint felvontak árbocukra az altengernagyot megillető üdvözlő zászlót és megadták az előírt tizenöt ágyúlövést. Az angol hajó azonban nyugodtan folytatta útját, mintha figyelemre sem méltatta volna a franciákat.

— Miért nem viszonozzák a tiszteletadást? — jelezték odaátról!

— Elfogyott a puskaporunk! — felelt az angol hajó.

Egy perccel később ágyúgolyó süvített el a brit árbocok között. A francia hajón a következő jelzés jelent meg:

— Állj! Kölcsönözünk Önöknek lőport! De ha akkor sem lőnek, mi lövünk!

Mit volt mit tenni, az angol hajo bevonta vitorlát és megvárta az odala mellé evező francia csónakot. Nemsokára megdördültek az angol ágyúk. A tüzkészültségben álló franciák megnyugodva távoztak.

Hja, fő az udvariasság!...

Kamaszok

15 éves, magukra hagyatott, barna bőrű fiúk. Olyanok, akik ezidáig nem sok szépet, jót kaptak az élettől, mert anyjuk, apjuk mit sem törődött velük. Ugy első látásra nem ébresztenek érdeklődést az emberben. Bár arcuk szabályos vonalú, — mondhatnám jóképű — ruhájuk tiszta, rendes, mégis... valahogy idegenkedünk tőlük.

Nocsak! Miért e megkülönböztetés? Nem lehetnének e velünk egyenrangú, becsületes fiatalok ők is, ha... többet törődnénk velük? Bizonyosan lehetnének. Hiszen nem más mint szerető közeledés, türelmes, rendszeres foglalkozás kellene mindenhez, s ők — a kamaszok — oly egy-kettőre megváltoznának, hogy szinte az átalakulás idejét észre sem vennénk.

Honnan tudom mindezt? Miért állítom ilyen határozottan? Egyszerű. Megismertem őket, és beszélgettem velük. Oh, a kimondott szó, a beszéd alatti arckifejezés sok mindent elárul.

A szerkesztőségbe keresett fel Nagy Karcsi. Először nem egyedül jött. H. István hozta magával, akit már régebb idő óta ismerek. Miután Nagy Karcsi a Honvédelmi Sportszövetség lövészkörébe szokott járni és mi több már lőni is tud) összebarátkozott H. Istvánnal. Neki mondta el életének eseményeit, problémáját és azt is, hogy szeretne dolgozni. Mindegy, hogy hol, milyen beosztásban, csak dolgozhasson. Az első nap meg ketten jöttek, a második nap is s a harmadik nap már egyedül kopogtatott be ajtómon Nagy Karcsi. Ugy látszik velem is megbarátkozott.

A három alkalommal bármennyire szerettem volna, nem sokat tehettem a fiúért. Így aztán egy újabb időpontot beszéltünk meg. Karcsi ígéretéhez híven el is jött a negyedik napon, — de nem egyedül. Magával hozta Orsós Jánost, aki — azt hiszem — kebelbarátja lehet.

— Te is dolgozni szeretnél? — kérdeztem a szürke télikabátba öltözött, tisztára mosdott Orsós Jánostól.

— Igen. Idáig teheneket legeltettem Ligeten, de most már szeretném otthagyni. Kevés pénzt kaptam. Ha kapnék valahol munkát, bejönnék Komlóra, aztán a legényszálláson laknék. — Ha befogadnának.

— Na várjatok csak. — Felhívom telefonon Horváth elvtársat, a munkaerőtől és röviden informálom a két fiú helyzetéről. A válasz ennyi: Elvtársnő nem tudok semmit mondani, mert egy vállalat sem akar cigányokat alkalmazni. — Lesújtó! Nem jól van ez így. A barna bőrű, kamaszkorban lévő fiatalokon egyedül mi segíthetünk. Mi óvhatjuk őket a betöréstől, lopástól, az erkölcstelen élettől, ha... idejében kézenfogjuk őket s bevezetjük a tiszteségesebbjét a mi életünkbe, a mi munkahelyünkre. Oda, ahol nincs különbség, ahol mind egyformák vagyunk.

— Kockás Júlia —

EREDMÉNYEKBEN GAZDAG ÉS

boldog új esztendőt

KÍVAN

MINDEN III-AS

AKNAI DOLGOZÓNAK

AZ ÜZEMVEZETŐSÉG

HÍREK, közlemények

Üdülés és nyaralás 1958-ban

A Szakszervezetek Országos Szövetsége határozatban módosította az üdülési térítések összegét. A módosítás egyik legfőbb oká a népgazdaság jelenlegi helyzete, a múlt évi ellenforradalom által okozott súlyos károk, másrészt pedig megszűnt a teljes térítésű — önköltséges — üdültetési forma.

Az alábbiakban tájékoztatást adunk az 1958 évi üdülési térítések összegéről:

A kedvezményes üdültetés térítési összege — december 26-tól kezdődően — napi 14 forint .A családtag térítése továbbra is napi 26 forint.

Január 4-től kezdődően a szanatóriumi üdülés hozzájárulási díja — 21 napra — azonos a kedvezményes üdültetés összegével, s a teljes fizetettszabadság terhére történik.

A dolgozó anya üdülési térítési díja napi 14 forint, a gyermeké pedig napi 6 forint. A jövőben autóbuszköltség-térítést nem kell fizetni. Vajtára 1—6 éves korig, Pécsre 3—12 éves korig lehet gyermekeket vinni.

A gyermekek üzemi üdültetésének térítési összege továbbra is napi 6 forint. A gyermekek gyógyüdültetése továbbra is ingyenes.

Amint a fentiekből is kitűnik, az üdüléshez történő hozzájárulás a felemelt módozatban sem jelent nagy összeget és minden szorgalmasan dolgozó szakszervezeti tag igénybe veheti.

A KISZ VÁROSI BIZOTTSÁGA

boldog új esztendőt kíván

MINDEN KOMLÓI FIATALNAK

— **Ötszáz** fej salátát árusított karácsonyig a Községgazdálkodási Vállalat kertészete. A salátát fejenként 1,50 forintért adták. A következő év elején, februárig mintegy 6—7 ezer fej saláta kerül ismét eladásra.

— **Puskin**, a nagy orosz költő válogatott verseinek gyűjteménye, a legjobb magyar költők fordításaival, a sorozat idei utolsó köteteként jelenik meg. A könyv címe: Puskin válogatott költeményei.

— **Épitik** a Malinovszki út burkolatát a Községgazdálkodási Vállalat dolgozói. A földmunkákat már befejezték a rossz idő miatt azonban az úthengerlést már a tavasz előtt nem tudják elvégezni.

— **Az Úttörőház** klubszobáiban töltik szabadidejüket a szünidőben az úttörők. A fiúk sakkoznak, ping-pongoznak, a lányok pedig társasjátékokkal szórakoznak. Kellemesen telik az idő a meleg klubszobában.

— **Cseh hálószobabútor** 12 800 forintért, és 13 800 forintért, festetlen konyhagarnitúra 3276 forintért, német gyártmányú könyvállvány 1300 forintért. „Ideál" kétszemélyes szóló rekamié 3154 és 3197 forintért kaphatók a bútorüzletben.

— **A Komlói** Vendéglátóipari Vállalat 1957-ben több, mint 25 millió forint értékű ital és ételárusítási bevételt ért el.

— **A városi tanács** pénzügyi osztálya karácsonyig körülbelül 150 százalékra teljesítette 1957. évi adóbeszedési tervét. A magas százalékot azzal érték el, hogy a hátralékos adózók befizették az elmúlt évekbe elmulasztott adóhátralékukat is.

— **A vasúti** balesetek megelőzése céljából az ősszel fejeződött be a vasbeton kerítés építése, a vasúti átjárótól a kaszárnyapatak hídjáig terjedő részen. Most a városi tanács megkezdte a betonkerítés építését a piactér felőli oldalon is.

— **Izléses** kivitelű, különböző méretű, feljegyzésekhez is alkalmas, hasznos tudnivalókat tartalmazó zsebnaptárak kaphatók a Kossuth Lajos utcai papírboltban. A naptárak néhány forintos áron kerülnek forgalomba.

Lapunk utóbbi számában hírt adtunk arról, hogy III-as-akna az év végéig terven felül 13 ezer tonna szenet ad. A helyes formamenyiség 11 600 tonna. (Valószínű ennél több lesz, szerk.)

Újévi gondok

— Ejnye, ejnye. Hogyan is összám be a pénzemet, hogy mindenre jusson, meg maradjon is. Sokszor mondják ezeket a szavakat a házasszonyok. S bizony mondjuk csak meg őszintén, nem kis dolog jól gazdálkodni a család jövedelmével. Különösen most, karácsony után, és egy újabb ünnep, szilveszter, újév előtt okoz nagy gondot a pénz jó beosztása. A házasszonynak ilyenkor elő kell vennie minden tudományát, hogy munkája sikerrel járjon.

Nos, ha minden kiadást számba vesz, s azt papírra is veti a házasszony, mint az a képen látható, bizonyára sikerül a vállalkozása. S a jó közmondás szerint: „mindenre futja majd". Csupán egy kis beosztás, s bár furcsán hangzik; tervszerű munka kell ez is.

FÉRFIAK!

JELENTKEZZETEK BÁNYAMUNKÁRA

Kereset:

1 600 forinttól

2 600 forintig

Jelentkezni a tanács munkaügyi csoportiánál lehet

Felhívás!

Az MHS Komló Városi Elnöksége kéri azokat a tanfolyam hallgatókat, akik 1957. szeptember 15-óta járnak gépkocsivezető, illetve motorkerékpárvezető-képző tanfolyamra, hogy 1958. január 4-én, szombaton délelőtt 8—10, vagy délután 14—16 óra között jelenjenek meg az MHS városi elnökségén, a 17-es szobában, vizsgamegbeszélés céljából.

Egyben felkéri mindazokat, akik a tanfolyam díját még nem fizették be vagy okmányaikat még nem adták le, megjelenésükkor e mulasztást pótolják, mert ennek elmulasztása esetén nem vizsgázhatnak.

*

A Magyar Honvédelmi Sportszövetség városi elnöksége közli, hogy újabb gépkocsi és motorkerékpárvezetői tanfolyamot indít 1958. január 6-án, délután 4 órai kezdettel. A tanfolyamra minden 18-ik életévét betöltött, dolgozó, nemre való tekintet nélkül jelentkezhet.

A személygépkocsi vezetői tanfolyam elvégzéséért 450,— forint, a motorkerékpár-vezetői tanfolyami díjaként 200 forintot kell fizetni. A tanfolyam-díj felét a tanfolyam kezdetéig kell befizetni.

Jelentkezni lehet az MHS városi elnökség, Komló, Lenin tér 1., földszint 17-es helyiségében, minden délelőtt és délután.

GOLDBERG FERENC
MHS városi elnöke

BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNOK

kedves vendégeimnek
jó barátaimnak
és ismerőseimnek

SEUSEK BÉLA
NŐI FODRÁSZ

KOSSUTH-BÁNYA ÜZEMVEZETŐSÉGE, PÁRT ÉS SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁGA

boldog új évet kíván

AZ ÜZEM VALAMENNYI DOLGOZÓJÁNAK

Hanyagság vagy becsület

Valamennyi üzemben gyakran hallani olyan panaszokat, hogy „ellopták a ruhámat, vagy az öltözőszekrényemből eltűnt a pénzem", esetleg értéktárgyakkal együtt, és még sorolhatnánk. Több esetben maga a károsult a hibás, mert szekrényét nyitva hagyja és a többi aztán már pillanatok műve.

Nagyon fontos, hogy a fürdőüzemben, például a műszakváltásra induló bányászok bezárják szekrénykéjük ajtaját, mert nagyon sokan — ebben az időben — nyitva hagyják. A szálláshelyeken is sok a panasz. Ezeknek oka számtalan esetben szintén a hanyagságból eredő.

A kenderföldi „Ságvári" szálláson történt az eset. Bencze munkatárs megkapta fizetését és egy ismeröse tartozását és ezt a nagy összeget nyitott szekrényben tartotta. Most szomorú példa tanította meg, hogy szekrényét ne hagyja nyitva, mert a pénz eltűnt. Sorolhatnánk, mert még sajnos sok a becstelen ember.

Szomorú, amikor egyes, magukról megfeledkezett munkások saját társaikat lopják meg. Szomorú, hogy az egy környezetben élőknek — talán munkahelyük is közös — őrizkedni kell a közöttük lévő tolvajoktól. Még mindig vannak olyanok, akik a megváltozott társadalmi és gazdasági életben — szocializmust építő országunkban — társaikat, talán barátaikat is megkárosítják.

Ezért nem szabad környelműnek lenni, ezért kell a munkásoknak még egymás között is lezárni a kicsiny szekrényt, amely legszükségesebb holmijukat őrzi.

A sötét középkorban a tolvajokat kegyetlenül büntették: levágták jobbkezüket. Ezt a kegyetlen büntetést a mi életünkben már nem alkalmazzák, de a törvény lesújt a galád tettek elkövetőire. Még sokat kell tanítani és magyarázni, amíg eltűnnek ezek a kivetnivaló esetek. A közösségi vagyon megbecsülése és a személyi tulajdon sértetlensége még egyesekben nem tudott érvényesülni. Addig is, amíg belátják és rátérnek a szocialista közösségi élet szép útjára, vigyázzunk holminkra, értékeinkre és pénzünkre, mert a hanyagságból származó tanulság sokszor már késő.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komlói városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-68. 12-18. 28-80
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivatalokná és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

MECSEK NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 13. sz.
Telefon: 22-37.
Nyomdáért felelős: Mellen Rezső.

ÖRÖMTELI

boldog új évet kíván

MINDEN DOLGOZÓJÁNAK

a Komlói Községgazdálkodási V. vezetősége

MOZI MŰSOR

Május 1.: december 30-tól január 1-ig; A béke völgye, jugoszláv film, Január 2—8; Válóok, szovjet film.

Szabadság: december 30-tól január 1-ig; A pillanat embere, angol film. Január 3—5; Tizennyolcévesek, csehszlovák film.

1958

BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁN

minden dolgozójának:

a SZÁSZVÁRI BÁNYAÜZEM VEZETŐSÉGE